

Sermo.ii.

in q̄ opera verbis ⁊ verba operib⁹
 assimilatur. Iste aut̄ fructus atten-
 dit ⁊ foris p̄ bonā famā: ⁊ it̄ p̄ bonā
 p̄sciētā. Pro. xxiii. Para foris op⁹
 tuū ⁊ diligēter exerce agrū tuū. Si-
 cut ei dicit Cesari⁹. Quid ei p̄dest
 si exteriora n̄ra possidet serenitas
 interioran̄ra tēpestas. vicia at̄ sem-
 putata. i. aīa negligēter purgat̄ rō
 descit: q̄ mlt̄a ⁊ vba s̄ pauca opa gi-
 gnat. Talis vicia ē maledicta hoc si-
 gnificatū ē. mat. xxi. vbi dñs ficū
 habēti sola folia maledixit imo ta-
 lis vicia ē eradicāda ⁊ p̄burēda Lu.
 iii. oīs arbor q̄ n̄ facit fructū bonū
 excidēt ⁊ ignē mittef vicia hō ne-
 glecta luxuriat i palmite degēs
 ⁊ siluestres ⁊ iluv oriunt̄ ibi spie et
 vepres. vñ dñs Esa. v. Nō putabit̄ ⁊
 fodiet ⁊ ascēdēt sup eā vepres ⁊ spi-
 ne. vepres scōz isido. dicūtur q̄ si vi-
 p̄dētēs. Spine dicunt̄ a spica p̄p̄
 acuitatē. Qñ iḡ p̄sciētia nō purgat̄
 oriunt̄ ibi tētatiōes carnales aīam
 vi p̄dētēs i. violēter capiētēs ori-
 unt̄ etiā ibi tētatiōes sp̄iales acute-
 siaz p̄forātes. Talis etiā vinea effi-
 cīt siluestris q̄ nō p̄fert vuas s̄ la-
 bruscas. isa. v. Expectaui vt faceret
 vuas ⁊ fecit labruscas. dñs aut̄ labru-
 sca a labris viar. q̄ tales aīe effici-
 untur siluestres vt nichil spirituale
 sapiāt. i. cor. ū. Animalis hō nō pci-
 pit ea q̄ sūt sp̄s dei. Et efficiunt̄ de-
 mōib⁹ p̄uēvt p̄ eas scēdāt iob. xix.
 Venēf latrōes ⁊ fecēf sibi viā p̄-
 uie. Scōo d̄bem⁹ p̄az vineā n̄raz fo-
 dere. Sūt aut̄ hui⁹ vīe fossores q̄ tu-
 or. p̄m⁹ est pudor q̄ h̄z terrā cor-
 dis mollificare. Qñ ei pctōr cogi-
 tat sui stat⁹ horribilitatē: idē p̄cipit
 magnū ruborē. Roma. vi. Quē er-
 go fructū habuist̄ tūc i illis i q̄bus
 nūc erubescit̄. Talis ē rubor trāz
 aīe durā h̄z emollire iob. xlii. de⁹
 emolliuit cor meū ⁊ oī potēs cōtur-
 bauit me. deīde accedit scōs fossor
 scōz dolor q̄ cor emollitū h̄z scindere
 post̄ em̄ trā dura emollita fuerit

facili⁹ sciditur. Iohel. ii. Scindite
 cordav̄ra ⁊ nō vestimenta n̄ra. s. tñ.
 Qui ei scidit corda scidit ⁊ vestimē-
 ta. i. exteriora opa: s̄ nō ecōuerso.
 Deīde accedit t̄ci⁹ fossor. s. timor q̄
 oēs lapides. i. oīa pctā q̄ i corde scif-
 so ⁊ detosso iuenerit h̄z extra p̄lice-
 re Ec. i. Timor dñi expellit pctm̄de
 inde accedit quart⁹ fossor. s. amor
 dei q̄ oēs palmites infructuosos ad
 radicē vitis subortos. i. oēs amores
 mūdāos h̄z euellere ⁊ eradicare.
 aug. Qui biberit de flumio padisi
 cui⁹ gutta maior ē occeāo restat vt
 i eo sit⁹ mūdū p̄it⁹ exicta sit. Ter-
 cio debem⁹ vineā n̄raz videmiare.
 i. opa n̄ra colligēz deo offerre. Sed
 hodie sūt tres mali videmiatores.
 s. auaricia, luxuria ⁊ supbia p̄. Vin-
 demiāt eā oēs q̄ p̄tergrediūt̄ viā
 erterlaui eā ap̄ d̄ silua siglar. fe-
 r⁹ depast⁹ ē eā. ambulātes p̄ viā sūt
 auari q̄ n̄ cessāt discurre vt diuitias
 possint augere. et ē mirabile q̄ i via
 pedū q̄to d̄s senio: t̄to debilior est
 In via aut̄ lucrōz q̄to d̄s senio: tan-
 to ardētior. Aper de silua porc⁹ est
 siluestri: ⁊ significat luxuriosū q̄ ef-
 ficīt hō porcū ⁊ imūsus. Singula-
 ris terus est superb⁹ q̄ vult singula-
 ris esse ⁊ nullū super se habere. Et
 ē ferus. i. crudelis: q̄ ceteros vult
 opprimere ⁊ hūiliare Isti tres vin-
 demiant istā vineā: ita q̄ christus
 vit i ea pōt aliquem reperire race-
 mū. Michee. vi. c. Veni mihi q̄ fact⁹
 sūt sicut q̄ colligit in autumno race-
 mos videmie. Circa tertium. s. mer-
 cedē q̄ operariis p̄mittit. Nota-
 dū ⁊ tres ponuntur d̄rie operatio-
 rū. Quidā em̄ sūt q̄bus dñs p̄misit
 denariū diurnū illis. s. qui mane. i.
 i puericia deo seruiēf ⁊ semo p̄ se
 uerauef. Denari⁹ em̄ diurn⁹ dicit̄
 merces q̄ debet̄ p̄ labore diurno.
 i. p̄ totā diē. hoc ē p̄ totam etatem
 exhibitō. est em̄ labor matutinus. il-
 lorū. s. qui in sua puericia vt iuue-
 nute deo seruire icipiūt s̄ postea d̄fi

Do. in septuagesima.

fiunt. Osee. vi. *Mantia quasi nubes*
manet quasi ros mane praesens.
Est labor vesperinus illorum. s. q. in
sua senectute est toto corde ad deum
redeunt: quorum seruitium deus hinc acce-
perit per. Eleuatio manuum mearum sa-
crificium vesperinum. Est labor noctur-
nus eorum. s. qui male agunt. Joh. iij.
Omnes qui male agunt: odit lucem etc. Ta-
lia opera nocturna sunt abicienda. Ro.
xiij. Abiciamus opera tenebrarum, etc.
Est enim labor diurnus eorum. s. qui to-
tam vitam habent claram et lucidam. i. Thi.
v. Omnes vos filii lucis estis etc. Se-
cunda dicitur est illorum operatio: quibus
dominus promittit quod iustum est: sicut illis qui
tertia septima et nona hora venerunt
quos deus remunerat ut iusticia requirit
considerando multitudinem operis
per. Secundum multi manuum operum
meorum rem. Radice charitatis: quia
deus non respicit quantum sed ex parte: sicut
per syidua qui plus dedit: quia cum maiori
affectu dedit: ut habetur Luc. xxi.
Diurnitatem laboris. vbi isti cogere
hant dicentes parces illos nobis feci-
sti qui portauimus pondus diei et estus
Sab. xl. Omnia in seruo in mensura et in
pondere disposuisti. Deus ei in remunera-
tione non attendit mensuram temporis ne nu-
merum operis: sed pondus amoris. Tertia
differencia est illorum quibus dominus nihil promi-
ssit illorum. s. qui horam vicina hoc est in
etate decrepita venerunt tales ei nihil
ex debito petere possunt: sed quod eis dominus
donat ex gratia donat. Sufficit enim talibus
senibus qui a deo reguntur iuxta illud. Se-
ner puer portabat: puer autem senem re-
gebat. Quod a deo non derelinquant. ps.
Usque in senectatem et senium deus non derel-
ictus me. Quod a deo non derelinquant. ps.
Ne proficias me in tempore senectutis.
Sermo. iij. De eodem.

Cum sero factum esset dixit dominus vinee curatori suo per istas vineas intelligere possu-

mus phias in quas per diuersas horas

operis conducuntur. dum alij in puer-

tia: alij in iuuentute conuertuntur.

Ad istam autem pronam assumenda eccle-

sia hodie officio misse nos inducit

illis exemplis: et promissis. Nam epistola

nos illis exhortat ad curandam pro-

pria opera ad certandum contra dyaboli tem-

tamenta. In euangelio autem ad laboran-

dum in uita. i. in scientia. Secundo inducit

nos in exemplis: adducens nobis in exem-

plum tres magnos peccatores qui totum offi-

cium misse proposuerunt scilicet dauid qui pro-

posuit introitum ne quis desperet propter peccatum

luxurie paulum qui proposuit epistolam ne quis

desperet propter peccatum superbie. Et Matth.

qui proposuit euangelium ne quis desperet pro-

pter peccatum auaricie. Tertio ecclesia indu-

cit nos ad penitentiam promissis. Pro-

mittit enim laboranti denarium. Cur-

rit brauium: et pugnicorona. istud autem

tempus septuagesime respicit tempus ser-

uauaricationis: et tempus nostre penitentie. Quia

ei respicit tempus puaricationis ad eccle-

siam deponit caritatem leticie. s. Alia.

Alia in excel. Te deum lau. Alia quod

est caritatem celestis patrie. Tho. oes vi-

cos tuos. s. hierusalim. Alia caritatem

angelice. quia illi angeli christi natiuitate

decarauerunt. Te deum laudamus est

caritatem vniuersale creature: quia oes

creature ad laudandum deum illic intro-

ducuntur. Ad illa tria caritatem subtrahit

tur ad ostendendum quod homo per peccatum per-

dit celestem patriam societatem angelicam: lau-

de diuina. Istud autem etiam tempus respicit tem-

pus nostre penitentie in qua quod debemus

mutare leticiam in salubrem tristitiam.

Eccle. iij. Tempus ille et tempus ridendi.

Uiri ei perfecti habent tres leticias que

per illa tria caritatem superius posita des-

ignatur. Hinc ei corda leta: leta habet

leta opera. Sed uiri penitentes debent

leticiam cordis uertere in amaritatem tri-

tionem leticiam oris in peccatorum confessionem

Leticiam oculis in laboriosam satisfactionem.

Ipsi autem penitentes per laborem proprie

a deo recipiunt mercedem salutis eter-

ne. De qua intelligitur verbum super-

us positū s. Cū sero factū eēt. Ubi
 ser ponitur. Primo tēporis oppo-
 sunitas cū dī. Cū sero factum esset.
 Per sero stelligitur finis seculi vel
 mors cuiuslibz. In se ei dies finit:
 hōi domū suā Igreditur et ab opibz
 qe taf Sicut ēt tūc finit dies muta-
 bilitat. Deut. xxxii. Adesse festi-
 nāt tpa Dicunt aut scōm 3 sīs tem-
 pora a tepēdo. Uocant etiā curri-
 cula: qz nūq̄ stāt. Nā in p̄fēti sūt ho-
 mies tepidi i charitate fraterna: et
 curretes ad vitia et p̄cā. mat. xxiiiij
 Absidabit iniquitas. Ecce q̄ curren-
 tes sūt ad vitia et refrigescet chari-
 tas m̄to:ū. Ecce q̄ tepidi i charita-
 te krafna tūc aut tpa lestināt adeē
 qz tūc s̄ctiviri est stabiles i efnita-
 te: et seruētes in amore. Tūc etiā hō
 ingredit in domuz sue eternitatis.
 Ec. xii. 3bit hō in domuz efnitatis
 sue tūc etiā hō quietatur a labore
 cuiuslibet opis. Apo. xiii. Amō iaz
 bt spūs et c. Scōo ponit vocātis curi-
 alitas cū dī voca. Quasi dicat non
 expectes qz ip̄i mercedē petāt: sed
 tu eos voca ad detē ad cenam et ad
 mercedē. Ad ista ei tria oparii cō-
 suueft vocari. Nā scōz Berrī tria
 erūt i s̄ct: scz reqes a labore: hoc ē
 vocari ad redez Ec. xxvii. Sedebit
 pp̄s me i pulchritudie pacis i ta-
 bernaculis fiducie i rede opulenta
 Jocunditas de efnitate et hoc ē vo-
 cari ad cenā q̄ erit tā noua et tā iocū-
 da. Apo. xix. Beati q̄ ad cenā nupti-
 arū agni vocati sunt. Securitas de
 eternitate: et hoc ē vocari ad merce-
 dē. i. ad denariū i q̄ ratiōe iocūdita-
 tis efnitas designat. Tertio ponitur
 remuneratoz dignitas cū dicitur.
 Operarios: nō ei digni sunt efnā re-
 muneratiōe qz nō fuerunt ociosi s̄
 i cōtinuo labore. Ociosis ei nō com-
 petit habere remuneratiōnez suaz
 nisi i inferno. Nō ei p̄petit eisse in
 mūdo: qz loc⁹ ē laboris. Job v. hō
 nascitur ad laborē. nec eē i celo. qz
 datur labor: tūc sicut p̄z hic p. vlt.

Laudēt eā i portis opa ei⁹ nec esse
 i fressri paradiso: qz hō ibi posit⁹ fuit
 ad opandū. Sen. ii. vt oparetz custo-
 diret illis. nec eē i purgatorio qz ibi
 n̄ purgatur nisi laborātes. s. In la-
 bore hoiz n̄ sūt. reliquitur q̄ erūt i
 ferno q̄ n̄ ē loc⁹ ad opādū: s̄ ad reci-
 piēdū Ec. xix. Q̄d cūqz p̄t man⁹ tua
 facē istant opare qz nec op⁹ c. quar-
 to pōitur debiti p̄ciositas cū dī. red-
 de illis mercedē. s. denariū. i. vitaz
 beatā q̄ p̄ denariū significat. P̄rio
 qz ibi erit apta claritas iō dī diurn⁹
 a dīe. q̄ ē claz. ij. cor. iiii. in eādē
 imaginē trāsformamr de claritate
 i claritatē. nā de claravisiōe hūani-
 tat: i trābim⁹ ad clarā: et eplationez
 diuinitat: et de clarā: et eplatiōe diuini-
 tat: trāsibim⁹ ad clarā visionē hūani-
 tat: scōo significat p̄ denariū qz ibi
 erit dīcis suauitas i hac eivita ni-
 hil dulci⁹ amat ab auar: et mun⁹. et
 i vita btā nihil dulci⁹ amabit q̄ de⁹
 Aug. 8 disciplina xp̄iana vido sic vos
 amare pecuniā vt iubēte amore pe-
 cūie labores suscipiat: ieiunia tole-
 ret: mare trāseat: v̄ctis et fluctibz
 vos mittat: sic me amate pl⁹ volo
 amari aut dñs i puerbis loqz. auar-
 r: loqz. etio designat p̄ denarium qz
 ibi ē plēa copiositas. nā scōz opinio
 nē v̄gi hita pecunia h̄ntur v̄nuer-
 sa qz i pecūia oīa p̄tinent: et ip̄a hita
 oīa h̄ntur. sic et i deo oīa p̄tinentur et
 ip̄o hito oīa h̄ntur. Exodi. xxiiiij.
 ego oīdā tibi om̄e bonū. Anl' ama-
 vū bonuz i q̄ ē om̄e bonū et sufficit
 tibi iste aut denari⁹ dī fuisse vn⁹ qz
 oēs habebūt idē celū ad hitādū: s̄
 tñ ibi sūt diuerse māsiōes. ioh. xiiij.
 In do. pa. m. mā. m. sūt. oēs habe-
 būt eādē claritatē ad p̄tēplādū: sicut
 tñ stella differt i claritate a stel-
 la. sic resurrectio mortuoz vt dī. i.
 cor. xv. oēs habebūt eādē suauitatē
 ed̄cedinē ad fruēdū: s̄ tñ alia ē dul-
 cedo ror: alia lact: alia mellis. istā
 s̄plice differētā tagit ecclia cū dī.
 In illa die stilabūt mōtes dulcedi-
 B. iij.

Do. in sexagesima.

ne. i. voce dulcē. & coll'es fluēt lac et mel. & ē sumptū iohel. vlti. Sicut el in illis tribus est gradus i dulcedie sic & i beatis gradus erit i diuina suauitate. Quanto ponit penitentiū magna p̄solatio cū dī. Sic erunt nouissimi primi Sepe em̄ illi q̄ ad penitentiā tarde veniūt citius remunerant q̄ illi q̄ tēpestiue veniunt; q̄ citius de corpe exeūt. Citius ei latro ē remūerat q̄ petrus. Vlti q̄ sūt nouissimi in oculis suis; sūt p̄mi in oculis dei. i. Reg. xv. Nōne cū paruulus esses in oculis tuis: caput i tribubus israel factus es Vlti q̄ sūt nouissimi i iudicio hoīz sepe sūt p̄mi i iudicio dei: q̄ de nō p̄siderat exteriora corpi: s̄z iteriora cordis. i. Reg. xvi. hō em̄ videt ea q̄ parēt deus aut̄ intuet cor. vlti p̄ dicit q̄ erūt nouissimi p̄mi & p̄mi nouissimi: q̄ sepe illi q̄ tarde ad p̄niam veniunt tpe p̄cedūt alios i feruore. Sefi, faciamus q̄s aliq̄n i iudicio fieri p̄sueuit: vt q̄ tardus exiueat velocitate cōp̄sāt morā. Bed. Erūt p̄mi. 2c. mlti prius feruētes postea torpēt: mlti prius trididi postea iardescūt. mlti in seculo despecti: i futuro sūt glificādi. alii ap̄d hoies glificādi i futurum sūt dānādi sexto pōit p̄sumētū magna tioris icussio cū dī Vlti sūt vocati. 2c. Ad q̄nos ei sumus vocati. p̄rio vt i celestes reges & ep̄os eligamur i. pe. ij. Nos estis gen̄ electi: regale sacerdotiū videm̄ aut̄ q̄ ad electiones regū & ep̄iscopoz mlti vocant̄ t̄ h̄yn̄ sol̄ eligi. sic etiā mlti vocantur ad fidē: s̄z pauci eligunt̄ ad regale & celestē dignitatē. Sc̄bo sumus vocati vt i stadio ecclie militāt; viam mādatorū dei currām. videm̄ aut̄ q̄ mlti vocant̄ ad stadiū: s̄z t̄ h̄yn̄ accipit brauiū. vt dī. i. cor. ix. c. Sic ē mlti s̄z voca. vt p̄viā fidei & mādatorū dei velocit̄ currāt s̄z t̄ h̄yn̄ pauci p̄seuerāt. Un̄ ei. i. p̄seuerās sc̄bz gl. accipit brauiū siue palliū celestē; victorie & dignitatē. Tertio sumus vocati vt i area militāt; ecclie pur-

gemur; em̄dem̄ luc. iij. Cuius vlti labrū i manu ei; purgabit areā suā videm̄ aut̄ q̄ mlti de palea reliquitur: & pax de tritico i horreo recōditur. Sc̄ etiā sūt mlti q̄ bōis opib; vacui existētes reliquunt; & burū pauca i dei horreo recondent. Lu. iij. Cōgregabit triticū i horreū suū. 2c. Quarto sumus vocati vt i domo celesti t̄ h̄yn̄ lapides edificem̄. i. pe. ij. ipsi t̄ h̄yn̄ lapides sup̄edificāmin i domos sp̄iales. Domus aut̄ celestis n̄ edificat nisi de lapidib; p̄ciosis. Thob. xii. Ex lapidib; p̄ciosis ois circuitus muroꝝ videm̄ aut̄ q̄ mlti sūt lapides p̄m̄s: s̄z pauci sūt p̄ciosi. sic ad edificandū celestē domū mlti sūt vocari s̄z t̄ h̄yn̄ lapides cōes s̄z q̄ h̄nt t̄ h̄yn̄ fidē n̄ opa q̄ reliquunt; de eis domus ifernalis edificat. Pauci sūt lapides p̄ciosi q̄ fidē h̄nt & opera h̄nt i celeste editiciū assumūt. Qui to sumus vocati vt celestē patriā itroeam. Videm̄ aut̄ q̄ mlti filioꝝ israel ad trā p̄missiōis fuerūt vocati s̄z pauci ad intrādū electi. fuerūt ei; vocati ex egypto hoc ē educi sercēta milia p̄ter puulos & familiā quoz nō est nūer̄: s̄z t̄ h̄yn̄ duo electi ad intrādū. Et ratio est. via q̄ ducit ad p̄ditionē nimis ē lata q̄ aut̄ ducit ad vitā ē nimis āgusta. mat. vii. Lata porta & sp̄ciosa via q̄ ducit ad p̄ditionē; mlti sunt q̄ intrāt p̄ eā angusta porta & arcta via q̄ ducit ad vitā; et pauci sūt qui iueniunt eam. 2c.

Quinta in sexagesima. Ser. i.

Auit q̄ seminat seminare semē suū. Luc. xviij. Consuetudo dñi fuit sepe i n pabolis

loq̄ ad fbas: vt morē palestinoꝝ vbi p̄dicabat gereret vt diuina mysteria indigis nō p̄deret. vt bōis & hu milib; excitādi se occasionē preberet: q̄ dicebat memorie melius ip̄prime ret. Est aut̄ parabola sicut Hiero. dicit. Rex gñe siue natura discrepā

Sermo. i.

nisi sub aliq̄ similitudine facta cōparatio. Et subdit hie: Parabola grece similitudo latine dicitur: ut quoniam quod itelligere volumus per aliquam cōparationem non idicamus: ut ferro aliquod durum velocem vobis perparamus et auro. In ista autem parabola metio fit de tribus. scilicet de seminatore de semine et tre varietate in hoc autem primo sermone agitur de seminatore in secundo de semine in tertio de terre varietate. Seminator autem proprie christus est. Predicator ei potius cōphini seminatoris quam seminator. Aug. in libro de doctrina christiana sic ait. Per quem ille seminat quod sum ego nisi cōphinus semiantis. Ille in me potere dignatus est quod vobis spargo: nolite accedere ad vilitatem cōphini sed ad charitatem seminis et potestatem seminantis. Ad bonum autem seminatore quatuor requiruntur que fuerunt in christo. Et in presenti euangelio denotantur. Primum est magna diligetia: quod notatur cum dicitur. Exiit bonus enim seminatore non debet ocio corpe sed ad agros seminandos frequenter exire. Sic christus tanquam bonus seminatore exiit primo de sinu patris et venit in agrum virginis. Et ibi tria semina seminauit scilicet eternum antiquum et novum diuinitatem suam. que est eterna Carnem suam que est antiqua id est ab adam traducta. Et animam suam que de nouo fuit creata. De his tribus seminibus tanquam ex tribus farinae scilicet eterna: antiqua: et noua factus est ille panis celestis qui dicit iohannis sexto. Ego sum panis viuus qui de celo descendi. Quod significatum est. Gen. xviii. Accelera tria sata simile permiscet. et fac subcinericios panes. Tunc enim. Sata. i. bibe homo tria sata farine permiscuit. quoniam christus existeret in his tribus substantiis de suis visceribus generauit. Secundo exiit de utero virginis et venit in mundum portans secum tria semina. scilicet semine doctrine gratie et misericordie. Mundus quidem erat in vilitate et dyaboli

seruus id est christus de paradiso attulit semine doctrine et omnes errores dyaboli dissolueret. i. ioh. iiii. in hoc appuit filius dei ut dissoluat opera dyaboli. propter hoc ei officium venit in mundum ut. scilicet semine doctrine per mundum spargeret. Luc. ce. iiii. Aliis ciuitatibus oportet me euangelizare regnum dei: quia ad hoc missus sum. Secundo attulit semine gratie: ut mundum dei inimicum iustificaret et reconciliaret. Ephese. ii. Gratia estis per fidem. Ad titum. iiii. Iustificati gratia ipsi heredes sumus. Tertio attulit semine misericordie ut mundum de seruitute dyaboli redimeret. per. Apud deum misericordia et copiosa apud eum redemptio. Ad Titum. ii. Sedes suas misericordiam saluos nos fecit. De his tribus dicitur. i. Cor. i. Qui factus est nobis ad deo sapientia et iusticia et sanctificatio et redemptio. Sapientia in ipso mundum illuminauit. Iusticia et sanctificatio in ipso mundum iustificauit et reconciliauit. Redemptio in ipso mundum redemit. In huius sanctificatione de christi corpe dum esset in cruce tres fontes emanauerunt. scilicet aqua sanguis et lachryme per aquam intelligit eius sapientia siue doctrina que mundum ab erroribus abluuit. Ezechie. xxxvi. Effudaz super uos aquam mundam. Effluxit sanguis qui vos redemit. Apoc. v. Redemisti nos in sanguine tuo. Effluxe sunt lacryme quibus nos patri reconciliauit heb. v. Cum clamore valido et lachrymis offeres: exauditus est per sua reuerentia Tertio post suam resurrectionem exiit de mundo et venit in celum et ibi agro celesti plantasset tantum lilia angelorum post ascensionem tamen ibi plantauit rosas martyrum Ecce. xxiii. quasi plantatio rose in hierico. Violas professorum et lilia virginum. Cass. ii. Ego flos campi qui ad prius. Liliis puallium qui ad secundos. Ut potest dici quod deus habet quatuor agros scilicet celum terrestrem paradisum mundum et virginis vterum in celo seminauit naturam angelicam. Sed aliquid eorum facti sunt tanquam terra secundum viam dum super ne cogitationes per eos transitum fecerunt

Doctrinae

gracie

3 misericordie

3 fontes

lilia rosas violas

2 no

Do. in septuagesima.

rit: sic mala. volucris. i. supbia illud semē deuorauit. i. frestri paradiso seminavit p̄mos parētes: s̄z quōdā hēbāt altitudinē fr̄e. i. pleitudinē gr̄e p̄sumate. orto sole tētati bis diabolice aruef̄t. i. agro mūdi. seminavit gen̄ hūanū: s̄z fere oēs a spinis diuitiar̄ & sollicitudinū su f̄ocāt i. agro v̄fi h̄gialis seminavit seip̄uz i. q̄ fuit clausura oīmōde custodie. alitudo fr̄e. i. p̄sumatio gr̄e i. q̄ nulle sp̄ie sollicitudis fuer̄t mūdāe. Et iō ei⁹ fra fecit fructū tricesimū iquā: tū matrimōio p̄iuncta. Sexagesimū inquantū fuit postmodū vidua derelicta & tamē semp̄ erat h̄go in corrupta: cētēsimū iquā: tū fuit virgo p̄petua. Secūdo requirit̄ i bono seminatore magna p̄tia: quod notatur cū dicit̄. Seminare semē suū. Peritia asit seminādi non acquirit̄ ex vno actu seminādi: s̄z ex frequenti vsu seminādi. Christus em̄ a principio mūdi seminare incepit. Nam seminavit p̄io patriarchas postea p̄phetas: deide apostolos: deide martyres: deide p̄fessores deide virgines. In super i ipsis sua semina seminavit. Nā i patriarchis seminauit magnā fidē & misericordiā i p̄phetis magnā sapiētā i apostolis magnā plenitudinē gr̄e in martyribus magnā p̄statiā in confessorib⁹ magnā tēperatiā in virginib⁹ magnā mūdiciā. ista significant. Esay. xxviii. Nunquid tota die arabit arās & seret p̄scindet & sarciet hūmū suū. Nōne cū adequauerit faciem eius seret gith & cyminū sparger & p̄et triticū p̄ ordinē & hordeum & miliū & viciā in finib⁹ suis. Gith secūduz glo. ē gen⁹ leguminis simile cymino in quātitate: sed nigri coloris et i pane dulcorādo spar git. Cyminū semē aromaticū & mediciale. Triticū sc̄z isido. dicit̄ tritura eo q̄ in area terit̄ & purū in horreo collocatur. Viciā sc̄z eūdē dicit̄ a victoria eo q̄ tunc victores inde coronabā

tur. Miliū secūdu eundē dicit̄ similitudine: vel sc̄z quosdā a mille eo q̄ vni gnū seminātū sepe i mille p̄surgar. hordeū d̄r q̄ si aridū. Tūc igit̄ de⁹ seminavit gith. q̄n patriarchas dedit q̄ mundū in s̄pidū sua fide dulcorauerūt. Tūc seminavit cyminū q̄n p̄phetas p̄duxit qui medicina: lia verba habētes multos sanauerūt. Tūc seminavit triticū quādo apostolos dedit q̄ tribulatiōib⁹ triti reponi i horreo celesti purissimi in ruer̄t. Tūc seminavit viciā quādo martyres p̄tulit q̄ victores existentes coronā vite acq̄sier̄t. Tūc seminavit miliū quādo cōfessorū multitudinē adduxit: q̄ ē tāta vt nūcerari nō possit. Apocal. vii. Vidi turbam magnā quā dinumerare nemo poterat. Tūc seminavit hordeū q̄n virgines p̄tulit q̄ ab oī hūore p̄cupiscētie sua corpora desiccauerūt & arida fecerūt. Quotidie etiā iste seminator: corda n̄ra scidē nō cessat: & sc̄rā desideria seminariū p̄missit. Esay. xxviii. Nunquid tota die arabit arans &c. Tertio requirit̄ i seminatore bono magna p̄uidētia: vt scilicet fraz diligēter colat: q̄ nota cū d̄r: Aliud cecidit in terrā bonā: & ortū fecit fructū cētuplū. Tres ei agro de⁹ nobis dedit. s. corpus animam & paupes: vt sc̄z corpus seminem⁹ puritate & mūdicia. Animam suauitate & deuotione in eterna pauperes pietate: misericordia. et si isti agrī taliter fuer̄t seminati centesimum fructū reddent. Centesim⁹ em̄ fruct⁹ debet̄ virginibus q̄ corp⁹ suū diligenter excoluerūt. Sicut enim nūer⁹ cētēnari⁹ de leua ad dexterā transit: & circulū facit. Sic virginitas hominē de conditōne humana transire facit in dignitatē angelicā & celestem acquir̄t coronam. Debetur em̄ p̄templatiuis. vnde dicitur. Gen. xxvi. Sequit̄ autem ysaac i terra illa: & inuenit in illo anno centuplū. Ysaac qui interpretatur risus si-

Sermo. ii.

gnificat viri p̄tēplatiū qui facit ri-
 suz dō gaudiū āgelis ⁊ ipse etiā gau-
 det in corde suo. Debet etiā paupe-
 rib⁹ x̄pi: qui oīa propter deū reliq̄-
 rūt ⁊ pauperibus dederunt Math.
 xix. Dis q̄ re liq̄rit domū ⁊ c. centu-
 plū accipiet: ⁊ vitā eternam possi-
 debit. Sed sicut dicit. Chryso. Non
 videt fuisse puidētia secus viā. vel
 supra petrā vel iter spinas semina-
 se. Et ad hoc triplex ratio assignat̄
 Una ē q̄: sicut ille qui seminat sine
 dijudicatiōe mittit semina; sic p̄di-
 cator nō debet dijudicare diuitē ⁊
 paup̄ez studiosū ⁊ el desidē. Roman.
 i. Grecis ac barbaris: sapiētib⁹ ⁊ in-
 sipiētib⁹ debitor sū. Secūda ratio q̄:
 quātuz ad seminationē materialez
 secundū eūdē Chrysostomū. Nō esset
 puidētia i tali terra seminare vbi
 frequēs esset viā: q̄ nō est possibile
 viā nō eē viā: petrā fieri terrā: vel
 spinas nō esse spinas. Quātū ad se-
 minationē spirituale puidētia est:
 q̄ ille q̄ erat viā potest nō cōculcari
 ⁊ ille q̄ erat pera pōt terra pinguis
 fieri: ⁊ in illo in quo erant spine pos-
 sunt ipse spine eradicari. Tertia ra-
 tio est ob predicatorū cōsolationem
 vt nō cōtristētur si semen suū in m̄-
 tis perire considerāt: q̄ ⁊ in x̄pō si-
 mile accidisse videt̄. Mat. x. Nō est
 discipulus sup magistrū. Quarto re-
 quiritur in bono seminatore ma-
 gna patiētia. quod notat̄ cū dicitur
 Et fructū afferūt in patiētia. Jaco.
 v. Ecce agricola expectat̄ p̄ciosum
 fructū terre ⁊ c. Sepe deus alicui li-
 mittit aliquod bonū p̄positū ⁊ per
 suū predicatorē aliquod bonū ⁊ ver-
 bū. ⁊ tamē patiēter expectat̄ donec
 fructū accipiat: aut tēporaneū in iu-
 uētute aut serotinum in senectute.
 Hoc significat̄ est Luce. xiii. i ficul-
 nea q̄ per tres annos fructū nō fe-
 rebat q̄ cū p̄cidenda esset rogauit
 agricola vt quartus ānus expecta-
 retur. Primus annus est. pueritia.
 Secundus iuētus. Tertius matu-
 ritas. *fructus a expectatur 7. ano*

ra etas. Quart⁹ senect⁹. Esa. xlii.
 Usq; ad senectā ego ipse ferā ⁊ vsq;
 q; ad canos ego portabo. Deus est
 portat peccatores vsq; ad canos. i.
 vsq; ad maturitatem. et vsq; ad se-
 nectā id est vsq; ad senectitem.

¶ Sermo. ij. vnde supra.

¶ Semen ē ver-

bū dei. Postq̄ dictū ē de
 sematore dicēdū est hic
 de semē. Et ait semē d̄-
 bum dei. quod x̄ps de celo attulit: ⁊
 in terram seminavit. Nisi em̄ hoc
 semē x̄ps attulisset: totus mūd⁹ in
 suis scelerib⁹ permansisset. Esay.
 i. Nisi domin⁹ exercituum reliq̄isset
 nobis semē: quasi sodoma fuisset.
 Est aut̄ duplex semen mūdo neces-
 sariū. Unū est quod seminavit x̄ps
 scilicet verbum suū. Aliud quod se-
 minare debet homo scilicet largi-
 tio elemosynarū. Sed p̄io vidēdū
 est: q̄re verbum dei semen dicitur.
 Et postmodū quare elemosynā se-
 men vocat̄. Dicitur aut̄ verbum
 dei semen: q̄ in semē est calor na-
 turalis quo planta fouetur. et hu-
 mor nutritiū quo planta nutri-
 tur. Et est ratio seminalis qua vnū
 semē ex alio generat. Dicitur ver-
 bū dei semē ex eo q̄ h̄ virtutem ca-
 lefactiua nutritiuā ⁊ generatiua
 habet quidē virtutē caletactiuā
 ⁊ inflammatiua. puerbiorum. xxx.
 Omnis sermo dei ignit⁹. ps. Igni-
 tum eloquiū tuū vehementer. Sed
 si sermo dei est ignit⁹ ⁊ peccatores
 sūt frigidi. hierem. vi. Sicut frigi-
 dā facit cisterna aquā suā: sic frigi-
 dā fecit maliciā suā quare ad verba
 dei nō protin⁹ inflammat. Ad hoc
 dicendum q̄ hoc accidit tribus de
 causis. P̄ia q̄ ad istū ignem nō ap-
 propinquāt: sed aut corpore aut cor-
 de se elōgāt. Qui autem appropin-
 quāt corpore attende audiendo et
 corde deuoto itelligēdo isti illumi-
 nantur ⁊ inflamantur. ps. Accedite

Do. in septuagesima.

ad euz ? illuminamini. Deut. xxiii. Qui appropinquat pedibus eius: accipiet de doctrina illius id duo discipuli qui appropinquauerunt inflammati erant: dicentes, Luce vltio. Nonne cor nrm ardēs erat. 2c. Secunda causa est qz iter se et istū ignē ponunt magnū obstaculū et murū ferreum scz morale pctm Tres. iiii. Opposuisti nubē tibi ne trāseat ofo. Ezechie. iiii. Sūe tibi sartaginē ferreā ? ponēs eā murū ferreū iter te et ciuitatē. Pctm ei mortale dicitur nubes: qā facit aīaz tenebrosā Et dicitur murus ferreus: qz facit animā obstinatam Et dicitur sartago: qz facit animā ignē malepcupiscētie inflammatā. Tertia cā ē qz p lōgā psuetudinē peccādi sūt cōgelati. Et id liq̄ fieri possūt p mortē corpis cale fieri aut nō possūt p ignē gratie spūalis Eccli. xliij. Frigidus vctus aquilo flauit et congelauit cristallus ab aqua. Aquilo dicitur quasi aquas ligās, et ventus ē gelidus et siccus. Cristallus autem grece glacies latine dicitur. Pervētū igitur aq̄lonarē. Itelligit dyabolus a quo omne malū procedit: hier. i. Ab aquilōe pādetur omne malum. Et q̄ dixit, Esaye. xiiii. Sedebo in lateribus aquilonis. Iste igitur aquilo ligat aq̄s gratiarū ne fluāt i aīaz. Facit etiā ipam aīaz ab omni humore deuotiōis siccā et insus dei a more extiguēs facit eā totā gelidā. Et dicitur Irido qz terra maiori gelu cōstrigiti in sereno q̄ i nubilo: qz bonū cū icipit cōgelari fortius cōgelatur q̄ malus. Secūdo vbi dei dicitur semē qz hz virtutē nutritiū. Mat. iiii. Nō in sole panem viuit hō s; in omni vbo quod pcedit. 2c. Est autē triplex piculū circa istū cibū. Unū qm dōs cibū nō sumit. i. vba dei fastidit. p. Omne escā abhominata ē aīa eoz 2c. Si tales portis mortis sunt vicini: caueāt ne fiāt itraei. Secūdū ē quādo dōs cibū retinere nō pōt Grego. Eterne mortis periculum formida

te si cibū scē exhortatiōis accipitis. et in vtre mēorie non tenetis. Tertiū ē qm iste cibus non digerit Tūc em̄ verbū dei non digerit: sed in stomacho mēorie cruduz morat qm p opa nō implet. Jac. pmo. Esto te factores verbi dei. 2c. Tertio verbū dei dicitur semen: qz habet virtutē generatiuā Jaco. i. Volūtarie ei genuit nos verbo veritatis. Et autē q̄ntuplex generatio q̄ nō potest fieri nisi p verbū. Una est naturalis que hz fieri per carnis ppagationem. Nullus ei filius potest legitime generari nisi p verbū. i. nisi iter gñantes p̄us influentat p̄sens vbi vt euz dicit vir. Accipio te in meā: mulier accipio te i meū. Secūda ē legalis q̄ ē p adēptionē et ista similiter habet fieri p verbū. i. per p̄icipia imperiū vel rescriptū. Eodē modo generatio qua i dei filios adoptamur hz fieri p vbi. i. cor. iiii. In xpō ei iesu p euāgelii ego vos genui. Tercia est spiritualis q̄ fit p baptismi re generationē. Et ista similiter hz fieri p verbū: vt cū dicitur. Ego baptiso te. In noie patris et filii et spiritus sancti. Amē. Augu. Accedit vbi ad elemētū: et hit sacramētū io. iiii. Nisi quis renatus fuerit ex aq̄ et spiritu sancto. 2c. Et pōit hic xp̄s illud quod habet se per modum patris scz aquā p̄secratā: et illud quod hz se per modū spūs scilz spiritū sc̄ctum per modum autem seminis se habet verbum. Quarta est sacramentalis qua panis transubstantiatur in corp⁹ xp̄i. Et ista similiter habet fieri per verbū cum dicitur. Hoc ē em̄ corp⁹ meū. Euseb. Inuisibilis sacerdos visibiles creaturas verbo dei secreta potestate p̄mutat Quinta ē sup̄substantialis qua filius dei generat a p̄e. Et ista similiter hz fieri per verbum p̄ris. d. Eructauit cor meū verbū bonū. Tūc ei pater verbū bonū eructauit: quando filiū de sua substātia gñauit. Circa

Illud autē semē verbi dei triplex pe-
 riculum est cauēdū. Primum ne q̄s se-
 minet semē bonū: recolligat malū
 tales sūt p̄dicatores studiosi qui se-
 mināt verbi veritatis: recolligūt
 spinas cupiditatis. Hier. xij. Semi-
 nauerūt triticū: spinas messuerūt.
 Secūdū est ne ali⁹ seminet: ali⁹ me-
 tat. Tales sunt p̄dicatores vaneglo-
 riosi q̄ h̄ba semināt ex quib⁹ ali⁹ cō-
 sequuntur utilitatē: ipsi scurrerūt ste-
 rilitatē. Ipsi sunt sicut cymbalum
 quod alijs prodest: et sibi nocet. Wi-
 chee. vi. Tu seminabis: nō metes.
 Tertiu⁹ ē q̄n q̄s seminat mltū: et recol-
 ligit par. Tales sūt p̄dicatores ver-
 boi qui semināt alijs h̄ba mltā: ip-
 si recolligūt pua opaz: iō recolligūt
 pua p̄mia. Aggei. i. Semiaistis mltū
 et itulistis par. Esa. v. Triginta
 modū semētis faciūt modios tres
 Tales em̄ in auditorib⁹ seminant
 triginta modios. monentes vt ser-
 uent fidem trinitatis cū decalogo
 h̄ceptor: et ipsi vix fidem trinitatis
 seruāt. Secūdo vidēdū ē q̄re elemo-
 syna semē dicat. Assimilat autē lar-
 gitio elemosynaz seminationi rōne
 seminātis. et seminis: et terre semi-
 nāde. Rōne quidē seminat: qz dz se-
 minare sapiēter: et fidelit̄: et perseue-
 rāter. Insipiēs seminator: esset q̄ post
 tergū semē iactaret. Sapiēnt autē
 seminat qui aīte faciē semē iactat: Est
 em̄ elemosyna instar cādele lumen
 p̄betis: et iō alas i tenebris ire nō
 patit̄ Tho. iij. vbi loq̄t de elemosy-
 na. Nō patiet̄ aīam ire in tenebras
 Est instar pupille animā dirigētis.
 Eccl. xxix. Ubi loquitur de elemo-
 syna. Fratīā hoīs quasi pupillaz cō-
 seruabit. Et instar se minis centes-
 mū fructum reddētis sicut d̄r hic.
 Qui igit̄ tm̄ post mortem elemosy-
 nas vult facere ei⁹ aīa cū de corpore
 egrediet̄ lumē h̄z post tergū suū: et iō
 viā q̄ itur in celū nō pōt clare vide-
 re. Oculos h̄z post caput suum: et iō
 sepe contingit in foueam purgato

rū ip̄m occidere. semiauit post dor-
 suz suū: iō nō pōt tā copio sū fructū
 recolligere. Secūdo dz seminare fi-
 delit̄. Ille fidelit̄ seminat qz sibi quod
 suū ē accipit: d̄no suo tribu tuz red-
 dit. Legit̄. Gen. xlvij. q̄ ioseph dixit
 egyptijs. Accipite semiaz serite a-
 gros q̄ntaz p̄tē regi dabitis: reliq̄s
 quattuor p̄mitto vobis. De n̄ris ei
 bonis opib⁹ vult deus vt quattuor
 p̄tes habeam⁹. Prima est iocundi-
 tas cōscie. p̄. Justicie d̄ni recte leti-
 ficātes corda. Secūda est remissio
 culpe. Tertia ē vitatio mortis: et ne
 Quarta est acq̄sitiō glorie. De his
 trib⁹ d̄r thob. xij. Elemosyna a mor-
 te liberat: ip̄a est q̄ purgat pctā et
 facit inuenire vitā etnā. Quia autē
 p̄s est gloria. Illa autē nō nobis: sed
 deo dare debem⁹. p̄. Non nobis do-
 mine: nō nobis: sed noi tuo da glo-
 riā. Bern. Si semen iactū i terram
 bonā fructū attulisse videt̄: illius ē
 glia q̄ dat semē serēt: fecūditatem
 terre: semini i cremētū. Tertio dz
 seminare pseuerāter. Eccl. xj c. Ma-
 ne semina semē tuū: vespe nō cesset
 man⁹ tua hoc ē i iuuetute: et senectu-
 tez in p̄speritate: aduersitate. Se-
 cūdo assimilāt elemosyna semina-
 tioni rōne seminis. Dz ei istar semi-
 nis esse oculta: pura irrigua. Occul-
 ta: q̄dē ab oi laude hūana. eccl. xxix
 Cōclude elemosynā in sinu paupe-
 rī. Mat. vi. Te autē faciēte elemosi-
 nā: nesciat sinistra tua quid faciat
 dextera tua. Pura sine admixtione
 zizanie. i. rei aliene. Eccl. xxxiij.
 Qui offert sacrificium ex substātia
 pauper: q̄si qui victimat filiū i p̄spe-
 ctu p̄ris sui. Itē irrigua. s. ex iterna
 cōpassiōe. ps. Euntē ibāt: et flebāt
 mittētes semina sua. Job. xxx. Fle-
 bāt sup eū q̄ afflict⁹ erat: et aīa mea
 cōpatiebat paup̄i. Tertio elemosy-
 na p̄parat seminatiōi rōne terre se-
 mināde qz non dz committi terre p̄-
 uie et conculcate id est malis et sce-
 leratis: qui sunt demonib⁹ peruij: q

Do. in Sexagesima.

malis rētat iōib⁹ cōculcati. Nec fre petrose. i. supbis 2 i malo Iduratis. Nec fre spinose. i. mūdānis: diuitijs locupletat. Sz dz p mitti ē: e bone. .i. boīs: māsuē: 2 egenis. Esa xxxij Bti qui seminaris sup oēs aqs imitates pedē bouis 2 asini. Pāupes ei dñr aq trāseūtes dei: iquātū discunt rūt pp necessitatē vite. et dñr boues dei inqstū portāt iugū pn se. Et dñr asini 2 iumenta dei inqstū hñt mansuetudinez 2 simplicitatē inocētie. Qui igr sup tales semīnāt sunt bti.

¶ Sermo. iij. de eodem.

Mod aut ce-

cidit i frā bonā: hi sūt qui i corde bonoz optimo audiētes vbu dei. 2c. poltēs visum est de semiatore et semine vidēdū est hic de terre qualitate 2 varietate. Terra aut ista duplex est. Una ē mala: alia bona. Terra mala triplex est. Una est sec⁹ viā alia petrosa: tertia est spinosa. Terra sec⁹ viā si nō claudit efficiētia. Terra petrosa si non cōpluitur efficiē arida: 2 i modū petre dura. Terra spinosa si nō colit efficiē spinosav⁹ spinis plena. Est aut pma fra q efficiētia 2 si igr luxuriosos qui nullā clausurā hñt: nec i oculis suis: qz libent⁹ vidēt illicita: nec in aurib⁹ suis: qz libent⁹ audiūt carnalia nec i ore suo: qz libent⁹ loquūt verba scurrilia: nec in corde suo: qz libent⁹ cogitāt imūda. Et qz nullam hñt clausurā iō demones eoz cor: da frequēter pambulāt. Job. ix. venēt latrones: fecerūt sibi viā p me. 2c. Libēter ea demōes pculcāt. Ecclē. x. Ois mulier q ē fornicaria qst sterē i viā cōculcabit. Libēter i ea hitāt. Sūt em demones porci: et iō libent⁹ stāt in corde immūdo q florido. ii. Petr. ij. Sus loca in volubro luti Sūt: corui: et iō libent⁹ stāt in cadauere. Sicut pz in coruo quē Noe de archa emisit: q deuoratiōi

cadauerum se dedit. Sūt serpētes 2 fēnales. et iō libent⁹ stāt in squamis spurcie q i flore mūdicie. serpētes enī fugiūt odorē vinear. 2 delectāt i squamis suar imūdicarū. In cordi b⁹ ei luxuriosoz nullū bonū semē crescere pōt: qz volucres. i. demones qui eoz corda cōculcāt: q ea pambulāt: q ea inhabitāt: 2 omnia asportāt. Dñr autē demones volucres celi: siue pp aeris inhabitatiōnē: siue pp naturā celestē siue pp velocitatē ad malum. q aut luxuriosū nullū bonum spūale appetere possunt: ostendit Chryf. sup Mat. p tale exemplum. Si leōni ostendas cāpum virētem: ei⁹ appetit nō excitatur qz nō est in naturā sua comedere herbas: sed carnes. Sic 2 aia luxuriosi nō incitat ad desiderādū celestes amenitates sz carnales voluptates. i. Cor. ii. Aialis hō non pēpit ea q sunt spūs dei. Scda est fra petrosa: significat supbos. Supbia em facit cor pōderosū: frigidū: 2 durū. Tā pōderosuz vt celū ipm nō potuit sustinere Luc. x. Videbā sathānā qst fulgur de celo cadētē. Tā frigidū vt null⁹ ignis diuini amoris ipsum possit calefacere. p. An faciem frigus ei⁹ quis sustinebit. Tā durū vt null⁹ malleus diuini timoris ipm possit frāgē: nulla vnctio diuini amoris ipm possit emollire Bern. Cor durū est qd nec pūctiōe scindit nec pietate mellit nec mouet pētib⁹ minis nō cedit: flagellis nō domat. In corde igr supboz sic pōderoso: sic frigidō: sic duro nullū bonū semē cresce pōt. huius exemplum ponit Chr. vbi supra. Si pluuia idē sup lapidē descēdat lapis a foris balneat int⁹ aū: sicc⁹ erisit. Si ei pluuia vbi dei vel inspirationis diuine cor supbi attigerit: foris adā remanet int⁹ aū intrare nō pōt. Tertia ē fra spinosa. Et si igr anaros diuitie ei spine dñi siue qz sūt latibulū serpētū ifernaliū. i. Chi. vj. Qui volūt diuites hē

videtur in laqueo diaboli. Sive quia sunt materia ignis infernalis. Isa. xxxiiij. Spine congregare igni comburent. Sive spine quia sub flore mundane gratie pungit labore acquirendi timore considerandi: et dolore pendendi. In corde igitur sic spinoso. id est sic latibullis demonum effecto: sic materia ignis infernalis pleno: sic laboribus timoribus et doloribus acerato: semine dei fructificare non potest. huius exemplum ponit Cry. ybi supra. Si enim vasis aceto pleno guttata mellis infundas et mel pedis: et a cetum non inmutabis. Mel sunt verba dulcia dei. sic. Quam dulcia faucibus meis eloquia tua super mel ori meo. Sunt spiritus sancti inspirata proposita. Vasa acetosa sunt auarorum corda anxietatibus plena in quibus et doctrina celestis perditur et inspiratio suffocatur. Secunda autem terra. id est bona sicut triplex est. Una est ei quae profert fructum tricesimum. Alia vero sexagesimum. Alia quae profert fructum centesimum. Unde dicit Math. xiiij. Et fecit aliud quidem tricesimum. Aliud sexagesimum. Porro aliud centesimum. Ista autem triplex differentia fructuum tripliciter potest considerari. Primo quod ad tres status fidelium quae sunt incipientes proficientes et perfecti. incipientes sunt tanquam terra quae profert fructum tricesimum quia sufficit illis ut habeant fidem trinitatis cum impletione decalogi. proficientes sunt tanquam terra quae profert fructum sexagesimum quia non tantum habent fidem trinitatis: et seruant decem precepta: sed etiam exhibent sex opera misericordiae. Perfecti sunt tanquam terra optima quae profert fructum centesimum: quia habent duplicem perfectionem: seruantes veteris legis precepta et euangelica consilia. Iste triplex gradus scilicet incipientium proficientium et perfectorum tangitur. Marc. iij. vbi dicitur. Ultimo enim terra fructificat. Primo herba deinde spica deinde plenus fructum in spica. Que verba exponens Greg. super Ezech. dicit. Cum desideria bona concipimus semine in terram mittimus. Cum vero recta opera in-

cipimus: herba sumus. Cum autem ad perfectionem boni operis crescimus ad spicam peruenimus. Cum in eiusdem operationis perfectione solidamur: plenus fructum in spica proficimus. Secundo potest considerari quod ad tres status saluandorum. scilicet coniugatos: viduas et virgines. Ista ratione assignat Aug. in questionibus euangelicis dicens. Tricesimus fructus pertinet ad coniugatos. Nam et ista digitorum coniunctio: quasi molli se osculo complectens et cederetis martum pungit et coniungit. Sexagesimus ad viduas quae in tribulatione et angustia sunt posite. vnde et inferiori digito desinitur. Centesimus ad virgines: qui numerus de sinistra transit ad dexteram: et circulum faciens exprimit virginis coronam. Tertio potest considerari quod ad triplicem victoriae modum. Ista ratione assignat Aug. ibidem. Quidam enim sic pugnant cum amore mundi: ut eos amor mundi non vincat. Isti habent tricesimum. Alii sic pugnant: et sic superant ut si denuo resurrexerit facile exprimat. Isti habent sexagesimum. alii sic extingunt. scilicet amore mundi ut se omnino nulla ex parte commoueat. Isti habent centesimum. Vel potest dici secundum Virgilium et pallidum quod terra bona per tria cognoscitur. primo per possessionem repletionem. Si enim defecerit: erit reproba: si adaequata fuerit erit mediocriter bona. si superabundauerit erit optima. Illi deficiunt quia multa mala committunt. et pauca bona faciunt. Isti sunt terra reproba heb. vi. et ferens terra spinas et tribulos reproba est. Talibus dicitur. Dan. v. Appellus es in stafa: et iuentus es minus habens. Illi adaequantur qui tantum deo peccauerunt: tantum satisfaciunt Rom. vi. Sicut exhibuistis membra vestra seruire in iudicio et licuitate ad licitatem nunc exhibete membra vestra seruire iusticie in sanctificatione. Istitis dicitur. Appellus es in stafa: et iuentus es satis habens. Illi superabundant qui opera perfectionis faciunt seruantes mandata consilia. Luc. x. Quodcumque super-

Do. in quinquagesima.

rogaueris ego cū rediero reddā tibi. Istis dicitur. Appēsus es i istate
raz iuēsus es in lēu hñs. Secūdo co
gnoscit p colorē: qz nigredo pigue
dinē tre attestat. Illi sunt igit bo
na terra q se denigrāt. i. se despici
unt z humiliāt. Niger aut color vi
sum congregat: albu iuxta se positū
magis cōmendat: z pupillā oculi il
luminat. Magis ei lucet pupilla qñ
est nigra qñ si esset alba. Sic z humi
litas aiām iuxta se cōgregat: vt su
pra se vel extra se non effluat. p. Nō
est exaltatā cor meū ne. p elati sunt
oculi mei. Dignitati adiūctā ipsaz
magis exornat. Eccl. iij. Quāto ma
gnus: tāto hūilia te i oibus et corā
deo inuenies grām. Bern. Nō ē ma
gnū in abiectiōe esse humilē ma
gnā procius virtus ē hūilitas hono
rata. hūilitas ē in cōspectu dei fa
cit animā clariorē: qz quāto aliqs ē
nigrior. i. humilior in conspectu sui
tāto maior est in cōspectu dei. i. Re
gum. xv. Nōne cuz puulus esses in
oculis tuis: caput i tribub⁹ israel fa
ctus es. Tertio cogscitur p saporē:
qz dz gleba terre aqua aspergi et si
fuerit saporis amari vel salsi mala
erit sed si dulcis bona. Amaritudo
aie ira est. iacob. iij. q si zelū amāz
hētior contentiōes sunt in cordib⁹
vr̄is. 7c. Salsugo aie ē auaritia. p.
Terrā fructiferaz in salsuginē. 7c.
Salsugo enim est salsus humor tre
q ipam sterilē reddit. Nihil autem
magis animā sterilē facit q auari
cia. Tunc igit est fra mala aie: qñ
vel est amara p irā vel salsa p auar
iciā. Illi aut sunt bona terra q sūt
dulces. i. qui hñt dulcia corda. pro
uēbio. xv. c. Dulcedo anime est sa
nitas ossium. Qui hñt dulcia uerba
Eccl. vi. Verbu dulce multiplicat
amicos z mitigat inimicos. Qui hñt
dulcia z māsuera opa. Eccl. xi. Bre
uis in uolantibus est apis: z ini tiū
dulcoris hz fructus eius. Eiusdem
iij. In māsuētudine opera tua perfici

ce: z sup hoim gloriā diligeris.

¶ Dñica in. l. Sermo. f.

Assumptio

Assumptio
sus duodeci discipulos
suos et ait illis. Ecce
ascendimus hierosoly
mā z cōsummabuntur
oia que scripta sunt de filio homis.
Tradet em gētib⁹ et illudēt con
spu. Et postq flagellauerit occidēt
eū tertis die resurget. Luce. xviij.
Sicut dicit. Bre. Redēptor n̄r p̄ni
dēs ex passiōe sua discipuloz aios
pturbādos. eis longe āre passionis
sue penā z resurrectionis sue gloriā
p̄dixit vt dū mori eēt cernerēt: etiā
resurrectur eū nō dubitarēt. z tñ ip
saz xp̄i passiōē intelligere nō pote
rāt. Quod trib⁹ de cāis accidit vt di
cit Beda. p̄tia ē qz eū nimis ama
bāt. iō mortē ei⁹ audire nō poterāt.
Sicut m̄r q filiu diligit nimis tene
re: nō pōt audire x̄bū de ei⁹ sepatio
ne. Secūda ē: qz credebāt ipz ueruz
deū iō suspicari nō poterāt ipm mo
ri posse. Tertia. qz credebāt ipz pa
bolis eloq: sicut eis sepe taliter loq
batur. Duo igit xp̄s discipulis p̄di
xit. i. suā passiōē suā resur rectio
nē. Circa passiōē aut quib⁹ ponūt
scz traditio: illusio: flagellatio: con
sputio: z occisio. Tradit⁹ ei ille q est
virt⁹ p̄na. Illuditur aut qui ē dei
sapiētia. Flagellatur qui ē innocen
tia uera. Conspuitur qui est de glo
ria. Et occidit qui est uita. Ista au
tē qñqz q xp̄s passus ē a iudeis quo
tidie patit ab hoib⁹ malis. Primuz
nāqz est traditio. Fuit autem tradi
tus a iuda qui eū tradidit salutan
do: āplexādo osculādo: secū come
dēdo. Sic z multi in ista qdragesi
ma xp̄m salutabūt cū ofonē dñicaz
frequentabūt. Quoties ei pater nō
ster digne dicim⁹: toties deū saluta
m⁹. Multi ēt xp̄m āplexabunt br
chio amoris z brachio timoris. Si
gnū aut q hō xp̄m amplectitur bis

thio timoris e q̄uiritat p̄ctā. puer.
 xv. per timorē dñi declinat ois hō
 a malo. Signū q̄ hō xpm amplecti
 tur brachio amoris est q̄n facit bo-
 na opa & dei seruat mādata. Johā.
 xii. Si quis diligit me sermonem
 meū seruabit. Multi ē in ista qua
 dragesima xpm osculabunt & xpus
 eos. iuxta illud. ps. Quia & veri-
 tas obuiauerūt sibi. Iusticia & pax
 osculate sunt. Veritas ei dz eē ex p-
 te p̄ctōis mia ex pte dei. Si p̄ctōr
 de se dicit h̄itarē p̄ctā sua veracit̄
 p̄h̄tēdo: mox mia xpi sibi obuiat in
 dulgendo. Si r̄ ex pte p̄ctōis dz eē
 iusticia: ex pte dei pax. Si em̄ p̄ctōr
 de se facit iusticiā se p̄ p̄niam p̄niē-
 do mox deus ipm̄ osculatur. euz in
 amicitia recipiēdo. Multi ē cū xpo
 comedent q̄n corpus xpi recipient
 et tñ ad similitudinē iude xps sic
 salutatū: sic amplexatum: sic oscula-
 tum: sic in mensa associatū. p̄ditore
 tradūt dū ad p̄ctā redeūt et xps de
 corde expellūt diabolū itroducunt
 fuit aut xps a trib⁹ tradit⁹. s. a iu-
 da q̄ eū tradidit p̄ auariciā. Uñ dici-
 citur Mat. xxvi. Quid mihi vultis
 dāre et ego vobis eum tradā. A iu-
 deis qui eum tradiderūt p̄ inuidiam
 et maliciā. Math. xxvi. Sciebat ei
 q̄ per inuidiā tradidissent eū. Et a
 pylato q̄ eū tradidit ad crucifigen-
 dū propter timorē & pusillanimita-
 tē hūanā. Nā sicut h̄ Joh. xix. Cū
 iudei dixissent pylato. Si hunc di-
 mittis non es amicus cesar̄. Pyla-
 tus ductus timore eū tradidit. Oē
 em̄ p̄ctm̄. aut fit per cupiditatē ma-
 le inflammētē. i. Tim. vi. Radix
 om̄ maloz est cupiditas. Isti tra-
 dunt xpm cum iuda. Tales sunt: si
 moniaci vsurarij et auari. Aut fit p̄
 maliciā sup̄nā gr̄am persequētē.
 Isti tradūt eū cū iudeis. Tales sūt
 inuidi & maligni qui dona spūsan-
 tē in alijs persequuntur. Aut fit p̄
 infirmitatē hūanā aliquaten⁹
 inducentē. Isti tradunt eum euz

pylato. Tales aut sunt timidiz pu-
 sillanimes qui plus timēt hominē
 mortale q̄ deū viuū. Secūdu aut
 est illusio. Illuditur autē xps & ir-
 ridetur maxie a trib⁹ generib⁹ ho-
 minū. P̄rio a duris & obstinatis. p-
 uerb. i. Vocauit et renuistie. 2c. Et
 ideo i fine de⁹ eos irridebit. Unde
 etiā subdit. Ego quoq̄ in interitu
 v̄ro ridebō. puerb. iij. Illusores ip-
 se deludet. Hiero. An putatis fr̄es
 q̄ iocādo predicēt p̄p̄he rideō lo-
 quātur apli: xpus infatilit̄ comi-
 netur. Sz ioci non sūt vbi tormen-
 ta itercedūt. Esayas serra secatur.
 Daniel leonib⁹ deuorādus exponi-
 tur. Petrus in cruce dei exēplo su-
 spēdit. Si iocādo sūt passi: credo q̄
 et iocādo sūt locuti. Sed timeo ne
 fides v̄ra potius sit iocabilis q̄ ip-
 soz. Timeo ne iocādo nō saluemur
 et rideant ipsi de nobis q̄admodū
 scriptuz est. Qui habitat in celis ir-
 ridebit eos. Secūdo a recidiuis Isti
 dor⁹. Irrisor est: nō penitēs qui ad
 huc agit quod penitet. Cū talib⁹ ei
 ludit dyabolus sicut catt⁹ cū murē
 quem aliquantulum abscedere per-
 mittit: mox sup̄ eū ruit. Sic dyabo-
 lus p̄ctōem aliquā permittit penitē-
 re: sed postmodum facit eū ad p̄ctā
 redire. Prouerbio. xiiij. Sult⁹ illu-
 dit p̄ctm̄. i. dyabolus qui fuit inlen-
 tor p̄cti. Tertio a tepidis et otiōsis
 Treno. i. Uiderunt eam hostes & de-
 riserūt sabbata ei⁹. Et dr̄ sabbata i
 plurali. Tales enim faciunt sabbā-
 tū quo ad deum vacantes ab oratio-
 ne. faciūt etiā quo ad semetip-
 sos vacātes a vicioz mortificatio-
 ne. faciūt insuper quo ad primuz
 vacātes a bono ope. Et quia tales
 xpo illudunt dātes sibi aquam tepl̄-
 dam ad bibēdū: ideo hostes id ē de-
 mones sabbata eoz deridēt. Notā
 dū aut q̄ xps quattuor vicibus fuit
 illusio. Primo in domo Cayphe sa-
 cerdotis cum velamine capitis. v̄
 habetur. Luc. xxij. Secundo in do-
 v. s.

Do. in quinquagesima.

mo herodis cū veste albavt h̄. Lu. xxiii. Tertio a militib⁹ i atrio p̄torū idut⁹ purpura. vt h̄. Mat. xxvii. Quarto a iudeis in cruce qui eius s̄ba puercebant dicētes. mat. xxvii. Uah. qui destruis templum deize. Et ei⁹ fidē deridebāt dicētes ibidē. Si rex isrl̄ est descendat nūc de crucez credimus ei. His q̄ttuor modis sacerdotes mali vident̄ xp̄o illudere. Primo cum caypha p̄ amictū capitis: cū ip̄m amictū in capite assu- mūt q̄ designāt sp̄ celestiu. Eph. vi. Saleam salutis assumite. Ipsi aut̄ non seruiūt in ecclia p̄ celesti retri- butione s̄ p̄ eterna cupiditate. Se- cūdo sibi illudūt in alba veste cū he- rode cū ip̄am albam induūt q̄ signi- ficat mūdiciā. iuxta illd. p̄. Lauabz me ⁊ sup̄ niuez dealbabor. Ipsi aut̄ non sūt m̄sidi: sed et mente et corp̄e impuri. Tertio in purpura cū mili- tib⁹: cū induūt casulā purpureā: q̄ si- gnificat latitudinem ⁊ feruorē cha- ritatis. Ipsi aut̄ non h̄nt vestez pur- pureā charitatis sed sanguinolētā rancorū. Quarto cū iudeis in cru- ce q̄ ei⁹ s̄ba puerterunt et fidē deri- debant. Ipsi verba dei p̄tēnūt cū sto- lam q̄ significat gladiū. i. s̄ba dei i- digne assumūt: et scutū fidei q̄ signi- ficat per manipulū despiciūt. Eph. vi. In omnib⁹ sumētes scutū fidei. Tertiu est flagellatio: in q̄ flagella- tione sanguis de omib⁹ mēbris xp̄i exiit. Fleuerat p̄ oculis: sed tūc fleuit omnibus membris. Xps enī quadrupliciter in passione fleuit. s. corde per immensitatem doloris. Treh. i. O vos oēs q̄ trāsitis p̄ viā. Ore lachrymosis s̄bis. Mat. xxvii. De me⁹ vt qd̄ dereliq̄sti me oculis per lachrymarū effusionē. heb. v. Cū cla vā. ⁊c. Et tandem cum om- nib⁹ p̄ sanguinis effusionē vt ema- nationem. qn̄. s. h̄it tā crudelit̄ fla- gellat⁹. ¶ Notādū aut̄ q̄ quattuor vicibus iudei xp̄m flagellauerunt. Primo in capite ip̄m arūdinē pecu-

tiendo vt h̄. Math. xxvii. Secūdo in facie eāvelātes ⁊ pcutiētes. vt h̄ Lu. xxii. Tertio i colo colaphis euz cedentes. vt vt Mat. xxvi. Quarto in toto corpe ip̄z flagellantes. vt h̄ Joh. xix. Flagellāt aut̄ xp̄z hodie i capite q̄ psequuntur p̄latos ecclie. flagellant i facie q̄ p̄tēplatiuos sūt pulchrior ps ecclie p̄turbant in sua quiete flagellant in collo q̄ p̄dica- tores ipediūt a diuino sermōe. Fla- gellāt in corpe q̄ actiuos i firmiores molestant in sua opatiōe. S̄ de tali flagellatiōe dicit aug. Quid supbit impius si de ipso flagellū tacit pat̄ me⁹ pater flagello filiū corripit et postea flagellū ad p̄burendū i ignē mittit. Quartū est p̄sputio. Signifi- cat aut̄ p̄sputio magnā vilipēsionez Un̄ super illud Job. xxx. faciē meā p̄spuere non p̄erent. Dicit glo. fa- ciē cōspuere ē iustos et in p̄ntia p̄su- tarēz in eoz p̄tumelias s̄ba fluxura id ē fluētēs saluas mittere. ista au- tē p̄sputio. i. vilipēsio aliqb⁹ ad suffo- cationēz p̄turbationē ē: sicut legi⁹ de hur viro marie soror⁹ moysi q̄ iu- deoz sputis fuit suffocat⁹. Aliqb⁹ est ad correctionez. qd̄ significatū ē Deuf. xxv. q̄ qn̄ hō nolebāt accipe vxorē fr̄is sui i faciē illi⁹ p̄spuebat. ⁊ q̄ est vxor fr̄is n̄ri nisi p̄ntia quā xp̄s frat̄ n̄r p̄ nobis suscepit: quā p̄ntiam cū hō accipe renuit de⁹ ip̄m dur⁹ fla- gellis affligit. ex qb⁹ ille sepe corre- ctionem accipit. Aliqb⁹ vero ē ad hūiliationē. sicut legi⁹ q̄ diogenes p̄hs iurat⁹ qd̄ h̄ntē turpē faciez s̄ domū pulchrā i faciē ei⁹ spuit di- cēs se nō vidisse in tota domo aliqd̄ turpi⁹ in quo spuere posset. hoc aut̄ fecit p̄hs vt ille se recognosceret: et de pulchritudie dom⁹ nō supbiret s̄ de turpitudine p̄sone hūilitatē habe- ret. Aliqb⁹ est ad illuminationē et p̄- tectū s̄tutū: sicut i ceco nato. vt h̄ Joh. ix. Tales erant apli de qb⁹s dicit̄ Actū. v. Ibant apostoli gau- dentes a p̄p. conc. ⁊c. Quintum est

est occisio. habuit autē xps qdā vul-
nera q̄ fuerunt sibi occasio mortis.
Primo em̄ fuit flagellatus in tm̄yt
in flagella alius expirasset. Deinde
fuit in pedib⁹ ⁊ manib⁹ p̄forat⁹: et
tādē cū iā esset mortu⁹ in latere vul-
neratus. Per cor⁹ xpi igit̄ itelligū-
tur illi de ecclia q̄ adhuc sūt firmi ⁊
tpalibus dediti. Isti occidunt quā-
do eis t̄palia auferunt. Eccl. xxiij.
Qui auferit in sudore panē q̄si q̄ oc-
cidit. p̄ximū suū per manus itelli-
git̄ actiui. Isti occidunt cum i suis
opatiōibus spediūt. puer. iij. Noli
phibere eū bñfacere q̄ pōt si vales
⁊ ip̄e bñfac. Per pedes itelligūt p̄tē
plati q̄ suis q̄onibus totā eccliaz
sustētāt. Istos illi occidunt q̄ ofones
ne i d̄is effectū habeāt spediūt. Sūt
etiā i ecclia qdā mortui sicut viri p̄-
fecti Col. iij. Mortui ei estis ⁊ vitā
yfa abscondita ē. ⁊c. Istos illi occidunt
qui eos p̄turbare nō desinūt. Secū-
do pōt̄ notitia resurrectiōis. cū d̄r
tertia die resurget. Ille igit̄ q̄ ē mor-
tu⁹ p̄ pctā tr̄a die resurgat. Prima
dies est p̄tritio. secūda p̄fessio. Ter-
tia satisfactio. Vel tres dies sunt de-
lectatio p̄sensus: ⁊ opus. Qui igit̄ nō
resurgit a delectatione resurgat a
p̄sensu ⁊ q̄ nō resurgit a p̄sensu re sur-
gat ab ope. Si ei q̄rtā diē addiderit
scz p̄suetudinē resurgere vix vale-
bit. Hoc significatū ē i lazaro q̄tri-
duano. Cetos qdē mortuos resusci-
pauit xps simplici iussione. Istū autē
suscitauit orādo. clamādo ⁊ lachry-
mādo vt darēt intelligi q̄ illi q̄ sunt
in pctis iueterati indigēt m̄ltorum
p̄onibus magnis cordis clamori-
bus longis ⁊ diuturnis fletibus.

¶ Sermo. ii. vnde supra.

Cer⁹ sedebat
sec⁹ viā medicans. per
istum secum significat
gen⁹ hūanum quod ma-
gnā icurrebat cecitatē: s; illuminari
nō meruit nisi xpi passionē. Et ideo

in isto euangelio duo ponunt. s; fir-
mitas cecitatis: ⁊ remediū passiōis
xpi. Circa p̄mū notādū q̄ sunt q̄nos
pctā q̄ spūalem cecitatem inducunt
p̄mū Tumor superbie. Greg. Tu-
mor mentis est obstaculū veritatis
Et iste tumor totū gen⁹ hūanum oc-
cupauit. P̄io ei hūit ortum in celo
q̄ lucifer p̄tra deum intumuit. 3o
supbia est nature celestis: et iō vi-
ros celestes aliq̄ inuadunt. Deinde
de celo veniens in paradysum
iuit: et ibi p̄imos parentes inuasit
qui supra seip̄os elenauerūt et cō-
tra deum intumuēt. Deinde de pa-
radiso venit i mūdū: et mō per totū
mūdū iste morb⁹ superbie est diffu-
sus. Supbire em̄ d̄r quasi sup̄ alios
ire. Lucifer superbiuit: qz super de-
um ire voluit Adam superbiuit: qz su-
per ipsum iuit dum scientiam dei
apetūt. homines superbiunt qz su-
per alios volūt ire. De⁹ autē supbia
re non pōt qz sup̄ aliū ire non valet
eo q̄ super se nullū habeat. Secūdu
est puluis auaricie. Auarus ei sem-
per portat terram i oclis. p̄. Ocu-
los suos ita. declina. Un̄ d̄r de tali-
bus q̄ sunt nimia cupiditate. ceci.
⁊ sicut supbia totū gen⁹ occupauit hu-
manū: sic auaritia h̄ier. vj. A mio-
re vsqz ad maiorē oēs auaritie stu-
dēt. In̄ maiores ⁊ miores sūt medi-
ocres. p̄ miores itelligūt clerici. p̄
maiores itelligūt plati. Auaritia
igit̄ a minore vsqz ad mediocres ⁊ ma-
iores: qz inuenit̄ in laycis: viget in
clericis: regnat in prelatis. Vel po-
test dici q̄ in domo anime sūt tres
familie. s. minores: et iste sūt cogi-
tatiōes. Medicres nō et iste sūt in-
tētiōes. Maiores: et iste sūt affectio-
nes. Sūt igit̄ qdā quoz auaritia
est in cogitatiōib⁹: qz die ac nocte
cogitare non cessant qualiter. s. lu-
cra p̄t̄ acquirere et pecunias au-
gere suas. Eccl. ij. Cūcti dies ei⁹ la-
boribus pleni sunt et erūnis: nec p̄
noctē mente req̄escit. Alij sūt quoz
p̄. ij.

Do. in quinquagesima.

si auaricia est itētiōib⁹. qz in oib⁹
que dicūt? faciūt sp a! iqb lucrūvel
emolumētū tpale itēdūt. Pro. xvij.
Oculi stultorū i finib⁹ tēre. Oculi stul
torū sunt itētiōes eorū q sibi sp finez
p̄tendūt tpale lucrū. Alij sunt quorū
auaricia ē i affectiōib⁹: q tpalia ar
dent diligūt: spūalia p̄mpēdūt. bñ.
igf d̄ra miore vsqz ad mediocrē et
maiorē oēs auaricie stū dēt. Dū ali
frena lucra cogitare nō desinūt. ali
in oib⁹ q agūt in tpalē mercedē itē
dūt. Aliō frena ardēt diligūt: spūa
lia p̄tēnūt. Tertiū ē ignis iracūdie
ps. Supcecidit ignis: nō vidēt so
lē Cesari⁹. Sue mēt: lumē iracūdi⁹
excecat. Sicut et vis⁹ excecā ad pel
ui ardētē: sic hō excecā p̄ iracūdiā
isflāmātē. Scōz ei Damascenū. Ira
est ebullitiō sāguis circa cor. Ex il
la aut ebullitiōe fumositates ascen
dūt q oculos mēt: obnubilāt: qz ipe
dit ira aīm ne possit cernē vey. Qñ
aut vas ad ignē nimis ebullit trib⁹
remedijs subuenit. Aut p̄ vasis ab
igne deponitiōe: aut p̄ aq̄ frigide i
fusiōe aut p̄ lignorū subtractionē.
Sic ēt qñ alijs p̄ irā h̄ alium nimis
ebullit ille h̄ quē irascit: aut dz se to
talit̄ ab alio diuidere. Pro. xx. Ho
nor ē hōi q̄ sepat se a cōtētiōib⁹: oēs
aut stulti miscēt p̄tumelijs. aut dz
h̄ba refrigeratiua: dulcia r̄ndere.
Pro. xv. R̄n̄sio mollis frangit iram
sermo dur⁹ excitat furore. aut saltē
dz tacere: nihil r̄ndere. Verba em̄
q̄ iracūdo r̄ndēt sūt ligna q̄b⁹ ignis
iracūdie āpli⁹ isflāmāt. Eccl. xvij.
Scōz ligna silue sic ignis ex arde
scet. Qñ aut ligna h̄borū subtrahūt
tūc ignis ille extinguit. puer. xvj.
Cū defecerit ligna extinguet ignis.
Quarto ē fetor luxurie. hoc signifi
catū ē Thob. ij vbi d̄: q̄ ex stercore
hyridis tuit excecā. hui⁹ ei ams i
mūdicia ē desiccatiua: significat lu
xuria: qz nullū pctm mag⁹ desiccāt
q̄ luxuria hō idē quattuor h̄. s. cor
p⁹. aīam: famā: et tpalē substātiā.

Est igit̄ quoddaz pctm q̄b⁹ desiccāt
corpus. s. nimia tristitia. Pro. xvij.
Spūs tristis exiccāt ossa. Est aliud
q̄b⁹ desiccāt aīam. s. inuidia. Nā iud
dia sicut d̄: alibi reb⁹ opimis mar
cescit. Prouer. xxiij. Vita carnum
sanitas cordis: putredo ossū inui
dia. est aliud q̄b⁹ desiccāt famā. s. su
pbia. Eccl. x. Odibilis deo: et hoib⁹
supbia. Est aliud q̄b⁹ desiccāt frenā
substātiā. s. pdigalitas et etiā vicij
gule. puer. xxi. Qui diligit epulas
i egestate erit. Et s̄l̄r. Qui amat vi
nū: et pingua non ditabit. Luxuria
desiccāt: et p̄sumit corp⁹ qz facit ipm
cito venire in senectutē vel morte:
i. Cor. vj. Qui aut fornicat i corp⁹
sūū peccat. i. i corpis sui p̄sūptionē:
diminutionē. Cōsumit aut aīaz: qz
oīa bona p̄posita: et desideria ānhi
lat: disp̄git. i. Cor. d. Aīalis hō nō
pcipit ea q̄ sūt spūs dei. Cōsumit bo
nā famā. vñ d̄: de salomone. Eccl.
xlv. Inclinaisti femora tua mulieri
b⁹: et dedisti maculā i gloriā tuā. Cō
sumit frenā substātiā. Luc. xv. Dis
sipauit substātiā suā viuēdo luxu
riose. Quittum ē nimia abūdātia et
crassitudo frene substātie. Job. xv.
Opuit faciē ei⁹ crassitudo. hic est q̄
sedechias excecāt⁹ i reblata: q̄ int̄
pretat̄ m̄lta hec sicut h̄. iij. Regūz
xxv. Qz m̄lta istorū tpalum fa
cit hoīem cecū. hinc est q̄ effraim
et manasses fuerūt fratres. Effraim
eniz int̄pretat̄ fertilitas manasses
obliuiofus: qz nimia fertilitas secu
li iducit obliuionē dei. Sicut enī pi
sces aliqñ ex nimia piguedie exce
cāt. Et sicut i anserib⁹ oculi p̄sumū
tur ne ex m̄litudine rex visay ab i
pignatiōib⁹ retrahāt. Sic hoīes ex
nimia abūdātia rex in aīa excecāt.
Postq̄ visay ē de ihermitate cecita
tis vidēdū de remedio passiōis de q̄
in p̄ncipio euāgelij fit mentio spiri
talis. Christ⁹ enim h̄ ista quinqz m̄
commoda portauit qui: p̄ remedia
s. corp⁹ sanguinē: aīam: spiritum

Sermo.ii.

hūanū & diuinitatē. Nā de corpore
 fecit emplastrū quo tumor super-
 bie sanaretur. fuit autē ēplastrū de
 herbis medicinalib⁹ q̄ icidūtur: con-
 ferūtur: & decoquuntur & liquore pfun-
 dunt aliq̄ herba medicinalis ē ca-
 ro xp̄i: q̄ sicut dicit. Esa. xl. Ois ca. fe.
 Ista herba i cruce fuit icisa Weide
 in mortariolo crucis pistillo passio-
 nis attrita. de his duob⁹. Esa. xlii.
 Vulnerat⁹ est pp̄ iniquitates nostras
 Attrit⁹ ē pp̄ scelera nostra. Dein
 de i turno crucis sp̄lici igne fuit ex-
 cocta. s. igne amoris. ioh̄a. xv. ma-
 iorē hanc dilectionem nemo h̄z &c.
 Igne doloris. Trens. i. o vos oēs q̄
 &c. igne passiois. p̄. Ossa mea sicut
 cre. arue. &c. Weide s̄guine p̄ciolo
 fuit aspsa. Esa. lxi. Quare rubrū ē
 idum etū tuū. Illud igitē ēplastrū fa-
 ctū ē de xp̄i carne: sic icisa: sic attri-
 ta: sic decocta. sic pfusa: si s̄ aposte-
 ma supbie p̄atur dzipsū statim matu-
 rare: mollificare & frāgē. aug. Ecce
 habes hūilitatē: exēpluz supbie me-
 dicamētuz. Idē. Que supbia sanari
 p̄t si hūilitate filij dei nō sanatur.
 ¶ Secūdo de s̄guine fecit colliriū m̄q̄
 ignis iracūdiē tēperet. Nihil enim
 sic odiū & iracūdiā tēperare dz q̄ cō-
 siderare q̄ s̄guis xp̄i p̄ suis cruci-
 fixorib⁹ sic orauit. Si dē xp̄s ora-
 uit p̄ eis v̄bis dicēs. Lu. xxiii. Pat-
 dimitte illis q̄ nesciunt qd faciunt
 orauit lacrimis. heb. v. Cū clamo-
 re valido & lacrimis offerēs exau-
 dit⁹ ē p̄ sua reuerētia. orauit s̄gui-
 ne heb. xii. Accessist⁹ ad s̄guis as-
 p̄sionē meli⁹ loq̄ntē q̄ abel. Orauit
 morte heb. ix. Noui testamētī me-
 diator: ēvt morte itēcedēte &c. tale
 igitē colliriū tāte pietatē & charitatē
 i nobis refrigerare dz oēs ignē rā-
 coris Quis em̄ d̄ cetero s̄ inimicos
 suos odinz tenebit quādo xp̄s p̄ su-
 is inimicis s̄bia: lacrimis s̄guine
 & morte orauit. ¶ Tertio de asa fe-
 cit vas vnguentariū q̄ puluis auari-
 tie expiet. in isto ei vase trāvngue

ta purgatiua p̄tinētur. de qb⁹ dicit
 Johan. i. Vidimus glo. eius. glo. q̄
 s̄vni. s̄ patre ple. Ibi em̄ glia est.
 i. gloria dei misericordia. Ibi eniz
 ē gratia. Ibi ē veritas Ibi sapiētia
 Auar⁹ igitē q̄ h̄z oculos plenos pul-
 uere auaritie vadat ad istud vas v-
 guentariū & vngat oculos vnguento
 mie & gr̄e & sapientie. Tunc autē vn-
 gitur vngēto mie quādo inclinatur
 ad compassionem fraterne miserie
 Tūc vngēto gr̄e q̄n̄ icipit tepesce-
 re ad amorē terrenoz: & tardescere
 in amorē celestū. Tūc vngēto sa-
 piētie quādo scit sapienter acq̄rere
 sapi ēter retiere & sapientē expende-
 re. ¶ Quarto de spiritu hūano fe-
 cit cibū mellisū q̄ crassitudo fre-
 na p̄tēneretur. Eccl. xlii. Spirit⁹
 me⁹ sup mel dulcis. Mel ē dulce in
 superficie: dulci⁹ i medio: dulcissimi-
 mū i fūdo. In xp̄o q̄dē ē t̄plex sub-
 stātia. s. caro q̄ est quasi superficialis
 Deitas q̄ est pfunda & aia q̄ est qua-
 si media. Mel igitē ē dulce i superficie
 q̄ scti ex p̄sideratiōe carnis xp̄i hau-
 riūt delectatiōes suaves. Est dulci⁹
 in medio: q̄ ex p̄sideratiōe aie hau-
 riūt delectatiōes suauiores. ē dul-
 cissimū i fūdo q̄ ex p̄tēplatiōe diu-
 nitatē hauriūt delectatiōes suauissi-
 mas. Talis igitē dulcedo oēs dulce-
 dinē hūanā facit insipidā. chr̄. Ne nō
 h̄z sup trā q̄b̄ amet q̄ donū celeste i
 veritate gustauerit. Quito de diu-
 nitate fecit balsamū: q̄ fetoz luxu-
 rie pellere ēccl. xlii. q̄si balsa-
 mū mixtū odor me⁹. odor autē istius
 balsami tāt⁹ ē q̄ nō t̄m̄ i t̄m̄: n̄ tā-
 tū mortui nō t̄m̄ corrupti s̄ ēt feti-
 di s̄tire bebēt. hoc significatū ē in
 lazaro q̄ triduo & fetido: q̄ ipsum
 odorē s̄s̄it & reuixit. P̄tia dies ē de-
 lectatio & tūc aia ē infirma. Secun-
 da ē p̄sens⁹: & tūc est mortua. Ter-
 tia ē maluz op⁹: & tunc est corrupta
 Quarta est mala cōsuetudo: & tunc
 est fetida. Qui ante in odorē istum
 nō s̄t̄it: ē infirmo piculiosior: mors

Do. in quinquagesima.

tuo insensibilior: corrupto marci-
dior: fetenti ab hominob ilior.

¶ Sermo. iiii. de eodem.

Quis plebs
vt vidit dedit laudē deo
Postq̄ dñs cecū illumia-
uit: ois plebs q̄ ibi ade-
rat laudē dedit deo. Et q̄ dat̄ itelli-
gi q̄ ille ē illuminat̄ q̄ deū laudat.
Ille cecus ē qui p̄ verba vel mala
vitā deū blasphemāt. In istis autē
diebus homines vani nō t̄rū nō lau-
dāt deū sed etiam per suas vanta-
tes blasphemāt deū et laudāt inimi-
cos dei scilicet mundū carnē et dy-
abolū. iō in isto euangelio de christi
passione fit mentio: vt ex p̄sidera-
tione passiōis dñice homines absti-
neāt a tanta vanitate. Laudāt qui-
dē et honorant mūdū exercēdo di-
uersos ludos et septas letitias. Lau-
dāt etiā et honorāt corp̄ propriū
pascendo ipsū per diuersas epulas.
Laudāt et honorāt dyabolū ducen-
do diuersas choreas. in his ei trib̄
vanitatibus expendunt homines
dies istos: et iō cū isto ceco non sunt
illuminati s̄ cecitate iūoluti. P̄io
igit̄ vani homines cum deberēt lau-
dare deū: ipsi tantū laudant mun-
dū per diuersos ludos et ineptas le-
ticias. Leticia em̄ mundi ē sicut vi-
nū purū quod cito inebuat nisi sa-
lubri tristitia tēperet. Juxta illud
Eccle. septio. Meli⁹ est ire ad domū
luct⁹ q̄ ad domum conuiuij. Refert
Tulli⁹ q̄ quādo aliq̄ cōsules Roma-
ni redibant victores triplex honor
eis fiebat. Prim⁹ q̄ ois popul⁹ sibi
cū leticia obuiabat. ¶ Scōs q̄ oēs
captiui quos cepant ei⁹ currū iūct̄
manib⁹ seq̄bātur. Tertio q̄ ip̄e vi-
etor indut⁹ tunica iouis in curru se-
debat: quem quattuor eā albi vsq̄
ad capitolū deducebāt. Ne hō su-
pra se nimis eleuaretur. Istū hono-
rē tripliciter tēperabāt. ¶ P̄io quia
vn⁹ hō seruilis conditionis se cum

in curru pōebatur vt cuilibz spesda-
re perueniendi ad talem honorez
si pbitas ei⁹ mereret. Secundo q̄
ille seru⁹ cuz colaphis cedebat di-
cēs: cognosce teipsū. Tertio q̄ cui
libet licebat illa die i ip̄z iferre oia
opprobria q̄ volebat. Si igit̄ paga-
ni suas sic leticias tēperabāt m̄to
forti⁹ nos christiani eas respiciere et
tēperare debemus: maxie triplici
de cā. P̄io q̄ hoc non cōpetit loco.
Sum⁹ ei⁹ i exilio q̄ deberem⁹ esse in
celo: et iō nobis ē flēdū et nō gaudē-
dū. Aug. In vale sum⁹ miserie vbi
eomagis flēdū ē quo min⁹ flēm⁹. p̄.
Quō cātābim⁹ cāpicū dñi i tra alie-
na. Si viris sāctis durū i exilijs cāti-
ca cātare dei: qd̄ dicēdū ē de illis q̄
cātāt cātica dyaboli. Q: igit̄ sum⁹
in exilio ideo ois mala mūdāna le-
ticia dz nobis ē iportūa. Eccl. xxij.
Musica i luctu iportūa narratio est
Scōo si p̄petit tēpori. Tps̄ ei vite p̄-
fēt: nō ē nisi curs⁹ ad mortē Augu.
Nihil aliud ē tps̄ hui⁹ vite nisi cur-
s⁹ ad mortē: i q̄ nemo vel paululum
stare vltardi⁹ ire p̄mittit s̄ oēs pa-
ri motu vrgētur stult⁹ aut eēt ille q̄
ad mortē supplicij cū gaudio et sola-
tio ire vltouci vellet. Tales sūt simi-
les cygno q̄ dū morit̄ suauiter cāta-
re phibet. Tertio nō p̄petit statui.
Stat⁹ ei hoīs ē piculosus: doloros⁹
q̄ q̄cūq; se vertit piculū et dolorē in-
uenit. Nā si sursum respicit videt ce-
lū qd̄ amisit. Si deorsū videt ifernū
q̄ oēs deuotare appetit: si a sinistris
aduersitat̄. videt q̄ vn⁹ de millenō
euadit q̄ nō cadat p̄ ipatiētā. Si a
dextris p̄speritat̄. videt q̄ de decē
milib⁹ vn⁹ nō euadit q̄ nō cadat per
intēperatiā. Juxta illud. p̄. Cadet
a latere tuo mille. et c. Si post se vi-
det peccatorū multitudinē q̄ cōmi-
sit. Si an̄ se videt terribile dei iudi-
ciū i quo districtā ratiōnē eū redde-
re oportebit. vn̄ legit̄ i vita patrū q̄
cū qdā sc̄tūs pat̄ quēdā vāe ridētes
videret p̄t ei. Reddituri sum⁹ rōnē

Sermo.iii.

de vita nra corā deo ? oī terra ? tu
rides. Secūdo vani homines cū debe-
rēt laudare deū: laudāc ? honorant
corp^o suū pascendo ipm p diuersas
epulas. Alit^o aut^o vitū glē: ? hom i-
ni facit magnā iacturā: do magnā
liuriā homini qdēz eplicez iacturā
facit. Pria est qz i corpe iducit ma-
gnā de formitatez ex eo qz facit ven-
trē nimis tumētez. dī aut^o venē a vē-
to ex eoqz sit plerūqz vēto plen^o. Su-
los^o igit^o qto maior ē ventrē habue-
rit tāto maior ē vesicā vēto plenā ?
etiā maior ē saccū stercoib^o plenū
repletū possidebit. Sicut etiā vesi-
ca vēto plena ? repleta acu pūcta ci-
to detumescit sic etiā venē glōsi pū-
ct^o acu februcito p mortē euanescit
Stult^o qz eēt mercator ille qz aurū
cū mlt^o labore acq^osiū i cistā ipone-
ret: qz i lutū pūertēdū eē putaret et
estimaret. Et qm venē glōsi ē sicut
sacc^o stercoz. Stultus est eo qz ea qz
cū mlt^o labore acq^orit i ventrē pōit
i qz vētre i lutū fetidū pūertēda esse
cognoscit. Secūda aut^o iactura est:
qz iducit sibi multā ifirmitatē ? ali-
qz mortē. Ecclⁱ. xxviii. in mlt^o erit
ifirmitas ibidē. Prop^oscrapulā mul-
ti pie^ont. Qui aut^o abstinens est adū-
ciet vitā. pinguia corpa sunt modi-
ci sanguinis qz est causa vite. Calor
qz ppe naturalis sepe pze nimia pin-
guedie su ffocatur. Via etiā spiri-
tū ad mēbra nimis pinguedie ipedi-
tur ? sic mors sequit^o. Tertia ē qz i-
ducit ifaturabilitatē. Prouer. xiii.
venē impiorū ifaturabilis. ps. fa-
mē patientē vt canes. Canis ei post
qz proiecta sibi deuorauit mox ad
alia deuorāda suspēs^o anhelat. Sic
gulosus postqz mlt^o ferculadeuora-
uerit adhuc alia pcepiscit: imo etiā
ifaturabilior ē qz canis ē qz cetere
fere: qz oia spoliat elementa. Nam
a fra aufert gressibilia ab aqua na-
tabilia ab aere volatilia. Hieros^o.
Tauri paucorū iugerū pascuis alū-
tur. Unica silua plurib^o sufficit ele-

phātibus hō hō fra ? mari pascitur
Ambro. in lib. de ieiunio Quid ifa-
tiabilius vētre hodie suscipit cras
exigit: cū ipletus fuerit disputat cō-
tinētia. cū digesserit vale vtutibus
bicit ? qrit luxuriā. In epulasphia
p^odicat. iter p^ohos vna laudant. Se-
cūdo facit deo liuriā: ex eo qz gulo-
s^o vētrē suū deificat. Phil. iij. Quoz
de^o venē ē. vbi dicit Aug. hoc ab ho-
nie colit qz p ceteris adamat. Hu-
ius rationē assignat hugo de setōvi-
etore dicēs p similitudinē. venēdeo
pparat. Solēt ei dis^o templa p^ostrui
altaria erigi ministri ad seruiendū
oz dinari pecudes imolari thura cō-
cremari. Deo siquidez vētri tēplū
est coquina altare mensa ministri
coci imolate pecudes coete carnes
lum^o incensoz odor sapor ista au-
tē ydolatria qz ad aliquid peior ē qz
ydolatria paganorū qz illi adorabāt
aurū ? argētū. Gulosus vero ado-
rat saccū stercoz. Tertio vani
hoies cū deberent laudare deū lau-
dāt dyabolū diuersas ducēdo cho-
reas qd valde fatuū est q^ottuo: ra-
tionibus. Pria qz tales choree mū-
di sepe ducūt ad choreas inferni in
iferno qdē sūt multe pcessiōes pctō-
rū. l. pgregatiōes supboz auarozū
? luxuriosoz: qz semp p cātū lugubrē
decantabūt zach. xii. Plangent ter-
ra sez ifernalis familie: ? familie se-
orsū. Cantant aut^o vnā cantationez
sex vers^o lugubres p^oinentem. Di-
cūt em. Ne qz deū offēdiue qz dya-
bolo p^osensi: ve qz nat^o fui: ve qz ma-
le torq^oz: ve qz da mori non valeo. ve
qz nūqz liberabor. Ad istas chore-
as ifernales iste choree in undia-
les sepe perducūt Job. xxi. Tenent
tympanū ? cytharam: ? gaudent ad
sonū organi. Ducūt in bōis dies su-
os ? i pūcto ad iferna descendūt hu-
ius signū est qz iste choree tendunt
ad sinistram. prou. iiii. Vias que a
dextris sūt nouit dñs puerse aut^o sūt
qz a sinistris sunt. Secūda fatuitas est
h. iij.

Do. in quadragesima.

q: priuatur choreis celi. Ibi ei sunt choree sanctorum deo iubilantium. hymn. Qui pascis in lilia sep. cho. virgi. Istis choreis celi puatur q choreis delectatur mundi. vñ refert Gre. in dya. de qda puella nobili Romana q cu iocis et cantilenis dedita nimis esset. Stango cu multis speciosis puellis idut. albis sibi appuit. Et cum illa tam decore. pcessioni associare se vellet. phibuit beata xgo dicens q donec est sicvaga tali pcessione est indigna. pcepit igit vt a iocis et leuitatib se abstineret: sic die tricesima ad illam pcessionem veiret. q subito cunctis miratib mutata fuit et sic die tricesima bto et felici fine genuit. Tertia aut fatuitas e ex eorum tales choree cedunt i iuriam dei. Tu q pactu in baptismo unitu trahunt quo abrenunciare se dyabolo et pompis ei omib pmiserunt. Tum q maioribus conmittunt contempum q si opi seruili sciberat. Aug. Melius e in diebus dñicis arare et fodere q choreas ducere. Tu q festa sanctorum suis vanitatibus polluit. Magna ei iniuria choree deo fecerunt. Q: pphe tam suu charissimum scz Johannez baptistam occiderunt. Iniuria enim que fit sanctis redudat in deum. Lu. x. Qui vos audit me audit: et qui vos spernit me spernit. Quarta fatuitas e ex eo q ille choree sunt nra dyaboli q i hoc seculo exercent. Tribus ei modis dyabolus in peccatu luxurie facit corruere: modo p visum: modo p colloquium: modo per tactum. In choreis aut ista omnia occurrunt. Na ibi sunt verba lubrica et modulaciones cantus. Ibi est si ea visio facierum. ibi est tactus manu ignitaru. Et id ex tali vicinitate et appropinquacione modo p colloquium modo p visum modo p tactum sepe ignis accendit: mala concupiscencia inflamatur. Et quatuor hō fit fortis et durus tam ferru vel sit naturaliter frigidus tam lapis: vel sit candidus

tanquam murus dealbatus. tñ non confidat de sua fortitudine nec de sua frigiditate nec de sua scritate. Siquidem ferru in igne positum emollescit. sic hoies firmos i suo proposito concupiscencie ignis emollescere facit. hie ronimus ferreas mentes libido domat ex percussione duorum lapidum frigidorum ignis excutit: sic ex nimia familiaritate virorum et mulierum a principio videantur frigidit: sepe p concupiscencia inflamant. qd igit frigidior esse poterit qd i extremis laborat. Un refert Grego. i dialogo de qda sacerdote agente i extremis: cui cum qda mulier facie appropinquaret vt sciret si adhuc spiraret. Ille voce q potuit exclamauit. Recede mulier recede tolle paleam adhuc viuit hinc culis. murus etiam dealbatus quis ex causa deli non aburatur tñ dñi gntur. Sic etiam quis aliquid non aburatur ex concupiscencia tñ ex nimia mulierum familiaritate denigrant i fama. vñ aliquid modo i scitencia: quam non habet apud deum sinceram hie. crede mihi non potest cum deo toto corde ambulare: q semper accessibus concupulatur. ¶ **Dñica i quadragesima. Ser. i.**

Actus est iesus

i desertu a spiritu vt tentaretur a dyabolo. Mat. iiii. Sicut xps voluit mori vt p sua morte nostras tentaciones superaret voluit ei tentari i mediate p baptismum vt tentatis daret solacionis remedium. fuit ei tentatio statim quando fuit baptizatus qñ a patre filius fuit appellatus qñ spū sanctus i specie colūbe sē eū mansit. qñ celos aptos vidit: qñ quadraginta diebus et xl. noctibus ieiunauit. vt p hec deus itelligi q si alios tentat hie est minus a peccatis mūdatur non est minus dei filiatione dignus non est minus spū sancto dignus non est minus celo dignus non est minus sua pnia deo acceptus. Tentari g voluit xps vt nostras tentaciones viceret: vt tentatis

Sermo. i.

cōsolamē pberet: vt dyabolo q̄ ip̄e
 eēt fili⁹ dei occultaret. Sciebat q̄p
 pe dyabol⁹ p̄ scripturasz pphetias
 dei filiū i mūdū esse venturū z suuz
 sibi dñū ablaturū Audiēs aut̄ sc̄bz
 chryso. i xp̄i natiuitate āgelū pasto
 rib⁹ ānuciantē āgelorū multitudi
 nē iubilātē. Johānē digito demon
 strātē: patrē i baptisate testificā
 tē spiritūf̄actū i specie colūbe descē
 dētē z nūc q̄draginta dieb⁹ z qua
 dragita noctib⁹ ip̄sū ieiunantē euz
 esse filiū dei suspicatus est. Sz post
 modū vidēs eū esurire ip̄sū esse dei
 filiū plurimū dubitauit. Nō ei cre
 debat dei filiū posse esurire. Volēs
 igit̄ expiri vtrū esset deifili⁹ an ho
 mo pur⁹: z sciēs q̄ p̄mū hominē tri
 bus telis p̄strauit: cogitauit eisdē
 telis ip̄sū aggredi Et si q̄dē vict po
 terit: hō pur⁹ apparebit. Si aut̄ victi
 nō poterit: dei fili⁹ eē videbit. Naz
 sicut dicit Greg. i ome. dyabol⁹ pri
 mū hoiesz de fb⁹ pctis tētavit: vicit.
 s. de gula cū de fractu ligni vetiti ip̄
 sū māducare suasit de vanagha cuz
 bt̄ Critis sicut dñj. Et de auaritia cū
 dixit Sciētes bonū z malū sicut em̄
 auaritia ē appetit⁹ imoderat⁹ pe
 cūie sic ē etiā imoderat⁹ appetit⁹ sci
 entie eodē mō tētavit xp̄m. Prio de
 gula dicēs. Si fili⁹ dei es dicvt lapi
 des isti p̄aes fiāt. Cogitabat ei in
 tra se dicēs. Si lapides i p̄aes puer
 tere poterit: dei fili⁹ erit. Si aut̄ nō
 poterit hō pur⁹ apparebit. sz xp̄s se
 cūdū glosā rñfū talit̄ tēperauit q̄ ip̄
 sū dei filiū eē nō cognouit cū ait scri
 ptū ē. Nō i solo p̄ae viuit hō sz in oī
 x̄bo q̄ p̄cedit de ore dei. Ac si di
 cat sc̄bz glosā. cū hō p̄stet ex duplici
 substātia. s. aīa tanq̄ superiori z cor
 pore tanq̄ inferiori. z cib⁹ aīe sit ver
 bū deiz: cib⁹ corpis sit p̄ais materia
 lis z tu suades mihi tantuz de cibo
 substātie inferioris z nō superioris
 p̄z q̄ tua suasio tētatio ē Sed q̄ sic
 eēt dyabol⁹ vicere nō potuit: cogita
 uit apud se dicēs sicut ait. chryost.

homo iste sanct⁹ esse videt. Sācti
 ei viri z nō vincātur de vicio gule
 sepe tñ vincūtur de aliq̄ motu vane
 glie. Et iō ip̄m assūpsit z eum supra
 pinaculū tēpli statuit. nec mirū fuit
 sc̄bz Greg. Si p̄misit se assumi quiz
 crucifigi. z alia glo. q̄ hoc nō fuit itir
 mitatis sz patiētie ei⁹. In dyabolo
 aut̄ nō fuit virt⁹ sz i eo fuit magna
 supbia. vel ip̄a assūptio pōt intelli
 gi deductio. dicit aut̄ alia glo. q̄ ve
 risimile ē dyabolū in hūana specie
 apparuisse: sz tñ xp̄s sic egit vt ip̄e
 a nemie videret. Erat ei pinaculuz
 loc⁹ eminens vbi sc̄z erat cathedra
 doctoz. Et iō ip̄e dyabol⁹ sc̄bz legē
 putauit ip̄sū i sede doctoz positum
 iani glia posse extolli vbi in x̄ros fe
 cerat eleuari. dixit āt ei. Si fili⁹ dei
 es mit tete deorsuz: hoc dixit iō vt
 ex tali p̄cipitatiōe z nulla secuta le
 sioe iactātiā icurreret. v̄ vt ex hoc
 dyabol⁹ suā potestātē agnosceret.
 Sz xp̄s sic tēperauit respōsū vt eū re
 liquet dubiū dicēs. Nō tētabis dñm
 deū tuū. vbi dicit glo. Suggerebat
 vt aliq̄ signo exploraret q̄stū apud
 deuz posset sz nemo dz tētare deuz
 qñ ex hūana rōne h̄z qd̄ faciat. Nūc
 aut̄ poterat alit̄ de tēplo descēdere
 q̄ p̄ iactātiā se p̄cipitare postq̄ aut̄
 deficit hūana rō z m̄edet se deo nō
 tētādo sz deuote supplicādo. veruz
 postq̄ nec p̄ p̄mā nec per secūdā tē
 rationē eū potuit cognoscere: tran
 siuit ad t̄ciā vt saltē ip̄m posset: de
 auaritia supare. dixit ei cū sup̄ mō
 tē excelsū valde: z ostēdit illi oīa re
 gna mūdi. Nō aut̄ ista ostēdit coram
 ei⁹ oculis hmōi adducēdo vel visū
 ampliādo vel ea que nesciebat si
 bi indicādo: sz dicit̄ ostendisse trib⁹
 modis primo sc̄bz Chryso. ostēdit
 ac sic aliquis i loco excelso positus
 manū extēderet dicēs. Ecce ex illa
 parte ē italia: z ex illa grecia ex il
 la affrica. v̄ sc̄bz rabanū ostēdit q̄ va
 nitatē pōpe mūdāe quā ip̄e dyabo
 l⁹ diligebat q̄ speciosa sit z desidera

Do. i. in quadragesima.

bilis h̄bis demōstrauit vt ad amā-
dū illā ipsū idūceret. Vt sc̄m glo.
ōndit q̄modo regnabat i mūdānis
p diuersarū in q̄busdāz p supbiā
i q̄busdāz p auariciā i q̄busdāz p luxu-
riāvt p exēplū m̄titudis posset ad
p̄fētēdū eū facili⁹ icliare. Cum alit
oīa regna mūdi ⁊ gl̄ā oñdisset di-
xit ei. hec oīa tibi daboꝝc. Luc. iiii.
Oīa mihi tradita sūt ⁊ cui volo ⁊c.
Plane mēit⁹ ē. q̄ dei sūt oīa ⁊ ipse
reſtuerit vniuersa Et q̄ istud ptine-
bat iuriā p̄ditoris q̄ sol⁹ d̄z adorari
iō diabolū repulit dicēs vāde satha-
na nō tētābis dñz deū tuū ⁊c. Glo. i.
vāde i infernū q̄ parat⁹ est tibi ⁊ an-
gelis tuis. Ex his p̄z q̄ diabol⁹ i tē-
tando incipit a minimis ⁊ p̄cedit
ad maiora. Minima tētatio vide-
bat tētare de pane i magna fame.
Maior fuit tētatio de vānū gl̄āma-
xiā de auaricia. hoc significatū est.
Eſaye. i. vbi d̄r A plāta pedis vsq̄
ad h̄ticē nō ē in eo sanitas. Dyabo-
l⁹ n̄q̄z icipit a plāta pedis. i. a mi-
nimis pct̄is ⁊ p̄cedit ad h̄ticē. i. vſ
q̄ ad p̄fētū ratiōis. Supradicte autē
tētatiōes facte sūt i x̄p̄o tm̄ exteri⁹
⁊ nō interi⁹. vnde ait Greg. in ome. l.
Trib⁹ modis tētatio oīū suggestio-
ne: delectatiōe: ⁊ p̄sensu. Et nos cuz
tētāmur plerūq̄ i delectatione: ⁊
cōsensū labimur. X̄p̄s igit tētari p
suggestionē potuit: s̄ ei⁹ mēte pct̄i
delectatio nō momordit Atq̄ ideo
oīs illa diabolica tētatio foris nō i-
t⁹ fuit ¶ Notādū autē q̄ supradictas
tētatiōes x̄p̄s sp̄lici⁹ vicit. s. sapien-
tē respōdēdo fortitē resistēdo: ⁊ princi-
p̄lis obuiādo. Sapiēter q̄dē respon-
dit cū trīs scripture testimōia alle-
gavit. hoc significatū ē. i. regū. xvſi
i victoria quā dauid habuit de golia
Vbi dicit glosa Dauid interfecit.
Goliā h̄bus lapidib⁹ de torrente: et
x̄p̄s diabolū tribus testimonis ex
lege p̄stravit. Diabol⁹ suasit vt x̄p̄s
lapides i pane p̄uerteret: sed x̄p̄s
ecōuerso panes sacre scripture con-

uertit i lapides q̄s h̄ dyabolū iecit
⁊ p̄stravit. Ex̄plo igitur x̄p̄i iniu-
rias n̄fas debem⁹ vicere per sapiē-
tiā: p̄ paciētā: nō p̄ potentiam: vel
vindictā. Ille vincit per sapiētiam
q̄ iuriāti scit sapiēter ⁊ rationabili-
ter respōdere. Sap. vſ. Melior est
sapiētia q̄ vires ⁊ vir prudēs me-
lior q̄ fortis. Prouerbi. xxvſ. R̄nde
stulto iuxta stulticiā suā. s. sapiēter
ne sapiēs sibi videat. Ille vicit p̄ pa-
tiētā q̄ scit dissimilare ⁊ irā suā re-
stringere Eiusdē. xvſ. Melior est pa-
tiēs viro fortis q̄ dñatur oīo suo ex-
pugnatore vibi s̄. Eiusdē xxvi. Ne
respōdeas stulto iuxta stulticiā suā
i. i paciēter: ne efficiaris ei similis.
Ille vincit p̄ potētā q̄ nō attendit
ad iusticiā s̄ tm̄ ad potētā p̄ quā in-
iuste opprimit inocētes Sap. ij. sit
aut fortitudo n̄fa lex iusticie quod
ei infirmū ē iutile iuenitur ille vin-
cit p̄ vindictā q̄ effudit irā suā ⁊ ta-
lis potē⁹ vincitur q̄ vincat. Vñ le-
gitur de Alexandro q̄ licet fuerit vi-
ctor orbis terrarū. tamē a trib⁹ p̄mi-
sit se vinci. s. a p̄cupiscētia: a vino lē-
tin: ⁊ ab ira. Et q̄uis i p̄p̄is inu-
r̄is paciēte esse sit laudabile i inu-
ris tamē dei ē vitupabile. Vñ super
illud Vade sathana dicit. Christo.
Ex̄plo x̄p̄i discam⁹ n̄fas iniurias
euanimē sustinē Dei aut iurias
nec vsq̄ ad auditū sufferre q̄ i p̄p̄-
is iuris esse quēq̄ paciētē lauda-
bile ē iniurias autē dei dissimilare ni-
mus ipiū est. ¶ Sc̄o x̄p̄s vicit tēta-
tiōes fortitē resistēdo. sic ⁊ nos for-
titē resistē debem⁹. Nā sc̄m greg.
Diabol⁹ cū ei resistit est debilis vt
formica cū h̄o ei⁹ suggestiō recipit
ē fortis sicut leo iac. iiii. resistite dya-
bolo: ⁊ fugiet a vob⁹ diabol⁹ d̄ra dia-
q̄ ē duo ⁊ bolus q̄ ē morsell⁹ q̄ de
homine vlt facē duos bolos. s. cor-
p⁹ ⁊ aiāz deuorādo. Et bñ d̄t fugiet
a vob⁹ A q̄busdā ei diabol⁹ nō exit:
s̄ ibi redēscit ⁊ dormit. s. i auar̄i s̄
p̄b̄z ⁊ i luxuriosis. Job. xl. Sub vñ:

Sermo.ii.

bra dormit. ecce ymbra auaricie in secreto thalami. Ecce vacuitas superbie Supb^o ei lz exius videat tumidus? iflat^o: tñ iteri^o ē vacuus in locis humētib^o. Ecce turpitudine luxurie. Ab aliqb^o vero exit sed nō recedit s; ibi de ppe expectat sicut ab illis q; sepe patiuntur recidiuū: ad q; scit se cito reuersur^o. Luc. xi. Reuertar i domū meā. 2c. Ab aliqb^o vero exit 2 recedit s; fugit. s; lētopassu scedit. sicut a tepidis q; non plene deserit. Ab aliqb^o vero exit fugit 2 recedit: sicut a viris pfectis q; scuto fidei: gales spei. lorica iusticie: gladio xpi dei mūti fortit^o resistit illi 2 ipsū i fugā puertit. ps. Persequar inimicos mosz 2 pprehēdā. ¶ Tertio p̄povicit tētardes eis i suis inittis obuiādo. Nā moxyt diabol^o ei tētardes iferebat eas 2 repellebat. Sic 2 hō qñ sentit prauas suggestiones mox i suo litio eas dz repellere et nullū locū in aīo eis dare. Eph. iij. ca. Nolite locū dare diabolo hiero. Lubric^o ē āriq^o serpēs 2 nisi i capite teneat tot^o statū illabit. Serpēs ei ifernalis hz caput. s. suggestione hz 2 corp^o. s. p̄fēsū. hz 2 caudā. s. cōsumationē opis. Ubi aūt ponit suggestiois caput: statū pōit corp^o cōfēsus 2 caudā opis. 2 iō i suo capite ē cōterēd^o. In aliqb^o ei ē iste serpens quātū ad caput corp^o 2 caudā q. s. habēt malas cogitatioes p̄sens^o opa. Aliq^o nō dimittūt mala opa in ista. xl. s; tamē post pascha ad eadē redire itēdūt. Isti āputāt serpēti caudā tñ adhuc viuit i eoz cordib^o q̄tū ad corp^o 2 caput. i. q̄tū ad suggestione 2 cōfēsū. Alii pctm deserūt q̄tū ad p̄sensū 2 op^o. Isti aūt āputāt corp^o 2 caudā: viuit tamē adhuc i capite p malā suggestione. Qñ aūt suggestioi resistit tūc caput āputat: et tūc nocere nō pōt nec q̄tū ad caudā. i. op^o malū. nec q̄tū ad corpus. i. ad p̄fēsū nec q̄tū ad caput. i. suggestione q; ex toto p̄trit^o ē. Jō dī Geh. iij

Jpa p̄teret caput tuū. i. suggestione tuā q; dī caput h; tñ: q; ē p̄ncipiū pcti s; etiā dī caput a capiēdo. q; diabol^o p suā suggestione oēs capit Et tu ifidiaber; calcāes ei^o. i. morti ei^o q; dī calcāes h; tñ q; ē finis hoīs s; etiā q; calcāes dī a calcādo. per q; itelligit mors bonoz: q; calcāes rūt frena yldī a calo q; est duricies pedū. p q; itelligit mors maloz q; fūct duri i pctis. diabol^o ei i fine ifidiabit 2 malis v̄teos rapiat: bōis si forte aliqd iusi eis iuciat. Ser. ff.

Actus est ie

sus i desertū 2c. In p̄se ti euangelio quattuor spirit^o expmūtur. s. spirit^o diuin^o: hūan^o: malign^o: 2 āgelic^o. Spūs diuin^o xp̄z in desertū deduxit. Spūs hūan^o ipsum esurire fecit. Spūs malign^o ipsū tentauit. Spūs āgelic^o sibi ministravit p̄rim^o igit spūs. s. diuin^o xp̄m i desertū deduxit. Uñ dī duct^o ē ies^o in 2c. Eodē mō spūs diuin^o in desertū nos deducit: dū p̄itētā nos ichoa re facit. Istud desertū significatur per illud desertum in quod deus filios isrl̄ deduxit dū eos de egypto eduxit In q; qdē deserto habuerūt q; dā aspa scilicet itineris fatigationē. 2 qdā suauia. scilicet māne refectioe. Sic etiā serui dei exētes d egypto peccati venire dicūtur i desertū p̄itētie salutarie: i q; exteri^o debēt habere asp̄itatē iteri^o tñ habēt diuie p̄solationis suauitatem. P̄rio nāq; dicūtur habere p̄itētā aspaz ex eo o talis penitētia meli^o curat pctā. sicut dicit ch̄iso sup ma the. triplici exēplo. s. exēplo medici corruptos hūiores curāt; exēplo agricolē viciosas herbas vel radices eradīcātis exēplo artificis nodos lapidū p̄cedentis. dicit enim q; aspa medicā hūiores corruptos melius euacuat: rastrum ferreū viciosas radices melius eradi

Do. in quadragesima.

cat: ferruz durū nodos lapiduz meli^o refecat. Pctō: ei aliqui plenus ē humorib^o corruptis luxurie, p. putruerūt & corrupte sūt cicatrices mee Aliqñ hz malas radices cupiditatis & auaricie. s. Thim. vi. radix oīz maloz ē cupiditas Aliqñ hz nodos mētis supbie. Job. xv. Quid tūmet p̄tra deū spūs tu^o. Contra ista tria vitia sunt tria remedia: P̄rio ē carnis mortificatio q̄ est tāq̄ medicina amara purgās & euacuās oēs corruptos honores luxurie Ecclia. xi. Malicia vni^o hore obliuionē facit luxurie magne. malicia aut̄ ibi vocat̄ pena q̄ vere videtur eē mala de hac medicina amara d̄r Esa. xlii. Amara erit potio bibētib^o illā. secunduz ē oīz frenoz despecti o q̄ ē tāq̄ rastrū ferreū euellēs radices malaz cupiditatis. Qui ei vult cupiditates abscidere & diuitias retinere cū raistro de palea hoc nitit̄ facere. S; q̄ ex toto eas abscit: ferreuz rastruz appōit. Istū modū docebat domin^o mat. xix. Si vis p̄fect^o eēvade & v̄de oīa q̄ habes & da paup̄ibus. Tertiu^o ē mort^o meditatio: & istud ē tāq̄ malle^o ferre^o p̄cedēs oēs tuoz morē supbie. Ferrū ei a feriēdo v̄l a firmitate nomē recepit. mors ei d̄r ferrea: siue qz oīa vitia ferit & do mat. ecclci. vii. Memorare nouissima tua. & c. Siue qz ē dura & inflexibilis: ex eo q̄ nulli p̄cit. ps. Quis ē hō q̄ viuet & nō videbit mortē Quāuis aut̄ serui dei habeāt asp̄itātē penitētie extius: itus tñ in isto deserto penitētie recipiūt diuē solatiōis suauitatē. Osee. ij. Ducā eā in solitudinē & loqr̄ ad cor eius hoc significatū ē vt dictū ē de filiis isrl̄ in deserto habuerūt laborē durissimum: habuerūt tamē māna dulcissimū ipsuz tñ māna recipere nō potuerūt donec defecit eis farina egypti: donec trāsierūt mare egypti. per egyptuz que tenebre interpretatur a sa p̄ peccatuz tenebrosa & nigra intelligitur

Qui igit̄ vult recipere māna dulcedinis iterne exeat de pcti tenebrositate. Vñ s̄ illud. p. Qui dat iumētis escas ipsoz. dicit glosa q̄ q̄dīu pulli coruoz habēt plumas albas a parētib^o reliquūtur: & roze celesti pascūtur Vñ aut̄ nigrescere icipiūt tunc corui eos pascere icipiūt. Sic etiā corui iternales pascunt aīam qñ nigredine peccati est infecta. De^o aut̄ cā pascit quādo ē puritate & mūdicia cādida. Secundo nō pōt q̄s māna dei in deserto penitētie accipere nisi abijciat farinā egypti q̄ ē delectatio & cōsens^o peccati. Tales erūt illi de quib^o dicitur Numeri. xi. q̄ flagrabāt desiderio carniū .i. carnalitatem: in quorum mētes sepe veniebāt porri: cepe & allia Dicunt̄ autē porri a porrigendo, eo q̄ porrigūtur id est longe extendūt. Cepe aut̄ dicuntur a cephas q̄ est caput. Allia nō d̄r q̄ si olida abolēdo per porros igit̄ significat auaricia. q̄ lōge extēdit. iuxta illud hier. vi. Oēs ei a minore vsq̄ ad maiore auaricie studēt. per cepas itelligit̄ supbia q̄ ē caput & iutū pctōrū Eccl. x. Initū oīspcti supbia per alia itelligit̄ luxuria q̄ fetida ē. Eccl. ix. Ois mulier q̄ ē fornicaria: q̄ si sterco^o iuia & cule abiit. Illi igit̄ volūt redire in egyptuz vt comedāt porros cepas: allia q̄ adhuc mūdū diligētes diuitias appetūt honores ambūt & carnalib^o delectātur. Tertio nō pōt q̄s istud māna celeste in deserto penitētie recipere nisi trāsseat mare egypti. .i. nisi abijciat fluctuationes & t̄bationes ai. hic ē q̄ hō nō pōt faciē suā in aq̄ speculari. Aut qñ a qua ē turbida Aut qñ ē inquieta. Aut q̄ hō se nō iclinat. Sic etiam illa aīa deū p̄tēplari nō pōt v̄l qñ agitat̄ in detudie luxurie. v̄l qñ ē plena turbatiōe p̄ auariciā: v̄l qñ se nō icuruat hūilitate. Ista tria tāguntur. Esa. lei. sc̄z aliā trāslationē s̄ quē redescet spūs me^o nisi sup humi

Sermo. ii.

ler q̄tū z sermōes meos tremētez.
 Nā hūilitas facit i aia icuruationē
 Quies facit trāq̄llitatē. Timor ad
 ducit puritatē. iuxta illū eccl. Tior
 dñi expellit pctm̄. Sc̄da ē spūs hūa
 nus q̄ xpm̄ fecit esurire. Notādū q̄
 xps̄ quattuor vicib⁹ esurijt. Una nā
 q̄ vice esuriuit z non hūit qd̄ cōde
 ret nisi lapides vt hic. per lapides
 itelligūt hoies duri q̄ nō p̄nt ad pe
 nitētiā frāgi. hoies frigidū q̄ nō p̄nt
 igne diuini amous isāmari hoies
 aridi p̄ sicci q̄ nō p̄nt roze diuie do
 ctie hūectari: tales nō p̄nt incorpa
 ri a xpo se da dyabolo. 3pe em̄ cuz
 sit lapide⁹ lapides sibi icorpar. Job
 xl. Cor eius idurabit quasi lapis.
 Aliavice esurijt nihil hūit cōde
 re nisi folia sicut ptz in ficulnea: de
 qua hf. Mat. xxi. Et sicut nō come
 dit lapides .i. corda dura: nec folia:
 id est vba. Arbōz q̄dē pducit folia:
 gēmas: flores: et fructus. Folia sūt
 bona vba. gēme sūt bone cogita
 tiones. Flores sūt bone volūtates
 fruct⁹ sūt bona opa. Sicut igi hō
 non pascit de gēmis florib⁹ z folijs
 sed de fructibus. Sic nec de pascit
 de bonis vbbis nec de bonis cogita
 tionib⁹ si nō est ibi aliud: nec de bo
 nis volūtatib⁹ q̄n ope non iplent si
 hūit ipleri p̄nt. Sz de bonis fructib⁹
 id ē bonis opibus. Caf. ij. fructus
 ei⁹ dulcis gutturi meo. Tertiavice
 esurijt. s. i. cruce. Et tūc data sunt si
 bi fela cetuz z absinthiū. Tali cibo
 cū pascūt qui opa de gñe bonoz in
 mortali pctō faciunt. Tres em̄ sūt
 ptes satisfactōis. s. elemosyne: oꝛō
 nes et ieiunia. Elemosyne facte in
 pnia sūt tāq̄ mel: facte in mortali
 pctō sūt tāq̄ sel. Oꝛones vō facte
 in pnia sūt tāq̄ vinum optimum.
 facte vō in pctō mortali sūt tāq̄
 acetū. Ieiunia facta in pnia sūt tā
 q̄ balsamū fctā: vō in pctō morta
 li sūt tāq̄ absinthiū. hec aut̄ intel
 ligēda sūt p̄patue. Plus ei valent
 elemosine: oꝛones z ieiunia. vnus

diei fctā in pnia. q̄ cētū ānoz i pctō
 mortali exhibita. Quarto xps̄ esu
 rit quotidie nram salutē: cōuersio
 nē Chryso. Sicut p̄cupiscibile ē no
 bis cōedere sic xpo saluare. 3stū ci
 bū intm̄ xps̄ desiderat q̄ ēt hostiati
 ipm̄ medicat. Apoc. iij. Ego sto ad
 ostiū. zc. vsq̄ ibi z ipe mecū. i. pone
 m⁹ ad saccū suū a symbolū. In ista
 eniz cena dz pctōz penitēs ponere
 tres ptes ex pte sua. s. contritiōnē:
 cōfessionē z satisfactiōnē. De⁹ autē
 ponit tres alias ptes ex pte sua: scz
 remissionē culpe solationē grē. z p
 missionē grē. Sed multi sūt de na
 tura ioculatorz q̄ semp volūt come
 dere de alieno z nunq̄ de suo: q̄ vel
 lent q̄ de⁹ eis pctā sua remitteret. z
 grām cōferret et gloriā exhiberet.
 3pi autē nec volūt cōtritiōnez h̄re:
 nec p̄fessionē facere: nec satisfactio
 nem implere. Terti⁹ est spūs mali
 gn⁹ q̄ xpm̄ tentauit. Voluit autem
 xps̄ tētari trib⁹ de causis. p̄rio vt
 tentatis cōsolationē daret. fuit ei
 tentat⁹ statim q̄n fuit baptizatus:
 q̄n a p̄re fili⁹ est appellatus q̄n spūs
 sc̄tis in specie colūbe sup eū māsit:
 q̄n celum sibi aptum fuit q̄n. xl. die
 bus z noctibus ieiunauit vt detur
 intelligi q̄ si aliq̄s tentat p̄ hoc nō
 est minus a pctō mūdāt⁹ nec est mi
 nus dei filiatione dignus: nec min⁹
 spūsctō plenus nec est minus celo
 dignus nec est minus in penitētia
 acta acceptus. Secūdo valuit tēta
 ri vt d̄ pugna spūali certos nos red
 deret. Periculū est ei hostē iuxta se
 h̄re et ignorare. hiero. Tunc maxi
 me impugnar̄ cum te impugnari
 nescis. Possumus autē de hoc certi
 esse tripl̄r. p̄mo p̄ sc̄pture asserti
 onē. Job. vii. Militia est vita hois
 sup trā. Ephe. vi. Nō est nobis col
 luc. aduer. car. zc. Secūdo p̄ dñi tē
 tationē q̄ si tētāt dñs: tentat̄ ser
 uus. Johā. xii. Non est seruus ma
 ior dño suo. Tertio per tentatoris
 frequentem apparitionem. Nam

Do. i. in quadragesima.

btō Martino in forma cruenta be-
stie appuit. S tō anthonio in specie
pueri nigerrimi visus fuit. Cuidaz
etiā scō patri in specie medici se
manifestauit ferens diuersas āpu-
las dicens. Si quis noluerit de vna
ppinabo sibi de alia. Tertio tētari
volunt vt tētatis 7 tribulatis meli⁹
misereri 7 cōpati sciret. Nemo em̄
pōr moueri ad ppassionē 7 mīaz ni-
si alioz cognoscat miserā. Que q̄-
dē cognosci pōt: aut audiēdo aut vi-
dēdo: aut experiēdo. Si ei audio di-
ci q̄ passio illata sit magna pena: nō
scio? cogōco illud p̄ auditū. Si autē
videro ali quē dictā passionē patie-
tē 7 i magna āgonia p̄sistere se hor-
ribiliter ac terribiliter agitare: 7 q̄
rulas voces p̄clamare: scio 7 cogno-
sco illud p̄ visum. Si igr̄ illā passio-
nē in corpe meo patior scio illud et
cognosco p̄ experiētiā. Et ista cogno-
tio certior est q̄ due p̄dicte. Hūanū
em̄ gen⁹ in lras oli tētatiōes 7 mise-
rias patiebāt 7 ideo ad deū clama-
bat. 7 totū celū gemitib⁹ 7 clamori-
b⁹ implebat: 7 tūc de⁹ miserias ei⁹ quo-
dāmō sciuit p̄ auditū. Exo. ij. In ge-
miscētes filij isrl̄ p̄pter opera vo-
sunt. et ascen. cla. eoz ad dñm 7 au-
ge. eoz. Dñs igr̄ clamorib⁹ eoz exci-
tar⁹ descēdit. 7 xxxij. ānis nobiscū
morat⁹ fuit: 7 sic n̄as miserias vi-
dit ita q̄ illō q̄ pri⁹ sciebat audiēdo
postea sciuit vidēdo. Exo. iij. Uidi
afflictionē ppli mei q̄ ē in egypto 7
cla. eoz au. 7 descē. li. eū de manib⁹
egyptioz. Tādē n̄as tētatiōes 7 mi-
serias sciuit p̄ experiētiā q̄ eas as-
sumpsit in se. heb. iij. Nō ei hēm⁹
pōrificē q̄ nō possit cōpati ifirmire.
Assūpsit autē p̄ optatā tētationē: tri-
sticiam dolorem. 7 mortē vt sic simi-
lis nobis fieret 7 nostras miserias
meli⁹ cognosceret: et nobis melius
misereri sciret. heb. ij. Debuit ei p̄
oia fratrib⁹ simulari vt mi. fieret. c.
Ibidē in eo em̄ in quo passus est ip-
se tentatus: potēs estz eis qui ten-

tantur auxiliari. Quartus est spūs
angelic⁹ q̄ xp̄o misstrauit. Intelligū-
tur autē āgeli triplicē sibi cibū mini-
strasse. p̄mo cibū materialē q̄ cōsistit i
corpali refectiōe quē xp̄o esurienti
misstrasse credūt: quē et helye mini-
strauerūt vt h̄. iij. reg. xix. Scōo ci-
bū spūalē q̄ cōsistit in puritatis dele-
ctatiōe. Si ei xp̄s pasci⁹ 7 delectat⁹
in puritate hoīz. iuxta illud Can. ij.
Qui pasci⁹ inf̄ lilia: multo forti⁹ in
puritate angeloz. Tertio cibū ce-
lestē qui cōsistit i dei laudatiōe. iux-
ta illō. p̄. Nūqd m̄ ducabo car. tau.
7c. Immola deo sacrificiū laudis.
Istū cibū āgeli deo sp̄ misstrāt iux-
ta illud. Job. xxxvij. Ubi eras cum
me laudarēt astra matutia 7 iubila-
rēt oēs filij dei. ¶ Ser. iij. de eodē.

Et cū ieiunaf-

set q̄dragita noctib⁹ et
q̄dragita dieb⁹ postea
esurist. In isto euange-
lio mētio fit de trib⁹. s.
de xp̄o ieiunāte: de diabolo tētāte:
et de āgelo misstrāte. Xp̄s nāq̄ qua-
dragita diebus 7 q̄dragita noctib⁹
ieiunauit. Ieiuniū ei q̄dragesimo
approbatū fuit t̄ legē moīay cā et p̄-
pheticā. ip̄m approbauit p̄ euāgeli-
cā legē. Moyses 7 xp̄s ei legislatorz
helyas erim⁹ p̄phaz in isto nūero
ieiunauerūt. Nō isti duo soli in trans-
figuratione sibi apparuerūt. Xp̄s
ast noluit ieiunare plus q̄ illi: ne de-
us a diabolo putaret. Nec min⁹ q̄
illi ne purus hō videre tur. Et q̄ se-
cūdū Greḡ Dis xp̄i actio nostra est
instructio ideo et nos instruimur vt
exemplo xp̄i in isto numero simili-
ter ieiunem⁹. De quo ieiunio tria
sunt vidēda. p̄mo de numero die-
rum ieiunij ist⁹. Secūdo de differē-
tiā 7 specie ieiunij. Tertio de effica-
cia et vtilitate ieiunij. Circa p̄m⁹
notādū q̄ ieiuniū in numero q̄dra-
genario obseruamus multiplici rō-
ne. Quaz vna sumit a p̄te xp̄i aliz

a parte nostra. **Christus** enim numerus quadragenarius in **Ypocrisis** consecrauit scilicet sua preceptione: quia .xl. septimanis fuit in utero virginis. Sua predicatione quia .xl. mensibus predicauit in mundo. Sua ieiunij obseruatione: quia .xl. diebus ieiunauit in deserto. sua passione quia .xl. horis iacuit in sepulchro. **Sua resurrectione** quia quadraginta diebus post resurrectionem fuit cum discipulis in mundo. **Alie rationes** sumuntur a parte nostra. Nos enim seruire debemus deo de corpore nostro de anima nostra de tempore nostro: et de opibus nostris. Sed quia de his sepe deo negligenter seruimus: ideo per hunc numerum ieiunij sibi satisfacere debemus. **Primo** namque per hunc numerum deo seruimus de corpore nostro. **Istam rationem** assignat **Gregorius** in omelia. dicens. In hoc mortali corpore ex quattuor elementis subsistimus: per cuius voluntatem preceptis dominicis contrahimur quod per decalogum sunt accepto. Quia igitur per carnis desideria decalogi mandata contempsumus dignum est ut eandem carnem quaterdecies affligamus. **Secundo** per hunc numerum deo de anima nostra seruimus. Nam in anima nostra sunt septem virtutes tres. scilicet theologice et quattuor cardinales per quas deum trinum et unum cognoscere et amare debemus. **Quaternarius** autem propter quattuor tempora anni partem vitam designat quia ergo nostro septenario anime deo trinitati in tota nostra vita non seruimus: ideo dignum est ut hoc quadragenario numero ieiunemus. **Tertio** per hunc numerum deo seruimus de tempore nostro. **Ista ratio** assignat **Gregorius** dicens. **Prima dominica** quadragesime usque ad pascha sex ebdomade veniunt quatuor dies .xl. sunt. **Ex quibus** dum sex dies dominici sine abstinentia abstrahuntur .xxxvi. in abstinentia remanent. **Dum** vero per .ccclxxvi. dies annus ducitur quasi annus decima deo datur. **Quarto** per hunc numerum seruimus deo de opibus nostris. **Opera** enim nostra duntaxat esse circa obseruatio-

ne decem mandatorum dei et completionem quattuor euangeliorum. **Ista ratio** assignat **Gregorius** dicens. Cur in abstinentia quadragenario numero custoditur: nisi quia virtus decalogi per libros .iiii. sancti euangelii impletur. **Secundo** videndum est de differentia in specie ieiunij. **Que** quidam sunt sex. **Prima** est abstinentia est ab his que in se et secundum se sunt mala. scilicet a vitis et peccatis. **Esaye** .lviii. **Nonne** hoc est magis ieiunium quod elegi. **Dissolue** .xc. **Peccata** enim quodammodo sunt colligata: quoniam trahit ad aliud et unum non remittitur sine alio. **Ideo** dicitur. **Dissolue** cogitationes impietatis. **Quot** est homo habet gratia peccatorum tot habet uersitates fasciculorum qui mentem operum primunt. ideo subditur. **Solue** fasciculos deprimentes. **Peccata** enim in diuersas partes cor trahunt: et in seruitutem dyaboli redigunt ideo subditur. **Dimitte** eos que contracti sunt liberos. **Pax** igitur homini potest abstinere a cibis nisi et abstinere a peccatis. **Hieronymus**. **Tunc** preclara est apud deum abstinentia corporis: cum animus ieiunat a vitis. **Quid** enim potest corpus attenuare abstinentia: cum animus intumescit superbia. **Istudo** que a cibis abstinet et mala agunt demones imitantur quibus esca semper adest et culpa semper adest. **Secunda** abstinentia est abstinere ab his que sunt occasio mali. scilicet a lasciuia sensu. **De hoc** dicit **Bernardus** in sermone quadragesime. **Si** sola gula peccauit: sola ieiunet si aliter peccauit cetera membra: cur non ieiunent et ipsa. **Deinde** subditur. **Ieiunet** ocula a curiosis aspectibus. **Ieiunet** auris a fabulis et rumoribus. **Ieiunet** lingua a detractioe et murmuratioe. **Ieiunet** manus a malis operibus. **Ieiunet** anima a vitis et propria uoluntate. **Tertia** abstinentia est ab his que habent speciem mali. **i. Thessalonicorum** .v. **Ab** omni specie mala abstinete uos. et hoc maxime per scandalum primorum. **Specie** mali habent scurrilia sepe dicere et insidicias noiare. **Linga** hebraica scilicet .iii.

Do. ii. in quadragesima.

fuit prima et erit ultima. Et dicit Rabbi moyses quod in illa lingua nullum vocabulum est ad nominandum aliquid in honestum. Ex quo tria notabilia eliciuntur. Unum quod vocabula similitudinum non fuerunt ab institutione diuina: sed ab inuentione humana. Secundum quod multum displicent deo verba scurrilia: quod ea ponere noluit in linguam quam homines creauerunt. Tertium quod ille habet linguam celestem quam a talibus se seruat immunem. Quarta abstinentia est ab his que sunt sicut et species mali et occasio mali. sicut euanus ornat et si spectat familiaritas mulierum. Uanum et ornatum habet speciem mali: quod videtur quod tales mulieres non sunt pudice sed lasciuie. Et est occasio mali: quod sepe incautos decipiunt. Suspecta est familiaritas mulierum habet speciem malitiam et occasio mali. Bern. Cum mulieribus sepe presertim scire et se immunem seruare maius est quam mortuum suscitare. Quod minus est non potes: et quod maius est vis. vix credam tibi. Quinta abstinentia est ab his que licita sunt. Licetum quod est ad uxorem accedere debitorum repetere aliquid consolationes recipe: venationem vacare. sicut tamen in quadragesimali tempore debemus a talibus abstinere. De primo dicit Ambrosius. Nullus oino in quadragesima uxori sue ante octauam pasche iungatur. Aug. in sermone. de. xl. Estote his diebus crebrius ieiunantes et pauperibus largi et tribuente et vobis metipsis impendete: et coniugali copula abstinete. De secundo dicit Gregorius. exponens illud scripturae Esai. lviij. Ecce in die ieiunium vestri inueniunt voluntas vestra debitorum vestrorum. Neque enim qui debitorem suum hoc quod debitorum repetit aliquid iniustum facit. sicut dignum est ut quisque se in penam macerat: et quod iuste sibi petit interdicat. De tertio dicit propheta. Reuertit solari anima mea. Bern. Delicata est diuina consolatio: et non datur admittentibus alienam. De quarto dicit Ambrosius. An illum ieiunare putas qui primo diluculo vigilans ad ecclesiam non vadit sed surgens seruos pergre-

gat. retia disponit: canes producit saltusque plustrat. Sexta abstinentia est a cibo et potu. de qua sic dicit Ambrosius. Moneo et cōtestor vos ut nullus vestrum nisi forte infans et infirmus sit usque in pascha domini nisi in dominicis diebus ante nonam manducet aut bibat. aug. aliis diebus ieiunare aut remedium est aut premium. In quadragesima non ieiunare peccatum est. Alio tempore qui ieiunat accipiet indulgentiam. In quadragesima qui potest ieiunare et non ieiunat sentiet penam. Tales qui ieiunare cōtinent in futuro fame et siti deficiente. Esaye. lxxvj. Ecce serui mei comedent et vos esurietis: ecce serui mei bibent et vos sitietis. Vex est tamen quod pro vino habent fel drachonum et venenum serpentium. De uero. xxij. fel drachonum vini eorum: et vesperis. aspi. isa. pro pane habent ignitum calculum. puer. xx. Suavis est hominis panis medicatus: et postea implebit os eius calculo. Talis panis non poterit masti cari: quod durus lapis est. nec in ore potest tollerari: quod ignitus est: nec ab ore potest reijci. quod oris impletum. pro penam homo habebunt sempiternum interitum peris. Mors peccatorum pessima. Item mors depascet eos. Tertio videndum est de utilitate ieiunium: quod triplex est. Prima est quod per hoc deus reconciliatur. huius exemplum habemus Ione. iij. c. in ninivitis. Ubi dicitur homines et iumenta boues et pecora non gustent quicquam. vbi dicit Ambrosius. Quale est hoc christianum non facere quod pecudes fecerunt nisi quod stolidior est pecude quam idicte sibi ieiunio a sacerdote non ieiunat peccatum quod declinat foueam: cauet precipitium. Tu autem non vis ieiunando periculum declinare quod cernis. Despatignis genus est tunc manducare cum ieiunare debeas: tunc gaudere cum debeas plorare. Secunda est quod per hoc homo ad patriam celestem ducitur. hieron. contra Iovinianum. Quamquam ad ieiunium in paradiso stetit. hinc ostendit per ieiunium ad paradisum nos posse reuerti a quo per saturitatem fueramus eiecti. Gregorius in omelia. A pa-

radisi gaudijs per culpā gule ce-
dimus: ad hec p abstinētiā resurga-
mus. Tertia est q; p hoc dyabolus
supat Diabolus ei est serpens: ē pi-
scis est lupus: et est canis. Sicut ei
secūdu Ambrosiū. Sputū hoīs ieiū-
ni serpetē inficit sic ieiuniū diabo-
lū occidit. Et sicut piscis natat i flu-
uīs 7 mouit i sicco: sic diabolus dele-
ctat in aquis delitiarū 7 moritur in
sicco abstinētie. Et sicut fames ex-
pellit lupū a nemore: sic ieiuniū ex-
pellit dyabolū a corde. Et sicut aq
bulliēs expellit canē de coquiā: sic
ofo teruēs dyabolum fugat de aīa.
Marc. ix. hoc gen^o demoniorū i nul-
lo pōt exire nisi in ofone 7 ieiunio.
Scōo in euāgelio fit mētio de dyā-
bolo tētate. Distinguit aut. Aug. su-
per psalm. Qui hitat i adiutorio al-
tissimi: in ptectiōe dei celi pmo-
bitur. quattuor gna tēntationū.
Una est leuis 7 occulta q notat euz
dicit. Nō timebis a tiorē nocturno
Alia leuis 7 apta q notat eū dī. A
sagitta volante in die. Tertia gra-
uis 7 occulta q notat eū subditur. A
negocio perambulāte in tenebris.
Quarta gnis 7 apta: q notat eū sub-
dit. Ab icursu 7 demonio meridia-
no. Istis qtuor modis dyabolus xp̄s
tētare voluit sed non pualuit. Pilo
tētatiōe leui 7 apta: eū dicit. Dicite
lapides isti panes fiāt. Ista ei tēta-
tio fuit leuis q; de cibo corpali 7 ne-
cessario. Et fuit apta eo q; de cibo
spūali nullā faciebat mētionē. Se-
cūdo tētatiōe leui 7 occulta qñ sta-
tuit eū sup pinaculū tēpli tūc ei de
aliq motu vaneglorie eū tētare vo-
luit. 7 iō fuit tēntatio leuis sed tñ p
hoc suā pātē cōgscere itēdebat: et
ideo fuit occulta. Tertio tētatiōe
grauis 7 occulta. qñ eū tētāuit de a-
uaricia. Talis ei tētatio fuit gnis
q; de graui pctō et fuit occulta: q;
aliud ptedebat 7 aliud itēdebat. p-
tedebat ei sublimationem: h itēde-
bat ei ppetuā deiectionē. Quarto

tētatiōe grauis manifesta qñ tēta-
uit eū de ydolatria dices. hec oīa tū
bi dabo si cadēs adoraueris me. ter-
tio i euāgelio fit mētio de angelis
mistratib⁹. hec aut mistratio tripliciter
pōt itelligi scōm tres naturas q sūt
in xp̄o. vel de pgratulatione vel de
tpali subuētiōe. nā āgeli mistrabāt
id ē simpliter adorabāt: hoc respectu
deitatis. Vel mistrabāt. i. ei pugnā-
ti cōgaudebāt. 7 hoc respectu aīe q
sic pugnabat 7 vicebat. Vel mistrā-
bāt. i. sibi esurtēti i cibo materiali
subuentiebāt: hoc respectu carnis.
Sicut ēt oīi āgeli helye mistrauerūt
vt hī. iij. Reg. xix. S; tñ helye mini-
strauerūt ad suū qdragenariū pficiē-
dū. Christo vero mistrauerūt post
suū quadragenariū celebratum.

¶ Dñca ij. Sermo. j.

Gressus ies-

sus secessit in ptes ty-
ri 7 sydonis. Math. xv.
Dñs iesus xp̄s mltos
viros ad pniā addu-
xerat mltos i suis petitiōib⁹ exau-
dierat mltos in corpe 7 aīa curau-
erat iōq; ne mulieres a suis bñficiis
viderēt exclude: istā mulierē chana-
neā ad pniā adduxit. vñ cātat ec-
clesia. Qui chananeā publicānū
vocasti ad pniā. Ip̄am in sua peti-
tiōe exaudiuit et filiā ei⁹ in corpe 7
aīa sanauit: vt hoc daretur intelli-
gi q; aduēt⁹ su⁹ nō tñ fuit ppter sa-
lutem virorū: sed ēt mulierū. In isto
aut totali euāgelio de āngz psonis
fit mētio. s. de xp̄o in q erat magna
miseratio. De muliere chananea i
qua fuit istās petitiō. De filiā ei⁹
qua erat magna veratio. De dyā-
bolo: i q erat maliciosa oppressio. 7
de discipulis xp̄i in quib⁹ erat ma-
gna cōpassio. primo igit. ponit pso-
nā xp̄i in q erat magna miseratio.
Ideo dixit mulier. Miserere mei
dñe fili dauid. Quāuis ei sciret euz
esse potētē sapientē et iustum: tñ

Do. li. i. quadragesima.

nō recurrebat ad ei⁹ potētiam vel sapientiam nec ad ei⁹ iusticiā. sed ad ei⁹ miam. qz sciebat ipz ad miaz eē. pmp⁹ ptū quā qdem pmp⁹ ptudinē mie habuit et inq⁹ tū de⁹ inq⁹ tū hō. Unde ista mulier vtrāqz miam petit: et qz hz inq⁹ tū de⁹ cū dicit. Misere mei dñe et quā hz inq⁹ tū hō cū dicit. fili dauid. Inq⁹ tūz igr est de⁹ causat in eo mia a trib⁹. Primo a natura diuina cui⁹ pprium est misereri sp et parcere. Sicut enī ignis naturalit⁹ calozē hz: sic de⁹ naturaliter habet miam et bonitatē. Un dicit gl. Joh. ij. De⁹ a natura misericors patus ē saluare per clemētiam quos non pōt saluare p iusticiā. Secūdo causat a cōsuetudie lōga: qz a principio mundi vsqz in finem non cessauit nec cessabit misereri. s. In eternū mia ei⁹ Idē. Aut in finē miaz suā abscidet. qz si diceret non. Et qz longa psuetudo vertit i necessitatē: sicut dicim⁹ de aliquo qui semper psueuit esse liberalis iste ne sciat aliter facere. Sic deo misereri psum est quodā mō in necessitatē incommutabilis voluntatis. Tertio causat ab oipotētia. Ex eo em qz de⁹ omps est inuenit misericors. Quāto qz est magnanimior tanto ad miam pōptior. Amb. Procul est a magna nimis cupiditas vltionis. Quāto aut quis est firmitior tanto ad vindictam pmp⁹ ptior. Unde mulier magis appetit vindictā qz vir. Qz igr de⁹ tā magnanim⁹ et potens est: iō tard⁹ ad vindictam et pronus ad miam vel adueniā. Sap. xi. Misericors olm qz omia potes. Oratio. De⁹ qui omnipotēciam tuam pcendo maxime et miserendo manifestas. Inq⁹ tū aut est hō et fili dauid hz pōptitudinē miserēdi a trib⁹. Primo ab vncione interna pē. Anxit te de⁹ deus. Sicut ei res rigida vncione efficitur māsueta sic deus d pū⁹ erat dur⁹ fact⁹ est ex tali vncione māshet⁹. Esa. lxi. Spūs dñi super me eo qz vnxerit me. Se

clido catur a pgenie propria qz fuit de stirpe dauid q fuit hō magne misericordie et māsuētudis. s. Mach. ij. Dauid in sua mia psecut⁹ est sedē regni i secula. Tertio causat ab experientia: qz ex seipso didicit aliis misereri. Eccl. xxxi. Intellige que sunt proximi tui ex teipso. Hebr. v. Didicit ex his q passus est obedientiam. Secūdo fit mentio de chana in qua fuit instans petitio. petijt ei sapienter instanter hūiliter: et feruenter. Sapiēter qdē petijt petendo. s. qd erat sibi necessarium et deo gratū. Nō em petijt diuitias licet bonis oibus expoliata esset a iudeis. Nec vindictā inimicorū lz de terra sua esset expulsa. Nec libertatem lz cū ceteris chananeis in seruitutem a iudeis esset subiugata s; petijt demonis expulsionē: a quo hilia sua tenebat obsesta. Sed multe mulieres sunt q paz curant de expulsionē demonis mltū aut de habēdis diuitiis. De vindictis iuristis De nobilitate generis. Secūdo petijt pseuerēter qz repulsa sepe non destitit: et ideo quod repetebat obtinuit. Chris. Uide quāta ē instātia ofonis: qz qd apū non obtinuerit ipsa obrinuit. Necessaria qdē i ofone est pseuerantia: sicut patet p exēplū mulier; vidue. Luc. viij. De⁹ ei aliqui differunt dare triplici de cā. s. vt desideria feruēt⁹ augeātur: vt hīta car i⁹ possideant: et vt possessa caut⁹ custodiantur. S; ego. Sancta desideria dilatiōe crescit. si aut dilatiōe deficiūt desideria nō tuerunt. Aug. Si aliqñ de⁹ tard⁹ dat pmen dat dona nō negnat. desiderata diu dulci obtinētur cito aut data vilescunt seruat tibi de⁹ qd nō cito vult tibi dare. vt discas magna mag⁹ de siderare. Tertio petit hūilif. s. Resperit in ofonē humiliū et nō sperit pccem eoz. hūilitas ei ofoni cōiuncta tria bona facit. Unum est oīpam in celū leuat et deducit. Secū

quod est vltimū ad eam appropinqua
 re facit. Tertium est quod donec deus cō-
 plet illud quod petitur non recedit.
 Ista tria notantur. **Ecc. xxxv.** Ora-
 tio humiliantis se nubes penetrat ec-
 ce p̄mū. Et donec appropinquet nō
 consolabitur ecce secundū. Et nō di-
 scedet donec respiciat altissimū ec-
 ce tertium. Quarto petijt desideran-
 ter, quod notat in clamore nō t̄m oris
 sed etiā cordis. Iste ē autē clamor
 cordis: de quo dixit dñs Moysi. **Exo-
 di. xiiij.** Quid clamas ad me. De
 isto clamore dixit ppheta. Clama-
 ui in toto corde meo. Et bene di-
 xit in toto corde. Cui enim in corde
 sint duo. s. intellectus et affectus. Illi
 clamāt in toto corde qui in sua ora-
 tione habent deuotionem et atten-
 tionem. s. **Coz. xiiij.** Orabo spū ora-
 bo et mente. Illi clamant cum me-
 dio corde qui habent attentionē sed
 non sentiunt deuotionem. **Osee. x.**
 diuisum est cor eoz iō iteribūt. Illi
 clamant cum nullo corde qui nec ibi
 habent intellectū per attentionem
 nec affectū per deuotionem. **Mar-
 ci. viij.** Populus hic labijs me hono-
 rat. cor autē eoz lōge est a me. Ta-
 les sunt de natura ranarū quia cla-
 mant ore sed tamen sūt in palude i
 mūdicie. Tertio fit mētio de filia i
 qua erat magna vexatio diaboli et
 dicit. Filia mea male a demōnio
 vexat. Hic hois est filia dei p crea-
 tionem: sed dyabolus vexat eam per
 tentationem male agit vexat p ma-
 lam operationem et sic que erat fi-
 lia dei effici filia dyaboli. Maxie
 aut quā habet in se superbiam avari-
 ciam et luxuriam quā tres filie dy-
 aboli nūcupant. Dyabolus em̄ tres ha-
 buit vxores siue concubinas. scili-
 cet vanitatem cupiditatem: et car-
 nalitatem. Et de his tribus tres fi-
 lias primogenitas gñauit. Nam de
 vanitate genuit superbiam de cupi-
 ditate auaritiā. de carnalitate luxu-
 riā. has aut tres filias maritauit.

Nam superbiam maritauit tyrānis p̄-
 cipibus et prelatis. Auariciā mari-
 tauit mercatoribus senibus et aduoca-
 tis. Luxuriā mulieribus et iuuenibus
 petulantibus et viris porcinis istos au-
 tem tres suos generos. s. superbos: a-
 uaros et luxuriosos: dyabolus vexat
 in p̄fici p diuer saucia et i futuro ma-
 le vexabitur diuersa supplicia. Cla-
 met igit p̄ctōr et dicat. Filia mea ma-
 le a demōnio vexat. Dyabolus tamē
 ab eoz vexatiōe non cessat. nisi pri-
 us tres supradictas filias suas pri-
 mogenitas occidat. Occidat igit su-
 perbiā superbiā auariciā luxu-
 riosus luxuriā et sic a demōnio libe-
 rabitur. hoc signatū est in **Exo. xij.**
 Ubi dicitur quod pharao p̄p̄t̄ israel dimittē
 tere noluit donec primogenita sūt
 occisa: percussit inquit dñs de primō
 genitū. a primogenito pharaonis vlti-
 mus ad primogenitū ea priue. Et oē pri-
 mogenitū iumentoz. per primoge-
 nitū pharaonis notat superbiam. per
 primogenitū captiue notat avariciā
 quā facit hoies seruos pecunie: per pri-
 mogenitū iumentoz significat luxu-
 riam quā facit hoiem bestialē. Quarto
 fit mētio de diabolo in quo erat mali-
 ciosa oppressio. Dyabolus ei opprimē
 corp̄ ut sic veniat ad oppressionem
 aie. Ad quod est vltimū sex iaculis. s. sug-
 gestiōe: delectatiōe: p̄sensu: ope: con-
 suetudine et necessitate. Sed ista sex
 iacula fideles debent vitare p̄sex ar-
 ma. Prius p̄ orōnē quā e sagitta dei. **ij.**
Reg. i. Sagitta ionate nūq̄ abijt re-
 tro: s. Tūc sagitta orōnis retrō-
 sum vadit quā debili et tepido corde
 exit quā talis orō debili dyabolū per-
 cutit: iuxta illud p̄. Sagitte puulorū
 facte sūt plage eoz. Secūdo p̄ ieiuniū
 quod est tyriaca dei. Sicut ei secundū
 Ambrosiū. Salina hois ieiunij ē vē-
 nēti serpēti. Sic ieiunij est venē-
 nū diabolo et tyriaca hois ieiunij.
Mat. xviij. hoc genus demoniorū nō
 escit nisi in orōne et ieiunio. Ter-
 tio vineit per fidem quā est scūtū dei.

Do. ii. i quadragesima.

Ephe. vi. Sumētes scutum fidei. &c.
Et bñ dicit extinguerē fides ei daf
et mittit in aq̄ baptisimi. Et iō i ip-
sa oia tela igne aextingūt. Quarto
vicit per p̄fessionē q̄ est quasi incan-
tatio dei. Qñ ei sacerdos pctōrē ab-
soluit: tñc dyabolū incātare v̄f. Sed
de m̄tis d̄r in. p̄. Sicut aspidis sur-
de et obtu. au. su. Quīto vincitur p̄
elemosinā q̄ ē lācea dei. vñ d̄r de ele-
mosina. Eccl. xxix. Super scutū et
lanceam aduersus inimicū suū pu-
gnabit. Sexto vincit per hūilitatē
que est gladi⁹ dei qui ip̄m sup̄bum
humiliat: vulnerat. p̄. Tu humilia-
sti sicut vul. superbū. Quīto fit mē-
tio de discipulis in q̄b⁹ fuit magna
cōpassio: ideo rogabant pro ea di-
cētes. Dimitte eam q: clamat post
nos. Et q̄ sperare debem⁹ q̄ sancti
orēt p̄ nobis: si eorū suffragia deuo-
te petam⁹. Qd̄ q̄dem oñditur aucto-
ritate rōne et reuelatiōe. Auctori-
tate q̄ h̄r. ii. Macha. hic est q̄ multū
orat p̄ pp̄lo ⁊ vniuersa sc̄tā ciuita-
te hierl̄m. hic est frat̄rū amato: ⁊
pp̄li israel. Orant em̄ sancti p̄ pp̄lo:
ideo d̄r. hic est q̄ m̄tū orat pro po-
pulo. Orant pro clero: iō subd̄r. Et
vniuersa sancta ciuitate hierl̄m: id
est sancta eccl̄ia. Orant pro religio-
sis: ideo subd̄r. hic est frat̄rū ama-
tor. Orant p̄ cōtēplatiuis: ideo sub-
d̄r. Et pp̄li israel. Sc̄bo hoc oñdit̄
rōne si em̄ sancti tāte fuerit charita-
tis q̄ p̄ nobis orabāt dū essēt in mi-
seria manifestū est q̄ mō pro nobis
orāt dū sunt i gl̄ia cū eorū charitas
nō sit diminuta sed augmētata. In
p̄nti est ignicul⁹ amoris. In futuro
aut̄ erit camin⁹ charitat̄. Esa. xxxi
Ignis ē i syō ⁊ caminus in hierl̄m.
Tertio hoc ostendit̄ reuelatione.
Nā i festo ois sc̄torū quidā vir sc̄tū
p̄ reuelationē vidit q̄ bt̄ā h̄go: oēs
ordines sanctorū ad deum p̄cessio-
naliter accedebant ⁊ ip̄m p̄ h̄iano
genere supplic̄i adorabant.

¶ Sermo. ij. de eodem.

Cce mulier

chanea a tñibus illis
egressa clamauit dicēs
Misere mei fili Da-
uid. qñ aliqs ad aliquē
regē dz accedere libēter secū ducit
in sua societate q̄s amicos regis et
se cognoscit: ista igr̄ mulier ad xp̄m
volens accedere? sanitatez p̄ filia
obiere illas secū h̄tutes assūpsit q̄o
xp̄o magis esse gratas cognouit. s.
hūilitatem patientiam fidem ⁊ cō-
passionem. Siquidē hūilitas fuit
mater xp̄i: patiētis soror christi: fi-
des filia compassio socia et fami-
liaris xp̄i. Primo igitur accessit cū
hūilitate q̄ fuit mater xp̄i. Et dicit̄
hūilitas m̄r xp̄i q: sicut d̄t Bern.
Beata maria ex virginitate? com-
placuit: ex hūilitate p̄cepit. Quā
tūcūq; ei h̄go fuisset: si humilis nō
fuisset xp̄m nō cōcepisset. Istā igr̄
hūilitatē ista mulier habuit quā
facto ei verbo ostendit. Facto ip̄m
adorando verbo catellis se compa-
rando: micas postulādo: fideles do-
minos suos vocādo se indignā mē-
sa filiorū reputādo. hūilitas autē
multū valet ad obtinēdū quod peti-
tur. ps. Respexit in orationē hūmi-
liū: et nō spreuit p̄cem eorū. Huius
aut̄ mulieris hūilitas m̄tū cō-
mēdabilis fuit quia. s. cū ipsa esset
alienigena ⁊ iudei superbi sciuit cō-
uersari hūiliter cū iudeis superbis
et humiliter cū xp̄o humili. Duo q̄
dem humiles adinuicem pacifica-
ri p̄nt. Unus humilis ⁊ vnus super-
bus pacificari p̄nt. Duo aut̄ super-
bi pacificari nō p̄nt. Duo enim cor-
pora plana p̄nt adinuicem applica-
ri. Corp⁹ sphericū ⁊ corp⁹ concauum
possunt applicari adinuicē. sed pec-
cū recipit intra se sphericū. Duo au-
tem corpora spherica non p̄nt appli-
cari nisi in p̄cto. Sic etiā duo hūi-
les et mansueti p̄nt adinuicem pa-
cificari. p̄. Audiāt mansueti. et le-

setur. Un^o humilis et vnus supbus
 possunt adinuicem pacificari: quia hu-
 milis itra humilitatem suam recipit et
 supportat illius tumiditatem. ps. Cum
 his qui oderunt pacem eras pacificus: cum
 loquebar illis ipugnabant me gra-
 tis Duo superbi adinuicem pacifi-
 cari non possunt. Pugnare siquidem pos-
 sunt pacificari non possunt. Prou. xiiij.
 Insuperbos semper iurgia sunt.
 Secundo assumpsit secum patientiam
 qui fuit soror christi: quia ipsum nunquam de-
 seruit: sed in vita et in morte ei so-
 ciata fuit. Esaye. xlii. Tacui semper
 filii patiens sui. ista autem patientia in
 tribus consistit. potest autem iniuria ho-
 mini irrogari aliquando in temporalibus sub-
 stantia: sicut faciunt raptores: et est illa
 patientia magna. Aliquando in fama
 sicut faciunt criminatores: et ista est
 patientia maior. Aliquando in personarum
 ista est patientia maxima sicut faciunt
 oppressores. ista triplicem iniuriam
 non ferendam docet Iohannes baptis-
 ta dicens. Luce tercio. neminem contu-
 niat. i. non sitis oppressores in personarum.
 Nec calumnia faciatis: id est non si-
 tis criminatores in fama. Et contem-
 tu esto stipendium vestris. i. non sitis
 raptores in temporalibus substantia ista
 autem triplicem patientiam ista mulier ha-
 buit Uidebat enim habere tres inimicos
 scilicet chanaan: iudeos et dyabolum. christus
 enim quoddam uerbum sibi dixit quod quod
 ad apparatus uidebat sonare in in-
 famiam quam ipsam canem uocauit:
 Et etiam ipsa tales iniurias ipsa li-
 benter audiuit: quia sciebat christum hoc
 dixisse non causa iniuriarum sed probandi. unde
 etiam amplius se humiliavit quam se ca-
 tellum appellauit. Secundo autem ha-
 buit iudeos inimicos qui sibi maxime
 iniuriati sunt in terrena substantia:
 quia eam omnibus suis bonis spoliauerunt.
 Unde dicit hylari^o quod cananei terras
 in omnibus iudei sunt prius scouerunt qui vel-
 timo bello consumpti vel in loca vi-
 cina dispersi. vel in seruitutem sub-
 lecti nomine terram suam seruauerunt. Et il-

lis autem ista chanaanica que iudeis est
 admixta credit cognouisse ex lege
 christum ex semine dauid nasciturum esse
 Marci autem septimo legitur quod erat sy-
 rophenissa gentem. i. ex syris et phenici-
 bus orta. Ista autem iniuria. scilicet bonorum
 suorum ablationem patienter portabat
 ex parte illorum de quibus hebreorum x. Ra-
 pinam bonorum vestrorum cum gaudio sus-
 cepistis Tertio habuit ipsum diabo-
 lum inimicum qui sibi in persona iniuriam infere-
 bat dum filiam suam male vexabat quaz
 vexationem suam propriam reputabat. sed
 ista talis iniuria nec libenter sicut pri-
 mam nec patienter sicut secundam: sed valde
 moleste ferebat. Sed quia christus eam re-
 hedit de hoc habuit magnam leticiam
 Sed homo bona sua rapuit de hoc habu-
 it patientiam. Sed quia dyabolus in domo
 sua habitaret. de hoc patientiam ha-
 bere non poterat: et ideo ad christum clama-
 bat. Misere mei fili dei. hoc est
 misericors qui in aduersitatibus dei mur-
 murat: in persecutionibus hominum blas-
 phemant: sed si dyabolus in domo aie
 sue habitat de hoc non curat: nec ad
 deum clamat. Quia uero ista misericors fuit
 sic patiens ideo obtinere meruit quod
 petiuit. Ecclie. i. Usque in tempus susti-
 nebit patiens. et c. Tertio assumpsit fi-
 dem que est filia christi. fides enim filia christi di-
 citur: quia ab ipso in cordibus nostris ge-
 neratur. Ista autem fides ista misericors ha-
 buit magnam. Unde dominus dicit ei. O
 misericors magna est fides tua. Tunc au-
 tem est magna quando est cum obtinendi
 fiducia: quando est operibus coniun-
 cta: quando est charitati admixta: et
 quando est perseverans et firma. fides
 enim si non est cum obtinendi fiducia ha-
 bet dubietatem. Et ista est fides debi-
 lissimum. de qua dicitur. Math. xiiij. Modi-
 ce fidei quare dubitasti. de hac fi-
 de scriptum magna sic dicitur. Math. xxi.
 Si habueritis fidem et non hesitaueri-
 tis. Si non est operibus coniuncta habet
 ociositatem. Et ista est fides malo-
 rum christianorum: i. iac. ii. fides sine ope-
 ribus mortua est. Si non est charitati

Do. ii. in quadragesima.

admixta h3 inutilitatē. Unde p̄mi
 Thoin. xii. Si habuero fidē ita vt
 mōtes trāffe. 2c. Et ista ē fides de
 monū qui charitatē habere nō p̄nt
 De qua d̄r iaco. ij. Memōes credūt
 2 p̄remiscūt. Si non est pseuerans
 2 firma h3 pusillanimitatē. Et ista
 fides instabiliū de qua d̄r. Luc. viij.
 Ad tēpus credūt 2 in tēpore tenta
 tionis recedūt. 3ta aut mulser ha
 buit fidē magnā his q̄ttuor modis
 fuit ei cū obtinēdi fiducia: q̄ fir
 mit credidit 2 sperauit q̄ filiā suā
 sanare posset. fuit opib⁹ p̄sicta: q̄
 vacabat 2 opib⁹ mīe corp̄alib⁹ iq̄
 tū infirme filie sue seruiēbat 2 sp̄a
 lib⁹ iq̄tū orōnib⁹ s̄tebat. fuit cha
 ritati admixta. Tātā ei charitatē
 habebat q̄ firmitatē filie pp̄iam
 reputabat fuit pseuerās 2 firma: q̄
 sepe repulsa fuit: t̄h semp pseuera
 uit. Quarto assūpsit secū p̄passionē
 q̄ fuit sociā familiarē xp̄i. 2 traxit
 ei secū familiaritatē ex vfo 2 extra
 vterū. iob xxxi ab infātia creauit m̄
 cū miseratio. 2c. 3ta aut p̄passio 3
 radicari i corde p̄ desideriu 2 affe
 ctionē 2 dz oñdi i ore p̄ affabile ex
 hortationē 2 dz ip̄edi i ope p̄ mise
 rationis exhibitionē ista f̄plex p̄pas
 sio oñdit. esa. lviij. cū effuedr̄ esuri
 enti alaz tuā ecce p̄passio cordis 2
 alaz affictā repleuer̄. .i. d̄bz b̄dis 2
 p̄solatoris ecce p̄passio oris. frāge
 esuriēti panē tuū ecce p̄passio opis
 3ta f̄plex p̄passionē ista m̄ter ha
 buit. Magnā adē p̄passionē habu
 it i corde quādo filie miserā suā p̄
 p̄az reputabat magnā i ore q̄n ip̄az
 a dyabolo verari q̄rulosos vocibus
 clamabat: magnā etiā i ope quādo
 ei⁹ curatiōnē tā sp̄ortunis vocibus
 expectabat. ¶ Ser. iij. de eodē.

Miserere mei
 domie fili dauid: filia
 mea male a demonio
 veratur. Si deus pro
 poneret vris in exē

plum sanetos qui precesserūt foris
 tā se excusarent 2 dicerent. Nō pos
 sum⁹ sanctos imitari qui tot donis
 sp̄ssancti sunt preuenti. Rursus si
 p̄poneret feminis in exempluz ali
 quos viros deo fortiter seruiētes
 se forisā excusarent 2 dicerēt: nos
 cū sum⁹ fragiles: viros imitari nō
 possum⁹. Nūc aut ablata est excusa
 tio vrisq̄ vris 2 feminis: dū istaz
 mulierē alienigenā debile 2 infir
 mā in exēplū tantarum virtutum
 adducit scz in exēplum orationis
 sincere humilitatē p̄tūde h̄dei ma
 gne firmitatis atq̄ cōstantie. P̄tō
 igit p̄ponit eam in exemplum ora
 tiōis sincere. Tūc aut oratio est sin
 cera q̄n effūditur ab anima q̄ nullo
 peccato mortali ē infecta. talis erat
 oratio isti⁹ mulieris. de quadicitur
 q̄ egressa ē a finib⁹ tyri 2 sydonis
 Tyrus interpretatur āgustia. Sydō
 venatio tristicie q̄ peccatum 2 ha
 cit āgustia cōscientie 2 ducit ad tri
 sticia pene eterne. finis vero pec
 cati sunt occasiones peccati: sicut
 maloz familiaritates: loci oportu
 nitates: respect⁹ scauti epulatiōes
 p̄tinne q̄mōi a q̄bz etiā est eundū:
 Sūt aut maxie quattuor peccata q̄
 maxie orationē impediunt: 2 iō taz
 ab ipsis q̄ eorū finib⁹ exeundū est.
 Primum est immundicia luxurie.
 Sicut ei aliq̄s oculos auerteret ab
 aliq̄bz spurcitiis. sic de⁹ oculos auer
 tit ab orationib⁹ factis ab imūdis
 Esayē p̄io. Cum extēderitis man⁹
 vestras auertā oculos meos a vos
 bis. Man⁹ ei vestre sanguie plene
 sūt. .i. immūdia luxurie. Sc̄m est
 in cōpassio auaricie. Sicut ei auar
 rus auertit aures suas a petitiōi
 bus pauperū: sic de⁹ auertit aures
 suas ab orationib⁹ auaroz. Prou.
 xxi. Qui obtu. au. ad cla paup̄. n̄
 se cha. 2 nō exau. Un dicit. Chrys.
 n̄ iō paupes stāt ante fores eccle
 siaz ac si dicant. Si vultis q̄ deus
 exaudiat vos i oratiōib⁹ vestris ex

Sermon. III.

audite nos i petitionib⁹ nris. Ter-
 tio ē rācor odū. q̄ em̄ cor suū claudit
 ab aliq̄ nolēs eū diligē: deus auer-
 tit ab ip̄o cor suū nō ifundēs sibi me-
 delā gr̄e. Eccle. xxviii. hō hōi ser-
 uat irā? a deo q̄rit medelā. Fido.
 Sicut nullū pficit iyulnē medica-
 mētū si adhuc i eo sit ferrū ita ni-
 hil pficit ōfo ei⁹ q̄ liuorē seruat in
 pectore. q̄rtū ē cōtēpt⁹ h̄bi dei. q̄ ei
 a h̄bo dei auertit aurez corpis vel
 cordis ad audiēdū v̄telligēdū de
 us auertit ab ip̄o aurē? cor ad au-
 diēdū. prou. xxviii. q̄ declinat aurez
 suā ne audiat legē ōfo erit execra-
 bilis. Sc̄bo pp̄dit i exēplū hūilita-
 tis pfūde. magna ei hūilitas i ista
 m̄liere apparuit i h̄c q̄ nō tm̄ ca-
 nē s̄z catellū se noīauit peccatricez
 se eē recognouit q̄ catellū se eē asse-
 ruit. vñ postq̄ fuit iustificata r̄ps eā
 h̄ canē s̄z m̄lierē vocauit. aug. Pri⁹
 negauit: postea p̄cessit q̄ cor d̄ i spe-
 ctor mut atā eā vidit quā mūdauit.
 r̄ iō n̄ ait. O cāis magna ē fides tua
 s̄z o m̄lier mutauit vocabulū. q̄ mu-
 tatū vidit affectū d̄f aut p̄ctōr canis
 m̄ticiplici rōne. pri⁹ pp̄f suā ipudici-
 tiā. Sicut ei canis etiā corā rege n̄
 erubescit facē feditatez suā sic nec
 p̄ctōr corā deo erubescit p̄petrare
 iniquitatē: cū tm̄ de⁹ oīa videat? cer-
 nat Eccle. xxiii. Oculi d̄ni m̄lto luci-
 diores s̄z solē circūspiciētes v̄ia ho-
 minuz. Sc̄bo pp̄f iracundiā Canis
 ei si aurib⁹ trahit statim irascit. Pro-
 uer. xv. Sicut q̄ apprehēdit canez
 aurib⁹ sic q̄ irascit? impatiētis cō-
 miscetur rixē alterius Si q̄s vero
 cāi blandit: mor cauda applaudit.
 Si q̄ autē baculo vel lapide ei mi-
 net: territ⁹ fugit. Sic etiā stult⁹ hō
 in reprehendentem se irascit: r̄ iōz
 odit. Amos. v. Odio habuēt i por-
 ta cor: r̄ piētē. Sed blādientē? ap-
 plādētē diligit: r̄ tm̄ d̄r Esā iñ. Po-
 pule me⁹ q̄ b̄m̄ te dicunt ipsi te de-
 cipiunt. Cōminatē? flagellātez ti-
 met: et se saltem timore compescit

Prou. x. Uirga i dorso ei⁹ q̄ idiget
 corde. Tertio pp̄f ifaturabilitatē.
 p̄. Famē patienty vt canes p̄ctōr em̄
 nūq̄ satiāt. s̄z vbiq̄z famē parit. Nā
 sup̄b⁹ parit famē ab̄itionū: auarus
 famē diuitiaz: luxurios⁹ famē deli-
 ciaz. Quarto pp̄f mordacitatem.
 Mordet ei r̄ detrahit. Os ei detras-
 ctoris ē fetidū: q̄ ali ōz i mūdicias
 sp̄ portat i ore. p̄. Sepulchrū patēs
 ē gutt⁹ eoz. r̄c. Itē est nociuū: q̄ in
 ore canis rabidi diffūdīt venenū p̄.
 Venenū aspidū sub labiis eoz. Qui
 to pp̄ reiectionē deuotionē p̄ctōr
 ei ea q̄ eiecit p̄ p̄fessionē itez resu-
 mit p̄ ifationē prou. xxvi. Sicut ca-
 nis q̄ reuertit ad vomitū suū: sic im-
 prudēs q̄ iterat stulticiā suā. ū. Per.
 ū. Canis reuers⁹ ad vomitū suū. Ta-
 les cāes ab oib⁹ sūt cauēdi. Phil.
 iii. Videte cāes: videte malos opa-
 rios. Tales canes a societate bo-
 norū sūt p̄eit⁹ amouēdi. Eccle. xviii
 Que p̄mūicatio hoīs sc̄ti ad canē.
 Immo tales a ciuitate celesti peni-
 t⁹ sūt excludēdi. Apoc. xvii. Foris
 canes? ipudici? r̄ venefici. Tertio
 nob̄ p̄ponit i exēplū magne fidei
 Q̄ ei magnā fidē habuit: iō q̄ pe-
 tiit ipetravit. vñ dixit ei domin⁹. O
 mulier magna ē fides tua fiat tibi
 sicut vis. Immo pi⁹ obtinuit q̄ pe-
 tiuit. Nā filie sue sanitatē petiuit
 corpis: nō solā obtinuit filie corpo-
 ris sanitatē: s̄z etiā mēt⁹ iustificatio-
 nē r̄ sibi ipsi plenā r̄uersionē. Sepe
 ei x̄p̄s fidē magnā petētz plus de⁹
 exaudit? pl⁹ cōcedit q̄ petat. Sed
 notādū q̄ aliq̄n de⁹ exaudit ad ro-
 lūtātē. s̄z nō ad vtilitatē. Sicut me-
 dic⁹ i firmos deshatos ad vtilitatē
 exaudit: q̄ oīcōd volūz cōcedit. per
 istū modū x̄p̄s exaudiuit demones
 petētes mitti in porcos. marci. q̄n-
 to habuēt oīdē suā vtilitatē: s̄z nul-
 lā assecuti sūt ex hoc vtilitatē talif
 de⁹ exaudit aliōs i hac vita de q̄uz
 salute deībat d̄s eis efficta q̄ volūt
 Et iō timē dū est q̄ h̄o oīa ad ma-

Do. iiii. in quadragesima.

p̄a succedūt ne hoc sit eterne repro
 batiōis signū. Greg. Cō. in^o succes-
 sus tēporaliū euidentissimū ē repro
 batiōis iudiciū. Aliqñ hō de^o exau-
 dit ad vtilitatē: s; nō ad volūtatem
 Sicut medic^o i firm^o i firmo vinū pe-
 tēci de cui^o salute nō despat nō p̄ce-
 dit In hoc ei p̄curat suā vtilitatem
 s; suā nō cōpleat volūtate. p̄er istū
 modū exaudiuit dñs paulū petētez
 stimulū amoueri. Est ei exaudit^o: nō
 ē exauditus. Nō ei ē exauditus ad
 volūtate: q; nō est lactū qd volebat
 Est autē exaudit^o ad vtilitatē: q; ad
 obseruationē hūilitatis hoc vtile si
 bi erat. Aliquando autē deus exau-
 dit vtroq; mō. s; ad volūtate & vtili-
 tatē Sicut medic^o i firmū: q; iā cō-
 ualuit petētēz inūz carnes exaudit
 & sibi ista cōcedit. In hoc ei & suam
 volūtate p̄plet & suā p̄curat vtilita-
 tē: q; sibi vtile ē vt amōyio vtatur
 carnib^o reficiat. Sic exaudiuit de-
 us ap̄stolos q; i tra ascēsiōē & p̄te
 costē ofonib^o vacabāt. vt eis spūssā
 ctus miteret. in hoc ei & eorū p̄pleta
 ē volūtas & mlti plex p̄curata vtili-
 tas Aliqñ hō deus exaudit & p̄tū ad
 vtilita ē & volūtate: & etiā supra po-
 stulationē. Et sic exaudiuit salomo-
 nē. Ip̄e ei petebat sapiētā. & deus
 sibi r̄didit q; etiā sapiētā dabat. & in
 sup diuitias & gliaz cumulabat. vt
 habet. iij. Reg. iij. Aliqñ hō de^o neu-
 tro mō exaudit: nec p̄tū ad volūta-
 tē: nec p̄tū ad vtilitatē sicut patz in
 ātiocho sceleratissimo, de quo dī. iij.
 Mach. ix. Qui i tātā calamitatē in-
 cidit vt carnes eius effluerēt & ver-
 mes de eius corpe scaturirēt. Unde
 subdit. O: abat scelest^o deū a quo nō
 est mīaz cōsecutus. Quarto, p̄ponit
 nobis i exēplū firme p̄stantie. Xps
 ei p̄rio ad eā se habuit dure: qñ ni-
 chil sibi respōdit ac si eēt excōicata
 Deide se habuit duri: qñ dixit q; nō
 erat de ouib^o dei: ex quo reliquitur
 q; erat ouis diaboli deide se habuit
 durissime quādo eē canē appella-

uit. Que autē ē mulier tā patiens q;
 nō plurimū turbaret si q; ei tāq; ex
 cōmunicate loq; nolet si q; eā ouē
 diaboli appellaret. si q; eā canē di-
 ceret. Gre. Quali s; s; apud se late
 at contumelia illata. p̄bat. ista autē
 adeo talit̄ rephēsa nō murmurauit
 nō t̄bationē oñdit: s; poti^o rephē-
 dētī p̄sēsit dicēs. etiā dñe. Nā & ca-
 telli edūt &c. Sūt ei qdā q; qñ rephē-
 dūt sūt tāq; cera molis. Alij tan-
 q; lapides. alij tāq; spie Cera molis
 qñ tāgit statī cedit & se duci p̄mit-
 tit. Sic mlti sūt adeo māsueti q; si
 tāgūtur. i. rephēdunt statī obedi-
 ūt & ad oē bonū se duci p̄mittūt. In
 q̄rū p̄sa dicit p̄pheta. factū ē cor-
 meū tāq; cera li. Alij sūt sicut lapi-
 des. lapis ei si tāgit non cedit: s; tñ
 tāgētē nō ledit. Sic etiā mlti qñ re-
 phēdunt nō cedūt. i. se nō corrigūt
 s; i sua duritia p̄sistūt. Juxta illud
 iob. xli. Cor ei^o idurabit sicut lapis
 vnū tamē bonū hñt: q; se rephēden-
 tes nō ledūt. i. s; b̄a maledictionis in
 eos nō l̄fert. Alij sūt sicut spie q; si tā-
 gunt nō cedūt: & sup tāgētes pūgūt
 Sic sūt mlti tā duri & tā ipatiētes
 q; si rephēdunt nō se corrigūt & i su-
 p s; b̄a p̄tumelie i se rephēdētes in-
 fert Et iō oportz q; rephēdētes ar-
 mēt se forti patiētia: passiōe dñicaz
 charitate ignita. Jsta autē p̄plex ar-
 matura p̄ viros sp̄iosos tāgitur. iij.
 Reg. xxiij. Preuaricatores autē q̄si
 spie euellen^o vniuersi: q; nō tollūtur
 manib^o: & si q; eas tāgē voluerit ar-
 mabit ferro & ligno lāceato. igniq;
 succēse p̄burētur vsq; ad nichilum.
 Tales ei viri sp̄iosi nō tollūtur ma-
 nib^o. i. nō substinēt q; rephēdantur
 ab aliqbus. Et si q; eos voluerit tā-
 gere. i. rephēdere oportz q; armet
 se lorica ferrea. forti patientia. Jō
 dī armabit ferro. oportz etiā q; ar-
 met se dñice passiōis mēoria: iō sub-
 dit. Et ligno lāceato. Jstō ei lignū
 ē xps: de q; dicit i. p̄. Erit tāq; lignū
 quod plātatum ē sec^o decursus. &c.

Sermo. i.

Istud lignū fuit lāceatū. i. l. cruce lā
 cea pforatū. Oportz etiaz q̄ armet
 se charitate succēsa p quā p̄burātur
 2 ānichilētur oīa verba male dictio
 nis ab illis viris spinosis plata: 2 iō
 subdit Ignis succēse p̄burent vsq̄
 ad nichilū. Ista igitur mulier tāte
 fuit patiētie atq̄ p̄stantie q̄ lz sepe
 fuerit exaspata 2 repulsa tñ nec ad
 modū spie ōba maledictiōis ptulit
 nec ad modū lapidis dura extitit:
 sz ad modū cere a xp̄o se duci pm̄-
 sit. **Officia. iij. Sermo p̄m.**

Raties⁹ eit-

ciēs demōiū 2 illō erat
 mutū Luc. xi. Qz dya-
 bol⁹ 2 maxie isto tēpo-
 re fideles tētare nōde-
 sinit: iō i his trib⁹ dñicis ecclia sol-
 licitos 2 attētos eos reddit: vt ab
 ei⁹ isidijs 2 astutiis caueāt. eoz aut
 q̄s tētāt q̄tuor sūt ḡhra. Quosdam
 nāq̄ tētāt sz nequaq̄ supat: sicut vi-
 ri spirituales 2 fortes q̄p̄ tētatio s̄
 gnificat p tētatiōis xp̄i quēquidez
 diabol⁹ tētavit: sz nequaq̄ supare
 potuit alios tētāt 2 supat 2 p diuer-
 sa vicia verat: sicut sūt i peccato exi-
 stētes q̄zū tētatio significat p filiaz
 mulieris chananee. de qua dicitur
 filia mea male a demōio verat. ali-
 os tētāt 2 supat 2 vincit sed tamen
 p p̄fessionē 2 p̄tritionē eiect⁹ fugit
 sicut sint viri penitētes: horum tē-
 tatio significat p istū demonia cuz
 de quo dicit. Erat iesus eijciens de-
 moniū. Alios tētāt 2 supat 2 vincit
 ab eis postmodū eijcitur: sed tamē
 ad eos adhuc redit sicut sint reci-
 diuātes: horū tētatio significatur p
 illud quod dicit. Cū imū⁹ spiritus
 exi. ab. ho. **Circa istud aut mirā-
 culū q̄tuor tāgūtur. s. demonis eie-
 ctio calūniatorū p̄futatione: piculosa
 recidiuatio 2 n̄sa instructio siue in-
 formatio. **Circa primū notandū
 q̄ iste demōiac⁹ nō tantū erat mut⁹
 sed etiā erat cecus: vt dicit. Math.****

xii. Et secūdū Chryso. similis erat
 surdus: qz sc̄bz eūdē omis mut⁹ na-
 turalis surdus ē Et facit dyabolus
 ad modū latronis q̄ aliquā domum
 spoliare desiderās ipsā domū silen-
 ter igreditur ne q̄s eū audiat: lumē
 extinguit ne q̄s eū videat: 2 os obstru-
 it: ne q̄s clamet vel auxilium petat.
 Sic dyabol⁹ in domū aīe ingressus
 claudit auditū cordis ne audiat s̄-
 bū dei extinguit lumē fidei 2 obstru-
 it os ne emittat p̄fessionē pcti. Et
 sic iste fur igredit⁹ itus 2 furat⁹ i aīa
 bōa. p̄posita 2 egredit⁹ extra et fura-
 tur oīa bōa opa in corpe. **Osee. vii.
 fur igress⁹ ē spoliās it⁹: latrūculus
 foris. **Circa sc̄bz: sc̄z p̄futationez
 calūniatorū q̄ dicebāt xp̄s i beeleze-
 bub p̄ncipe demōioy eucere demo-
 nia. **Notādū q̄ xp̄s o fidit p q̄tu-
 or ratios nō esse vera q̄ dicebant.
 P̄ia sumitur a p̄demoniū Et ē ta-
 lis. Si i aliq̄ familia v̄l ciuitate vel
 regno diuisio oritur: optz q̄ cadat
 ad nichilū redigatur. Si iḡ demo-
 nes se mutuo expellāt sibūp̄sis fr̄j
 sūt 2 cū iā fuerint plusq̄ q̄nos milia
 ānorū q̄ sūt creati: iā debuissēt esse
 destructi 2 ad nichilū radati. Sed
 videm⁹ q̄ stāt in malitius suis re-
 gnāt n̄ sūt sibūp̄sis fr̄j nec mutuo
 se expellūt. Ista rō adiuuatur p il-
 lud quod dicit hieronim. Cōcordia
 parue res crescūt. discordia maxie
 dilabūtur. Sc̄da rō sumitur a parte
 ap̄loy 2 iudeoy. Et ē talis filij v̄ri.
 i. ap̄li mei de vobis p̄gēti demōes
 expellūt stute noīs mei. filii etiaz
 v̄ri. i. exorciste v̄ri demōes expellūt
 virtute exorcismi. Ego aut enicio i
 digito dei: i stute spūsc̄ti. Si iḡ
 illoy eiectiōne deo attribuit⁹ meā
 quoq̄ similis deo attribuere debe-
 tis Ista rō adiuuatur p illud quod
 dicit maḡ i hystoria scholastica q̄
 Salomō fecit quosdā exorcismosp̄
 quos exorciste iudeoy demōes ex-
 pellebāt. v̄n̄ refert ioseph⁹ se vidis-
 se quēdā exorcistā iudeū captū ad******

Do. iiii. in quadragesima.

vespasiānū spera torēdū eēt i consi-
 diē hieru salē adductū: & quēdā de
 monē eiecisse. Et v̄ hoc p̄probaret
 peluī aq̄ plenā adduci fecit: p̄cipi-
 ēs demōio q̄dū exiret euerteret eā
 q̄b̄ & factū ē. Jō inōt̄ x̄b̄s. ip̄i filij v̄t̄
 iudices v̄t̄ erūt. Nā apostoli corū
 erūt iudices p̄ s̄ct̄ie approbatio-
 nē & exorciste p̄ melior̄ vite p̄p̄atio-
 nē. S̄z s̄v̄os crederet̄ q̄ ego i digi-
 to dei. i. sp̄s̄ s̄ct̄o eēicio demōia p̄fe-
 cto talis fides eēt vob̄ via p̄ quā ad
 regnū dei puēretis. dicit̄ aut̄ sp̄i-
 t̄s̄ s̄ct̄us digit̄: q̄ i hoīe ē corpus &
 brachiū cū manu: & digit̄ Corpus
 aut̄ ē p̄ se: brachiū h̄o cū manu p̄ce-
 dit a corpe. Digit̄ h̄o procedit ab
 vtroq̄: & t̄n̄ ad oīa s̄ūt eiusdē natu-
 re. P̄r̄ igit̄ ē tanq̄ corp̄ q̄ nullo est
 filius: est tanq̄ brachiu & manū pa-
 tris: q̄ ab illo p̄cedit & p̄ter p̄ illū
 oīa opatur. Sp̄s̄ s̄ct̄us est tanq̄ di-
 gitus q̄ p̄cedit a patre & filio a quo
 etiā oīa b̄d̄a d̄antur: & t̄n̄ oēs s̄ūt eius-
 dē essentie. Tertia ratio sumit̄ a p̄-
 te x̄p̄i & ip̄i d̄i aboli. & ē talis. diabo-
 l̄ ei tanq̄ fort̄ armat̄ m̄sdū tanq̄ ca-
 strū tenēbat & pacifice possidebat.
 q̄ null̄ p̄ radicē sibi poterat Sed
 ego fortior illo ip̄z sup̄aui: castrū ce-
 pi demōnē alligavi: arma sua. i. t̄e-
 tamēta p̄fregi spolia. i. s̄ct̄os p̄es
 q̄ erāt i lyombo eripui & diuersis mā-
 s̄tib̄ e os distribui. Ex q̄ igit̄ sup̄ eo
 fortior: & eū v̄ctū & ligatū teneo: ei
 auxilio vel fauore nō indigeo Ista ra-
 tio iuuat̄ n̄ illud. ii. p̄. ij. A quo el-
 ds sup̄at̄ ē huī et serū est Item p̄
 illud. Jere. xlvj. fortis ipegit i for-
 tē & ambo pariter p̄ciderūt Cecidit
 x̄p̄s̄ s̄z mox resurrexit diabolus ce-
 cidit: s̄z resurgē n̄ v̄lebit. Quar-
 ta ratio sumit̄ similit̄ ex p̄te x̄p̄i et
 ip̄i d̄i diaboli. Et ē talis Ego & dia-
 bol̄ habem̄ s̄rias volūtates & cō-
 trariā opationē. habem̄ quidem
 volūtatē cōtrariā: q̄ nō ē mecum
 s̄ me est. Ip̄se ei mecū in nullo i vo-
 lūtate cōuenit: sed cōtraria vult eo

rū q̄ ego volo. Ego eivolo om̄e bo-
 nū Ille om̄e malū. Ego amo hūili-
 tatē ille sup̄biā. Ego diligo castita-
 tē ille luxuriā. habem̄ etiā s̄riam
 opationē: q̄ q̄ nō colligit mecū disp-
 git Ego colligo & cōgrego hoīes ad
 fidei v̄nitatē: ille disp̄git p̄ errorē &
 scismatū varietatē. Ego p̄grego ad
 viculū charitat̄. ille disp̄git p̄ odiū
 r̄acor̄is & litis Ego cōgrego ad vir-
 tutes. ille disp̄git ad vitia Illa ra-
 tio adiuuat̄ p̄ illud q̄b̄ d̄f. math. vi.
 Nemo p̄t̄ duobus d̄nis seruire: s̄z
 s̄ris sibi sp̄s̄ & cōtraria p̄cipiētib̄
 Tertio p̄t̄ q̄ sit periculosa recidi-
 uatio cū d̄f. cū imūdus sp̄s̄ exierit
 ab homine. &c. Et potest inteligi de
 iudeis. Et continuat̄ ad sup̄iora vt
 sit s̄sus Vos dicitis q̄ ego eicio de
 mōia v̄tute demōnū: s̄z ego possem
 de vobis dicē q̄ vos pus habet̄ v̄nū
 demōnē. s̄. āte legē q̄ vos faciebat
 ydolatrare modo autē habetis se-
 ptē. i. om̄s q̄ vobis suadent: vt me
 debeat̄ p̄seq̄ & occidere. Vel po-
 test itelligi de recidiantib̄. vt sit
 sensus: q̄ quis dyabolū vicerit: tamen
 nullus de se cōfidat. q̄ multam ad-
 huc h̄z potestatē: q̄ quando immū-
 dus sp̄s̄ exierit ab homie aliquo
 penitēte: vadit ad aliquos p̄fectio-
 res & iueniēs eos sine humore vitio-
 ruz redit ad primos quos inuenit
 mūd̄atos iterius per cōtritionē
 & ornatos exteri p̄ s̄ct̄ificationē &
 t̄nc assumit̄ oēs modos t̄ct̄adi: & t̄n̄
 nequiter eos t̄ct̄at q̄ sepe vincit et
 sup̄at Dicunt̄ autē demones sp̄s̄ im-
 mūd̄: vt affectiōe: q̄ diligunt i mū-
 da. vt persuasiōe: q̄ suadent im-
 munda: vel habitatiōe: q̄ i habi-
 tant i munda. corda. Quarto circa
 istud miraculū p̄diturnā instructio
 Instruim̄ ei & sicut demō tunc eie-
 ct̄ ē cōpalit̄: sic ip̄m a nobis eicia-
 mus spiritualit̄. Periculum em̄ est
 quādo permittim̄ demōnē in cor-
 dib̄ n̄ris habitare. Sicut ei dicit.
 Anno. quart̄ i quadā decretali v̄b̄

loquitur de iudeis: & sarracenis. Tria sunt q̄ malā exhibēt remūerationē hospitib⁹ suis. s. mus i pa. ignis in sinu. & serpens i gremio. per murez significat pctm supbie. Iste m⁹ supbie ascēdit i celū & i angelis sic oia bona corrosit q̄ demōes eos fecit. pepit aut supbia tres filias. scz vanā gliaz accidiā & iuidiā. Primam scz vanā gliaz misit i paradisu ad primos parētes: & sic eos corrositq̄ nihil bōi in eis dimisit. Aliā scz accidiā misit ad eosdē De⁹ cū posuerat eos i paradiso: vt operarentur: s; diabol⁹ iueniēs eos ociosos aggressus ē. Tertiā scz iuidiā misit i mūdū iter duos t̄ces: & sic i Chayn oēs fraternū amorē corrosit q̄ fratres occidit. Tādē mat̄ & filie sic totū mūdū occupāt & corrodūt q̄ residuū supbie corrodit vanā glia & residuū vanē glie corrodit iuidia & residuū iuidie corrodit negligētia. Johel. j. Residuū eruce comedit locusta. residuū bruci comedit rubigo Eruca nascit̄ de olerib⁹ & ea comedit: & significat supbiā q̄ nascitur de bonis opib⁹ & ea p̄sumit. Locusta scz j. dī. quasi lōga hasta: & significat vanā glia q̄ tāq̄ lōga hasta oēs p̄cutit. Bruc⁹ ē fet⁹ locuste anteq̄ h; alas: & ē grauior q̄ locusta: q; iacēs in vno loco radicit⁹ oia p̄sumit: & significat iuidiā: q̄ iacēs i corde iuidi etiā si foris se nō extēdat v' ostēdat ipsū corrodit. Rubigo significat accidiā q; anim⁹ hoīs dū nō exerceat rubiginos⁹ efficit. Per ignē i sinu itelligit pctm auaricie. ignis ei cū ligna apponūtur sēper auget: si subtrahātur diminuit si totalit̄ auferant̄ extinguit. Sic ē de auaricia. Quāto ei q̄s diuitias mag; mltipli cat: tāto auaricia magis i flāmat. Eccli. xviii. scz ligna silue sic ignis exardescet qn̄ aut̄ q̄s paupib⁹ largiēdo diminuit: tūc ignis auaricie refrigescit istaz diminutionē dñs docebat faciēda Luc. xj. Qd̄ s; ē da

te elemosynā & ecce oia mūda sunt vobis. Qn̄ aut̄ q̄s ex toto diuitias abiicit & cōtēnit: tūc iste ignis penitus deficit. Prou. xxvi. Cū defecerit ligna extinguet̄ ignis per serpentez gremio significat pctm luxurie q̄ venenū diffudit. fugiēda ē igitur vicinitas serpētis. i. familiaritas mlieris. Hiero. nulla securitas ē vicio serpēte dormire pōt ei fieri vt aliqñ n̄ mordeat: & pōt iter vt ali qñ mordeat. Idē d̄synōq̄ iuxta serpētē secur⁹ dormiuit. Nā: si aliquis do nō mordeat: timore tñ sollicitat. Mai⁹ aut̄ ē pire nō posse q̄ iuxta piculū nō pisse. Tūc igitur iste serpens venenū diffundit: qn̄ malā cōcupiscentiam accendit. Est aut̄ venenū frigidū: amarū: & color extictiū. Sic luxuriā frigida q; ignē diuini amoris extinguit. dī amara q; i p̄sciētia amaritudinē facit. dī caloris extictiua: q; aiaz occidit. Qui autē ē talis venenatus d; facē sicut ceru⁹ q̄ postq̄ cū serpēte pugnauit & venenū hausit ad fontē subito cucurrit. Sic talis d; currere ad fontē lachrymar. Per lachrymas em depōet oē venenū. p̄. Sicut ceruus desiderat ad fontes aq̄rum. &c.

Sermo secundus.

Cum eie-

cisset demōiū locust⁹ est mut⁹. Ubicūq; abūdat demōis malicia: ibi abūdat: & abūdat diuis clemētia. in isto ei demōiaco mltū abūdauit malitia demōis q; eū tenebat obsessū ip̄ fecerat mutū & cecū. Et etiā scz chus. surdus. S; dei mia itātū i ip̄o abūdauit q̄ demōiū de obsessio eiecit loq̄lā sibi restituit lumē recupauit: auditū referauit p̄ hūc igit̄ hoīe sic curatū itelligē possum⁹ pctō: ē iustificatū cui de spiritalit̄ q̄ttuor supradicta bñficia cōcedit. p̄mū ē q̄ dyabolū ab eo expellit. pctōz ei dyabolū i domū aie sue

Do. iiii. in quadragesima.

cōducit. S; xps ipm tāq; malū pen
sionariū expellit. Sūt aut quattuor
cāe scdm iura ppf quas pōt q̄s de
domo ducta expelli vcz aut qn pē-
sionē nō soluit: aut qn domū ipānā
officinā puerit aut qn dom⁹ ruina
miat: r repatiōe indiget: aut qn dñs
dom⁹ habitatiōe carer: ppter istas
quattuor causas dyabolus iuste de
domo dei pōt expelli. Prio qz pecca-
torē phibet ne p̄soluat p̄sionē. De
us ei dedit hōi tria de qb⁹ vult pen-
sionē habere: s. corp⁹ r aiām r res-
pales. Nā de corp⁹ vlt h̄fe ieiuniū
de aiā deuotas ofones: de reb⁹ ele-
mosynarū largitiōes. dyabolus au-
tē phibuit ieiuniū: qz sibi ē venenū
Sic etiā d̄t Amb. Sputū hōis ieiu-
ni ē venenū serpētī. Prohibet ofo-
nes qz sibi sūt icēdiū To. vi. cordis
ei⁹ pticulā si sup carbones iponas:
fum⁹ ei⁹ extirpat oē gen⁹ demōioꝝ
Prohibet elemosynā: qz ē lācea et
iaculuz: vñ d̄t de elemosyna. Eccl̄i
xxix. Sup scutū potētis: r s̄ lanceā
aduers⁹ iimicū pugnabit. Qui aut
nō pōt soluere istas tres p̄siones: sal-
tē soluat duas. vñ dicit Aug. in lib.
omet Nō dicāt xpiani comedam⁹
r bibam⁹ cras ei moriemr. S; dicāt
ieiunem⁹ r donem⁹ r orem⁹ cras ei
moriemur. Qui aut nō p̄n dicere ie-
iunem⁹ saltē dicāt donem⁹ r orem⁹.
Ipa ei duo scz elemosyna r ieiuniū
ofonē deducūt i celuz. vñ dicit ipse
Aug. s̄. p. Vis ad deū volare ofonē
tuā fac illi duas alas. s. ieiuniū r ele-
mosynā. ¶ Scōo dz expelli qz domū
dei i turpē officinā puerit. facit d̄
ea stabulū dū pōit i ipā imundicias
oīz pctōꝝ. Juxta illud Apoc. xviii.
factā ē babilō habitatio demōioꝝ q̄
ad pctm avaricie. Sicut ei demōes
nō cessāt aīas decipe sic nec auari
paupes d̄fruadare. et custodia oīs
sp̄s imūdi q̄ ad pctm luxurie. Et cu-
stodia oīs volueris imūdi: q̄ ad pec-
catū supbie istud etiā signat ac̄ xi.
vbi d̄t qz petr⁹ vidit lithesū i q̄ d̄ru-

pedia r serpētis tres vulcres celi
erāt. Per q̄drupedia itelligr pctm
luxurie q̄ i corp⁹ exercef: q̄ ex q̄t-
tuor elemēt; cōpōit. Per serpentia
tre itelligr pctm avaricie: qz aua-
ri semp frenis icūbunt. Per volati-
lia celi itelligr pctm supbie: qz sup
bi s̄ alios semp volare volūt. Ter-
cio dz expelli: qz domū dei destruit
r opz qz repref. De⁹ ei edificauit do-
mū aīe de lapidib⁹ q̄dri s̄ i quadro
Esa. ix. Lateres cecidert: s; q̄dri s̄
lapidib⁹ edificabim⁹. Apoc. xxi. ci-
uitas i q̄dro posita ē. Ista quadra-
turā faciūt fides: spes: r charitas:
r bōa opa. Greg. Quātū credis tā-
tū sp̄s: q̄tū credis r speras tm̄ dili-
gis: q̄tū credis r sp̄s r diligis: tm̄
bñ oparis. Ista q̄draturā dyabolus
nitit destrue dū fidē: sp̄e charitatez
r bōa opa laborat auerre. Juxta il-
lud. Job. i. Uēr⁹ veniēs a regiōe de-
serti cōcussit q̄ttuor angulos dom⁹
S; dz qlibet resistere r de fide face-
re scutū Ephē. vi. In oib⁹ sūmētes
scutū fidei. De spe galeā: r de cha-
ritate lorica. i. Thes. v. c. Induti lo-
ricā fidei r charitat; r galeā sp̄e sa-
lut; . Opa aut xpī dz ponere sup oīa
arma tāq; regis isignia Rom̄. xiii.
Induimini dñz n̄z iesuz xp̄z. i. cōuer-
sationē r opa dñi n̄i iesu xp̄i. quar-
to dz expelli qz de⁹ domū ipsā anie
vult ihabitare. Dom⁹ aut anie h̄z
tria solaria Unū supi⁹. s. sp̄m aliud
iferi⁹. s. corp⁹ r ftiū mediū. s. aiām
De his trib⁹ solaris dicit. i. Thes.
v. Ipe aut deus pacis sc̄tificet vos
p oīa vt iteger spū vester r aiā r cor-
p⁹ sine q̄rela in aduētū dñi n̄i iesu
xp̄i seruet. De⁹ ei i superiori solaris:
i. in spū habitat qn ipse spūs vacat
supne r̄eplatiōi. Tūc ad eū venit r
māsiōnē apud eum facit Joh. xiiii.
ad eū veniem⁹ r māsiōnē apud eū
faciem⁹. Habitat i solaris medio.
i. i aiā qn ipā aiā itēdit iterne mū-
datiōi. Sab. vii. Per natiōes i aīas
sc̄tās se trāsfert. Sanctum em̄ qui-

dem est qđ mūdū. Habitat in solario inferiori. i. in corpe qñ ipm corpus exercitatu intendit mortificationem. Juxta illud Gal. v. Qui autē sūt xpi carnem suā crucifixerūt cū vitis et p̄cupiscētis. Eiusdem. vs. Ego enī stigmata dñi iesu i corpore meo porto. i. Corp. vs. Glorificate et portate deū i corpore vřo. Propter ista tria dñi in p̄o. Meditatur hūm̄ nō tē cū corde meo: ecce spūs superna p̄tēplatio. Et exercebar: ecce corporis maceratio. Et scopebā spm̄ meū: ecce aie iterna mūdatio. Secundū bñficiū est qđ deo pctōri liguā aperit. Deo qđ dedit hōi liguā ad tria officia. s. vt deū laudaret. Esa. xlii. Populū istū formauī mihi laudē meā narrabit. vt primū edificaret. Eiusdē. l. Dñs dedit mihi liguā eruditā vt scirē sustētare eū qđ lapsus est v̄bo. Et vt corā deo se rephēderet et accusaret. Job. xlii. Idcirco me rephēdēdo et ago p̄niaz. Pctōri autē liguā suā ad illa tria officia nō vtitur: et iō recte mutus vocat. Primo ei deū nō laudat: s; p̄ mala opa ipm̄ blasphemāt. Vñ p̄pheta om̄s creaturas inuitans ad laudandum deū. Inter ceteras inuitat dracones infernū: et serpētes dicēs. Laudate dñm de terra dracones et oēs abyssi. Item serpētes et oēs volucres pēnate. Quisq; autē inuitat pctōrē ad laudā dñi deū: nec supbos nec auaros nec luxuriosos: qđ tales deū non laudāt sed blasphemāt. Et ideo vident eē peiores q̄ serpentes: q̄ dracones: q̄ infernū. Secūdo est mutus: qđ p̄ximū non edificat: sed potius scandalizat. Eccl. xxvii. Lingua tertia multos commouit et dispersit illos de gente in gentem. Tres em̄ sunt lingue. s. diuina cui est loqui ea que ad salutem eternā spectāt. Vñ dixit petrus. Joh. vi. Verba vite eterne habes: et ista est lingua viroz perspectoz. Scđa est lingua humana cui est loqđ de mūdo et de hō qđ requirit

mundana necessitas. i. Johan. iiii. Ipi de mūdo sūt: et ideo de mūdo loquunt et mūdōs audir: et ista ē lingua ip̄fectoz. Tertia ē lingua diabolica cui est detrahēre et mēdacia dicere. Job vii. Cū loq̄t mēdaciū ex p̄p̄is loq̄t hūm̄ est lingue est discordias seminare. Ipe ei diabolus discordias seminauit inter se et deū: deinde inter deū et hōiem. Quotidie autē semiat inter hōies et hōies. et ista est lingua detractoroz et malignātiū. Illi igit loquūt lingua p̄ma. i. diuina qđ primū edificāt. Illi loquūt lingua secūda. i. hūana qđ negocia hūana et sc̄aria detractāt. Illi lingua t̄tia. i. diabolica qđ discordias semināt. ista autē lingua t̄tia nō solū p̄imos cōturbat sed et sepe m̄imoniū separat. Eccl. xxvii. Lingua t̄tia mulieres viratas deiecit et puauit eas laborib; suis. Tertio pctōri est mutus: qđ de suis pctis i p̄fessioe se nō accusat cū t̄ndicat. puer. xvii. scđz aliā l̄ram. Iustus i p̄ncipio accusator ē sui. pctm̄ em̄ h; p̄ncipiū. s. malā delectationē et cogitationē h; et mediū. s. maluz p̄fessū. h; et finē. s. malū op̄. Iustus autē nō t̄m̄p̄itef mala opa s; et malū p̄titef p̄sensū malas delectationes et cogitationes. Tertiu bñficiū ē: qđ deo pctōri lumē restituit. Signū autē qđ ip̄e sit illuiatē qñ videt añz retro a dextris et a sinistris: sicut dicit. Apoc. iiii. de sc̄tis aialib; qđ plena erāt oculis añz retro et i circuitu. i. a dextris et a sinistris. Ille h; oculos retro qđ p̄siderat cogitat pctā sua qđ fecit: et inde h; dolorē. Esa. xxxviii. Recogitabo tibi oēs ānos meos etc. Ille h; añ se: qđ videt cogitat dei iudiciāz ide h; tiorē. p̄. A iudiciis ei tuis timet. Ille h; a dextris qui videt et cogitat mūdi vřoa qđ sūt caduca et vana: ad ea nō alliciet o amorē s; resiliet asp̄irationē. Nas. ii. Ois qđ viderit resiliet a te. Ille h; a sinistris qđ videt mūdi aduersa qđ sūt breuiāz v̄lia: et iō in eis nō frāgit p̄ ip̄atiētā v̄ despe

Do. ii. in quadragesima.

rationē. Quō autē sunt breuia et vili a
dī. ij. Cor. iiii. Idē em̄ qđ i p̄nti ē mo
mētaneū. et c. Hinc est qđ filij israel vt
h̄t Exo. xiiii. Cū egyptios fugerēt
habebāt retro se nubē p̄dēsā: atē
se colūnā lucidā. a dextris et a sinistris
mare stans tāq̄ mur. Qui iḡr vult
euadere p̄secutiōes egyptiorū. i. de
monū habeat post se nubē tenebro
sam. i. p̄ctōz suoz p̄siderationē p̄ti
nuā. P̄ctā ei et sunt tenebrosa. quia
aiaz obscurā faciūt. Et sunt nubes:
qz oīones n̄as ne ad deū pueniant
ipediunt. Treno. iiii. Opposuiti nu
bē tibi ne trāseat oīo. habeat an̄ se
colūnā igneā. i. iudicioz diuioz p̄si
derationē assiduā. Illa em̄ colūna
et erat alta: qz a celoyfz ad terraz
p̄tendebat. Et erat recta. Sic dei
iudicia? sūt p̄fanda. psal. Iudicia
tua abyssus multa. Et sunt iusta et
recta. Apoc. xix. Vera et iusta sunt
iudicia ei. habeat a dextris et a sini
stris mare tāq̄ mur. Mare signifi
cat mūdū qđ tūc est tāq̄ mur⁹ a dex
tris qñ non pōt per prospera aiām
mouere ad intemperantiam. Tūc
est tāq̄ mur⁹ a sinistris qñ non po
test per auersa frangere ani mū per
impatientiam. Sic et muri docebat
ap̄s. ij. Corinth. vs. per arma iusti
cie a dextris et a sinistris. Quartū
b̄ficiū ē: qz p̄ctōri auditū restituit
p̄ctō: autē est surdus: nō audit deuz
ammouentē nec deū b̄ficiētē nec
deū cōminantē nec deū inspirantē.
Propter ista quattuoz cōqueritur
d̄ns. puer. j. Vocauit et renouit: ec
ce: qz nō audit deū amonētē. Exten
di manū meā m̄ta. s. b̄ficia porri
gēdo: et non fuit qđ aspiceret: ecce qz
nō audit deū b̄ficiētē. Desperistis
oē p̄siliū meū qđ. s. vobis ispirabā:
ecce qz nō audit in spiratē. Et sc̄e
p̄tiōes meas neglexistis: ecce qz
nō audit deū p̄minātē. Tūc autē iste
surd⁹ auditū recipit qñ deū sic loq̄n
tē audit. iuxta illud. p̄. Audiā qđ lo
quat̄ i me d̄ns de⁹. et c. (Sermo. iij.)

Belzebub

pncipe demonioꝝ eū
cit demonia. Propriuz
est hoim inuidoz sp̄ p
boꝝ vitā infamare aut
x̄ba puertere aut opa denigrare.
Iō isti pharisei qđ xp̄o inuidebāt ni
tebant ei⁹ vitā infamare dicentes.
Joh. ix. Nos scim⁹ qz hic hō p̄ctō: ē
Laborant ei⁹ x̄ba puertere sicut p̄z
Mat. xxi. qñ ei dixerūt. Magister
scim⁹: qz verax es. et c. Studebāt ei⁹
opa denigrare: sicut p̄z hic vbi eie
ctionē demonū quā xp̄s in x̄tute fa
ciebat: belzebub attribuebāt quē
p̄ncipez demonioꝝ appellabāt.
¶ Notādū autē qđ cult⁹ ydolatrie se
cū dū Isid. a nino rege assirioꝝ ortū
h̄uit: qđ de morte Beli p̄ris sui int̄m
dōluit qđ i honorē suū statuam erigi
fecit: diuios honores sibi exhiberi
istituit ac oēz offēfaz ad ip̄az statuā
fugietib⁹ remittere p̄suevit. Ad hu
ius similitudinē diuersi diuersas sta
tuas erigebāt. et diuios honores eis
ip̄e debāt. et sic ydolatrie cult⁹ excre
uit: et sc̄oz sua ydiomata q̄z noīabat
suis ydolis. nā babylonū dicebāt bel
palestini baal. Belzebub autē nulli⁹
ydoli nomē erat: s̄z iudei vn̄ius dei
cultores vicinū sibi ydoli acharo
nitay dēciōis cā sic noīabāt. Et so
nat vir muscay ob sordes imolati
ci sanguis aīaliū i tēplo quē musce
sequūt. Asserebāt autē iudei i ydolo
h̄itare demonioꝝ p̄ncipē. Vidēdū ē
iḡr circa hec qđ sunt p̄ncipes inf̄ de
miones: et q̄r expellant. ¶ Circa p̄
mū notēdū qđ demones h̄nt sua offi
ciā valde ordiata i malū. Est ei vn⁹
demō qđ p̄est supbie: vocat̄ Lucifer.
de qđ d̄t Esa xiiij. Quō cecidisti de ce
lo lucifer qđ mane oriebar. Qui di
cebas i corde tuo. In celū p̄scēdā: su
p̄ astra celi exaltābo solū meū. ecce
q̄ta supbia. et iste h̄z m̄ltos satelli
tes qđ eū iuuāt. Et m̄ltos subditos qđ
b⁹ p̄ncipat. s. omēs supbos. Job. p̄s.

Ipse est rex super omnes filios superbie
 Alius est qui preest luxurie et ille vocatur
 a modo de quo habet Theophrastus. Qui in
 terfecit septem viros sare animum ad eam
 accederet. Iste enim demon odit legiti-
 mum matrimonium et ideo per hunc modum
 volebat trahere hanc puellam ad for-
 nicationis vitium: ut scilicet postquam non po-
 terat legitimo matrimonio utri cogere-
 tur in fornicatione labi. et iste demon
 multos habet satellites qui sibi assistunt. et
 multos habet subiectos omnes scilicet luxurio-
 sos. Quidam multi sunt qui sicut dicitur in
 Ioh. v. Torus mundi in maligno posi-
 tus est. i. malo igne concupiscentie. Tertius
 est qui preest auaricie: et vocatur mamona
 Mat. vi. Non potestis et deo seruire
 et mamone Mamona autem sicut dicitur
 gl. nomen est demonis qui preest diuitiis.
 Non quod in eorum diuitiis posite sint: sed quod eis
 vitium ad decipiendum. Et iste multos habet
 satellites qui eum iuuant. Et multos habet
 subditos super quos regnat: omnes scilicet au-
 ros qui multi sunt iuxta illud hieronimus. vi.
 A maiore usque ad maiorem omnes auari-
 tie studet. Quarto est qui preest im-
 mundis cogitationibus odium rationibus
 ludicris et malis affectibus. Et vocatur
 belzebub. i. vir muscarum. Bel enim
 dicitur vir: zebub musca interpretatur. Im-
 mittit enim muscas. i. malas cogita-
 tiones et immundas odia: et voluntates
 malas que dicitur musce: que est ad animam et
 volat et ipsam maculat. Iste autem de-
 mon multos habet satellites qui eum adiu-
 vant. Et multos subditos quibus preest: quia
 sicut dicitur puerb. xx. Quis potest dicere
 mundum est cor meum: purus sum a peccato.
 Secundo videndum est quod isti principes
 et preest cum suis satellitibus expelluntur.
 Circa quod est sciendum quod diabo-
 lus serpens vocatur ut dicitur gen. iii. Serpens
 autem naturalis per quatuor expellitur. Pri-
 mo per odorem vinee florentis. Na-
 turaliter enim odit odorem vinee: ab ipsa fugit
 Unde diu sunt vinee florentes vix aut
 nunquam alibi ibi reperiuntur serpentes.
 Secundo expellitur per sputum hominis ie-
 iun. unde dicit Ambrosius. I examerō. Tercio

est vis ieiunij ut moriatur serpens si
 gustauerit sputum hominis ieiunij. Ter-
 tio expellitur per denudationem. et expo-
 sitionem hominis. Nam sicut dicitur in historia
 scolastica. Serpens in hominem vestitus si-
 lili: nudum fugit. et ratio assignat ibidem
 quia quoniam de inimicitias inter serpentes et
 mulierem et semen eius statuit tunc homo
 nudus erat: et ideo hominem nudum fugit
 quod sibi inimicum. Quarto expellitur
 per carnia ab icatatoribus. unde dicitur quod
 quoniam incatatoris sentit unam aurem in fra-
 git aliam vero cum cauda claudit nescit
 audiat icatatoris. iuxta illud. ps. Si-
 cut aspidis surde et obturati aures
 suas. etc. Per ista autem quatuor ipsa
 sic intellecta supradicti quatuor de-
 mones expelluntur. Primo scilicet lucifer
 qui preest superbie expellitur per odo-
 rem vinee florentis. i. per veram humili-
 tatem mentis. humilitas enim adeo est odor
 fera quod deum attrahit: demonem expel-
 lit. Ca. i. Cum esset rex in acubitu suo
 nardus mea dedit odorem suum. Nardus
 est herba odorifera calida et puca. et
 significat humilitatem que facit cor odo-
 riferum coram deo. unde de sententia odorem
 humilitas beate marie: mox in vultu eius
 descendit. Legitur de unicorni quod sit
 animal valde ferox: et a nemine capi pos-
 sit sed in sinu puella virginis caput incli-
 nat et dormit: et sic capitur et habetur. Sic
 et de deo durus erat: quia a nullo san-
 cto ad miam poterat inclinari: sed
 trachus humilitate virginis in eam descen-
 dit et venit. Est et nardus herba cali-
 da: quia humilitas facit cor feruens
 calidum coram diabolo: quia ipsum totum in-
 cendit et adurit atque expellit. Unde le-
 gitur in vita patris quod dyabolus dixit beato
 anthonio. Si tu vigilas ego somnum
 non capio. Si ieiunas: ego cibum non
 sumo. Si diuitias contempnis ego ni-
 hil terrenum possideo. Unum est quod
 me valde fret. scilicet humilitas tua per
 quam aduersus te non valeo preualere
 Est et nardus herba puca: quia humilitas
 facit cor purum coram seipso unde dicitur
 i. Regum. xv. Nonne cum paruulus

Do. iij. in quadragesima.

esses in oculis tuis. &c. Ac si dicat
dñs. Cū pu⁹ eras corā te: magn⁹ fui
sti corā me. Mō autē qz man⁹ es tu i
oculis tuis paruus a me reputaris
De hoc ponit exēplū Grego. in pu-
pilla oculi q̄ quāto est nigrior: & mi-
nor: tanto est lucidior. Sic hō quā-
to corā se ē despectior: tāto corā deo
est sublimior. ¶ Scōs demō. s. asmo-
de⁹ q̄ p̄est luxurie expellit p̄ sputuz
hoīs ieiunātis i. per ieiuniū & mor-
tificationē corpis. Marc. ix. hoc ge-
n⁹ demonioꝝ in nullo pōt exire nisi
in oratione & ieiunio. faciendū est
iḡ de corpe n̄o sicut fit de eā agro
et apib⁹. Equ⁹ em̄ si nimis delicate
pascit recalcitrat: si pabulū necessa-
riū subtrahit nō laborat. si put ne-
cesse est pascit: tūc recalcitrationē
dimittit et labori intendit. Si r̄ et
ager si nimis impinguat viciosas
herbas pducit: si nihil ipinguat fru-
ctū non facit si put expedit impin-
guat bonū fructum reddit. Si r̄ de
apibus legitur qz si nimis de melle
eis dimittit dāt se ipinguationi. si
nimis pax tunc q̄si indignate dant
se inertie & vacatiōi. si vero tēpera-
te opationi se dant. Eodē mō de cor-
pore n̄o est dicēdū. hugo de sancto
victore. Qui carnē suam supra mo-
dū affligit ciuē suū occidit. Si plus
q̄ opz alimētis reficit: hostē suum
nutrit. Sic q̄ nutriēda ē vt seruat
et sic domāda vt nō supbiat. Terti⁹
demō. s. māmona q̄ p̄est auaricie ex-
pellit p̄ denudationē. i. p̄ tpaliū ab-
iectionē. Ista autē denudatio aut to-
talr̄ fit sicut eā faciūt viri perfecti
De quib⁹ d̄r Mat. xix. Si vis perfe-
ctus esse vade & vende oīa que ha-
bes. &c. aut fit particularit̄ sicut eā fa-
ciūt illi q̄ de sua abūdātia diuidūt
et paupibus largiūt. De quib⁹ d̄r.
Luc. xi. Qd̄ superest date elemosynā
Aut nullomō fit: sicut sunt illi q̄ ni-
hil paupib⁹ dare volūt Aug. Quid
est qz dicis ego diues. ille paup̄ nisi
ego onerat⁹ ille leuis. Sarcinā tuā

cōmēoras: et pōd⁹ tuū laudas. Onē-
rate: & ligate qd̄ te laudas qd̄ te ia-
ctas solue vīcla tua. minue de sar-
cina tua da comiti tuoz illū adiua
et te releua. Tales iḡ sic diuitijs
subfarcinatos serpēs ifernalis iua-
dit. i. Thim. vi. Qui volūt diuites
fieri scidūt i tētatiōes & laqueū dia-
boli. Totalr̄ autē denudatos totalr̄
fugit. Ab illis ē qz particularit̄ se de-
nudāt: de supfluis elemosinas dāt:
sitr̄ fugit. Elemosyna ei expellit de
monē i vita: qz expellēdo pctm̄ ex-
pellit demonē. Eccli. iij. Ignē ardē
tē extinguit aq̄ & elemosyna resistit
pctis. expellit ē i morte: qz q̄ aiā
plēnā opib⁹ mie iuenit ab ea p̄fus⁹
recedit. sicut p̄ i brō Martino. Ex-
pellit ei post mortē: qz elemosyna ē
scutū & lācea s̄ eū. Eccli. xxix. Sup
scutū pōtis & sup lanceā aduersus li-
micū tuū pugnabit. Quart⁹ demō
scz beelzebūh q̄ interp̄rat vir musca-
rū: q̄ p̄est odiōsē rācorib⁹ et cogita-
tiōib⁹ vniūdis: expellit p̄ incātatio-
nē. i. p̄ cōfessionē. Misce ei sup car-
bones mortuos residēt. Sup tepid-
os autē volitat Ignitos hō fugiūt:
qz ei male cogitatiōes residēt sup
cor i dei amore frigidū. Volitat au-
tē circa tepidū. S̄ fugiūt cor i dei
amore islamatū. Iste ei demō vt di-
ctū ē expellit p̄ incātationē. i. p̄ sacer-
dotalē absolutionē. Incātatores ei
dei sūt ip̄i p̄fessores q̄ serpētē iferna-
lē incātāt: q̄si sup caput pctōr̄ abso-
lutionē & b̄ndictionē dāt. Et qz dya-
bel⁹ scit p̄ p̄fessionē se expelli: tō ip̄s
saz p̄fessionē nitit̄ impedire. Ad s̄i-
tudinē ei lupi q̄ capit ouē. i. aiām p̄
pedē: sed dimittit eā ad eccl̄iaz irē
Nec p̄ aurē sed dimittit eā s̄ba dei
audire. Nec p̄ manū: s̄ dimittit eā
ad paupes manū extendere. Sed ca-
pit eā gulā: qz ipedit ne possit cōtes-
sionē emittere sciēs qz p̄ ip̄am p̄fel-
sionē expellitur. Immo etiā vulne-
ratur Aug. Ne: p̄ ei dyabolo acro-
res dolores isligimus q̄ cū plagas

petōz nōz p̄tēdoz penitēdo sana
mus.

Mo. iij. Sermo. j.

Muit. Jesus

trans mare galilee q̄s
est tyberiadis. Joh. vi
Istud euāgelium bis i
anno recitat̄ in ecclia:
scz vltima dñica añ aduētū xp̄i. Et
hoc pp̄t̄ tinē euāgelij vbi d̄r. hic est
pp̄ha qui v̄t̄ur est i mūdū. Et i ista
quarta dñica quadragesime. et hoc
pp̄ter p̄cipiū euāgelij vbi d̄r. Erat
aut̄ p̄ximū pascha dies test̄ uideo-
rū. Uocat̄ aut̄ dñica ista dupl̄r. s. do-
minica de rosa. z dñica de panib̄.
Causa aut̄ p̄me appellatiois est: qz
in hac dñica siue die summ̄ p̄t̄ifex
per v̄bē portat rosam aureā musco
et balsamo int̄ plenā: quā postmo-
dū dat p̄fecto v̄bis. Quare aut̄ ista
rosa portat̄. triplex p̄t̄ rō assigna-
ri. Una l̄salis. alia sp̄ualis. t̄tia mo-
ralis. Rō aut̄ l̄salis put̄ dicit̄ Inno.
tertius in quodam sermone est. Qz
corruptibile corp̄ nostruz ex nimio
labore z fatigatiōe deficeret nisi ip-
sum q̄nqz aliq̄s recreationis reme-
diū releuaret. Vñ dicitur. Interpo-
ne tuis interdū gaudia crucis. Qd̄
caret̄ a l̄na requie durabile nō est.
Vñ etiā sc̄tus Anto. fratres post lō-
gū laborē solitus erat inducere ad
aliquā recreationē. Et cū hoc q̄daz
sagittario displicuisset: docuit eū s̄-
ctus Antho. per arcus nimis extē-
sionem: quia opz inter dū relaxare
rigorem. Ecclesia igit̄ pp̄lz ieiunij
fatigatū triplici remedio nitit̄ ho-
die releuare. Primo s̄bo letificāte
oia em̄ q̄ sunt in hodierna missa t̄ā
in introitu s̄p̄ in epla s̄p̄ etiam in to-
to officio: sūt gaudiosa. Et ideo eos
qui in p̄nia laborant letificāt. Sūt
etiam fortificātia. qz delectatio for-
tificat̄ operat̄: vt d̄r in Eth̄i. Sc̄bo
cibo cōfortāte. sicut p̄t̄ i euāgelio.
Istud em̄ miraculū de q̄nqz panib̄
sicut tunc refecit corporaliter: sic

nūc dz nos reficere sp̄ualit̄. Tertio
quodā solito recreāte. i. rose depoz-
tatiōe. Vñ dicit idē Inno. Ne ppl̄s
pp̄ter asp̄itatē q̄dragesimalis ob-
seruatiē: sub cōtinuo labore defice-
ret. i. hac media dñica rose solatiū i-
terponitur vt ariet̄as tēperata me-
li⁹ sufferat̄. Sc̄ba rō ē sp̄ualis. Per
rosam ei t̄ā p̄ illā artificialē q̄ na-
turalē xp̄s significat̄. In illā ei rosa
artificiali tria sunt. s. auz. muscus
z balsamū. Si l̄r in xp̄o tres sunt sub-
stantie. s. caro q̄ significat̄ p̄ auz: qz
corrūpi nō potuit. p̄. Nō dabis sc̄m̄
tuū vi. cor. Itē aia q̄ plena fuit mu-
sco. i. odore oim virtutū z gr̄az. Cā-
ti. s. trahē me post te currem⁹ i odo-
re vnguetoz tuoz. Et diuinitas q̄ si-
gnificat̄ p̄ balsamū. Eccl̄. xxiij. bal-
samum non mixtū odor me⁹ deitas
ei fuit carni nō mixta. Qui igit̄ vult
laborē p̄nie leuiter ferre: dz hac ro-
sam in corde portare. Significat̄ ē
xp̄s per rosam naturalē q̄ pre cete-
ris floribus magis delectat̄ visum
suo colore magis recreat̄ olfactum
suo odore magis p̄fortat̄ gustū suo sa-
pore. Sic ē xp̄s est delectabilis ad
intuendū. s. Pet̄. j. In quē desiderāt
angeli p̄spicere. Est suauis ad odo-
radū. Caf̄. j. Trahe me post te cur-
re. i. odore zc. Est dulcis ad p̄gustan-
dum. s. Pet̄. d. Si t̄n gustatis q̄s dul-
cis est dñs. Nō debent igitur fide-
les fatigari labore p̄nie considerā-
do hāc rosā in qua recepturi sunt
visionē tante claritatis odorem t̄ā
te suauitatis et gustū t̄ate dulcedi-
nis. Tertia rō est moralis. Per hoc
em̄ significat̄ qz per penitētiā spine
nostruz vicioz conuertunt̄ in ro-
sas virtutū. vñ dicit̄ Ambz. i sermo-
nib̄ qz p̄ abstinētiā spine cōuertunt̄
in rosas virtutū. Producit em̄ inquit
per ieiuniū libido castimonis. sup-
bia hūilitatem. ebrietas sobrietatē.
Nec est intelligēdū qz vitia per se p̄-
ducāt virtutes cū p̄traria non sint ex-
alterut̄z. s. qz p̄ ieiuniū fit vt q̄ pu-
R. j.

Dominica. iiii. in. xl.

erat libidinosus efficiat castus. Qui prius superbus erat efficiat humilis et mansuetus. Qui prius ebrius efficiat sobrius. Esa. lv. pro saluicula ascendet abies: et pyritica crescet myrtus. Saluicula est herba spinosa dicta a saliendo eo quod se calcantes salire facit. Abies dicitur ab esudo eo quod pre ceteris arboribus crescendo longe eat et in exiliis premineat. pro saluicula igitur intelligitur amor mundi qui est spinosus, iuxta illud. Mat. vii. Nunc colligunt de spinis uvas. Et eius consideratio facit resiliere hominem ab eius amore. Nas. iij. ois qui uiderit resiliet a te. pro abiete intelligitur amor dei qui facit aliam ascendere uel quod ad celum vitica facit puriginem. Myrtus uero habet frigiditatem. Est igitur sensus quod pro puritate amor mundi uel amoris mundi et purigo carnalis occupatio scilicet in refrigerium castitatis. Esa. xxxv. In cubilibus prius in quibus dracones habitabant orietur uirorum calami et iunci. Cor ei auarorum quod prius erat cubile demonum: efficiet pro puritate humile et flexibile ad omne bonum ibi nascitur uirorum habitatio. Secundo hec dominica uocatur dominica de panibus. Et hoc pro quibus panes quibus dominus dominus quibus milia hominum satiauit. Notandum autem quod illi homines erant multi et erant famelici quod inde colligitur quod transierat hora praedicti. vii. dicitur. Mat. xii. Desertus est locus: hora iam praeterit panes autem illi erant pauci: quod tamen qui erant asperi et insipidi quod ordeacei Christus autem tam multos et tam famelicos sic satiauit ut pleni fierent. Unde dicitur ibi. Ut autem impleti sunt. et panes paucos sic multiplicauit ut esset superfluerent. panes asperos sic dulcorauit: ut dulces suauem saporis haberent pro igitur tam multos et famelicos sic satiauit ut pleni essent. Tercio autem eos sic satiauit quod prius esurierant. Serui eius dei qui hic sunt in esurie in futuro erunt in satietate. Mali autem qui hic nolunt abstinere nec ieiunare erunt in perpetua esurie. Esa. lxxv. Serui mei comedent et uos esurieretis. Excusant ei se tales a ie-

iunando multis modis. Quidam et sub ratione temporis. Contra quos dicit Ambrosius. Est uis mensuris sic dicitur. Dies longa est tunc ratio: sol est poculis nos refrigerare debemus. Hyemis uero tempore dicitur Graue frigore: rigores pessimi sunt escis calefieri nos oportet. Qui dum se a ieiunatis excusant recreatores temporis excusant. Non fallat ista excusatio quia non te excusabit: sed potius accusabit. Alii se excusant sub ratione qualitate ciborum. Contra quos sic dicit Bernardus super Cantica. Legumina inquit uetosa sunt potius a que non sustinet peccatorum caules nutriunt meliculis. porri calorem accedunt. pisces de stagno: uel pisces de lutosa aqua mee penitentia non ueniunt proplexioni. Quod dicitis ciborum obseruatores: morum neglectores: non de euangelio uel prophetis has differentias legistis. alii se excusant sub ratione proplexionis. Contra quos sic dicit hieronymus. Multo melius est stomachum dolere: quam mentem. ipare corpori quam seruire gressu uacillare quam pudicitiam amittere. Bernardus. Epicurus atque hypocras alii corporis uoluptate: alii bonam uirtutem profert magister mentis utriusque reprobeturum predicat. Alii se excusant sub ratione laboris. Contra quos dicit Ambrosius. Dicunt plerique. Non possumus laborare: ieiunare: Tercio non possunt quia nolunt saltim laborare eo minus uel ieiunare possunt. Secundo uero panes paucos sic multiplicauit ut esset superfluerent. Qui ei multiplicat semina in terra ipse multiplicauit panes in manu sua. Terra autem bona facit fructus ceterisimili. ut dicitur Mat. xii. fructus autem ceterisimili debet habere gregem martyrum et predicatorum. Cum igitur Christus fuerit homo martyr et predicator non fuit mirum si panes in tantum multiplicauit. In tantum autem multiplicati fuerunt quod xii. cophini superfluerent iuxta numerum. xii. apostolorum. Uoluit autem dominus ut fragmenta recolligerentur triplici de causa. Prima uero est falsis quia ponit Chrysostomus dicens quod Christus fragmenta colligere precepit non ostentatio superflua fuit sed ne fatasa reputaret quod factum

esset pp quod et ex subiecta materia miraculū fecit? c. Scda vō cā ē spūa lis. vñā ponit Aug. dicēs q̄ fragmēta q̄ ppl's nō potuit māducare sūt se cretiora itelligētie q̄ mltitudo ca pere nō pōt q̄ illis sūt p̄mittēda qui idonei sūt alios docere. Terna est moral. q̄ ei m̄te reliq̄e sūt collecte est 3 m̄tos q̄ s̄ suis sermōib⁹ nullas volūt reliq̄as facē: s̄ totū q̄ cogita uerit volūt effundere gūates corda auditorū. p̄lixitate sermonū. puerb. xxx. Torū spm̄ suū pfert faruus sapiēs differt ⁊ reseruat i postep. itio ipos panes aspos sic dulcorauit vt dulcē sapore h̄erēt. Credēdū est em̄ q̄ nunq̄ fūerit panes vel pisces me lioris sa poris. Et rō pōt esse: qm̄ qñ aliqd̄ fit pōt fieri trib⁹ modis: aut p̄ naturā: aut p̄ artē aut p̄ miraculū. Istud q̄ fit p̄ naturā est meli⁹ i eo dez gñer eadē specie q̄ sit illud q̄ fit p̄ artificiu. illud aut̄ q̄ fit p̄ miraculū m̄to meli⁹ ē q̄ illud q̄ fit p̄ naturā ⁊ artē. Aux quidē alchimi cū p̄ artē hoīs factū v̄ esse p̄ciosuz. S̄ aux naturā r̄ radīs solarib⁹ in terre viscerib⁹ gñatū est p̄ciosi⁹. Si vero aliq̄s sc̄tus miraculose aliquā materiā p̄uerteret in aux illud eēt p̄ciosissimū sicut Jō hēs euāgelista legit fecisse. Vinū ē artificiose factū v̄ esse bonū sed i vite gñatū natura r̄ est melius. Vinū h̄o miraculose factū ex aq̄ est optimū sicut fuit vinū i nuptiis q̄ fecit xp̄us. Panis iḡ quē quotidie cōedim⁹: et ē op⁹ nature i quātū grana ex fra nasa r̄ sunt p̄ducta. ⁊ est opus artis i quātū gna p̄terunt ⁊ redigunt in farina. Farina fermētaf panis efficiē et de coquit. Cū iḡ isti panes fūerit p̄ducti miraculose panes quos cōedi mus p̄ti sint opus nature ⁊ p̄ti sint op⁹ artis. Et opus miraculi ē supra naturā: artē manifestū est q̄ isti panes ⁊ pisces melioris saporis fūerit q̄ aliqui vñq̄ fūerūt māducati.

¶ Sermo .ij. de eodem.

Quam suble =
 Quasi ier iesus oculos. In
 isto euāgelio de trib⁹ p̄
 sonis fit mētio. s. de xp̄o
 de discipulis: ⁊ de turbis. In xp̄o au
 tē tria p̄mēdabilia iueniūt. p̄mo
 ei in ip̄o p̄mēdat pietas in p̄passiōe
 cum d̄r. Cū subleuasset iesus oculos.
 Deus em̄ h̄z duos oculos. s. oculum
 sapiētie. Eccl. xxij. Oia videt ocu
 lus illi⁹. Et oculū mie Sap. 18. S̄ fa
 deiz mia est in sc̄tos eius ⁊ respect⁹
 in electos illi⁹. Istos duos oculos de
 us videbat h̄re clausos. ⁊ oculū sa
 piētie: q̄ null⁹ viā salutis coḡscebāt.
 p̄. Viā ciuitatis hitacki nō inuenit.
 Et oclm̄ mie: q̄ sibi nullū recōcilia
 re volebat. Jō p̄querebat iob dicēs
 xxx. Sto ⁊ nō respicis me: mutatus
 es michi in crudelem. Tādē oculū
 sapie aperuit qm̄ ppl̄o iudeoz legez
 dedit. Oculū aut̄ mie eis nō aperuit
 q̄ nullos ad se recipiebat: sed om̄s
 ad infernū descendebant. Mō autē
 ab̄os oculos aperuit. s. oclm̄ sapien
 tie p̄ quez nobis viā salutis ostēdit
 et oclm̄ mie p̄ que ad suā gl̄iaz nos
 admittit Johan. s. Lex per moysen
 data ē. Ecce q̄ tunc apuit eis oclm̄
 sapie. S̄ r̄ hitas p̄ iesus xp̄m factū
 est. Ecce q̄ nob̄ aperuit oclz miez
 gr̄e. J̄deo dicitur. Cum subleuasset
 oculos. Beda. Quod subleuasse ocu
 los iesus ⁊ venientem ad se m̄ltitu
 dinē vidisse p̄hibet diuie pietatis i
 diciū est q̄ cūct̄ ad se venire querē
 tibus gr̄a mie celestis occurrere cō
 sueuit.

¶ Secūdo p̄mēdat in xp̄o hu
 militas in collatiōe cū d̄r. Dicit ad
 philippū. Vñ emem⁹ panes vt mā
 ducēt hi. Magna bonitas et hūili
 tas dei q̄ de his q̄ factur⁹ erat cum
 seruis suis p̄ferēbat. Xps̄ ei i sua fa
 milia. i. inter ap̄tos aliqñ exhibe
 bat se supiorē dicens. Joh. xii. vos
 vocat̄ me magister ⁊ dñe et bñ dici
 tis. Sum etenim. Aliqñ inferiorē.
 Luc. xxi. Ego autē in medio vestrū

R. ij.

Dominica. iiii. in. l.

sum sicut q̄ ministrat Aliqñ equalē dicēs. ioh. xv. Jñ nō dicā vos seruos s̄z amicos. Amicitia ei nō ē nisi eq̄-
liti. In hoc autē dā exēplū cuiuslibz p̄-
lato q̄ inf suos subditos aliqñ d̄z eē
maior. aliqñ mior aliqñ d̄z equalis
Maior q̄tū ad correptionē. vñ dicit
ap̄ls cuidā plato. Ad titū. ii. Argue
cū oī impio. Minor q̄tū ad hūilitatē
reputationē p̄ quā d̄z his q̄b̄ d̄est se
reputare inferiorē. Taliter se repu-
tabat inferiorē v̄l minorē ap̄ls q̄ di-
cebat. s̄. Thes. ii. facti sum⁹ puuli i
medio vestrum. Equalis quātū ad
amicabilē cōuersationē. Eccl. xlii.
Rectorē te posueit noli extolli: esto
in eis quasi vn⁹ ex illis. Jsta tria tā-
git Aug. dicēs. honore corā rob̄ p̄-
lat⁹ sit. Ecce reuerētia auctoritatis
Timore corā deo p̄strat⁹ sit corā pe-
dibus v̄ris. Ecce reputatio hūilita-
tis. Circa oēs seipm bonoz operuz
p̄beat exēplum. Ecce cōuersatio a-
micabilitatis. ¶ Tertio in xp̄o cō-
mēdat⁹ potentia in miraculi opera-
tione p̄ quā quinqz panes multipli-
cauit Multiplicabātur autē q̄nqz pa-
nes in manib⁹ xp̄i dū frāgerent in
manib⁹ discipuloz dū apponerent i
dentibus edētū dum comederent.
Jstud autē miraculū quotidie fit et
tñ nemo miratur. Aug. Vñ em̄ mul-
tiplicat de paucis grauis segetes i
de multiplicauit i manib⁹ suis q̄nqz
panes. Jō notandū q̄ sunt q̄dā mi-
racula q̄ tñ hñt vtilitatē sed nō am-
mirationē ex eo q̄ ex frequenti vsu
viliueft. De quib⁹ dicit Aug. Mai⁹
miraculū ē gubernatio toti⁹ mundi
q̄ saturatio q̄nqz milia hoīz de q̄nqz
panibus 2 tñ hoc nemo miraf illud
mirant hoīes nō q̄ mai⁹ est: sed q̄
rar⁹ est. Quedā autē miracula sunt q̄
hñt tñ ammirationē s̄z nullā vtilita-
tē sicut sunt miracula magoz 2 an-
tix̄bi. volare ei p̄ aerē sicut fecit sy-
mō mag⁹ statuas facere loq̄ ignē de
scēdere de celo 2 h̄mōi q̄ faciet anti-
xp̄s ammirationē quādā hñt sed non

vtilitatē. Quedā autē sunt miracula
q̄ 2 si habeāt aliquā ammirationē et
aliquā vtilitatē tñ nō hñt necessita-
tē. Et talia scōz Chry. sūt miracula
malozū hoīz xp̄ianozū: q̄ dicit Mat.
vñ. Vñe nōne i noīe tuo p̄phetavi-
m⁹ 2 i noīe tuo demonia multa cie-
cim⁹ 2c. Nō ei faciūt illa pp̄ necessi-
tatē vt. s̄. fideles cōuertātur vel fi-
deles p̄ firmen̄. sed pp̄ oītationē vt
ipsi sancti reputentur. Quedā sunt
q̄ hñt ammirationē q̄ sūt p̄ter oīdine
cursūz nature: 2 hñt vtilitatē: q̄ si
unt pp̄ vtilitatē p̄iorz sicut ē illusa
re cecos: i firmos curare 2 h̄mōi. et
hñt necessitatē: q̄ fiūt qñ iminet ne-
cessitas fidei vel alicui⁹ piculi. 2 ta-
lia sūt miracula xp̄i 2 ap̄loz. Et
alia sunt miracula q̄ faciūt sc̄t̄viri
in v̄tute noīs xp̄i. ¶ Scōo fit mētio
de discipulis. inf quos vident⁹ fuisse
tres differētie. Quidā ei eoz adhuc
habebāt fidē tardā. de quoz nūero
erat Philippus. Vñ dicit Alqn⁹. Si
p̄fecte de creatore Philippus intel-
ligere t̄de ei⁹ potētie largitate non
dubitaret. Alij habebāt fidē imper-
fectā. De quoz nūero erat Andre-
as de q̄ dicit Chry. Demoz ad teas
q̄ helyse⁹ p̄pha pauit cētum hoīes
de viginti panibus credidit q̄ 2 istos
quinqz panes posset multiplicare.
Sed in hoc fides sua fuit ip̄fecta q̄
credidit q̄ de plurib⁹ plura de pau-
ciolib⁹ pauciora fieri possent. 2 iō di-
cit. S̄z quid hec inter tātos: alij autē
erāt q̄ habebāt deuotionē sollicitā
et operosam sicut ceteri discipuli q̄
panes a xp̄o receptos distribuebāt
turbe sollicite sicut d̄r Matth. xlii.
c. Nō est igit mirandū si in aliqua
congregatiōe inuenian̄ aliq̄ nimis
tardi. aliqui imp̄fecti. aliqui maḡ
p̄fecti aut deuoti. Nā tardi sunt de
nouo incipientes. Imperfecti sunt
de bono in meli⁹ p̄ficientes. Deuo-
ti sunt p̄fectionē app̄hēdētes ruer-
iū. Jstoz semita quasi lux splē d̄s
hoc respicit statum incipientium.

Procedit hoc respicit statū pficiē
 tū. Et creicit vsq; ad pfectūz diem
 hoc respicit statū pfectozū. Tertio
 fit mētio de turbis i quib; tria tu-
 ille dicunt. Primo i sedēdo ma-
 gna pgruitas: q; sedēt s; fenū. erat
 iqt i loco multū fenū. Qui g; refici
 vult pane grē celest; pgruit ēvt se
 deat s; fenū. i. dñet corpi suo i mor-
 tificet carnē suā. Nā sicut d; Es. xl.
 Ois caro fenū. de ista mortificatio
 ne d; Col. iiii. mortificate mēbra
 v; q; sūt sup; frā. Nō ei d; q; sūt sub
 frā v; i frā s; sup; frā. Sub frā ē hō
 i morte: in frā autē ē hō i senectute.
 vñ ē hō senex dicere psuevit. Ego
 sū i frā Sup; frā ē hō i iuuetute vñ
 de aliq; forti iuvene dicē psueuim;.
 iste ē sup; frā Sedere igr; s; fenū. i.
 mortificare corp; suū. dū ē sub frā
 ē impossibile dū ē i frā ēvile dū ē su-
 p; terrā ē meritoriu; i salubre. Scōo
 i edēdo magna satietas. vñ d; vt au-
 tē ipleri sūt. zc. i. i herno qdē ē esuri-
 es magna. Tā magna qdē q; liguas
 suas māducabūt. Apoc. xvi. come-
 deēt liguas suas. Et brachia sua z
 brachia alioz deuorabunt. Esa. ix.
 Unusq; s; carnē brachiū sui deuor-
 abit manasses effraī: z effraī ma-
 nassē. Et p; nimia fames est blasphe-
 mabūt. Ideo subdit. Sim; ipsi con-
 tra iudā. iudas interpretatur cōfi-
 tens: z significat sanctos q; semper
 deum laudabūt. Dñati autē erūt
 p;tra deum cōfidentes q; deum nō
 laudabūt s; blasphemabūt. esa. viii.
 Cū esurierit irasceēt: malediscet re-
 gi suo z deo suo in celo autem ē sa-
 tietas plena. p. Satiabor cū appue-
 rit glia tua. In mūdo vero est satie-
 tas semiplena. Sancti em; viri refi-
 cūtur per celestium; p; gustationez
 z tamen ipe diūtur p; corporis cor-
 ruptionē. Esa. i. Vinū tuū mixtum
 ē aq; p; s. Calix in manu domini vi-
 ni meri. Ecce plena satietas celi.
 Plen; mixto. ecce semiplēa satie-
 tas mūdi. verūtm; rex ei; nō ē exlan-

ta. bi. o. p. ter. Ecce miseras fames
 i herno. Tertio i laudādo magna
 iocūditas: q; notat cū d; illi autē
 hoies cūvidissēt q; fecerat signūdi-
 cebāt q; hic ē vere ppheta. Nā qdē
 refectionē pmitit; q; p; grana es-
 git p; refectionē q; d; turba deū lau-
 dauit. i. q; i struimur; añ refectionē
 d; pcedere bñdictio ad cibi s;ctifi-
 cationē. i. Thimo. iiii. c. ois crea-
 tura dei bōa. z nihil reiciēdū q; est
 g;riaz actioe p;cipit. Sanctificatur
 ei p; verbū dei z orōnē. Ch; yf. sup; il-
 lud. G;ras agit. Erudit nos iquit h;
 pri; tāger e mēsa donec g;ras ege-
 rum; ei q; cibū dedit. vñ diabol; in-
 trauit in s;ctimonialē q; lactucā s; s;
 ne bñdictioe comedit. Scōo d; cō-
 comitari lectio ad spūalē relectio-
 nē. Aug. Cū acceditis ad mensā do-
 nec ide surgatis q; vobis scōz psue-
 tudinē legit; s; tumultu z cōtētio-
 ne audite: siue sole fauces cibū su-
 māt: s; z aures esuriāt verbū dei.
 Tertio d; subseq; laus ad g;rarum
 actionē. i. cor. x. Siue g; māducāt;
 siue bibitis v; aliū facit; oia i dei
 gliam facite. Ser. iiii. de eodez.

At puer vn;

hic q; h; q; p; p; oia
 deaceos zc. dicit. Au-
 gu. Nō ē magnū pasce-
 re v; tres iterū morituros. S; ma-
 gnū ē pascere alas i eternū victu-
 ras. Cōiuuiū igitur istud quic; mi-
 lia hoiz exceptis puulis z mulierib;
 b; tūc refecit: s; puiniū spūale q; p;
 istud significat m;to plures facit.
 Sicut autē in illo puinio q; p; panes
 fuerūt sic i nō spūali puinio q; p;
 nes distiguit. Prim; ē p;is p;ialis.
 De q; d; i. p. cibab; nos p;e lachry.
 z ps. da. no. i lachry. i. mē. P;is etz
 por; lachrymaz; dāt nob; i mēsurā
 z ifra mēsurā: z supra mēsurā. In
 mēsurā qdē p;portiois q; q; tu; hō ē
 blectat; i pctis tm; d; se affligere in-
 pñe lamēt; dāt ifra mēsurā duo

nofo

Do .iiii. in quadragesima

ratiōis: q̄ panis lachrymatiōis est
trāsitorius. Panis vero cōsolationis
q̄ ide causat̄ ē erit p̄petuus dat̄ vero
supra mēsurā moderationis: q̄ ille
panis lachrymatiōis moderate et
mēsurate suscipit̄ panis hō eterne
p̄solatiōis supra mēsurā dat̄ de isto
paned̄ simili ē i p̄. Surgite posth̄ se
derit̄ q̄ māducatis pa. dolo. Ac si
dicat̄ p̄pheta vos q̄ diu dormiist̄
s̄no culpe q̄ diu sedistis torpe negli
gētie q̄ diu māducast̄ voracitate gu
le amō surgite: māducate pa. dolo.
z p̄nie iste a sūt panis p̄nie cōficitur
q̄h̄ pctā minutat̄ p̄ferūt̄ ex gra
no ei itegro p̄nis n̄ cōficit̄ de grano
sūt fracto z si p̄ficiat̄ s̄ nō delicat̄
habetur. Ex grano hō minutat̄ cō
trito z i farinā redacto p̄nis cōficit̄
delicat̄. Sic etiā dicēdū ē de corde
hūano Quidē ei h̄nt̄ cor itegrū z du
rū quod p̄ p̄niaz eon scindi nō p̄t.
Ex tali em̄ corde nō efficitur panis
dei s̄ panis diaboli: z tale quod hic
nō fuit fractū p̄ dolorē i futuro frā
gitur per demoni malleationē pro
uerb. xix. Parata ei sūt derisoribus
iudicia z malei p̄cutiētes stultoꝝ
corporib̄. zc. Alii sūt q̄ cor suū frā
gūt z pctā sua vniuersalit̄ plāgunt
z quādā superficialē cōtritionē i cor
de gerūt Tales z si de corde suo pa
nē dei faciūt nō t̄n̄ d̄ delicatū p̄ficiūt.
de qb̄ d̄r̄ Johe. iij. Scidite cor da
v̄ra z nō vestimenta v̄ra. Alii sunt
q̄ pctā sua sigillat̄ plangūt z minu
tatim cōterunt̄ z oēs circūstantias
p̄ctōꝝ z etiā pctā minuta in cōfes
sione dicūt z tales de corde suo de
licatū deo panē faciunt. de qb̄ d̄r̄ in
p̄. Cor cōtritū z hu. de nō despicias
Minus d̄t̄ z pl̄ sigt̄. i. multū acce
ptabis z de hoc multū gaudebis Si
uile est videre in specie aromati
ca Species ei aromatica d̄n̄ ē inte
gra n̄ redoler: p̄tracta parū: p̄tr̄ ita
uultū Sic z cor itegrū: p̄ dolorē non
scissū cor a deo nō redolet s̄ fetet: si
p̄ficialit̄/ aut fractū p̄ni odorē red-

dit mutat̄ aut cōtractū magnū oꝝ
dorē emittit p̄t̄ etiā adduci fr̄ū ex
ēplū i fra. Nā fra itegra z nullo vo
mē scissa nullū fructū facit fra aut i
grossasptes scissa p̄ni fructū red
dit. mutat̄ hō cōtrita: c̄tra magnū
fructū facit sic z de corde hūano est
d̄bz sc̄bz ē p̄nis sacram̄ etal̄ q̄ ē p̄nis
eucharistie q̄ fideles i festo pasche
reficiēdi s̄. de q̄ d̄r̄ io. v. ego sū pa
nis viu' q̄ de celo descēdi. iste p̄nis i
archa v̄ri h̄gial̄ fuit format̄ de tri
b̄ farinis sicut d̄t̄ Ber. s. faria etna
i. deitate etna antiq̄. i. carne ab adā
traducta. z noua. i. aia de nouo crea
ta. iste p̄nis sic fract̄ ep̄lici igne fu
it excoct̄. s. igne deitatis q̄ ad far
inā etnā. de q̄ igne d̄r̄ hebr. x. de n̄r̄
igni cōsumēs ē. igne passiōis q̄ ad
farinā atiquā p̄. Igne me exa n̄ia
sti. et igne amoris q̄ ad farinā nouā
q̄ ei' aia tota fuit igne amoris in
flāmata De q̄ igne d̄r̄ Luc. xii. ignē
veni mittere i terrā. zc. Iste panis
sic factus sic excoct̄ p̄. v. frustra. i.
q̄nq̄ vulnera fuit icis' vt p̄m̄ vuln̄
recōciliaret patrē. Ro. v. Cū ei im
mici essem' recōsiliati sum' deo p̄
mortē filii ei'. S̄c̄bz vuln̄ vt cele
stē ianuā apiret. hebr. ix. Per xp̄iū
sāguinē iroinuit semel i sc̄tā zc. hic
ro. Sāguis xp̄i ianuā ē paradisi. Ter
tū vuln̄ vt ruinā āgelicā reparet.
Col. i. pacificās p̄ sāguinē crucis q̄
i celis sūt z q̄ in tr̄is. Quartū vuln̄
vt s̄ctos p̄fes de lymbo educeret.
zach. ix. Tu h̄bz i sāguile testamēti
tui emissisti v̄ictos tuos zc. Quintū
vuln̄ vt oēs holes ad amorē suū ro
talit̄ i flāmaret hoc significat̄ ē. i.
Mach. vi. vbi d̄r̄ q̄ elephātis ofide
rūt sāguinē v̄ue z mori ad acūedum
eos i p̄lū iste sic fact̄ z excoct̄ sic
icis' nō restat nisi vt māducef̄ Mā
ducat̄ aut̄ tr̄ ip̄r. Aliq̄. s. sp̄salr.
tātū sic māducāt̄ eu z d̄tidie boni p̄
fidē z amorē de q̄ māducatiōe dicit
aug. vt qd̄ pas dētē z vētrē. Crede
z māducasti aliq̄ sacram̄ etalē

sicut māducat euz mali de q̄ māducatiōe dī. i. Cor. vi. Qui māducat & bibit idigne iudiciuz sibi māducat & bibit. Aliqñ sacramētalit̄ & spūaliter sicut māducōt euz viri pfecti de q̄ māducatiōe dī iohā. vi. Qui māducat meā carnē & bibit meū sāguinē h̄z vitā etnā. Terti⁹ ē p̄is materialis quē q̄tidie i ofone petim⁹ dicētes. Panē n̄m q̄tidianuz da nobis hodie. iste panis ē paupib⁹ & muniticād⁹. alias ei ieiunia n̄ra deo non placēt nisi elemosynis ornata sūt vñ postq̄ dñs dixit Esa. lviij. nōne hoc est ieiunū q̄ elegi dicit dñs. et subdit. s̄rāge esurienti panē tuū. dicit ei Petr⁹ Raueñ. q̄ elemosyna ē ieiunio sicut oleū ē lucerne sicut sol diei sicut aīa corpi sicut ei lucerna extinguet cū oleū defecerit. sic ieiunū sūi meritū p̄dit cū elemosyna defuerit vñ s̄t. Sic. Talia sunt sine charitate n̄ra ieiunia q̄lis ē sine oleo lucerna. fumigare q̄des fetere sine oleo lucerna p̄t s̄z lucē dare n̄ p̄t. Et ē elemosyna ieiunio sicut sol diei. Sicut em̄ sol tenebras & nubes expellit & glaciē dissoluit. sic elemosyna iūcta ieiunio oīa p̄tā excludit Eccl. iij. Elemosina paupianō erit i obliuōe sicut i sereno glacies soluent p̄tā tua est etiā elemosyna ieiunio sicut aīa corpi. sicut ei corp⁹ mouit cū aīa recedit sic ieiunū meritū p̄dit cū elemosyna defecerit. sicut redeunte aīa corp⁹ viuificat. sic ieiunio adiuncta elemosyna ip̄z ieiunū sāctificat. Iohel. ij. Sāctificate ieiunū. ille q̄dē sāctificat ieiunū q̄ elemosynis ipsum ornat. Si igit̄ volum⁹ vt ieiunū n̄z ad celum ascēdat duas alas factam⁹ eidē sc̄bz. Sic. due ale sūt elemosyna & ofo sc̄bz. cūduz petrū raueñ. s. due ale sūt elemosyna & veritas. vt sc̄z hō & elemosynas faciat & de seip̄o i p̄fessioe veritatē dicat. p̄. misericordiaz & veritas obuauerunt sibi. Tale ergo ieiunū elemosyna & ofone & p̄fessioe sic

ornatū facit hominē dignū paradiso. Cōseruat a p̄ctōz diluuiō & p̄tegit a p̄cupiscētie icēdio. Uiciū aut̄ gula p̄trariū opat̄. ista tāgit Petr⁹ raueñ. dicēs adā dīu ieiunare voluit. i paradiso māsit s̄z gula ide eum expulit. Noe ieiunās i archa a fluctib⁹ p̄seruat⁹ fuit quē p̄ modū ebrietas denu. daut. Loth p̄ ieiunū icēdiū sodomitarū euasit q̄ iebuat⁹ icēdio icest⁹ adulter⁹ fuit. quart⁹ ē p̄is i fernal. de q̄ dī prou. iij. Comederūt panē impietatis & vinū i iqtatis biberūt. istuz panē p̄cti penitētes dñt fugere & abhorere. paz ei p̄desset ieiunare a cibus nisi hō abstineat a p̄ctis vñ dñs ostēdēs ieiunū sibi acceptū dī Esa. lviij. Nōne hoc ē ieiunū q̄ elegi. dissolue colligationes i pietate. & solue fasciculos dep̄mētes. Quidā ei h̄nt impietates colligatas de q̄b⁹ p̄fici vna chorda cū sex filis p̄ quā dyabol⁹ aīaz trahit ad supplicū ifernale. primū et filiū ē mala cogitatio. Sc̄m ē mala delectatio. Tertiū mal⁹ p̄sens⁹. Quartū mala opatio. Quintū mala p̄suetudo. Sextū necessitas peccādi. D̄z etiā fasciculos dep̄mētes soluere. i. p̄tā absc̄ere. S̄z sūt q̄dā q̄ cū deberent de isto fasce dimiuere semp̄ volūt peccata p̄cti addere. legi i viti patrū q̄ āgel⁹ dixit ar sentio. veni & ostendam tibi opa hō is & vidit q̄ndā ligna in nemore icidētē & foscem faciētē et cū eleuare nō posset itez ligna icidēbat & ad fasce addebat deide vidit quēdā de puteo aquā hauriētē & i cystemā p̄foratā refūdētē. deide vidit duos hoīes volētes trabē i ecclesia i troducere nō i lōgū s̄z i trāsuersū et exposuit āgel⁹ dicēs. p̄simi sūt q̄ p̄ctis p̄tā addūt & tā magnū fasce faciūt q̄ ip̄z ferre nō p̄nt cū tñ nō deberēt addere s̄z minuere Eccl. xviij. Cōuertere ad dñz & relique peccare aī faciez dñi & minue offendicula. Sc̄i sūt q̄ habēt aīas suas p̄ diuersa crimina p̄foratas q̄

Do. iiii. i passio.

De genere bonorū aliq̄ faciūt oīa
amittūt. aggei. i. Qui mercedes cō
gregauit misit eas i sacco p̄tūsi.
Tertij sūt supbi. Cū ei porta paradisi
sit āgusta ip̄i tñ nolūt icedē recti s̄
trāsueri. Nec volūt se icuruare sed
eleuare: 2 iō itrare nō p̄t i tēplū dei
s̄ foris manēt exclusi. Math. vii. q̄
āgusta porta 2 arcetayia q̄ ducit ad
vitā. Quis p̄tis ē celest̄ de quo d̄
Lu. xiiii. Beat⁹ q̄ māducabit panē i
regno dei. De ista manducatiōe d̄
eiusdē. xxi. Et ego dispono vobis
cut disposuit m̄hi p̄ me⁹ regnū: vt
edatis 2 bibatis s̄ mēsā meā in re-
gno meo. Ex q̄b⁹ v̄bis habet q̄ illū
p̄uuiū habebit ministrātis subli-
mitatē cū dicit. Ego. Nō aliq̄s āge-
lus. nō Petr⁹ apl̄s. nō aliq̄s s̄ctus
sed ip̄e xp̄s. Luc. xxi. Amen dico vo-
bis q̄ p̄cinget se 2 faciet illos disci-
bere 2 trāsies ministrabit illis. Se-
cūdo habebit p̄uuiū ordinabili-
tatē. cū dicit dispono. i. diuersis mē-
sis pono. Nā t̄yna mēsā est p̄fari-
che. i. alia mēsā p̄phete: i. alia apl̄i
essic de aliis i oh̄ā. xiiii. in dono p̄ris
mei multe māssiones sunt. Tertio
habebit cibi 2 potus dulcē suauita-
tem cum dicit: vt edatis 2 bibatis.
Eccl. xxiii. Qui edūt me adhuc esu-
riēt Quarto habebit mēsā p̄ciosita-
tē q̄ comedit i eadē mēsā deo: cū
d̄ Sup mēsā meā. ps. filij tui sicut
nouelle oliuay i circuitu mēse tue.
Quinto habebit loci amēitatē: cū d̄
i regno meo. illa eidom⁹ dei erit p̄-
chia 2 amēa. Num. xxiiii. q̄ pulchra
tabernacula tua iacob: 2 tētoriatua
isrl. Erit magna 2 lata. Baruch. iij.
O isrl q̄ magna ē dominus dei 2 in
gens locus possessionis eius.

De dñia in passione dñi. Sermo. i.

Quis ex vo-
bis arguet me de pctō
Si v̄itatē dico vob̄ q̄
re nō creditis michi.
Joh̄an. viij. Ista dñi-

ca vocat dñica in passione dñi. Nō
tñ q̄ tali die xp̄s sit pass⁹. sed vocat
dñica in passioe: q̄ post lazari susci-
tationē fuit ad mortē s̄tētatus vt
habet Joh̄ā. xi. istud aut̄ miraculū
d̄ resuscitatiōe lazari legit̄ feria sex-
ta p̄cedēte istā dñicā. illa ei resusci-
tatio credit̄ facta fuisse prima luna
martij cui⁹ lūa q̄ntadecia crucifi⁹ ē
dñs. 2 q̄ p̄ illā s̄tētā firmataz ista
dñica p̄ris occurrit: iō eccl̄a i ista dñi-
ca offm̄ de passioe icipit. sc̄bz aut̄ au-
gu. duo sūt q̄ p̄mēdāt martyriū. s. pe-
na 2 cā. Aut̄ ei i libro de patiētia: q̄
videris aliquē grauiā pati noli p̄-
nuo laudare patiētā quā nō offdit
nisi cā patiēdi: q̄ illa bōa ē tūc ista
vera ē. In euāgelio igit̄ hodierno
ponit̄ cā passionis. In ep̄la aut̄ po-
nit̄ pena 2 efficaciac passiois. Cā aut̄
passiois quare. s. iudei xp̄m occide-
rūt fuit duplex: sc̄z sc̄titas vite: 2 ve-
ritas doctrine. Sc̄titas q̄dē vite xp̄i
iudeos icitabat ad iudiciū cui⁹ san-
ctitas notat̄ cū d̄. Quis ex vob̄ ar-
guet me de peccato. Cū ei q̄nq̄ mo-
dis fiat peccatū: sc̄z corde: ore. ope
omissiōe 2 origie. Nullo istorū mo-
do xp̄s peccauit. Nō corde q̄ sem-
p̄ habuit cogitatiōes mūdas apoc.
i. Caput aut̄ ei⁹ 2 capilli erāt cādi-
di tāq̄ lana alba. capilli capitis sūt
cogitatiōes mētis q̄ i illo fuit cā-
dide atq̄ purissime. Nō ore: q̄ ha-
buit locutiones discretas 2 vtiliss-
mas nō ope: q̄ habuit opatiōes san-
ctissimas de his duob⁹ d̄. i. pet. ii.
pctm̄ nō fecit nec iuēt̄ ē dol⁹ in ore
ei⁹. Nō omissiōe: q̄ nullū bonū omi-
sit q̄d facē debuit Esa. v. q̄d ē q̄d vl-
tra facere debui v̄see mee 2 nō feci.
Nō origie: q̄ nullū peccatū origia-
le h̄xit s̄ sc̄tis fuit i p̄ceptu 2 sc̄tis
iortu. Luc. i. Jōq̄ q̄d nasceť ex te s̄
ctū. Sc̄ba cā fuit v̄itas doctrine q̄
iudeos icitabat ad limiciā q̄ veri-
tas odiū parit: q̄d notat̄ cum d̄. Si
ego v̄itatē dico q̄re nō creditis michi
Cōtingit ei de v̄itate sicut p̄tingit de

Sermo primus.

Ince odore & sapore. lux ei amabilis
 puris oculis hñtib⁹ oculos lippos
 odibilis aug. oclis egris odiosa lux
 ē q̄ puris ē amabilis odor ē hōi gra
 t⁹ qm̄ recreat⁹ & confortat⁹: s; odiosus ē
 serpētis: q; ipsū occidit & fugat. Pa
 nis palato sano ē sapid⁹ q̄ palato in
 firmo ē i spid⁹: penos⁹ aug. Pala
 to nō sano p̄ca ē panis q̄ sano ē sua
 uis. Veritas igr̄ odiosa ē supbis: si
 cut lux odiosa ē oculis lippis. Si ei
 p̄dicat⁹ supbis de h̄itate h̄ilitate: ta
 lis h̄itas tā fulgēs & clara ē eis odio
 sa. eccl. xiii. Abhomiatio ē supbo
 h̄ilitas. Cā autē ē lippitudo supbie
 q̄ obsistit ne ista lux fulgeat i oclis
 nre. S; ego. tumor mēt⁹ obstaculū ē
 h̄itas: idē eā q̄ppe quā n̄ iuēt h̄ilē
 h̄itas fugit mētē. sc̄do ē odiosa lu
 xuriosus sicut odor serpētis Si ei p̄
 dicat⁹ eis de odore puritat⁹ & mūdi
 cie: talis odor eis displicet. eccl. xxi
 audiet luxurios⁹ & displicebit ei. Cā
 autē ē q; istar serpētis & por: cor malū
 stare i fetore luxurie q̄ i odore mū
 dicie. vñ cū qdā lasciu⁹ audiret py
 thagora diceret se male cū mulieri
 b⁹ cū p̄his p̄uersari. Et sues i q̄ tli
 bēti⁹ i ceno q̄ i aq̄ clara morantur.
 Tertio ē odiosa auaris sicut panis
 palato corrupto. si ei eis p̄dicat⁹ cō
 tēpt⁹ t̄renox & appetit⁹ celestis: ta
 lis panis doctrine: s; in se sit suavis
 eis tñ ē execrabilis. Eccl. xiii. Exe
 cratio ē diuitis paup. Cā ei ē q; hñt
 palatū corruptū: iō nō p̄t̄ s̄t̄ire sa
 porē celestis. i. cor. ii. Aialis hō nō
 p̄cipit ea q̄ sūt sp̄s dei. Aug. pala
 tū febricitatis h; cui mel celeste in
 spidū ē. De habētib⁹ autē palatū sa
 nū dicit. Ch. is. Vere nō h; sup ter
 rā qd̄ amet q̄ donū celeste i verita
 te gustauerit. In epistola autē hodi
 erna ponit p̄ca & efficacia passionis
 & s̄guis iesu xp̄i vbi ostendit q; san
 guis xp̄i habuit efficaciam & virtutē
 in celo: i m̄sido: & in inferno. In celo
 autē habuit duplicē efficaciam. Pr̄ia
 est: q; celū aperuit: quod notat⁹ cū

dicit⁹: p̄ p̄p̄ū s̄guinē itro iust semel
 ni sc̄ta Celū ei clausū erat cui⁹ clau
 sura figurata ē i clausura paradisi
 vie terrestris. Que a tribus clausa
 erat: vt d̄r. S̄n. iii. f. āgelica custo
 dia. flāma apposita: & rōphea bis a
 curat⁹ custodia āgelica ostiū clau
 sum teneret flāma apposita hōiem
 ab igressu arceret: & rōphea bis a
 cuta hōiez defreret. iō s̄guis xp̄i fu
 it claus dei aq̄ dei: & etiā p̄ciū dei.
 in q̄tū aut fuit claus dei ostiū ape
 ruit vt d̄r. esa. xxi. dabo clauē dauid
 sup h̄uez ei⁹ apiet & nō erit q̄ clau
 dat. & c. Qd̄ sc̄d; Glo. de cruce acci
 pit quā xp̄s suis h̄ueris bauclauit.
 In s̄guis xp̄i claus paradisi ē. In q̄
 tū fuit aq̄ dei ignē infernalē quo ad
 bonos extirxit eccl. iij. Ignē ardētē
 extirgit aqua. In h̄ui⁹ signū aqua
 de xp̄i latere emanauit. ista duo tā
 git hierony. dicēs. flāmea illa rō
 phea & forib⁹ p̄sidētia cherubi i xp̄i
 exticta & reserata fuit s̄guine. In
 q̄tū fuit precin⁹ dei rompheam bis
 acutā abstulit. per illā em̄ rōphea
 iusticia dei figurabat⁹ q̄ bis acuta
 erat. quod corpus & animā occide
 bat vel q; requirebat satisfactionē
 de commissis & ohmissis. Istā satisfa
 ctionem ch̄ist⁹ fecit quādo suū s̄
 guinē in precin⁹ patri d̄dit. vnde cā
 taf. Qui pro nobis eterno patri a
 de debitū soluit. Secunda efficacia
 fuit q; deū recōciliauit: quod nota
 tur cū dicit⁹. et iō noui testamēti me
 diator est. Erat quedā guerra ier
 deū & hōiem. iō xp̄s mediatorem se
 fecit. i. Timoth. ii. Unus ē em̄ me
 diator dei & hōis hō xp̄s ies⁹ qui de
 dit semetipsum pro nobis. Sepe ei
 cōtingit q; qm̄ quis inter duos rixā
 tes se interponit ab vtroq; vulnus
 accipit: sic xp̄us vulneratus fuit ab
 homie. zach. xii. his plagat⁹ sū ido
 mo eoz qui diligebāt me. Et a deo
 p̄fe. Esay. xliii. Prop̄ scel⁹ populi
 mei p̄culli es. Ibidē disciplina pacis
 n̄fe sup eū. homo qd̄ ē obbebat disci

Do. in passione dñi.

plari: s; xps ipaz disciplinā recepit
z sic patrē pacificauit ista autē disci-
plina fuit multū fortis z dura: illa au-
tē disciplina q̄ fit cū x̄gis ē fortis qz
carnē frāgit. Illa q̄ fit cū spinis est
fortior qz vsq; ad ossa pforādo ptigit
Illa q̄ fit cū ferreis instrumētis est
fortissima: qz aiaz de corpe excutit.
Ista triplici disciplina xps fuit disci-
plinat⁹. P̄: lo cū x̄gis qñ ad colūnā
fuit flagellat⁹: z illa disciplina totuz
corp⁹ suū vulnerauit z sanguine re-
pleuit. ¶ Secūdo cū spinis fuit corōa-
t⁹. Et illa disciplina secūdū Greg. os
capit⁹ pforauit vsq; ad cerebrū pue-
nit Nec aliq; dicat hoc eē impossibi-
le qz spie fragiles os duruz capitis
poterāt pforare: qz ois cedit natu-
rā ubi adest volūtas diuina. cū ei xps
voluerit sustinere durissimū crucia-
tuz voluit vt spie ptigerēt vsq; ad ce-
rebuz. Nec ē p̄trariū ei qd̄ die itur
Joh. xix. Os nō p̄minuetis ex eo qz
illud os capitis nō fuit p̄minutū licz
fuerit pforatū. ¶ Tertio cuz instru-
mētis ferreis. i. cū clauis acut⁹. z il-
la disciplina aiaz ei⁹ a corpe excussit
Joh. xix. incliato capite tradidit
sp̄m ¶ Secūdo sanguis xpi habuit
virtutē i mundo. Et ista est duplex.
hō qdem erat seruus et immūdnus
¶ Q: gerat seru⁹. Jō xps sāguinez
effudit in p̄ciū redēptiōis quod no-
tāf cuz dīf eterna redēptiōe inuēta
Et fecit xps ista ēptione sicut libe-
ralis mercator: facere p̄suevit: q̄ in-
uento q̄diu desiderauit lapidē p̄cio-
so sacculuz pecūie studiose ligatuz
nō dissoluit s; lacerat pecuniā nō nu-
merat nō pōderat: nō mēsurat: sed
v̄ditori expōit vt accipiat quātuz
velit Xps qd̄e habuit sacculū pecu-
nie. i. corp⁹ p̄p̄riū plenuz p̄cioso sā-
guine. p̄: ou. vi. Sacculuz pecūie se-
cuz tulit. non autē expectauit vt iste
saccul⁹ dissolueret. i. p̄muni morte
finiret s; dñq; partib⁹ ip̄m lacerari
voluit vt p̄ciū largiter egrederef z
hō cito redimeretur. Cetera qdem

deus fecit in nūcro pōdere z men-
surayt habetur ap. xi. Excepto ope-
re nre redēptiōis. Jbi ei nō serua-
uit nūeruz vt ifraynā v̄l duas gut-
tas sāguinis sui daret z cuzyna suf-
ficeret. nō seruauit p̄d⁹: vt scz vnā
vn ciā v̄l librā effūderet. Nō serua-
uit mēsurā: vt sczynū calicē mēsu-
raret: s; totū dedit totū effudit. p̄s.
Copiosa apud euz redēptio. Berni.
p̄: oris⁹ copiosa: qz nō gutta sangui-
nis s; vnda fluminis p̄ dñq; partes
corpis emanauit. ¶ Secūdo homo
erat i mūd⁹: z iō xps sāguinē suū
effudit lauacrū emūdatiōis: qd̄ no-
tāf cuz dicit. Sāguis xpi emūdauit
cōsciētias nfas. Nō soluz autē p̄sciē-
tias nfas emūdauit: s; etiā omnia
elemēta purgauit. Erat ei ifectus
aer ex ydolatrāz thurificatiōe. In-
fecta tra ex inocētis sāguinis effu-
siōe. infecta aq̄ ex hostiāz lotiōe. in-
fect⁹ ignis ex sacrificiōz p̄crema-
tiōe iō ei xps in aere pati voluit vt
aer ē sāctificaret. Sāguis ei⁹ i fraz
cecidit vt terrā mūdaret. Aq̄ etiāz
de latere ei⁹ exiuit vt aquā purifi-
caret. Tādē sp̄s iūct⁹ in igne appu-
it vt ignē sāctificaret. Tertio san-
guis xpi habuit virtutē i iferno qz
ip̄z p̄fregit z sāctos patres ide edu-
xit. Nā p̄p̄t p̄uaricationes p̄mōz
parētuz q̄ adhuc durabāt in veteri
testamēto oēs ad libuz descēdebāt
s; xps p̄ suā mortē eos ide eripuit
quod notāf cuz dīf vt morte iterce-
dēte i redēptionē eaz p̄uaricatio-
nuz q̄ erāt sub p̄ori testamēto zc. le-
git i historia scolastica qz salomon
habebat strutionē h̄ fitē pulluz: quē
pulluz salomō i caueā vitreā icluisit
cū hō p̄ filiū h̄ere nō posset: vermē
de deserto attulit z de sāguie ei⁹ ca-
ueā ipsā liniuit z p̄tinuo fracta fuit
z sic pulluz suū ide eduxit iste x̄mis
ē xps q̄ dixit i p̄. Ego autē suū ver-
mis z nō hō. Vermis ei nascitur de
humore terre virtute caloris sola-
ris z sicut iste x̄mis patrē h̄z in ce-

lo scilicet solē: & matres in terra scz terre humorē. Sic etiā christ⁹ in celo hz patrē si ne matre: & i terra habet matrē sine patre. pulli inclusi in cauea erāt sancti patres inclusi in cauea ifernali: s; venit iste vermisz virtute sui sāguinis caueā illā con fregit: & filios suos videlicet sāctos patres ide eduxit p̄s. Cōtriuuit portas ereas & vectes ferreos cōfregit. zachā. ix. Tu quoq; i sanguine testamenti tui emisisti vinctos de lacu in quo non erat aqua. &c.

¶ Sermo secundus de eodem.

Tulerunt et

go lapides iudei vt iacerēt i eū mūd⁹ p̄sens erat tāq; mare tempestuosū: & tāq; flui⁹ rapid⁹ & pfōd⁹ i q̄ oēs piclitabant: iō & de⁹ quē dā pōtē ibi deposuit p̄ quē oēs ad patriā celestē securi trāsiret Est autē cōsuetudo q̄ qñ pons cōstruitur primo lapides iaciunt & pile sū dātur. deide sup pilas pons ipse cōstruit. In euāgelio igitur hodie no agitur de pilarū fūdationē: cū dī: Tulerūt lapides iudei. In epistola vero agitur de ipsius pontis fabricationē: cū dicit. Xps assistēs pontifex: ad est pontē faciēs. ¶ Circa primū sciēdū q̄ iudei xp̄o mortē itentauerūt cū ipsū lapidare voluerunt Trib⁹ em vicibus xp̄o mors intentata fuit. Priō per herodē qui ipsum voluit occidere cū ifantes occidit vt habetur. Math. ii. Secūdo p̄ suos cōpatriotas q̄ ipsū volebāt p̄cipitare. vt habet. Luc. iiii. ca. Tertio p̄ iudeos q̄ ipsū voluerūt lapidare. Multi etiā adhuc hodie ipsū lapidare vidētur. De q̄b⁹ sic dicit. Beada. Quotq; malas cogitationes qs assumit q̄ si tot lapides in xp̄m mittit. Ac deide p̄tū ad se ptinet. si ad deliberationē trāsīt iesū extinguit ¶ Circa secūdū notādū q̄ xp̄s dicit pontifex. propter quattuor causas.

f. propter vocabulū: propter habitū: propter vinctōis mysteriū: & p̄pter officiū. Primo igit dicitur pōtifex. p̄pter vocabulū. Nā sicut dicitū est pontifex dicitur q̄ si pontē faciēs. In mari em huius mundi fere oēs piclitabātur & naufragiū patiebātur. iō de⁹ h̄ istud naufragiūz triplex dedit adiutoriū. s. nauēz tabulā & pōtē. Nauis ē inocētia i qua posīt⁹ fuit adā: s; ista nauis fracta fuit quādo peccauit in hac nauī fuit virgo beata: q̄ nauī itegra ad portū paradisi puēit. In hac nauī sūt oēs baptizati q̄ diu seruat inocētiā baptis malē S; q; fere oēs frangūt nomē inocētie: iō de⁹ pauit scōz adiutoriū. s. tabulā p̄nie. nā scōz hie. p̄nia ē scia tabula p̄ naufragiūz in hac tabula penitētie fuit maria magdaleā q̄ cū ista tabula ad portū paradisi puēit Immo etiā multas alias x̄gines q̄ erāt i nauī inocētie trāscedit & quantū ad meritū & quantum ad premiū. Ber. Sicut deus nō puabit bonis hos q̄ ambulant in inocētia ita nec puabit bonis eos q̄ ābulant in penitētia. Quia x̄o sūt multi qui p̄ficiūt tabulā penitētie: iō deus pauit tertiū adiutoriū. s. pōtē. i. meritū passionis dominice. Tūc em xp̄s pōs fact⁹ ē nobis: cui⁹ pile vt dictū est hodie sunt fundate. In parasceue autē quattuor trabes fuerūt sup inducte. Quarū vna fuit de palma Secunda de oliua. Tertia de cedro Quarta de cypresso. De his quattuor crux xp̄i facta fuit Deide super has trabes strata ē tabula. i. caro xp̄i purissima que quattuor clauis ibidē fuit clauata: iō nō restat nisi vt hō sup hū: pontē ascendat & ad patriā p̄gat. Scō dī pōtifex. p̄pter habitū. hāuit ei amictū qñ fuit velat⁹ albā quādo ab herode veste alba fuit circūdat⁹ Planetā: qñ pura fuit idur⁹. Cingulū & stolā qñ ad colūnā fuit ligat⁹. māipulū: qñ i māib⁹ fuit clauis p̄forat⁹. Vitram

Do. in passio.

qñ spinis fuit coronat^o. Baculū pa-
loralē: qñ arūdo fuit sibi data i ma-
nib^o. sādalia qñ clauos habuit i pe-
dibus. Tertio dñ pōtifer ppter vn-
ctiōis mysteriū. Solent em pōtifi-
ces qñ psecrātur iungi. xps igit fu-
it vinct^o a patre a matre a magda-
lēa a iudeis. A pte qdē fuit vinct^o
vinctiōe charismat^o. i. g^rav^o donis
spūllācti. p. vngit te de^o tu^o oleo le-
ticie. p cōfortiō^o tuis. oli ei de^o erat
hoi dur^o. s; modo est vinct^o: iō fa-
ct^o ē flexibilis a māsuert^o. iō dicitur
Unxit te de^o de^o tu^o. erat irat^o sed
mō fact^o est letus iō subditur. Oleo
leticie. Erat auar^o sed modo fact^o
est largus: iō subditur. Pte cōforti-
bus tuis. Dedit em xpo spūritū sine
mensura de cuius plenitudine acci-
piūt vniversi. Scdo fuit vinct^o a ma-
tre vinctiōe lachrymar^o: qñ. i. ei^o cor-
p^o de patibulo fuit depositū. Unde
pōt dicit de ea qd dñ de anna Tho. x
flebat igit māf ei^o irremediabilib^o
lachrymis atq; dicebat. heu me fi-
li mi lumē oculor^o meorū: solatium
vite mee: bacul^o senectut^o mee. erat
ei lumē oculor^o suor^o qz oculū intel-
lect^o ei^o illumi nauit diuīa sapiētia
z oculū affect^o celesti. g^ra. Erat sola-
tiū vite sue: qz totū gaudiū suū erat
stare cuz filio suo loqui cum eo: ire
cuz eo a videre eum. Erat etiā ba-
culus senectut^o sue: qz cum tunc ef-
set fere qn quagenaria: iō auxilio fi-
lii sui idigebat. Christus tamē loco
sui dimisit sibi Johānem euāgeliz-
stā q respectu sui erat bacul^o arun-
dine^o z i firm^o. Tertio fuit vinct^o a
magdalena que ipm iunxit i capi-
te a in pedibus. Etiā in toto cope i
ungere voluit: qñ ad monumentū
cū aromatis iuit. Per quod datur
stelligi q illi xpm vngūt in capite
q ex deuotiōe afficiūtur i sua diuini-
tate. Illi vngūt in corpe q afficiun-
tur in sua hūanita te siue passione.
Illi vngūt i pedib^o q misericordes
sunt paupib^o. Quarto fuit vinct^o a

iudeis q ipm i toto corpe vnxerunt
qñ totū corpe sāguie repleuerūt. Vñ
āg eli admirātes eū sic iunctū Esa-
ye. lxiii. Quis ē iste q venit de eodē
tictis vestibus de bosra. ibidē. qua-
re rubrū ē idumētū tuū a vestimen-
ta tua sicut calcētiū i torculari. quar-
to dñ pōtifer ppter offm pōtificis. est
āt officiū pōtificis tplex. Unū est p
ppō orare. Leuiti. v. Rogabit p eo
sacerdos a p pctō ei^o dimittet ei.
Xps igit orauit p nobis multipli-
cif. Nā orauit xbis ioh. xvii. Nō p
eis rogo tm: s; p his q credituri sūt
p xba illoz i me. orauit lachrymis
heb. v. qui i dieb^o carnis sue. i. mor-
talitatis sue pces supplicationesq;
ad illū q posset eū saluū facē a mor-
te cū clamore valido a lachrymis of-
ferēs a audir^o ē p sua reuerentia.
Orauit sāguie. hebre. xii. Accessi-
stis ad sāguinis aspersionē meli^o lo-
quētē q abel. Sāguis ei abel pete-
bat vidictaz: s; sāguis xpi petebat
mīaz orat q tidie p cicatricū repēn-
tationē hebr. ix. introuit i ipz celū
vt appareat vultui dei p nobis pā.
Respice i faciē xpi tui: vbi dicit sā-
ct^o Anf. Si nō vis o pī respicere in
nos ppter nos: saltē respice i faciē
xpi tui ppter nos a lapis celā: sputis
illitā morte pallidā. De^o g i faciez
filii sui respiciēs a q care xps nos
emerit vidēs i nos respicit nob^o p
cit. Ber. Securū accessū habes o hō
ad deū vbi stat māf añ filiū: fili^o añ
patrē māf oñdit filio pct^o a vbera
fili^o patri cicatrices a vulnera. Nul-
la g pōt esse repulsa vbi tot occur-
rūt charitatis i signia. Secūdu offi-
ciū pōtificis ē sacrificiū offerre.
heb. v. Dis pōtifer ex hoib^o assum-
pt^o p hoib^o pstituit i his q sunt ad
des: vt offerat dona a sacrificia p o
pctis. xps igit dñ pōtifer: qz seipsum
obtulit de o sacrificiū. hebr. ix. Per
spūritū scm semetipm obtulit ima-
culatū deo Nō solū aut i sacrificiū:
s; eti holocaustū heb. x. holocausto

mata et pro peccato non tibi placuerit: tunc
 dixi. Ecce venio supple ut de me fa-
 ciat holocaustum. **De** autem holocaustum
 totum incensum: ab holocausto quod est totum et
 cauma quod est incensum Christus ei in passione
 sua totus fuit incensus et inflammatus. Quod patet
 per quattuor signa. Primum est quod valde
 sudavit. Luc. xxii. factus est sudor eius
 quasi gutte sanguinis decurrentis in
 terram. Quod si stat ad primum ignem sudat
 in facie. Quod si homo stat iuxta fornacem
 sudat in corpore. Magnus igitur ignis
 amoris in Christi pectore erat quoniam in to-
 to corpore sudabat: quoniam sudor in frons de-
 currebat: quoniam humor slegmaticus in
 humore sanguineo conuersus erat.
Secundum signum est quod valde sitiuit. ioh.
 xix. Sitio homo enim valde inflammatum
 pluuuit esse valde sitibundus. **Bernardus.**
 Sitio: ait Christus: non doleo. O domine quod si-
 tis. fide vestra: salutem vestram: gaudium
 vestrum plus animam vestram quam corporis
 mei cruciatum me tenet: si non mei sal-
 tem vestri miseremini. **Tertium** signum
 est: quod totus in corpore rubuit ex eo
 quod totus sanguine plenus fuit. homo
 stans ad paruum ignem rubet in facie
 sed stans ad fornacem rubet in to-
 to corpore. Ex quo videtur quod magnus
 ignis amoris in corde christi ferue-
 bat quod ipsum sic rubere in toto corpo-
 re faciebat. **Corpus** quidem eius quod fue-
 rat albus et candidus per mundiciam et
 puritatem post modum factum est rubicun-
 dum per sanguinis effusionem: et tan-
 dem nigrum per mortis pallorem. **De**
 his tribus dicit **Cassiodorus**. v. Dillectus meo can-
 didus et rubicundus electus ex milibus.
 In hoc enim quod dicitur electus ex mili-
 bus nota nigredo sue mortis: quod ipsa
 eius nigredo fuit nostra speciositas et
 pulchritudo. **Quartum** signum est: quod ve-
 stes in cruce ferre non potuit: sed nu-
 dus ascendit: ac si ipso facto diceret.
 Tanto igne charitatis ardeo et ve-
 stes alios ferre non valeo. hoc signa-
 tum est. **Reg** v. Ubi dicitur quod dauid nudus
 iudebat ante archam domini. per archam crux
 christi significat in qua profunda mysteria

continentur. **Coram** qua Christus iustitiam: quod cum
 multo gaudio crucem sustinuit. et nu-
 dus iustitiam: quod nudus crucem ascendit.
Tertium officium pontificis est prebendas et
 beneficia distribuere. Sic Christus in cruce
 existens prebendas diuersas distribuit
De quibus dicit **Ambrosius**. Auctor humani
 generis in cruce existens pietatis officia
 diuidebat percussione apostolorum. pacem di-
 scipulis. corpus iudeis. primum spiritum. vir-
 ginem panymphum latroni paradysum
 peccatoribus in penitentibus infernum. christianis
 penitentibus crucem penitentem delegauit. pre-
 benda igitur que iste pontifex dedit apostolorum
 fuit mors et persecutio. ioh. xv. Si me
 persecuti sunt et vos persequerentur. Preben-
 da quam dedit alios discipulis qui non
 erant adeo fortes fuit pax et tranquillitas
 mentis. **Jo.** xiiii. Pacem relinquo
 vobis: pacem meam do vobis. Prebenda que
 dedit iudeis fuit corpus proprium ut ipse
 crucifigeretur: vulneraretur et penis affi-
 ceretur ut sic nostra redemptio perficeretur
 ioh. ix. Terra. i. caro christi de nostra ter-
 ra assumpta data est in manus ipsius scilicet iudei
 Prebenda quam dedit primum celesti fuit
 spiritus sanctus quem in suis manibus promissa-
 uit. Luc. xxiii. Primum in manus tuas promissa-
 do spiritum meum. Prebenda quam dedit
 matri fuit iohannes euangelista quem
 sibi in panymphum et custodem dimi-
 sit. **Joh.** xix. Mulier ecce filius tuus.
 Prebenda quam dedit latroni fuit pa-
 disus. Luc. xxiii. Amen dico tibi hodie
 mecum eris in paradiso. Ecce quanta
 securitas quod sibi hoc iurant. **Quod** ho-
 die. Ecce quanta celeritas quod non di-
 xit versus ad mensem vel annum expecta.
Quod mecum eris. Ecce quanta beatitudinis socie-
 tatis in paradiso. Ecce quanta loci ame-
 nitatis. Prebenda quam dedit peccatoribus
 impenitentibus fuit infernum. **mat.** xxv.
 Discedite a me maledicti in ignem
 eternum. Prebenda quam dedit pecca-
 toribus penitentibus fuit crux penitentem. **Lu-**
ce. ix. Si quis vult post me venire
 abneget semetipsum et tollat cruce-
 cem suam et sequatur me.

Sermo. iij. vnde supra.

Dominica in passione.

Iesus autez abscondit se et exiit de templo. Dominus noster iesus christus si aliquis dicebat verba: hec ordiabat ad nostram instructionem. Si aliquis faciebat miracula: hec ordiabat ad nostram confirmationem. Si aliquis sustinebat aduersa hec ordiabat ad nostram consolationem. quod dicit Bernardus. Videtes angustias domini nostri iesu christi leuius nostras portabimus. si faciebat aliqua facta hec ordiabat ad nostram formationem. vnde in hoc facto quod scilicet christus se abscondit informamur ut nos a furentibus subtrahamus.

Notandum autem quod dominus aliquis fugiebat: aliquis occurrebat aliquis se occultabat. Fugiebat quidem honores sicut patet Joh. vi. vbi dicit. Iesus autez cum cognouisset: quod venturi essent ut raperent eum et facerent eum regem: fugit in montem iherosolymorum. Occurrebat autem suis crucifixoribus sicut patet Matth. xxvi. Ubi dicit. Surgite eam. scilicet obuia eis. Ecce appropinquabit qui me tradet. Abscondebat vero se a iudeis furcibus. scilicet ab ipis subtraheret occasionem furandi sicut patet hic. Per ista igitur tria exempla dat nobis tria salutifera documenta. scilicet ut fugiamus mundi prospera desideremus pro christo pati aduersa et vitam iurgiam. Nos autem frivolum facimus: quod honores appetimus et procuramus aduersa fugimus et vitamus et litigamus nos immiscemus. proinde igitur christus fugit honores ut doceret nos mundanos honores esse fugiendos. Ita est enim de honoribus mundanis sicut de umbra. si enim homo umbra precedentem vult insequi ipse non apprehendet: et si umbra subsequente vult fugere ipse non euadet. Si est honores mundani fugiunt. suos appetitores. Eccl. xi. Si secutus fueris non apprehendes et non effugies si procureris. In hoc tamen sunt pares. scilicet honor procuratus: et honor impatus: quod instar ymbre cito transiit et deficiit.

Sap. v. Transiit omnia tanquam ymbra. nec simpliciter transiit sed cum piculo ipsos habitum transiit. Quanto est maior ascensus: tanto periculosior casus. Qui est de plano et infimo loco cadit cito resurgit. Qui autem de alto surgere nequit. Rami est arboris sicut dicit Chrysostomus. qui sunt in summitate cito a vivetorum franguntur. Qui autem sunt ad radicem perseverant. Vnde et ait. Quirius curtius quedam dixisse alexandro. quod si arbor magna crescat diu: trifida hora extirpat. et si leo sit tam superbus puerus tamen a cibis quibus efficitur. Scilicet hoc quod christus crucifixoribus suis obiurabit dat nobis exemplum quod aduersa non debemus fugere: sed pro ipso ea pati. Debemus est desiderare: et hoc ipse nobis consulit et verbo: et exemplo. Verbo cum dicit. Luc. ix. Si quis vult post me venire abneget se: et tollat crucem suam sequatur me. Et exemplo: quod ipse carni sue spiritus molestias elegit: et in natiuitate et in vita et in morte. Aug. Oia freno preceptum sit homo deus ut pretenenda monstraret: oia aduersa sustinuit: ut sustinenda doceret ut nec in illis ponere felicitas: nec in istis treretur aduersitas. Tali igitur consiliario. id est probo credendum est: quod nec fallere potest nec falli. Sunt autem tres alii consiliiarii scilicet diabolus: mundus: et caro. Diabolus est consiliarius: ut appetamus honores et sublimitates. Mundus vero consilium ut appetamus frenas cupiditates. Caro autem consilium ut appetamus carnales voluptates. De his tribus consiliariis dicitur. Eccl. xv. Tres spes odiuit anima mea pauper superbus: diuitum mendacem. et senem fatuum et sensatum. Pauper superbus est caro: qui est pauper in natiuitate: quod nudus nascitur. Pauper in vita: quod alium de idumetis et alimentis confouet. Pauper in morte: quod cum vili cilicio sepelitur. Pauper enim dicitur quasi pauper potens vel pauper imperans vel pauper portans. Est igitur caro in natiuitate pauper et pauper potens: quod puer qui nascitur est pauper potens in

Sermo .iii.

firmus. In vita autē dicitur esse pauper ipse
 rās: quia non dicitur impare rationi: sed sibi sub
 iecti. In morte autē est pauper portans: quia
 de omnibus diuitiis suis nichil secum ad
 ferre potest. Sed quis caro sit pauper ipse
 tamen supbit quoniam rationi contradicit. Diues
 mendax est mundus. Est enim diues
 in quantum omnia temporalia possidet: sed est
 mendax: quia non attendit quod permittit.
 Nam in diuitiis permittit satieta-
 tem et dat magnam esurientiam. Ecclias. v.
 Auarus non implebitur pecunia. In
 delitiis permittit delectationem et dat
 amaritudinem. Unde dicitur de carnali vo-
 luptate. puerb. v. Nouissima eius
 amara quasi absinthium. In honori-
 bus permittit sublimitatem et dat subi-
 tam deiectionem. Job. xxx. Eleuasti me
 et quasi supra veterum ponens allisisti me
 valide. Senex fatuus et insensatus dicitur
 bolus. Dicitur autē fatuus et stultus. Fatuus
 est dicitur a fatido: quod est fatidus loquendo suam
 stultitiam manifestat. Stultus autē dicitur
 e converso quasi si stolidus vel stultus dicitur quasi
 stupidus: quod est ad omnia quod videt et audit
 stupet dicere et rursus nescit. Senex
 autē secundum Isidorum dicitur quasi sine sensu.
 Et subdit. Nam philosophi dicitur stultos esse
 homines frigidior sanguis: prudentes
 vero calidior. Unde senes in quibus iam
 friget sanguis et pueri in quibus nodus
 calet: minus sapiunt. pueri igitur nodum
 sapiunt quia nodum in eis sanguis icaluit.
 Senes ei desipiunt: quia in eis iam frigit
 iuuenes vero in etate viriles acute sa-
 piunt et memorie imprimunt: quia sanguis
 in ipsis iuuenibus icalescit. Antidotus
 habet sensum matrem: quia eorum sanguis
 nec est frigidus nec calidus: sed est temperatus
 sanguis. idcirco dicitur Job. xli. In an-
 tidotus est sapientia et in multo tempore prudentia.
 Est igitur dyabolus senex fatuus et insen-
 satus. Senex pro antiquitate: quia sicut dicitur
 Job. xl. Tunc est principium viarum dei. fatuus
 quia fatido sua stultitiam manifesta-
 uit. quoniam dixit Esa. xliii. In celum ascen-
 dam: super astra celi exaltabo solium meum
 Insensatus: quia bona quae a deo accepit
 seruare nesciuit. Tertio pro hoc quod

Christus se abscondit dat nobis exemplum quod a
 furcibus nos demus subtrahere ne
 perigat eorum iram nos amplius inflammare
 Nam si furor est iram iudeorum Christus quod
 remedia consuevit habere. Primum est pa-
 tientiā verā seruādo: ira namque quatuor
 gradus habet. Primus est quoniam est tamen in animo.
 Secundus est quoniam est manifesta in ex-
 teriori signo. Tertius quoniam ostendit in
 iniurioso verbo. Quartus quoniam exer-
 cet in contumelioso facto. Isti quatuor
 gradus ponunt. mat. v. Audistis quod
 dictum est antiquis. Non occides. Ecce ira
 in facto. Omnis qui irascitur fratri suo. ecce ira
 in animo. Qui autem dixerit fratri ecce
 ira in signo. Qui dixerit fatue. ecce
 ira in verbo. Nullo autem istorum modo
 rursus Christus vult commoveri. Unde dicitur Esa. xlii.
 c. Non erit tristis neque turbulens. Non
 ei habuit impatientiam in animo. Job dicitur. non
 erit tristis. Nec in exteriori signo: id
 est dicitur. Neque turbulentus. Nec in verbo:
 ideo dicitur. Non clamabit. Nec in facto: id
 est subdit. Calamum quassatum non proteret.
 et lignum fumigans non extinguet. illos
 enim qui sunt commassati diuersis tenta-
 tionibus non commoretur: sed reparat. Illos in
 quibus est tere extiterit ignis diuini amoris
 non extinguit: sed reaccendit et inflammat.
 Secundum remedium quod habuit Christus
 contra iudeos furentes fuit omnino ta-
 cedo. Sicut patet quod coram herode et py-
 lato aliisque iudeis tempore passionis sue ta-
 cebat: scilicet quod ex hoc apostoli fuissent in-
 flammati. Esa. xlii. Tacui super filium pa-
 tientes sui. Et iste est optimus modus extin-
 guendi ignem furoris quoniam scilicet furenti ni-
 chil respondetur. Sicut ignis in se defi-
 cit quoniam ligna non apponunt. Sic tra-
 furētis euanescit quoniam verba non res-
 dentur. Proverb. xxv. c. Cum defe-
 cerint ligna extinguetur ignis: et si
 surrone subtracto iurgia conquies-
 cent. Quoniam vero quis litigat tunc li-
 gna dat et furentis iram inflammat.
 Eccl. viii. Non litiges cum homine
 linguato: et non struas in ignem il-
 lius ligna. Dicit enim Chrysostomus. quod quoniam
 aliquid iactatur si resistens iue-

Domínica palmarū.

nerit valde cōcutit. Si autē non fue-
nit per aerem dissoluit. Sic etiā ira-
cūdius si resistentē inuenit sp̄li⁹ isā
matur: si non inuenit trāq̄llitatur.
Ecclesiast. xxvij. Scđz ligna silue sic
ignis exardescit. Et secūdu virtutē
hois sic iracūdia illius erit. Grego.
Imitatiōe etem dei gl̄iosius est irā
tacendo fugere q̄ r̄ndendo supare
Tertium remediū quod christ⁹ ha-
buit fuit p̄ba pacifica r̄ndēdo sicut
pater hic. Cū em̄ verbū p̄tumeliosū
tā iniuriosum iudei sibi dixissent q̄
sez demoniū haberet: ille hūiliter ⁊
pacifice r̄ndit dicēs. Ego demoniū
non habeo. Et vide q̄ sibi duo ipo-
nebāt. Unū in quo non erat magna
infamia: ⁊ poterat nihilomin⁹ sus-
neri. s. q̄ esset samaritan⁹: q̄ custos i-
terpretat̄. et ip̄e est custos. iuxta il-
lud. p̄. Nisi dñs custodierit ciuitatē
frustra vigilat q̄ custodit eā. ⁊c. ali-
ud q̄ p̄tinebat infamiam: nō pote-
rat sustineri. s. q̄ demoniū hēret. iō
dñs ad p̄mum nichil r̄ndit. De secū-
do autē hūiliter se excusauit. In hoc
dans dñs exemplū nobis ne ad oīa
que de nobis dñr r̄ndeamus: sed si
talia sunt q̄ tollerari p̄nt dissimule-
mus. Si autē infamiam important
nos humiliter excusemus Beda.
Duo x̄po illata fuēt vnū negauit:
aliud tacendo cōsensit. hic igit̄ dñs
in semetipso p̄buit exemplū patien-
tie vt eo tpe quo a p̄ximis ex falsi-
tate cōtumelias accipim⁹: eorū etiā
p̄ba mala taceam⁹. Et iste ē optim⁹
mod⁹ extinguenti irā furētis: ver-
ba. s. pacifica r̄ndendo. Cor em̄ ira-
cundi instar olle ebullire cōsuevit.
Prouerb. xv. Os stulti ebullit stulti-
tiam. sicut igit̄ cessat ebullitio olle
q̄n aqua frigida apponit̄ sic cessat
ebullitio ire q̄n verba pacifica r̄n-
dent̄. Ecc̄l. xv. R̄nsio mollis frāgit
irā. Sermo durus suscitāt furorem
Quartum remediū quod habuit
christus contra iudeos furentes fu-
it ab eis recedēdo sicut p̄tz hic Bre-

gori⁹. exēplo nobis dñs loq̄t vt cur
etiā resistere possim⁹ irā supbiētū
declinemus. Et iste est ali⁹ modus
extinguendi ignez furentis: vt si il-
le cōtra quem furit recedat: elōge-
tur: cessat illi⁹ ira cessat ei⁹ ebullitio
Sic q̄n ille cōtra quē furit ab ei⁹ p̄-
sentia recedat. Sicut em̄ vas quā-
do fortiter ebullit: si ab igne eleuet̄
inflāmato. Prouerb. xx. Honor ei⁹ ē
hoi qui sepat se a cōtentionib⁹. Om-
nes autē stulti miscentur contume-
lijs vel rixis. Quintum remediū
quod habuit x̄ps p̄tra iudeos furē-
tes: fuit bñficia largiēdo. Un̄ postq̄
iudei ei dixerūt demoniū habes.
Propter talia imp̄operia nō cessa-
uit eis ipendere salutaria documē-
ta dicens. Amen amen dico vobis:
si q̄s sermonē meū seruauerit: mor-
tem non gustabit in etnū. Glo. hic
discat hō lesus nō malum reddere
sed bonū. Ex talib⁹ tñ beneficis pe-
iores sunt effecti dicētes. Nunc co-
gnouim⁹ q̄ demoniū habes Beda
sicut accepta contumelia bon⁹ me-
lior fit ita mali de bñficijs fiūt dete-
riores. Aliq̄ tñ ex bñficijs meliores
fiūt. vñ d̄: Rom̄. xij. Si esurierit ini-
mic⁹ tu⁹: cibā illi: si sitit potū da illi
hoc ei faciēs carbones ignis cōge-
res super caput ei⁹. Carbones isti
secūdu glos. sunt vel feruor charita-
tis ad quā ampli⁹ incitant̄ vlamor
sp̄ssancti ad quem inflāmant̄ vlar-
dor: p̄nie ad quam prouocantur.

Dom̄nica palmarū. Ser. j.

Quam appro-
pinquasset iesus hiero-
solyms: ⁊ venisset bet-
phage ad mōtē oliueti
⁊c. Matth. xxi. Appro-
pinquante die passionis appropin-
quare voluit x̄pus loco passionis vt
voluntarie se pati oñderet. Et quā
uis sepe hierlm ascenderet nūq̄ tamē
aliquem honorē sibi voluit exhi-
beri nisi modo cū ad passionē ibat

ut ex hoc debet intelligi quod in morte san-
 ctorum virorum non est dolendum sed potius
 gaudendum et quod sua passio erat sibi in-
 gaudium et in magnis festis agendum et quod
 securitatem propter christum debemus gauden-
 ter appetere: mundanos autem honores
 vitare: sicut fecit christus qui regium hono-
 rem fugit: ut habet Jo. vi. Ad locum autem
 passionis hodie gaudenter accessit.
 In hoc euangelio scriptum ad tria instru-
 mur et informamur. Primum ut carnem
 nostram mortificemus et eius vicissitudinem
 quod notat per hoc quod christus super asinam ascen-
 dit. Asina est caro nostra super quam tunc
 ascendimus cum ea rationi subijcimus et eam
 mortificamus. Et ista mortificatio
 habet triplicem gradum: Quidam ei sic mor-
 tificat quod cum sensu ueretur scilicet appeti-
 tum sensualitatis tanquam bestiales: postmo-
 dum uivere incipiunt secundum imperium ratio-
 nis tanquam homines rationales. Et ista mor-
 tificatio est magna. Alii sic mortifi-
 cant quod omnes actus carnales continentur: et
 in quantum possibile est puritati ange-
 lice se coniungunt: et ista est maior. Alii
 sic omnes passiones vincunt et omnia carna-
 lia et frena continentur et sola spiritualia per-
 piscunt: ut deo per amorem se uniunt et in
 maxima charitate se coniungunt et ista est ma-
 xima. Et his per quadruplex est homo
 scilicet brutus: rationalis: angelicus: et diuinus
 brutus est qui uiuit more bestiarum.
 Bestia enim semper ad terram respicit.
 Tales sunt auari qui semper terrena per-
 piscunt. Per Oculos suos statuerunt decli-
 nare in terram. Bestia una fera non est con-
 tinentia: sed plures luadit. Tales sunt luxu-
 riosi qui uixit per propria non sunt contenti. Jer.
 v. Unusquisque ad uxorem proximi sui hin-
 niebat. ibidem. Et amatores in femi-
 nas emissarii facti sunt. Bestia agri
 non regit rationem sed fert impetu sue na-
 ture. Tales sunt superbi qui non reguntur
 ratione: sed propria uoluntate dicentes.
 Sic uolo sic iudeo sit per rationem uolun-
 tas. Berni An non tibi uis bestia be-
 stialior esse homo ratione uigens et ratio-
 nem non utens. Homo rationalis est qui ui-
 uit secundum imperium rationis: qui tan-

in inter coniugia quam inter diuitias et ho-
 mores discrete se habet. De talibus
 dicitur. I. Corin. vi. Qui habent uxores
 tanquam non habentes sint: et qui utuntur hoc
 mundo tanquam non utantur: et qui gau-
 dent tanquam non gaudentes. Ille habet
 uxorem tanquam non habeat qui ea utitur
 non ad voluptatis expletionem: sed ad li-
 berorum procreationem. Ille utitur hoc
 mundo tanquam non utatur qui diuitias re-
 tinet non ad voluptatem sed ad necessi-
 tatem et pauperum sustentationem. Ille
 gaudet tanquam non gaudeat qui inter per-
 spera non effertur per elationem: sed hu-
 militer recognoscit sue infirmitatis
 imperfectionem: homo angelicus est qui
 ab omni actu carnali abstrahitur: iuxta
 illud. Luce. xx. Filii huius mundi nubunt
 et traduntur ad nuptias. Illi autem qui di-
 gnus habebitur illo seculo nec nubent
 nec ducunt uxores. Equales enim ange-
 lis sunt: ille est et homo angelicus qui cum
 cetera inferiora despiciens solo amore
 dei pascitur. iuxta illud Thobi. xii.
 Et enim cum essem uobiscum uidebar
 quidem manducare et bibere sed ego ci-
 bo inuisibili et potu qui ab hominibus non potest
 uideri utitur. Homo diuinus est qui totus
 liter est conuersus in deum. De quo quidem
 est charitas et est ignis et est amor. Ille
 igitur est homo diuinus qui totus conuersus est
 in charitatem: unde dicit Chrysostomus de sancto
 paulo. Ut enim ferrum missum in ignem
 totum efficitur ignis: sic paulus charita-
 te successus totus effectus est chari-
 tas. Ille est homo diuinus qui totus fer-
 uet per ardorem dei: quem ardorem pete-
 bat Augustinus dicens. O amor qui semper ar-
 des et nunquam extingueris: deus meus
 accende me. Ille est homo diuinus qui totus
 liquefit per amorem. Canon. v. Nuncia-
 te dilecto quod amore languet. Secundo
 in euangelio erudimur: ut operibus
 bonis et officiis que nobis magis pre-
 tulerunt insistamus. Non enim omnibus omnia compe-
 tunt. Ambrosius in libro de officiis. Sepe
 quod alterum decet non decet. aliud in-
 ueni aptum aliud seni: aliud in pericu-
 lis aliud in rebus scilicet. unde secundum philosophum

Dominica palmarum

verecūdia i iuvene ē laudabilis nō
in sene. Silētū etiā laudabile est i
muliere magis q̄ i viro: et timor scōz
Aug. i nobis est laudabilis quē th̄ i
deo ponere est blasphemis rephēn
sibilis. Et iō in ista p̄cessiōe xp̄i nō
vñ oīa faciebat s̄ alij asinā adduce
bant. Alij vestimenta i via p̄sterne
bant. Alij ramos oliuaz et palmar
cedebāt. Alij iumētō vestimēta ip̄o
nebāt. Alij iubilabāt. Unusq̄sq̄ illō
officiū d̄z assumere ad q̄s videt ydo
neū magis se eē. Quidā sunt quib⁹
magis p̄petit assumere opa p̄nie si
cut sunt penitētes viri. De quibus.
Luc. iij. Facite fruct⁹ dignos p̄nie.
Ille fruct⁹ dignos p̄nie facit q̄ i cor
pore h̄z macerationē et i corde p̄tri
tionē. Isti significāt p̄ illos q̄ asinā
et pullū ad xp̄m deducebāt. Sicut p̄
asinā caro: sic p̄ pullū aīa designat.
Ille igit̄ asinā et pullū ad xp̄m addu
xit qui carnē et suā dat deo p̄ mor
tificationē: et aīam per cōtritionem
p̄s. Co: meū et ca. exul. i deū vi. Tūc
caro exultat q̄n puritate induitur.
Tūc cor exultat q̄n gaudēs cōterit̄
iuxta illud Aug. Ver⁹ penitens sem
p̄ doleat et de dolore gaudeat. Alij
sunt quib⁹ magis cōpetit et assumere
opa virtutū: orationum et gr̄e sicut
sunt viri p̄fecti. Isti significāt per
illos qui vestimēta sua i via sterne
bant. Vestimēta aīe diuersoz color
sunt varietates diuersarū virtutū.
De q̄b⁹ d̄r i p̄s. Astitit regina a dex
tris tuis i vesti. deau. circūa. varie
tate. Caritas em̄ facit colozē au
reū: hūilitas nigrū: puritas album:
meditatio passiōis xp̄i rubeū: cōtē
platio celestiuū viridē. Istavestimēta
stutū: tūc i via sternim⁹ q̄n ea i exē
plū alijs p̄bem⁹. Cesa. B̄ndicta illa
deo aīa cui⁹ hūilitas. alteri⁹ p̄fūdīt
superbiā cui⁹ paciētia p̄rimi extin
guit i racundiā cui⁹ obediētia pigri
tiam alteri⁹ racite increpat: cui⁹ ser
uoz inertis aīa erudit̄ a peris abstra
hit̄ virtutib⁹: nāt et cōponit: vt sic

cordis gr̄a cōsolationis atq̄ edifi
candiōis illuminat. Alij sunt quibus
magis p̄petit excitare se circa opa
mīe. Isti significātur per illos qui
ramos oliue ferebāt. Oliuū signū ē
pacis. Vñ romani q̄n pacē dabant
ramū oliue mittebāt. Oleū fomētū
est luminis et supereminet liq̄uori
b⁹ vniuersis. Ex quib⁹ p̄z q̄ ip̄a mīa
valz hōi invita: q̄ deū sibi pacificat
hoc signatū ē. Sen. viij. c. Ubi colū
ba attulit ramū oliue i signū diuine
clemētie. Valet i morte q̄ instar lu
cerne viam illuminat ne aīa i tene
bras cadat. Thob. iij. Elemosyna
ab oī perō et a morte liberat et nō pa
tiet animam ire i tenebras. Valet
post mortē: q̄ aīaz in celū subleuat.
Vñ dñs de mōte oliuēri i celū ascen
dit: q̄ ip̄a mīa in celū deducit. Alij
sunt quib⁹ magis cōpetit intēdere
circavictoriā tētationis: sicut sūt de
novo cōuersi q̄ multas patitur tē
tatiōes. Et iō oīz q̄ sint parati ne ex
improviso feriant̄ et habeāt timorē
dei tāq̄ scutiū et iusticiā bonoz opuz
tāq̄ gladiū. Ista tria tāgunt̄. Eccl.
ij. Fili accedes ad seruitutē de ista i
iusticia et timore et p̄para aīaz tuam
ad tētationē. Isti assignāt p̄ illos q̄
ramos palmarū ferebāt. Palma si
cut d̄r Istido. a fulmie nō feriri p̄hi
bet̄: q̄ tales a fulmie diabolice tēta
tiōis feriri nō p̄nt. vñ d̄r de martyru
b⁹ Apo. vij. Palme i manib⁹ eozū.
Alij sūt q̄b⁹ magis p̄petit intēdere
circa expositiōes scripturaz sicut
sūt p̄dicatores deuoti. Isti signant̄
p̄ ap̄los q̄ vestimēta sua iumētō ip̄o
suerūt. vñ dicit hiero. ibidē vestimē
ta q̄ iumētō supponūt est doctrina
virtutū vel p̄ vestimenta discretio
scripturaz itelligi p̄t: siue ecclia
sticorū dogmatū varietates q̄b⁹ nisi
aīa istruca fuerit et ornata sessorē
h̄re dñz nō meref. Isti igit̄ vestimēta
iumētō supponūt q̄ p̄ suas exhortati
ones aīam erudit̄ a peris abstra
hit̄ virtutib⁹: nāt et cōponit: vt sic

ibi xps sedeat: descat. Alij sunt qui
 bus magis cōpetit attendere circa
 deuotionē ofonuz: sicut viri p̄repla-
 tiui. Isti significant p̄ illos q̄ clama-
 bāt dicētes. Osāna filio Dauid &c.
 Ubi notatur q̄ in n̄ris ofonibus tri-
 plex p̄ditio esse d̄z. **P̄r̄ta** ē magna
 desiderij intentio: quod notat̄ i hoc
 q̄ clamabāt. **Int̄t̄uz** ei desiderium
 ai est quasi magn⁹ clamor in aurib⁹
 dei sic dixit moysi nichil loquenti.
 Exodij. xiiij. Quid clamas ad me.
Sec̄da ē magna spei p̄ceptio quod
 notat̄ in eo q̄ dicit̄ filio dauid. **U**
 tū ei sperare debemus q̄ n̄ras ofones
 exaudiat: tū q̄ p̄r̄ miam habuit. de
 quo d̄f. i. Wach. ii. Dauid i sua mia
 cōsecut⁹ est sedē regni in sc̄la. Tū q̄
 frat̄ n̄r esse voluit dū de stirpe dauid
 carnē assūpsit Ber. Puto me iā sp̄ne
 re nō potit os ex ossib⁹ meis: & caro
 de carne mea. **Tert̄ia** ē magna di-
 scretio q̄s notat̄ cū d̄f. Osāna i excel-
 sis. Et est osanna sc̄bz Remigij p̄po-
 sitū ex corrupto & integro q̄s̄ osi an-
 na. i. obsecro salua. Os̄i ei sonat sal-
 ua Anna ē inflectio obsecrāt̄s sicut
 pape amirātis. Discretio ei orātis
 notat̄ in hoc quod d̄f. Osāna i excel-
 sis. Qui ei petit salutē corpale petit
 in infimis: & iō nō petit discrete. Qui
 aut̄ petit celestē petit i excel sis **Ma-
 the. vi. q̄rite p̄mū regnū dei.** **Ter-
 tio** erudimur vt p̄spiratē mundanā
 salubri tristitia tēperem⁹: quod no-
 tatur p̄ hoc q̄ d̄ns t̄to honori & leti-
 cie lachrymas imiscuit q̄si vidēs ci-
 uitatē sup̄ illā fleuit **Luc. xix.** **Dun-**
 dana em̄ p̄spiras est sicut vinū pur-
 quod cito inebriat: insanire facit ni-
 si ex cōsideratiōe aduersitat̄s alicu-
 ius temp̄f. **Ecc̄l. viij. Cor sapiens**
 vbi tristitia est cor stultorū vbi leti-
 tia. Refert **Lactā** & poete tres hu-
 rias esse dicit̄. s. libidinē cupidita-
 tē irā. S̄z deus istis certos termi-
 nos dedit: vt hō v̄tat̄ p̄cupiscentias
 ad filiorū p̄creationē: cupiditate ad
 necessariorū p̄uisionē: et ira ad sub-

ditōrū correctionem. hec iste. Ideo
 autē vocatur furie q̄ nisi rep̄man-
 tāp̄ furiose & in sane se h̄nt. Nā libi-
 do adeo insanit q̄ trahit aiaz ad vo-
 luptates illicitas. **Sap. li. Uno pre-**
cioso vnguentis nos impleam⁹ et nō
 p̄tereat nos flos t̄pis. Nemo n̄r̄ sic
 exors luxurie n̄re cupiditas trahit
 ad rapinas & vsuras & fraudulētias
Sap. v. Existimauerunt lusum esse
 vitā n̄ram & cōuersationē vite p̄pos-
 itā ad lucrū oportere v̄ficunq̄ et ex
 malo acquirere. Ira trahit ad vidi-
 ctas & inimicitias: in iurias m̄ltas
Sap. ij. Opprimam⁹ pauperē iustū
 et nō p̄cam⁹ vidue nec veterano nec
 reueramur canos m̄lti t̄pis: sit au-
 tē fortitudo n̄ra lex iusticie. Rep̄mē
 de sunt igr̄ furie. **P̄r̄mā** furia. sc̄z
 libidinē rep̄mebat q̄ dicebat. **thob.**
viij. Tu scis d̄ne q̄ nō luxurie cā ac-
 cipio sororē meā: s̄z sola posteritat̄s
 dilectiōe. **Ecc̄l. xxv. A carnibus tu-**
is abscede illā ne semp̄ abutatur te.
Secūda furia. s. cupiditate rep̄-
 mebat ap̄ls qui dicebat. **i. Thimo.**
vi. h̄ntes alimentaz quib⁹ regamur
 his contenti simus. **Tert̄ia** furia
 sc̄z irā rep̄mēdā docebat **iob. xxvij.**
Nō te sup̄et irayt aliquē opprimas
puerb. x. fatuus statim idicat iray
 suam. qui aut̄ dissimulat inuriam
 callidus est. &c. **Sermo. ij.**

Ceter tu⁹

venit tibi mansuetus.
 D̄ns n̄r̄ iesus xps i h̄ic
 mundū veniens sempe
 vbiq̄ dilexit paupertatē
 et humilitatē sc̄z i natiuitate i vita
 in morte: post mortē. Nā in natiui-
 tate habuit humiles & pauperē ma-
 trē in vita pauperē societate i mor-
 te pauperē lectū. s. curē q̄ adeo fuit
 strict⁹ q̄ duo pedes ibi quiescere nō
 potuer̄t: sed vn⁹ sup̄ aliū fuit cōfixus
 Post mortē autem habuit pauperē
 sepulturā: q̄ nō in p̄prio: s̄z alieno
 sepulchro positus fuit. Ita etiā nūc

Domínica palmarum.

pauperē hūit equaturā. s. asinā: pul-
lū iō dicit pphā. Ecce rex tu⁹ venit
tibi māsuēt⁹ vbi dicit q̄ttuor in isto
rege fuisse. Pri⁹ fuit i eo sublimitas
diuina cū hūana ifirmitate: cū dī. Ec-
ce rex tu⁹ fuit ei rex i q̄ttū de⁹ sūmus
s; tu⁹ i q̄ttū fact⁹ ē hō ifirm⁹. Ex q̄ hī
i q̄ttū descēderit qm̄ de diuina sublimi-
tate vsq; ad hūanā ifirmitatē. nō ei
descēdere magis potuit qd̄ ide ma-
nifestat. Qm̄ ifra naturā diuinā est
nāsa āgelica. Infra naturā angeli-
cā est natura hūana. Infra naturā
humanā est pena. Infra penā ē cul-
pa. Infra culpā hō nichil est q; ni-
hil inferi p̄ctō. Xps̄ ḡ descendit in-
fra nāsa; diuinā: q; minor se ip̄o fa-
ctus est. p̄ hī. ij. Semetip̄z exinan-
uit fo: mam serui accipiēs. Sc̄do de-
scendit infra naturam angelicā: q;
paulomin⁹ ab angelis minorat⁹ in q̄-
tū. s. angeli hūit naturā impassibile:
et ip̄e hūit passibilem. b̄s. Minuisti
eum paulomin⁹ ab angelis Tercio
descēdit infra naturā hūanā in q̄ttū
opprobriū hōz fact⁹. b̄. Ego aut̄ suz
vermis et nō hō videbat̄ ei eē m̄ior
oī alio hōie q̄ sic fuit despect⁹: sic tu
it̄ p̄sūp̄: sic deturpat⁹ sic humiliat⁹.
Esa. lii. Non est ei species neq; de-
cor: et videmus eū et nō erat aspect⁹.
vñ nec reputauim⁹ eū. Quarto de-
scendit vsq; ad penam. Circa penā
aut̄ triplex est grad⁹. Est ei q̄dā pe-
na m̄ltuz ignominiosa sicut ē suspē-
sio in patibulo vbi latrones puniūt
Est q̄dam m̄ltum dolorosa sicut est
excoꝛatio quaz fuit passus sanctus
Bartholo. et adustio quā fuit passus
sanctus Lauren. Est q̄dam q̄ vtrūq;
h; sicut est crucifixio. Erat ignomi-
niosa: q; erat pena latronum. Et do-
lorosa. Tū p̄pter ueruositatē: q; fit
in locis ueruosis et maxime sensibi-
libus. Tū p̄p̄ p̄derositatē q; ip̄m
corp̄is p̄d̄ p̄d̄et̄: p̄tinne auget do-
lores. Tū p̄p̄ duritatē: q; non
statim mouunt̄ sicut illi qui gladio
feriunt̄. Usq; ad culpā aut̄ non de-

scēdit. Tū q; de⁹ erat i quē p̄ctm̄ ca-
dere nō potat. Tū q; dicebat vt nul-
lū h̄eret p̄ctm̄: q̄ n̄sa ueniebat a ufer-
re p̄ctā. Sc̄do fuit i eo imēsa caritas
cū magna n̄sa utilitate: cū dī. venit
tibi. i. ad utilitatē tuā i hoc ei oñdit̄
infinita ei⁹ caritas: q; iō ad nos uēit
vt p̄ suā passionē n̄sa; p̄curaret sa-
lutē De q̄ caritate dī ioh. xv. Maio-
rē hac dilectionē n̄eo h; vt aīaz suā
ponat q; p̄ amicis suis: et p̄iē hīc vī-
timū amoris. amor ei p̄ q̄ttuor signa
manifestat. Pri⁹o p̄ h̄ba: qm̄ ei cor est
plēnū amore: tūc os redūdat v̄ abū-
dat in sermōe. Luc. vi. Ex abūdātia
cordis os loquit̄. Sc̄do p̄ collata b̄-
ficia: et istud est maius q̄ primū. M̄-
ti em̄ bona uerbavel amatoris dice-
rent qui nō seruirent de rebus suis
Breg. Probatio dilectōis exhibitio
est opis. Tercio p̄ obsequia p̄ sona-
lia: et istud adhuc est maius. M̄ti ei
seruirent de substātia sua qui nō ser-
uiret de p̄sona sua. Sefi. xxi. Serui-
uit ia cob p̄ rachel septē ānis Quar-
to p̄ aduersa. et istud est vltimū vlti-
tra qd̄ aliud non inuenit̄. M̄ti enī
darent p̄sonam suā ad seruiendum
qui non darent aīam suā ad moriē-
dū. De isto signo dī. ii. Cor. xii. Li-
bentissime i pendā et sup̄p̄dar ego
ip̄e p̄ aiabus v̄ris. Ista aut̄ q̄ttuor: si-
gna amoris deus hūano generi oñ-
dit. Tpe ei legis p̄phaz oñdit suū
amorē p̄ uerba: q; tūc hōi documen-
ta dedit p̄ q̄ ad vitā puenire potuit
Leuiti. xxviii. Custodite leges me-
as atq; iudicia q̄ faciens hō uiuet i
eis Baruch. iij. B̄ti sumus isrl̄: q; q̄
deo placent sunt manifesta nobis.
Deinde oñdit nobis amorem suum
p̄ b̄ficia. Et hoc in lege añ legem: et
post legē: q; oī tpe b̄ficia sua dedit
sc; b̄ficia ualia: corp̄alia et sp̄alia
et p̄misit etiam dare celestia. Mat.
vi. Nōne anima plus est quaz esca:
et corpus plus q̄ uelamentū. Que-
rite ergo primum regnum dei. No-
mine aū: aīe intelliguntur bona spi-

Sermo. lvi.

ritalia. Nomine corporis bona corporalia. Nomine vestimenti bona spiritualia. Noie regni dei bona celestia. Est g sensus. No sic solliciti q̄rere nisi bona celestia: q̄ p̄r v̄r q̄vult vobis dare bona celestia dabit spūalia: si dabit bona spūalia dabit et corporalia: et si dabit bona corporalia dabit et spūalia. Quia q̄ dat maiora dabit et minora. Tandem x̄ps ad nos venit et signū amoris q̄d est p̄ obsequia p̄sonalia nobis ostēdit q̄n̄p̄ triginta tres annos p̄sona p̄r nobis servavit. infirmos sanādo / mortuos suscitādo / demones expellēdo. Act. x. Qui p̄trāsunt bñficiēdo oēs opp̄ssos a diabolo q̄m deperat cū illo. Ultimo ostēdit signū amoris q̄d est p̄ aduersa. q̄ sc̄m̄ Berni. pro nobis passus est dura s̄ba. duriora verbera. durissimaz crucis tormenta. Tertio in isto rege fuit māsuetudo cuz benignitate: cuz d̄r māsuetus. D̄r autē māsuetus q̄si manu assuetus sicut auis dōestica d̄r māsuetus q̄ ad ostensionē frusti carniū statim v̄it ad manus. Deo em̄ oliz erat valde durus q̄ q̄tūcunq̄ vocaret nō veniebat. s. in carnē: s̄z mō sic factus est māsuetus q̄ ad modicum desiderium n̄fz venit ad cor n̄fz. Sap. vi. Preoccupat q̄ se p̄cupiscunt vt illis se peior ostēdat. M̄xi autē sunt t̄sq̄ aues p̄tumaces et siluestres: q̄ lz deo ad eos veniat bona p̄posita inspirādo. t̄bi t̄n̄ ad em̄ ire nolūt suis inspiratiōib̄ obediendo Job. xlii. Ipi fuerūt rebelles lumini. ¶ Notādu m̄ sūt q̄ aues tribus de causis ad d̄nos suos nō reuertuntur: aut q̄n̄ sūt nimis replete: aut q̄n̄ sunt in deuoratiōe p̄rede occupate: aut q̄n̄ nō sunt bñ dōesticate. Sūt autē t̄z q̄dā q̄ ad x̄p̄m nō veniunt: q̄ diuitis sunt nimis repleti. Deut. xxi. Incrassatus est dilectus et recalcitrauit. Alti. q̄ spurcitissim̄ pet̄or̄ sunt pleni: si miles coruo q̄ ad arcē non rediit: q̄ deuoratiōi cadauer se dedit. Alti q̄ adhuc nō sunt bñ dōesticati. Aialia autē sue aues m̄xip̄r dōesticat. Que

dā ex flagellatiōe v̄r aliena v̄r p̄pa. Aliena sicut leo q̄ dōesticat q̄n̄ catu l̄ corā eo flagellat. V̄r p̄pa sicut catu l̄ q̄ dōesticat q̄n̄ sepius verberatur. Quedā dōesticat ex lōga cohabitatiōe cū hoib̄ v̄r dōesticis aialib̄. q̄dā v̄ni sūptiōe: sicut pueri dāt aub̄ v̄i nū bibere q̄n̄ ad loq̄ndū volunt eas docere. Quedā ex bñficiōz sp̄siōe. Nō ei est aliq̄d aial ita siluestre q̄d ex bñficiis nō har leuet t̄n̄ aliq̄ adeo fiunt siluestres q̄ dōesticati non p̄nt. Nec ex cōsideratiōe flagellari leonis. i. x̄pi. Luc. xlii. Si in viridi ligno hoc faciunt in arido q̄d fiet. Nec ēr ex inmissiōe alicui aduersitatis h̄ere. v̄. frustra cōstauit cōflator. Malicie ei eoz nō sūt p̄sumpte. Nec ex lōga p̄uersatiōe cū v̄r s̄ctis imo q̄d det̄e aliq̄n̄ bonos cōmaculāt. osee. vi. In domo isrl̄ vidi horreduz. Ibi fornicatiōe effraī cōram la r̄ isrl̄. Nec ex potu d̄nici sanguis quē x̄ps nobis dimisit ad bibēdum Deut. xxxij. Sanguine v̄ne biberent meracissimi. Nec ex assiduis bñficiis. h̄ere. xxxij. feriā cū eis pactū s̄p̄itū n̄ desinā eis bñfacē. Quarto in isto rege fuit hūilitas cū leuitate cuz d̄r. Sedēs sup asinā. Magna hūilitas fuit q̄ sup asinā sedere voluit talis ac tāt. Quod tribus causis fecit. p̄io v̄r supbiā p̄latoz m̄torum cōsideret q̄ delectat̄ i mulis et magnis eq̄s: i frenis argēteis: i sellis depictis: calcarib̄ deauratis: et aliis p̄cipis. v̄n̄ p̄ illud. Sedēs sup asinā: sub d̄r zac. ix. Et disingā q̄drigā de effraī et equū de h̄ir̄z. Ser. mistri x̄pi sūt: et serui sūt ari x̄po h̄orati i cedūt de bonis d̄ni: a deo honorē nō defert. In his q̄z q̄tidie viget meretrici n̄itor hystriōic̄ h̄it̄ regi appar̄ v̄l calcaria s̄p̄ altaria fulgēt. Adē M̄iro: de clericis q̄ aliud c̄volūt: aliud videri h̄itu milites q̄stu rustici actu neutrū exhibēt: quia nec vt milites pugnat. nec vt rustici laborant. nec vt clerici euāgelisat: et d̄v̄trūq̄z appe

Do. palmarū.

tūytrūq; pfundūt. scōo vt p māsiue
tos se q̄scēcē demōstraret. nō ei q̄scēcē
sup dectarios. i. supbos nec sup pa
lefredos. i. vani ḡholosq; sup asinā
i. alam māsiuetā. Chū. Nō sedet in
curru aureo p̄ciōsa purpura fulgēs
nec ascēdit sup feruidū equū discor
die amatorē z litis s; sup asinā tran
quillitatis et pacis amicā. Tertio
vt i quo statu homo erat oñderet:
q; simili s erat bestis et iumentis.
hoc signatū est. Danie. iiii. Ubi dī
de Nabuchodonosor. Lūciēt te ab
hoib; z cū bestiis atq; feris erit ha
bitatio tua: fenum vt bos comedēs.
Septē q; p̄ tēpora mutabunt sup te.
Sicut autē dī i hysto. scola. Ista non
est passus scōm corpis imutationē:
s; scōz mētis alienationē: z sublat^o
est ei sēsus z vsus ligue. Et videbat
sibi q; eēt bos siue taur^o i anteriori
b^o in posterioribus autē leo. Daniel
q; p̄ eo orabat ita q; septē tpa. i. se
ptē anni ad p̄ces suas i septē mēses
reducti sūt. i. q̄b; septē p̄ q̄draginta
dies i sanā patiebāt p̄ alios hō qua
dragita ad cor reuers^o flebat z ora
bat ita q; ex magnis fletib; ocli ei^o
vt caro facti sūt. M̄ti autē ad eū exi
bāt z eū videbāt. Cōplet; autē septē
mēsi; reuocat^o est. Noluit ei statiz
regnare s; vsq; ad septē ānos p̄nīaz
egit panē z carnes nō comedēs z vi
nū nō bibēs. ex hac hystoria q̄tuor
eliciunt. P̄: io q̄lis ē hō i statu pcti
q; s; iis bestiis p̄s. hō cū i hōie eēt
nō itellexit: p̄pat^o est i umēt; i sapien
tib; z s; iis fact^o est illis. Bern. Ecce
quō de grege bestiar; factā est nobis
creatura: puto iumēt adicerēt si loq
fas eēt. Ecce adā q̄si vñ^o ex nobis
fact^o est. Scōo q; sūt illa pctā q; alam
assimilat bestiis q; q̄dē sūt luxuria z
ferocitas nimia: hoc signat ex eo: q;
sibi videbat q; eēt bos siue taur^o in
anteriorib; z leo i posteriorib;. Nā
in taurō feruēs luxuria: i lede affre
nata supbis significat. Tertio qui
lib; hō dz eēt i statu p̄nīe: q; dz ofoni

b; z fletib; i sistere: z alioy; scōy; sup
fragia iplo: are. Que quāte virtutis
sint p̄z: q; daniel p̄ suas orōnes se.
ptē ānos mutauit i septē mēses 3a.
vl. Multū ei valet de p̄catio iusti af
sidua. Quarto quā hō se debeat
hēre p̄ pactā p̄nīaz: q; scz dz sp̄ time
re z vsq; ad mortē i bōis opib; p̄se
uerare. Eccli. v. De p̄piciatu pctōy;
noli esse sine metu. Eiusdē. xviii. nē
verearis vsq; ad mortē iustificari:
qm̄ merces dei manet i eternū zc.
¶ Sermo. iij. de eodem.

Dutima au
tē turba strauēst vesti
mēta sua i via zc. Maio
rē sp̄ i vita sua x̄ps fa
miliaritatē h̄bit cū paupib; h̄uilib;
z simplicib;: q; cū diuitib; potētib;
sapiētibus i mo de oib; diuitib; nō
habuit aliquē amicū nisi vñ solum
scz zachē. de quo h̄r Luc. xix. Et de
oib; potentib; nisi vñ solum. s. centu
rionez. De quo h̄r. Mar. viii. Et de
oibus sapientibus nisi vñ solum. s.
nichodemū: de quo h̄r. Johā. iij. h̄le
est q; hodierna die q̄ diuites potē
tes sapientes. s. scribe et pharisei
mortem x̄pi tractabant. tunc pau
pes h̄uiles z simplices. i. turbe x̄pm
honorabant et ip̄m p̄cessionā in
hierusalem deducebant. ¶ Notan
dum autē q; in hac die triplex p̄ces
sio celebrat. P̄: ia ē qua x̄ps de mō
te oliueti vsq; i hierusalē honorabi
lī fuit associat^o. De qua p̄cessione
agit i euāgelio hodierno In qua p̄
cessiōe scōz Bern. t̄plex obsequy; x̄po
fuit exhibitū p̄mū a iumēto cui i
sedit. Scōz ab his d̄ vestimēta i via
p̄sternebāt. Tertū ab his qui ra
mos de arborib; cedebāt. possum^o
etiā addere quartū q̄b; fuit exhibi
tū a pueris d̄ eū laudabāt. per ista
iḡ significat q; debem^o deo serui
re z obsequy; exhibē de oib; q; i no
b; vt circa nos sūt p̄: io b̄vocib; n̄fio
vt scz deū laudem^o istō designat ut

pueri q̄ p̄p̄z laudabāt. Et istud ob
 sequū ē deo valde acceptū. ps. Sa-
 crificiū laudis honorabit me. Dicit
 aut̄ ista laudatio fieri corde ore et
 ope Aug. i lib. omel. Qui nō p̄ualet
 laudare vocib⁹ laudet bōis opibus
 assiduis bōis ofonib⁹ bōis cogita-
 tiōib⁹. Sūt aut̄ q̄dā q̄ laudāt ore s̄ h̄
 corde. Math. xv. pp̄ h̄c labijs me
 honorat: cor aut̄ eorū lōge est a me.
 Alij s̄ q̄ laudāt ore: s̄ nō ope Aug.
 vbi supra. Si malevius r̄ bōa dicit
 nō me laudas. si cepis b̄vivere et
 merit⁹ tuis tribuis nō me laudas.
 Rurs⁹ si fueris q̄si iust⁹: de iusticia
 tua istar⁹ lcefferis r̄ alios i tui p̄pa-
 ratione p̄tēp seris non me laudas.
Secundo debem⁹ servire deo de reb⁹
 nris. vt. s. mie opa faciam⁹ r̄ ofida
 m⁹ q̄d significat i illis q̄ ramos oli-
 uarū terebāt p̄ oliuā ei mīa signifi-
 cat q̄ sex ramos h̄z: q̄ sex mie opa
 p̄tiet q̄ sūt vestio poto: cibo: tectum
 do. visito soluo quot q̄ mie opa faci-
 m⁹ q̄si tot ramos de hac arbore ici-
 dum⁹. Qui libz aut̄ ram⁹ hui⁹ arbo-
 ris deū ad mīaz sciat. Mat. xv. Bti
 misericordes q̄m̄ ip̄i mīaz p̄se q̄ntur
Tertio debem⁹ deo servire de exē-
 plis nris vt bona exēpla proximis
 p̄beam⁹. Istud signat i illis q̄ suave
 stimēta i via p̄sternebāt. Vestimē-
 ta aut̄ aie sūt ip̄a bona opa. Apoc.
 xvi. Beat⁹ q̄ vigilat r̄ custodit ve-
 stimēta sua ne nud⁹ abulet. illi igit̄
 vestimēta sua i via sternūt q̄ p̄ bōa
 sua opa exēplū b̄vivēdi primistri-
 buit. sūt q̄dā q̄ ista vestimēta nolūt
 i via sternē: s̄ s̄ i dorso tenē: nolen-
 tes aliqua bōa opa plus alij facere
 timētes lanis glie motū icurrere.
 cū tñ dicat Math. v. Sic luceat lux
 v̄ra corā hoib⁹ r̄c. Aug. Si times i
 pctōres s̄ h̄ebis imitatores. dñt igit̄
 r̄steri⁹ tenē sincerā itētiōez r̄ p̄teri-
 us bōa opa ofndere ad edificationē
 Berni. Sic sit op⁹ publicorū tñ itē-
 tio remaneat i oculo alij sūt q̄ non
 sternūt vestimēta sua s̄ alia q̄. s. h̄nt

mala opa sed bona s̄ba. De quibus
 dicit. Mat. xxij. Quęcūq̄ dixerit vob⁹
 servatez facite: sc̄bz opa eorū nolite
 facere Alij sūt q̄ nō ponūt i via vesti-
 mēta sua s̄z laq̄os r̄ retia. p̄lati q̄ h̄nt
 malā vitā r̄ piculosā doctrinā: q̄ sunt
 alij in sc̄dalorū r̄uinā. Osee. v. La-
 que⁹ facti estz speculatiōez rete exp̄s
 sum r̄c. Quarto dē m⁹ servire deo de
 cordib⁹ nris vt. s. cor dā viridia: flori-
 da s̄z geram⁹ q̄d signat i illis qui ra-
 mos palmarū terebāt palma ei flo-
 ret i v̄e autūno: estate: r̄ hyeme. per-
 ver. significat iuuet⁹ vbi oia florēt:
 p̄ autūnū senect⁹ vbi folia cadūt. p̄
 estate p̄spitas p̄ hyemē aduersitas.
 illi igit̄ sūt sicut palma quorū cor nō
 p̄ arefcit: s̄z s̄p̄viret. r̄ i iuuetute per-
 feruo: ēz i senectute p̄ p̄seuerācie vi-
 gorē. r̄ inf. p̄spa p̄ tēpantiā inf. aduer-
 sa p̄ patiētiā. p̄. Iust⁹ vt pal. florēt r̄c.
 Quinto dē m⁹ servire deo de corp⁹
 nris vt. s. x̄pm̄ in corpe nro p̄ morti-
 ficationē portem⁹. Isti tales signan-
 tur p̄ iuuetū cui x̄ps insedit q̄ dicūt
 cum. p̄pha. Ut iumentū fact⁹ sū ap̄s
 te. De talib⁹ d̄r. s. Cor. v. S̄tificate
 et portate dñm̄ in corpe v̄ro. Col. iij
 Mortificate mēbra v̄ra q̄ sunt super
 terrā. Nō dixit viuificate v̄l occidi-
 te. sed mortificate. Illi viuificant
 qui corpe sūū in delictis nutriūt r̄ in
 mēbris suis vicia regnare pmittūt
 De quibus d̄r. i. Thimo. v. Vidua q̄
 in delictis est viuens mortua est. Al-
 li occidunt qui p̄ nimia abstenen-
 tia sic se debilitāt q̄ cum vitija na-
 turā necāt. Jō monet ap̄s ibidem.
 Noli adhuc aquā bibere sed modi-
 covinocere. p̄pter stomachuz r̄ fre-
 quentes tuas s̄firmirates. Illi mor-
 tificant qui in naturā nutriunt: vitia
 extingunt. De quibus d̄r. Rom. xij
 Tribentis corpe v̄stra hostiam vt-
 uentem. r̄c. vt dicit. S: eg. hostia q̄p-
 pe immolatur r̄ v̄ra est quando ab
 hac vita homo non deficit et tñ se
 carnalib⁹ desiderijs occidit. Secun-
 da p̄cessio sūt qua s̄ h̄r̄ n̄ vsq̄ ad

Indie Sancto pasche.

caluarie loci ignominiose ē deduc-
 ct^o de q̄ legit i passiōe q̄ hodie i mis-
 sa recitat. Ab ista p̄cessiōe q̄dā re-
 cessef̄t: s; postea redief̄t sicut apli
 q̄ relicto eo fugerūt: 7 fidē amisef̄t.
 S; postmo dñi fidē recuperantes re-
 dief̄t ad xp̄m. Quidā recessēf̄t 7 nū-
 q̄ redief̄t: sicut iudas q̄ abiēs laq̄o
 se suspēdit. Quidā nūq̄ recessēf̄t si-
 cut h̄go brā 7 cetera mulieres q̄ iux-
 ta crucē iesu sp̄ stetef̄t. S; cū p̄ia p-
 cessio fuerit magne leticie 7 iste sit
 magne f̄sticie: q̄re eccl̄a vtrūq̄ cō-
 iūgit, s. leticiā 7 tristiciā legēs evā-
 gelii q̄ ē tāti gaudii 7 honoris: 7 pas-
 sionē q̄ su ut tanti ludibrii 7 doloris.
 p̄t dici q̄ hoc fit tribus de causis
 p̄ia ēvt of̄ndat q̄ta i volūate h̄mana
 7 d ignitate mūdana sit istabilitas 7
 breuitas. Ber. ab eodē pp̄lo 7i eo-
 dē loco 7 ip̄o t̄p̄e paucis dieb^o iter-
 posit^o p̄io cū tāto triūpho suscept^o
 7 postea crucifix^o ē. O q̄ dissimile ē
 tolle tolle crucifige eū b̄d̄ict^o q̄ve-
 nit in oīe dñi. o q̄ dissimile ē: rex isrl̄
 nō h̄m^o regē nisi cesarē: q̄ dissimile
 ē ramus 7i t̄p̄e 7i crux: flores 7i splecui
 p̄sternebāt^o v̄ est m̄ta aliā eccl̄a ecce ex-
 uif̄t for̄s mitif̄t s̄ ea. cui dixēf̄t of̄ā-
 na. i. salua obsecro tūc dixēf̄t alios
 saluos fecit seib^o saluū facē nō p̄t.
 Sc̄da ēvt of̄ndat q̄ tēperādā ē mun-
 dana p̄spitas meditatiōe. s. mortis
 v̄ alicui^o aduersitatis de facili p̄ti-
 gētis. iō ei nimia p̄spitas salomo-
 nē ifatuauit: q̄ ip̄az tēpare nesciuit
 istā p̄spitatē 7 mūdanā leticiā ho-
 die xp̄s 7 eccl̄a tēparuit. Xp̄s dupl̄
 p̄io i hoc q̄ honorē sibi exhibitū
 in tāta hūilitate suscepit q̄ nō sup̄
 palefredū s; s̄ asinaz sedere voluit.
 sc̄do i hoc q̄ tāto honori lacrimas
 admiscuit dñi s̄ hierl̄z fleuit vt ha-
 bef̄ Luc. xix. eccl̄a ēt mūdanā p̄spi-
 tatē tēperādā docet dñi leticie p̄ces-
 siois adiūgit tristiciā passiōis Ber.
 Optie p̄cessiōi passio ē p̄iuncta vt dis-
 cam^o nulla leticia hui^o sc̄li fiducia
 h̄re sciētesq; extrema gaudij luct^o

occupat. t̄ta ēvt of̄ndat quāta i h̄o
 qui honorē appetū sit fatuitas. fa-
 tuus est esset qui cū honore ad mor-
 tez deduci vellet. fugit xp̄s i vita
 honorē regium vt h̄f. Joh. vi. nunc
 autem ad mortē vadēs suscipit ho-
 norē ipensū vt ostēdat q̄ cū h̄c vi-
 ta q̄dā sit curs^o ad mortē: tale ē i vi-
 ta h̄c honorē appetere q̄le ēēt ad
 mortē cū honore velle p̄pare. Ber.
 Qui p̄nti suauitate capif̄t q̄si p̄ ame-
 na prata ad iteritū ducif̄t. mors iḡ
 adueniēs of̄dit fatuitatē eē in hac
 vita p̄spitatē v̄ honores q̄rere. fa-
 tuū eī ē tot diuitias p̄gregare cū h̄
 possit h̄o nisi saccū 7 p̄cilū portare
 Job. xvi. Saccū p̄sui sup̄ cutē meaz
 7c. fatuū ē corp^o i delitijs enutrire
 q̄ postmodū vermes i cibū debent
 h̄re. Eiusdē. xvij. putredini dixi p̄-
 me^o es m̄f̄ mea 7 for̄: or̄ mea h̄mib^o.
 fatuū s̄ alios velle exaltari quē i
 breui p̄tigit a bestias p̄culcari. eccl̄.
 x. Q̄n ei morit h̄o hereditabit besti-
 as: serpētes 7 h̄mes t̄ta p̄cessio est
 quā hodie facit eccl̄a i q̄ plura no-
 tant mysteria primū ē q̄ ordinate
 dñi icedē. Si ei aliq̄s subsisteret v̄
 retro rediret v̄ nimis curreret p̄-
 cessionē t̄baret. Subsistit tepidi et
 negligētes apoc. iij. v̄tinā frigidus
 esses aut calid^o: s; q̄ tepid^o es 7c. re-
 tro redef̄t recidiuātes. Luc. ix. Ne-
 mo mittēs manū suā ad aratru et
 respiciens retro. 7c. currūt p̄sumē-
 tes. Prou. xiiij. Substātia festiata
 miuet 7c. Sc̄d; ē q̄ cito ramū oliua-
 rū 7 palmarū v̄bi haberi possūt de-
 bēt de ferri p̄ oliuā m̄la d̄signaf̄. am-
 br. i lib. sermonuz. sine cā ramū oli-
 ue portat q̄ epa m̄ie non amat. per
 palmā significat victoria. Tū q̄ ar-
 bor illa dedicata erat marti. Tum
 q̄ victores ide coronabātur. ambr.
 vbi supra. Sine vtilitate palmā por-
 tat quē diabol^o decipiēdo supat. ter-
 tiū ē q̄ cruces portat 7 cāpane pul-
 sātur. vt demōes videāt v̄ v̄illa dei
 7 audiāt tubas dei: sic territi fu-

gāt prop̄ hanc causā pu llantur cā
pane ⁊ cruce exaltātur qm̄ tēpesta
tes p̄citant. Quartus ē q̄ versiculi
clausis isuis decantātur. Qd̄ sit du-
plici de cā. Quaruzyna est littera-
lis ex eo q̄ fuerit a clauso p̄mitis
decantati. Theodulph⁹ ei aurelianē
sis ep̄s false apud Ludouicū ipera-
torē ab iudis accusat⁹: ab ip̄o ē in
custodia addeganis mācipat⁹ q̄ i ra-
mispalmay illos versus a se editos
p̄sente iperatore ⁊ p̄cessiōe claus⁹
in carcere: aperta tam ē fenestrade
cātant. Qui in t̄stū iperatori pla-
cuerit q̄ mox a viculis ip̄z absol-
uit. Secūda ratio ē mystica. temp⁹
ei illud signat tēpus veteris testa-
mēti i q̄ adhuc ianua regni celest̄
clausa erat ⁊ velamē legalis adhuc
positū erat s; i parasceue ⁊ ianua fu-
it apra quātū ad p̄cū solutionē ⁊ ve-
lamia remota quantū ad mysterio-
rū expositionē. Et tūc iō vers⁹ agy-
os in aperto decantatur ⁊ cortine q̄
velabant altare penit⁹ remouent̄.
¶ In die sc̄to pasche. ¶ Ser. i.

Maria magda

lene ⁊ maria iacobi et
salome emest aroma-
ta ⁊ c. Mar. vlti. pauci
sūt q̄ amici diligāt i vi-

ta q̄ fere oēs amici diligūt pp̄ sua
nō pp̄ se. Eccl. vi. est amic⁹ socius
mēse ⁊ nō p̄manebit in die necessi-
tatis. pauciores q̄ diligāt i morte i
mo sepe filij parētib⁹ aduersantur
qm̄ i morte volūt aliq̄ ordiare. pau-
cissimi q̄ diligāt post mortē: q̄ post
modicū tēpus amici obliuiscūtur.
ps. Obluioni dat⁹ sū tāp̄ mortuus
a co: de. Iste aut̄ sc̄tē mulieres xp̄m
dilexerūt in vita: q̄ sequebātur eū p̄
dicātē. Luc. viij. sequebat̄ eum ma-
ria magdalēa ⁊ iohāna vxor: chuze
pcuratoris herodis ⁊ alie multe q̄
ministrabāt ei de facultatib⁹ suis.
Dilexerūt in morte. q̄ sociauerūt se
ei i cruce p̄dētī. iō. xij. Stabat iux

ta crucē iesu m̄ ei⁹ ⁊ c. Dilexerūt p̄
mortē: iō vnguēta pauef̄t vt corpus
ei⁹ inūgerēt. et hoc ē qd̄ maria ma-
gdalēa ⁊ iacobi ⁊ salome ⁊ c. In hoc
igit̄ euāgelio de fb⁹ sit mēto. p̄rio
d̄ sc̄taz muliez deuotiōe. Quaz d̄
uotio oñd̄it quātū ad tria. p̄rio quātū
ad n̄iey p̄sonay. describunt̄ em̄
tres. s. Maria magdalena: ⁊ maria
m̄ iacobi. s. m̄ ioris: ⁊ maria filia sa-
lōe. p̄ia xp̄o nihil atinebat nisi fide
⁊ deuotiōe. due seq̄ntes erāt ei⁹ ma-
terte. vñ d̄r Ex ioachi cleopha salo-
me tres āna marias q̄s habuit un-
xit ioseph alpheo zebedeo vñ hec
mat̄ hec q̄ttuo: illa duoz. Iūctā em̄
ioseph. s. btā virgo fuit m̄ vñ. s.
xp̄i. Iūctā alpheo fuit m̄ q̄ttuo: s.
iacobi minoris symōis ⁊ iude ⁊ io-
seph. Iūctā zebedeo fuit m̄ duoz.
s. iacobi maioris ⁊ iohānis euāgeli-
ste. Sc̄to oñd̄it eaz deuotio quātū
ad op̄ deuotū: cū d̄r. Emest aroma-
ta. i. vnguēta aromatica cōsuetudo
ei erat iudeoy vngē corpa mortuo-
rū vt p̄seruarent̄ a fetore: ab incine-
rōne ⁊ a v̄miū corrosiōe. s; ille mulie-
res erāt decepte q̄ cū corp⁹ xp̄idei-
tate eēt ibalsamatū si p̄ mile ānos
in tra iacuisset nō potuisset putre-
fieri nec scinerari nec inde vermes
ghari. p̄. Nō dabis sanctū tuū vide-
re cor. ¶ Tertia oñd̄it eaz deuotio
quātū ad opus festinū. cū d̄r. ¶ Et
valde māe. s; si erat valde mane q̄
modo iā ort⁹ erat sol. dicēdū q̄ ille
mulieres in ciuitate habitabant se-
pulchrū autē eēt ciuitatē erat valde
mane venerūt. i. venire icepef̄t sed
iā ortus erat sol qm̄ puenerūt: ¶ Et sol
duplicit̄ d̄r ort⁹ vel quātū ad fulgo-
rē suū q̄ d̄r auroa vñ quātū ad spaz
suā. p̄rio modo ort⁹ erat sol. Unde
dic̄t aug. Orto iā sole. i. cū celū ob-
oriētis p̄te iam albesceret. vel nose
solis xp̄s itelligit̄ q̄ dupliciter fuit
ortus sc̄z de matris vtero p̄ natiui-
tatē p̄osā. ⁊ de sepulchro p̄ resurre-
ctionē gloriosā. Est ḡ sens⁹ valde

Do. in passio.

mane veniunt. s3 t3 t3 r3 ver3 sol. x3 p3
q3 p3 i3 fuerat or3 t3 natiuitate carnaſi
ſa erat or3 t3 u3 natiuitate celefti. Q3
ſiut d3 r3 v3 na ſabato3 p3 t3 ellig3 d3 u3 e3 p3 ia
die ſabb3. q3 n3 ſic d3 n3 ca d3 r3 dies ei ali
ter a iudcis ali3 a rom3 ſis ali3 nota
tur ab eccl3 ia. iudei ei noſant ipos
a ſabbato dic3 tes. p3 ma ſabbati ſe
c3 ſida ſabbati 3 ſic de ali3 s. Et hoc. p3
p3 t3 reuer3 t3 i3 ſabbati in q3 de3 re d3 e
uit: in q3 opa ſua p3 fecit 3 qu3 p3 oſb3
ſactificauit. Rom3 ſi noſ ant dies a
planet3 3 maxie ab illo q3 p3 ſe hore
illi d3 icid3 ſia ſ. Et q3 ſold3 ſat p3 ſe ho
re diei d3 ſia ſ id3 illi d3 i3 e3 rocab3 ſt die3
ſolis 3 ſic de ali3 s. Mi3 ſ ſabbati
vocab3 ſt die ſat3 ni: q3 p3 ſe hore illi3
diei dom3 ſia ſaturn3. Eccl3 ia noſat
dies a fer3 d3 s dic3 s. Fer3 ſ ſc3 b3 a. fe
ria t3 ſia 3 ſic de ali3 s. Et e3 id3 e3 feria
q3 ſ cellatio. U3 n3 a3 t3 q3 die ſol3 n3 e3 feri
3 3 appelleg3 ſt q3 ab ope ſeruili cel
ſabat. v3 d3 ſ feria a fer3 e3 d3 i3 o3 victimis
q3 i dieb3 ſ fectimis ſacrificia offere
b3 ſt. Modo a3 ſt eccl3 ia omn3 die ap
pellat fer3 ſ: q3 oſm i3 p3 e3 a vit3 ſ e3 cel
ſad3 u3 v3 d3 ſ feria a fier3 i: q3 o3 ſ dies ſa
cti ſiut p3 fiat 3 fact3 e3. p3. dixit 3 fact3
ſiut. ſef3. j. ſiat lux 3 facta e3 lux. 3 ta
ct3 e3 v3 ſpe. 3 c. S3 quare beata h3 go
c3 iſta ſ mulierib3 ad monum3 t3 m
n3 venit d3 ic3 p3 t3 q3 triplici de cauſa
p3 ſia eſt q3 n3 potuiſſet ſuſtinere vi
dere ſepulch3 ſ ſu3 i3 qn3 gladiu3 do
loris. al3 m eiu3 p3 ſoraſſet. Secunda
eſt q3 in paſceue 3 ſabato tant3 ſe
macerauerat 3 ſleuerat q3 p3 nim3 a
debilitate ſuſtinere ſe n3 valebat. v3 ſi
ſc3 m. Bern3. oportuit q3 de lo co paſ
ſiois iter man3 diſcipulo3 tanq3 ſe
miu3 a ad domum p3 p3 i3 a3 d3 eſt reſt
Aug. Illa q3 p3 e3 p3 ia ma3 i3 man3 do
lore eu3 l3 ſ 3 p3 cto3 a3 delicata p3 t3 u
d3 ſ: ita ip3 a viſcera om3 ſa fatigau3
rat 3 m3 b3 i3 v3 i3 ſeſu3 d3 eſt i3 e3 a3 v3 g
p3 uenire potuiſſet ad x3 p3 i3 fun3. Ter
ti3 e3 ſciebat q3 x3 p3 ſ reſurr3 exerat et
q3 i monum3 t3 o corp3 n3 erat. et p3 e
cred3 d3 ſ e3 a ſio3 ſ ſibi i3 a3 apparuerat

quod tripliciter oſd3 p3 t3. P3 io per
auctoritat3. Sedul3 e3 ag3 s de x3 p3 i
appariti3 o3 d3 icit. Semp3 h3 go man3 s
hui3 ſe viſib3 aſt3 s. Luce pal3 d3 ſa
p3 i3 obtulit. Sec3 d3 o p3 rom3 ſe eccl3
ſie approbat3 e3 p3 ſuetudin3. Sum3 e3
p3 t3 i3 t3 e3 i die paſche ad ſc3 ſam mari
3 3 maior3: p3 ma3 ſa3 ſa3 ſtation3 e3 per
hoc iu3 s beate marie p3 ma3 ſa3 fact3
ſuiſſe appiti3 o3. Tertio p3 qua3 d3 a3
moral3 ron3 e3: x3 p3 ſ ei p3 cepit hono3
pat3 r3 tu3 3 matr3 tu3. S3 q3 l3 ſ ho
no3 e3 ſt ſi aliq3 d3 e3 v3 l3 tra mare veni3 s
p3 ſonas extraneas p3 io viſitaret et
matr3 de ſua ab ſ3 t3 na doſolat3. v3 l3 t3 o
viſit3 d3 a3 accederet. Sic x3 p3 ſ m3 f3 s
n3 m3 l3 t3 u3 honoraſſet ſi p3 alio3 s ſ ſua
reſurrecti3 o3 letificaſſet 3 t3 ad3 e3 m3 f3 i
deſolate appuiſſet. Sc3 b3 o ſit m3 t3 io
de monum3 t3 i clauſi3 o3 3 apti3 o3 e3 cu3
d3 r3. Quis reuoluet nobis lapid3. 3 c.
Monum3 t3 u3 ei ſp3 l3 ic3 ſ clauſu3 e3 erat.
ſc3 z gr3 d3 i3 s lapidis ad oſt3 u3 aduolu3
ti3 o3. ſigilli appoſiti3 o3 e3 r3 m3 l3 i3 t3 u3 d3 e3 pu
tati3 o3 3 i3 o3 m3 l3 i3 e3 s n3 ſp3 d3 ſt ſe poſ
ſe i3 t3 rare q3 3 lapid3 t3 ſ gr3 d3 e3 remo
uere n3 poſſ3 t3 3 milites eaſ fuga
r3 t3. 3 ſigillu3 oſ ſid3 i3 ſ fr3 g3 ere n3 aude
r3 t3. 3 x3 p3 ſ aſt3 q3 exiuit ſ clauſo3 v3 ſo ma
tris 3 q3 i3 t3 rauit ad diſcipulo3 ſ ianuis
clauſis ip3 e3 de ſepulch3 o3 exiuit ſal
uis ſigillis. d3 r3 i h3 yſtor3 ia ſcolaſtica
q3 a3 no3 d3 ſi. M. cxx. cuid3 a3 monacho
ſc3 t3 Laur3 t3 i3 s extra muros miranti
de cigulo ſuo de q3 clet3 e3 rat iſoſuto
3 p3 iecto aſi e3 li3 v3 o3 i3 aere facta e3 ſic
potuit x3 p3 ſ clauſo3 p3 d3 ire ſepulch3 o3
Tertio ſit m3 t3 io de a3 g3 elica viſi3 o3 e3
c3 u3 d3 icitur. Videſt iuuen3 e3 3 c. v3 b3 i de
ſcribit3 q3 t3 u3 ad quattuor. p3 io q3 t3 u3
adſit3 u3 cu3 d3 r3. Sed3 t3 e3 in dextris Gre
go. Quid p3 ſiniſtra3 niſi vita p3 ſe3 ſ
Quid per dextera3 niſi vita perpe
tus deſignat. Q3 q3 red3 p3 t3 o3 noſter
i3 a3 p3 ſentis vite corruption3 e3 tran
ſierat recte a3 g3 el3 q3 n3 ſciare ei3 p3 h3 e
n3 v3 it3 a3 v3 n3 erat i3 dextera ſede3 bat.
Sc3 b3 o q3 t3 u3 ad habit3 u3: c3 u3 d3 r3. cooper
tus ſtolla c3 d3 ida. Severin3. Stola

Sermo .ii.

ista nō ē ex mortali vellere s; ex vi
tali virtute splēdēs celestium se h
terreno colore: dicēte propheta. a-
mict. lue sicut vestimēto et de iust;
dī tūc iusti fulgebūt sicut sol. greg.
Stola cādida coopr' appuit q; se sti-
uitat; nre gaudia nūciauit. cādor ei
vestis splēdore denūciat nre festi-
uitatis Mathe' aut dicit q; a' pect'
ei' erat sicut fulgur ⁊ vestimēta ei'
sicut nix fulgur est de celo: nix de
fra. Per q; dat' itelligi q; i xpī re-
surrectiōe frēis celestia sūt pūctā
Scōz aut' Greg. i fulgure froz timo-
ris ē i nūe blādīmētū cādorū p q; d'
dat' itelligi q; xp̄s i iudicio tribilis
erit p̄ctōib': ⁊ blād' iust;. Tertio q;
tū ad etatē cū dī. vidēt iuuenē ad
iuuenē q; oēs i etate iuuenili re sur-
g. 19. Seuerin'. vidēt iuuenēz vt
traherēt nre resurrectiōis etatem
q; scit resurrectio senectutē ⁊ vbi
a ⁊ mori nescit ibi etas nec ad-
tūc trimēta nec idiget scemē
s. vñ iuuenē h senē nō iatē s; iocū
dā vidēt etatē. Quarta q; tū ad lo-
cutionē. Allocut' est ei m' hies tri-
plicif. Nā p̄mo eas p̄fortauit dicēs
Nolite expauescere: Sicut dicit. ij.
Corith. xi. Sathanas trāfigurat
se i āgelū lucis In hoc tñ bon' āge-
l' a malo discernit: q; bon' āgel' in
p̄cipio treret ex suo fulgore: i me-
dio cōfortat ex sua alocutiōe in fine
letificat ex sua iocūda visiōe. p; op-
um vero mali āgeli ē i p̄cipio ex
sua apparitiōe terrere multū: i me-
dio ex sua alocutiōe terrere magis
in fine ex sua horribilitate ⁊ visiōe
trere maxie. Secūdo ip̄as p̄forta-
tas: de resurrectiōe certificatas ad
apostolos destinauit dicēs. ite dicit
te discipulis ei' ⁊ petro. ⁊c. Petrus
aut' solūmō nomīnauit triplici de cā
Unā assignat Greg. dicēs. Petrum
vocat ex nomīe ne desperet ex ne-
gatiōe Si em̄ nominat' eum nō ex-
pumeretq; magistrū negauerat ve-
nure iter discipulos hāuderet. Alia

ratio. iō spēalit' ēt petro. q; idignū
se iudicabat discipulatu dū ter ne-
gauit m' gr̄z. s; petā nō nocēt q; n̄ pla-
cēt Scōa cā ēvt āgel' sibi tāq; sūmo
pōtifici deferret. Si em̄ q; pape et
collegio cardinaliūz lras mitteret
papā notat' exprimeret cardiales
i generali pferret Angel' iḡ nōis
ti exp̄ssit petrū tāq; pōtificē sūmūz
discipulos aut' ḡnalit' tāq; collegiū.
tertia cā ē q; petr' interpretat' agno-
scēs p q; d' dat' itelligi q; illi xp̄z iue-
nūt q; deū ⁊ se hācā agnoscut' Ter-
tio xp̄i appitiōe ⁊ visiōe per eas
ap̄hōp dicit cū ait. precedet vos i ga-
lileā. appitiō aut' facta in galilea l;
huerit occulta tñ pp̄t miste riū spā-
lit' nominat' Galilea hō iterptatur
trāsmigratio. xp̄s dū cēt i hac vita
mortali triplicē defectū patiebat.
vñū q; tū ad corp' s; mortalitatem
Aliū q; tū ad aiaz. i. passibilitatem.
Tertū q; tū ad vtrūq; s; multipli-
cē miserā ⁊ p̄alitātē: s; i resurre-
ctiōe facta ē trāsmigratio. Sidēz
trāsmigravit corp' de mortalitate
ad immortalitātē. Alia de passibilita-
te ad ipassibilitatem. corp' ⁊ aia de
miserā ⁊ p̄nalitate ad eternā glie
felicitatē. de his trib' dicit. leo pa-
pa. post passionē xp̄i ruptis vicu-
lis mort' i firmitas i virtutē: morta-
litas i etnitatē: ⁊ p̄tūmelia trāsiuit
i gloriā. ⁊c. Ser. secūdus.

Eluz queri-

Itis nazarenis crucifixus
resurrexit nō ē hic. Xp̄s
in vita sua nobile societate habuit
s; ap̄los ⁊ quasdā sc̄tas mulieres
hoy aut' tpe passiōis quidāz ab eo
recesserūt: ⁊ q; tū ad corporale asso-
ciationē: ⁊ q; tū ad fidē: ⁊ q; tū ad
amorē sicut iudas: alii q; tū ad cor-
poralem associationē: ⁊ fidē hñ q; tū
ad amorē sicut ceteri apostoli q; eo
relicto fugerūt ⁊ fidē pdiderūt sed
nō amorē. alii q; tū ad fidē s; h ad as-
sociationē nec amorē sicut sc̄tē mu-

In die factio pasche.

lieres q̄ iuxta crucē stabāt: ⁊ ipsū m
enaz de fūctū amabant. virgo autē
beata a filio nūq̄ recessit nec q̄ ad
associationē: q̄ iuxta crucez imobi
lis stetit: nec q̄ ad fidē ip̄saz retinu
it. Nec quo ad mortē. q̄ ipsū ppe
tuo amore dilexit. Istud representat
in q̄ndecim candelis q̄ in matutinis
paulatim extingunt. Et representant. xl
ap̄los ⁊. iij. mariaz q̄ oēs in passiōe
xp̄i q̄ ad lumē fidei fuerunt exticti.
Una tamē candela seruat̄ sexticta
q̄ representat. Mgine mariaz in q̄ lux
fide nūq̄ fuit exticta. q̄uis autē mu
lieresiste fidē amississent p̄ amo
rē tñ ⁊ deuotionē ip̄m q̄rebāt ⁊ cor
p̄ ei⁹ vngere volebāt. id̄ dixit eisan
gel⁹. Jesū q̄rit⁹ nazarenū. ⁊c. In q̄
bus x̄bis tria ostendunt. p̄io q̄ i mu
lierib⁹ fuit magna studiositas cū d̄
iesuz q̄ritis. circa q̄s tria sunt vidē
da. p̄io q̄re p̄ cetis mulierib⁹ iste
sole venēit. Et dicēdū q̄. p̄ multa
b̄nficia ille xp̄o plus ceteris tene
bant. Nā de magdalēa septē demo
nia eiecit marthā sororē suā a flu
xu sanguis liberauit fratrem suū laza
rū q̄ triduanū suscitauit: ⁊ eā sp̄ dul
citer excusauit scz ap̄s phariseū q̄ di
cebat eā imūdā ⁊ apud sororē q̄ dice
bat eā ociosā ⁊ apud iudā q̄ dice
bat eā rdigā. Sc̄da maria. s. m̄ ia
cobi mior⁹ ei m̄tū tenebat. Tū q̄
nepos su⁹ erat. tū q̄ tres filios su
os. s. iacobū symonē: ⁊ iudā cardia
les. i. apostolos fecerat. Tertia. s. fi
lia salōe ei fil̄m m̄tū tenebat. Tū q̄
nepos su⁹ erat. tū q̄ duos filios su
os. s. iacobū ⁊ iohānē ap̄los fecerat
Sc̄do vidēdū ē q̄re istis tres venēit.
Et d̄m q̄ p̄ q̄ttuor cās. p̄io p̄
maiorē testimoniū firmitatē: vt i ore
duoz v̄l triū testuoz staret oēs x̄bz.
Sc̄do p̄ decētā ⁊ honestatē. De
cet ei matronas ire b̄n associetas.
Tertio p̄ mysticā signationē vt ex
hoc de f̄ intelligi q̄ illi ad xp̄m veni
unt q̄ habēt fidē. caritatē ⁊ b̄n opa
Quarto p̄ p̄mēdādā coniugationē

Tuti⁹ ei seruire deo i societate bo
na q̄ i singularitate. eccl. iij. Welu⁹
ē duos similes q̄ ynū ⁊c. Tales em̄
merito societatez aliqui liberantur a
malo culpe p̄petrare. Id̄ subdit. Si
vn⁹ ceciderit ab alio sulcet. aliquid a
malo culpe p̄petrade id̄ subdit. Si
q̄s p̄ualuerit aduers⁹ aliu⁹ duo resi
stēt ei aliquid mutuo se accēdūt in a
more dei. id̄ subdit. Si dormierint
duo fouebūt mutuo. vn⁹ q̄mō cale
fiet aliquid p̄tegunt a tētationib⁹ dy
boli. vñ d̄. eccl. iij. Funicul⁹ splex
difficile rūpit. dyabol⁹ ei nō p̄t rū
pere seruos dei. s̄m h̄gregatos q̄
si p̄t suadere nisi solos. iuxta illud.
i. Reg. xv. Eli gite vobis virū ⁊ de
scēdat ad singulare certamē. tertio
vidēdū ē p̄ q̄d venēit: vt scz vngere
rent ei⁹ corp⁹. Jā p̄ius magdalena
vngerat pedes eius: vt habēt Luc.
vii. Unxerat caput ei⁹: vt hētur ma
th. xxvi. Modo ip̄a cū aliis volebat
vngere corp⁹ ei⁹ p̄ q̄ significat tri
plex vnguētū sp̄iale quod distiguit
Bern. s̄. Cas. s. p̄tritiōis deuotiōis
⁊ passiōis. Species vnguētū p̄tri
tiōis vt idē dicit sunt p̄ctā. p̄pā. spe
cies vnguētū deuotionis sunt dei be
nficia. species vnguētū passiōis
sunt p̄rimoz calamitates ⁊ irroga
ta supplicia. Tunc igit cū magda
lena pedes xp̄i vngimus ⁊ lachry
mas fundim⁹ cū de p̄ctis n̄ris dole
m⁹. Tūc caput inūgim⁹ q̄ de eius
b̄nficiis sibi gr̄as exhibemus. Fra
ctiaz ei actio ip̄saz letificat: ⁊ q̄dā mō
ip̄ignat. p̄. Impignasti i oleo caput
meuz Tūc corp⁹ ei⁹ mortuū iungi
m⁹ q̄ a flictos ⁊ pene mortuos oleo
passiōis ⁊ m̄le delinim⁹. sc̄do i xp̄o
fuit testna iocūditas: cū d̄ nazarc
nū: q̄ interpretat̄ florid⁹. In sua ei re
surrectiōe oia florēt ⁊ gaudēt. Jux
ta illud. Dies venit magna in qua
reflorēt oia. gauise sūt oēs creatu
re scz superiores: sicut sol q̄ maiori lu
ce resplēdit. maxim⁹. in resurre
ctiōe xp̄i elemēta oia gloriant̄. nāz

solē ip̄ arbitror: h̄ac die solito clariore. Necessē ei ēv̄t sol in ei⁹ resur-
rectiōe gaudeat: q̄ in ei⁹ passiōe p̄do-
luit. Qm̄ aut̄ tūc sol maiorē q̄ vnq̄
h̄uit passus est ob securitatē in signū
tristitie: q̄ credit q̄ tūc fuerit v̄l̄ s̄
eclipsis. Jō nūc maiorē deberet re-
cipe claritatē in signū letitie. Se-
cūdo gaudē sunt creatē inferiores:
.i. p̄fēs q̄ erāt̄ lymp̄o. Valde gaude-
ret si q̄s de carcere sarracenoꝝ eua-
deret. Multū igit̄ gaudē fūer̄ qm̄ fue-
rūt educti de carcere teneb:oso vbi
diuina visiōe carebāt. De carcere
hor̄ edo vbi dēonū societate hēbāt.
De carcere ignominioso: q̄ sub fra-
tū lacu iacebāt. de carcere tā lōgo q̄
p̄ m̄lta milia ānoꝝ ibi remāserant.
Esa. xxxv. Gaudē 7 leticiā obtine-
būt: fugiet dolor 7 gemit⁹. habueſt
ei gaudē q̄ assecuti sunt diuſe vi-
siōis aspectū. habueſt leticiā: q̄ eua-
serūt tā horribile p̄fortiū. fugit ab
eis dolo: quē hēbāt p̄ locū tā igno-
miniosū. 7 gemit⁹ quez hēbāt p̄p̄
carcerē tā diuturnū. Si aut̄ q̄ra vbi
seti de inferno educti fūer̄ vsq̄ ad
ascēsiōē dñi: ihe de⁹ nouit q̄ eos e-
duxit. vel sic d̄r cū dñs fūer̄ i extre-
mis mar̄. .i. sup̄ āplissimos fines or-
bis. Vt forte fūer̄ in paradiso f̄estri
vbi nunc est enoch 7 helyas. Tertio
gaudē sunt creatē medie. .i. homies
p̄ol̄z aut̄ q̄dā erāt̄ p̄teriti. .i. mortui.
Istis fuit resurrectio i viuificationē
Mat. xxv. Multa sc̄toꝝ coꝝpa q̄ dor-
muerāt resurrexer̄. alij erāt̄ p̄ntes 7
vivi. Istis fuit i iustificationē. Ro.
iij. Tradit⁹ ē p̄p̄ delicta n̄ra 7 resur-
rexit p̄p̄ iustificationem n̄ram. Alij
sunt futuri 7 nascituri. Istis fuit ad
illuminationē. Jo. i. Illuſat oēs ho-
minē veniētes in hūc mundū. Mari-
mus in sermōe de resurrectione. Le-
temur i h̄ac die q̄z viuos circūfulget
7 mortuos viuificat: v̄ctos illuſat.
Cōiūgit aut̄ āgel⁹ ista duo noīa. .i. na-
scentē crucifixū ad inuēdū qui
vult florē i gl̄ia crucifigat se i p̄nā

filij ei isrl̄ agni cū lactucis agrestib:
bus cōdeſt: 7 discip̄l̄i xp̄o piscē assū-
cū fauo mellis dedeſt: 7 magi xp̄z cū
maria iueneſt. Qui ei vult puenire
ad e suz agni celestis assumat lactu-
cas amare p̄tritiōis. Qui vult p̄frui
celesti dulcedine assetur igne p̄nie.
Qui iuenire iesuz vult in gl̄ia hēat
secuz p̄nāz amarā. Tercio ponit
resurgētis felicitas cuz d̄r. Resurre-
xit nō ē hic. Nō erat ei ibi tāq̄ mor-
tu⁹: q̄ iā resurrexerat gl̄ios⁹. Notan-
dū aut̄ q̄ ei⁹ resurrectio ē figura n̄re
resurrectōis sp̄ialis: q̄ sicut xp̄s ve-
locit̄ resurrexit: sic nos ad deſue-
locit̄ p̄uertamur. Dē m̄ aut̄ ad deuz
p̄ueri i iuētute q̄ talis p̄uersio h̄z
facilitatē tales ei sūt sicut mollis ce-
ra q̄ de facili ad bonū deducunt. p̄.
sc̄m̄ ē cor meuz tāq̄ cera liq̄scens.
Sūt sicut recēs testa: q̄ i bono odo-
re vsq̄ i senectutē p̄seruāt. puer. xij
Adoleſcēs iuxta viā suā: 7 cuz senue-
rit nō recedet ab ea. Sunt sicut gra-
cilis āgula: q̄ de facili ad bonū fle-
ctūt. p̄. Quoz filij sicut nouelle plā-
tatiōes i iuētute sua. Nō dē m̄ aut̄
n̄faz p̄uersionē differre: nec vsq̄ ad
senectutē nec vsq̄ ad mortē nec vsq̄
post mortē. P̄lo nō dē m̄ eā differ-
re vsq̄ ad senectutē: q̄ talis p̄uersio
h̄z difficultatē. Difficile ei p̄uertit̄ q̄
i pctō iueſatur. vñ postq̄ vph̄a dixit
in p̄sona iuuenū. sc̄m̄ ē cor meuz
tāq̄ cera liq̄scēs. Subdit i p̄sona se-
nū. Aruit tāq̄ testa h̄r̄ mea 7c. Ta-
les ei i malo induran̄ ab h̄iore gr̄e
exiccan̄. Jō em̄ d̄t. Aruit tāq̄ testa
h̄r̄ mea. Et vix aut̄ nūq̄ve respiten̄
Jō subdit. Et ligna mea adhesit fau-
cib⁹ meis. Et sepe i pctis suis moriū-
tur. Jō ē subdit. Et i puluerē mortis
deduxisti me. Sc̄o ei nō dē mus
n̄faz p̄uersionē differre vsq̄ ad mor-
tē q̄ tal p̄uersio h̄z dubietatē aug.
in lib. s. omel. Fidelis bñ viuens se-
cur⁹ hinc exit: baptizat⁹ ad horā se-
curus hinc exit: agēs penitētis ad
vltimūz recōciliat⁹ si securus hinc

In die sc̄to pasche.

exit ego nō sūz securus p̄niam dare
possūz securitatē dare nō possūz. Nū
quid dico dānabit: s; nō dico salua-
bit. vis de dubio liberari age p̄niaz
dū san'esz securus es qz p̄niaz egi
sti eo tēpe quo peccare potuisti. Si
aut vis agere p̄niam qñ peccare nō
potes pctā te dimisest nō tu illa ḡ
tene certuz z dimitte incertū. Jō au
tem sc̄tus Aug. dubitat de p̄nia illo
rum qui penitent in extremis: quia
tunc quidā penitēt tm̄ timore pene
quidā amore iusticie qdā p̄sideratio
ne vtriusq; cāe. Et tales i extremis
cōstitutū videntur poti' penitere ti-
more pene q̄ amore iusticie. iō eoz
p̄nia dubia esse d̄f. Tertio nō dēm'
differre n̄fam cōuersionē post mor-
tē: qz talis p̄uersio h; impossibilitatē
Talib' em̄ dicit d̄s: puerb. j. Uoca-
ui z renuistis. Et ifra Ego quoq; i i-
teritu v̄ro ridebo et subsanabo vos
cū vobis quod timebat; aduenerit.
Tunc inuocabunt me z nō exaudiā
mane p̄surgēt; nō inuent̄ me z c. In-
uenient qdā dānati deum z nō inue-
nient. De'em̄ est in mūdo p̄ miaz: i
celo p̄ gliaz: in inferno p̄ iusticiam.
Nō potest igr̄ ip̄m inuenire vt mise-
ratorē: qz hoc mō inuenit i mūdo nec
vt gl̄ificatorē: qz hoc mō inuenit i ce-
lo: s; vt iudicē z tortorē: qz hoc mō ē
in inferno. In hoz significationem
x̄ps post resurrectionē q̄druplici tē-
pore ē q̄ sit'. ¶ P̄mo i mane ab istis
mulieribus q̄ de facili eū inuenēst p̄
mane aut̄ inuēt' significat'. ¶ Sc̄do
in vespe a duob' discipulis eūtib' in
emaus q̄ tarde z difficilē inuenēst.
vñ dixit eis. o stulti z tardi corde ad
credēdū: c. p̄ v̄sp aut̄ senect' accipi-
tur. ¶ Tertio in sero a discipulis cō-
gregat; q̄ dubitauer̄t credētes ip̄m
eē sp̄m Luc. vi. Per sero aut̄ q̄ ev̄ltia
ps diei mors intelligit'. ¶ Quarto a
militib' ad custodiā noctis deputa-
tis qñsūp̄ inuenire potuer̄t. p̄ noctē m̄
autem signatur obscuritas inferna-
lis. ¶ Sermo. iij. de eodem.

Te discite

discipulis ei' z petro: qz
p̄cedet vos i galileaz.
Prima mulier fuit me-
dia inf̄ serpētēz hoīem
trahēs ip̄z ad p̄ditionē. Sc̄da m̄lier
sc̄z brā x̄go fuit media inf̄ deūz ge-
n' hūanū faciēs n̄faz recōciliationē
Iste aut̄ m̄lieres fuit medie inter
āgelūz ap̄los ānūciātes eis n̄faz sal-
uationē. Jā nō p̄t hō p̄queri de mu-
liere: qz si p̄ma dānauit. sc̄da salua-
uit: tertia nūciavit. Si p̄ma fuit cā
mort; n̄fe. Secūda fuit cā vite. Ter-
tia fuit nunciatrix salut; et̄ne. Et iō
angelus istas m̄lieres fecit nūcias
resurrectionis d̄m̄ice dicēs. Jte dicite
discipulis ei' z petro z c. Circa ista z
aut̄ resurrectionē x̄pi q̄ttuoz cōsi-
derare possūm' q̄ ē circa sp̄ualē re-
surrectionē s̄l̄r p̄siderare valem'. i.
velocitatē: x̄acitatē: p̄tātēz integri-
tatē. P̄mo nāq; resurrexit velocit' qz
die t̄tia: sic z nos saltē die t̄tia insur-
gam'. Tres dies sūt p̄aus delecta-
tio p̄sens' z op'. Qui nō resurgit a de-
lectatōe vel p̄sensu: saltēz resurgat
ab ope: z hoc est resurgere t̄tia die
Quarta cōsuetudo: z ab ista cū diffi-
cultate resurgit. Jstud signatū ē ēt
in trib' mortuis q̄s x̄ps resuscitauit
Nā de facili resuscitauit puellā i do-
mo vt h̄f Mat. ix. de facili suscita-
uit adoleſcentē delatū extra domū:
vt h̄f luc. vii. Lazar' aut̄ q̄triduanū
cuz difficultate suscitare voluit. s. cū
sui turbatiōe: cū ofōne: cū la ch̄ima-
tiōe: cuz clamore: vt h̄f Joh. xi. tūc
mortuus est i domo qñ pctm̄ adhuc
est in asa: aut p̄ delectationez aut p̄
cōsensum. Tūc mortu' deser̄t extra
domū qñ pctm̄ exteri' exit in actuz
Tales igitur de facili suscitari p̄nt.
Tunc mortu' est q̄triduan' qñ p̄ lō-
gā cōsuetudinē in pctō est inuetera-
tus. Tales vix aut nūq; suscitatur
nisi de' manū sue pietatis apponat
¶ Sc̄do resurrexit veracit' in corpo

ve f. r. in aia: e qd hō hācīē viuat duo
 sunt signa. s. sēsū & motū. Spūs qdē
 cōiūgitur corpi: aliqñ qdē ad mo-
 tū: s; nō qdē ad sēsū: sicut qñ spūs bo-
 nū vlt malū aliqñ corpi assumit p iun-
 ctū est corpi qdē ad motū: q; spūs mo-
 uet ipz de loco ad locū & mēbra ipi
 corpi: s; nō qdē ad sēsū: q; p illud
 corpi nō videt nec audit nec odorat
 nec sapit nec sentit: & de illud corpi
 nō est viuū. Aliqñ cōiūgit qdē ad sēsū
 & nō qdē ad motū sicut s̄t aug.
 q; spūs mali sūt pīfici igni s̄ternali
 nō dātes illi motū s; recipientes ab
 illo igne sēsū: & illud corpi nō est
 viuū. Aliqñ pīgit qdē ad sēsū: mo-
 tū: sicut aia pīctā est corpi organi-
 co: qdē qdē mouet ad suas opatiōes
 & lēo sentit p sensus corpeos: & tale
 corpi est viuū. Est tñ aliqñ corpi qd
 olno caret sensu & motu sicut lapis
 qui nec sētīt nec p se mouet nisi ab
 aliō moueat. Sic igf xpūs ofidit q
 corpi suū hēviuebat: q; spūs suū cor-
 porū pīctū erat qdē ad motū: q; mo-
 uebat ipz mōvsq; ad monumētū mō
 apparēdo mulierib; mōvsq; i castel-
 lū emaus mōvsq; ad discipulos clau-
 sos i hierlm: mō de hierlm vsq; i ga-
 lileā mō de galileā vsq; i mōte oliue-
 ti: mō a mōte oliueti vsq; i celū. Cō-
 iunctū ēt erat qdē ad sēsū: q; vide-
 bat audiebat & comedebat. In co-
 mestie tñ qdē sūt: s. masticatio:
 traieccio: digestio & diriuatio. quātū
 ad ista qdē: xpūs aī passionē vere
 comedebat post resurrectionē autē
 nō comedebat qdē ad duo. Prio q;
 & cibū masticabat & i corpi traiecie-
 bat: s; nō qdē ad duo sequētia q;
 nec cibū in stomacho digerebat nec
 ad mēbra diriuabat qdē qdē de illo ci-
 bo fiebat. pōt dici q; virtute bitat; ab-
 sumebat sicut aqua imissa i igne ab-
 sumit ab igne. vñ dicit glo. Lu. vii.
 Māducauit pte. ite non necessitate.
 Aliē em absorbet terra aquā sit iēs
 aliē radi solis cādēs. Illa idigētia
 ille pte. Si qd igf vult scire vtrū

a pctō sit resuscitat; & veracit; viuat
 videat si habeat sēsū & motū. Sūt
 ei qd hācēt sēsū. i. fidē recte & deo
 sētētes: s; nō hnt motū. s. se p bonā
 opa exercitātes sicut mali xpiani:
 Isti nō sunt viuū: sed mortui q; sicut
 dī. 3a. ij. Fides sine opib; mortua ē
 Alii sūt qd nō sensum q; de deo recte
 nō sentiūt: vidēt tñ hē motū q; ali-
 qua de ghe bonor; factūt sicut here-
 tici. Isti ēt sunt mortui spūs aliqñ
 videāt viuū. Apo. iij. Scio opa tua
 q; nomē habes q; viuas & mortuas
 es. Alii sūt qui hnt sēsū fidei recti
 & motū odoratiōis bone: sicut boni
 xpiani: isti veraciter surrexēt & vi-
 uūt. Tvtū. ij. Sobrie & iuste & pie vi-
 uam; hoc scō. Isti em viuunt pie
 qdē ad deū. Sobrie qdē ad seipos:
 iuste qdē ad pīmos. Alii sunt qui
 nec hnt sēsū nec motū: sicut sūt ple-
 riq; qui falso noie dī xpiani qd nec
 de futura vita hnt fidē nec p bonā
 opa se mouent similes lapidibus &
 statu; qd nec sētūt nec se mouēt p.
 Simulachra gētū argētū & aurū.
 Os hnt & nō loquētur &c. Tertio re-
 surrexit potēter virtute ppa. Inue-
 nim; aliqñ q; viuū suscitāt mortuum
 sicut petr; thabūtā. vt hī. Act. x. ali-
 qñ mortuū suscitauit mortuū sicut
 corpi helysei suscitauit quēdā defun-
 ctū in sepulchro suo. Ut habet. iij.
 Reg. xii. Sed nūq; inuenitur q; ali-
 quis suscitauerit seipsum. Xpūs autē
 viuū suscitauit mortuū: sicut Lazā.
 Et mortuū suscitauit mortuos: q; in
 sua passione multa corpora sancto-
 rum qui dormierāt surrexēt: & mor-
 tuū suscitauit seipm: iuxta illud 3o.
 ii. Solui te templum hoc: & in trib;
 dieb; excitabo illud. C; per hoc dā
 intelligi q; sancti viri qui sunt viuū
 possunt suscitare mortuos in pctō.
 Mortui autē nec se nec alios suscita-
 re possunt. Si em carbones viuū po-
 nant cū viuū: mutuo se inflāmant
 amplius. Si autē carbones viuū po-
 nant cū mortuis eos accendunt &

Dominica. i. post pascha.

vinificat. Si aut mortui ponantur cum mortuis amplius se denigrant. Nam si boni morantur cum bonis in amore dei amplius se inflant. Unus qui ab alio discit patientiam ab alio temperantiam ab alio humilitatem ab alio pietatem: et sic de alijs. pu. xxvii. ferrum ferro acuit et homo exacuit faciem amici sui. Si homo boni moratur cum malis ipse sepe vinificat et inflant in ignita verba: modo per ignita exempla modo per ignita merita modo per ignita desideria. p. Carbones successi sunt ab eis Ro. xij. si esurierit inimicus tuus cibus illi: si sitit potus da illi. hoc est facies carbones cogeres super caput eius: inimicus noster est peccator in quantum peccator quem tunc pacem quam sacra doctrina ipsi reficimus. Tunc potamus quam nostras orationes vinum sancti spiritus sibi propinamus. Et tunc carbones super caput eius cogere modo quam ipsi dei amore accedimus: si vero mali morantur cum malis tunc amplius se depravant. Osee. iij. Sanguis sanguinem tetigit: tunc et sanguis sanguinem tetigit: quarto surrexit integratur quare integratur quare deposita omnia miseria. Nichil est in eo fuit quod glorificatum non fuerit sic et nos integratur resurgamus ut nichil in nobis remaneat quod a peccato non resurgat: in hunc quod sunt potentia intellectiva affectiva et operativa. Sunt igitur quod intellectiva dant deo memorativa peccato affectiva mundo et operativa diabolo. In talibus tres partes sunt mortue: quarta vivas: et ideo regulariter non resurgunt vivunt et in quantum ad intellectiva: quare ipsa dant deo per fidem. talis est vivunt demones. Jac. ij. tu credis quod unum est deus et bene facis et hoc demones credunt et contremiscunt. Sunt autem mortui quod memorativa dant peccatis de alijs quod bene insidit et iustus et carnalitatibus sevis me loquentes sicut illis quod dixerunt. nuer. xi. Recordamur piscium quos coe debamus in egypto in mentem nobis veniunt cucumeres et pepores porri cepe et allia. affectiva est dant mundo amantes divitias delicias et honores: cum dicitur. i. io. ij. Nolite diligere mundum neque

ea quae in mundo sunt etc. Operativa est dant diabolo: quare faciunt opera diabolo placita gratia. Jo. viij. vos facitis opera patris vestri: ille homicida erat ab initio et in veritate non stetit: quare veritas non est in eo. Cum loquitur mendacium ex proprio loquitur. Sap. ij. iudicia diaboli mors introiit in orbem fratrum Job. xli. ipse rex est super omnes filios superbie. Et quibus verbis habetur quod opera diaboli sunt occidere: mendacia dicere: iudicare et superbia: et ideo quod talia opera agunt: opera diabolica faciunt. ut quod homo integratur resurgat oratione quod deo totum cor suum tribuat: ut. i. vivat in intellectu in deum veraciter credendo. vivat in memorativa christi passionem et dei beneficia memoriter retinendo. Vivat in affectiva dum super omnia diligendo. vivat in operativa pietatis opera faciendo. et sic integratur resurgat etc. **¶** Dm. j. post pas. ser. j.

Quam sero est die illa vna sabbatorum et fores esset clausae etc. Jo. xx. Post passionem christi discipuli remanserunt in multo merore: iuxta illud iohannis. xvi. Plorabitis et flebitis vos. Unum catatur. Tristes erant apostoli et nece sui domini. In multo timore ideo tenebatur fores clausae propter metum iudeorum: in multo errore: quare christi resurrectionem amplius non sperabant: unde dixit unus ex eis Lu. vl. Nos autem sperabamus quod ipse esset redemptus israel. Sed christus resurgens eis appens mestos letificavit. io. xvi. Item autem videbo vos et gaudebit cor vestrum. timidos confortavit Lu. vl. Ego sum nolite timere: erroneos illuminavit: ibidem. tunc aperuit illis se sicut intelligerent scripturas: in hoc quod euangelio tria proponunt. primo quare mestos letificavit: cum dominus venit ierusalem et stetit in medio etc. et sequitur. Gauisus sunt et discipuli viso domino. Jo in ideo die resurrectionis quando appuit illis. s. qui maxime turbati erant et qui consolatione precipue indigebant. Nam primo apparuit magdalene quae se fletibus macerabat: ut habet. io. xx. secundo ipsi et alteri ma

fic q̄ anxie multū erāt: vt habetur
 mat. vl. Tertio petra qui pp̄ nega
 tionē i tribulatione erat: vt habet
 Luc. vl. vbi aut̄ sibi apparuit nō le
 git nisi forte tūc q̄n ad monumētū
 cucurrit vt habet̄ ibidē i historia tñ
 seho. legit q̄ petr⁹ q̄n xp̄s negauit in
 quādā toueā q̄ gallicā: d̄r fugit et
 ibi p̄ tres dies i lachrymis fuit: et ibi
 forte apparuit. Quarto duob⁹ disci
 pul⁹ eū: i emaus q̄ multū tristes
 erāt vt habet̄ ibidē. Qui to discipul⁹
 p̄gre gat⁹ i multo timore positus: vt
 h̄r hic. Due p̄me: et due vltime appa
 ritiōes fuerūt manifeste media iter
 eas qua. s. appuit petro fuit occulta
 hoc rep̄sētat sacerdos i missa q̄ quin
 quies se pp̄lo māifestat. nota tñ q̄
 due p̄me: et due vltie manifestatiōes
 sūt: voce apta: media fir voce sub
 missa: nihilomin⁹ tñ: et hodie thome
 appuit q̄ i errore erat i quo magna
 xp̄i pietas demonstrat̄ q̄ pp̄ vnū solū
 venit Ch̄i. Cōsidera dn̄atoris cle
 mētiā qua: r̄ p̄na aia oñdit se vul
 nera h̄ntē: et accedit vt saluetynum.
 Et h̄s p̄s: q̄ xp̄s i: depoluerit passio
 nē: nō tñ cōpassionē: tñ hōres: q̄ttu
 or mala iducere p̄sueuerit. s. obliuio
 nē sicut legit̄ Sen. xl. q̄ picerna suc
 cedētib⁹ p̄speris oblit⁹ est iter p̄tis
 sui. Sec̄do elationē. Greg. Plerūq̄
 ad regiminis culmē ds erigit̄ i ela
 tionē prim⁹ mutat̄. vñ saul q̄ indi
 gū p̄us se p̄siderās fugerat morvt
 regi gubernacula suscepit itumultu
 tertio morū mutationē: vñ d̄r q̄ ho
 mores mutāt mores. Qui ei p̄us ha
 bebāt mores māsuētos icipiūt h̄re
 p̄paticos. Quarto incōpassionem.
 De his duob⁹ d̄r. Amos. vl. Optia
 tes capita pp̄loz igrediētes p̄pati
 ce dom⁹ d̄ni nihil p̄patibant sup cō
 tritiōe dom⁹ ioseph. xp̄s aut̄ exalta
 t⁹ nec suoz paup̄z oblit⁹ fuit: s̄ eos
 benigne visitauit. Nec sup eos ela
 t⁹: s̄ eos f̄res appellauit. Jo. xx. va
 de aut̄ ad f̄res meos: et. Nec i mori
 b⁹ mutat⁹: s̄ h̄uit cū eis comedit et

bibit. Nec dur⁹ sed cōpassibilis fa
 ctus: iō discipulos i merore timore
 et errore positos visitauit et dulciter
 p̄solat⁹ fuit. Secūdo ponit qualiter
 timidos p̄fortauit. Qd̄ quidē multi
 plicit̄ fecit. Primo exhibēdo verbū
 p̄solatiōis: cū dixit pax vobis. Eccl.
 xvij. Nōne ardore refrigerabit ros
 sic: et v̄bū meli⁹ tā dātū optimū. et po
 nit̄ hic trib⁹ vocib⁹ pax ad innuēdū
 q̄ triplex pax a xp̄o nobis datur sc̄z
 t̄pis: pectoris et eternitat⁹. In hui⁹
 significatiōe in missa p̄ntificaliter
 pax noiatur. S̄ p̄ma vice nom̄inat̄
 eā vertēdo se ad pp̄lm: q̄ pax t̄pis
 aliq̄n datur in ministerio sanctorūz
 viroz. Secūda vice nō se vertendo
 q̄ pax pectoris nō acquir̄ tumultu
 bus pp̄loz se imiscēdo: s̄ sibi soliva
 cādo. Tertiavice a toto clero cātā
 q̄ pax eternitat⁹ ab oib⁹ desiderat̄.
 Sec̄do eos p̄fortauit oñdēdo eis gr̄a
 de miraculū et exempū cū d̄r. Oñdit
 eis man⁹ pedes. Multū em̄ miles
 alari dz q̄n regē fortit̄ dimicantem
 videt. Sic discipuli multū alari de
 bebāt vidētes xp̄s tā fortit̄ dimicasse
 et vicisse. Si quis ergo est frigidus
 in amādo: videat lat⁹ xp̄i: iuxta cor
 p̄foratū et inflāmabit ad amorem.
 Can. viij. pone me vt signaculū sup
 cor tuū: et. Si tepidus in operando
 videat man⁹ eius perforatas et inci
 tabitur ad laborē. esa. xlix. Ecce in
 manib⁹ meis descripsi te. Si ē infir
 m⁹ i aduersa sustinēdo videat ei⁹ pe
 des p̄foratos et aiabit ad sustinēdū.
 ps. Intingat̄ pes tuus in sanguine.
 tertio p̄fortauit eos pmittēdo gr̄a
 de auxiliū cū dixit sicut misit me p̄
 et ego mitto vos. i. sicut p̄ me ad pa
 tiendū misit et tñ sp̄ me cū fuit Joh.
 viij. Qui me misit me cū ē: et sic ego
 ad patiēdū vos mitto: tñ sp̄ vobiscū
 ero. Mat. vlti. Ecce ego vobiscum
 sū oib⁹ dieb⁹ vsq̄ ad p̄sumatiōe se
 culi. ps. Cū iō sū i tribulatiōe. de
 em̄ tribulatiōes n̄fas supportat: et
 iō d̄t cū ip̄o sū i tribulatiōe. Ab ip̄o

Dominica .i. post pascha

nos liberat: id dicit eripiam eum. Et p
ip̄ is rem fuerat id dicit glorificabo eum
Quarto eos confortauit dando grande
solatium eum dicit. Accipite spiritum vos
sc̄z solantem id vocat pacem. i. sola
tor. ps. Sc̄z multitudinem dolorum me
orum in corde meo solo. leti. animam meam.
Immo multo magis solantem diuini
na superant tribulationes mundanas sicut
linea punctum hora momentum: dies ho
ra annus die. De duobus primis Esa. iij.
Ad punctum in modico dereliqui te: et in
miserationibus magnis congregabo te
In momento indignationis abscondi fa
ciem meam parumper a te et in misericordia sepi ter
na miseratus sum tui. Tertium per hoc quod
dicit Aug. quod dominus. xl. horis mortuus
iacuit: quod fuit tristitie: et. xl. diebus re
surgens cum discipulis mansit: quod fuit leti
cie. De quarto dicit esa. xli. Predicabit an
num placabilem domino et diem ultionis deo
vobis. Ecce per diem ultionis reddit annum
placationis. Quinto eos confortat dan
do eis super alios gratiam dominum: cum dicit
Quorum remiseritis peccata etc. Sicut ei
aliquis rex mittens aliquem principem
dat ei potestatem in carcerem mittendi et li
berandi. Sic est quod dicit dominus. Quorum
remiseritis peccata etc. Greg. Ecce non so
lum de semetipsis securi sunt: sed et p̄nci
patum lupini iudicij sortium: ut vice dei
quibusdam peccata retineant quibusdam relaxent
horum locum tenet ep̄i. Gradus honor
sed graue pondus horis. Durum appete est ut
quod nescit tenere moderantiam vite sue
iudex vite fiat aliene. Chry. Sacer
dos et si propter iniquitatem bene dispensauerit vitam:
aliorum homo non est diligentia curam habuerit
cum p̄ncipiosus in gehennam vadit. Sexto
eos confortat promittendo gratiam promissum
cum dicit. Beati qui non viderunt et credi
derunt. Et intelligit de fide formata
quod habet secundum charitatem et opera est enim ne
cessaria fides ut opera sint homo accepta
heb. xi. Sine fide impossibile est pla
cere deo. Caritas cum fide ne fi
des sit vacua. i. Corin. xliij. Si habu
ero fidem charitatem autem non habeam:
nihil sum. Opera cum fide ne fides

sit mortua Iaco. li. Fides sine operi
bus mortua est. Tertio ponit quali
ter christus discipulos erroneos in fide
confirmavit. Quod quidem fecit per
omnes quinque corporis sensus. Pri
mo per auditum cum dixit. Pacem vo
bis: per hoc dominus nobis exemplum: ut
semper habeamus verba pacis non diuis
sionis: quod de multis dicit. Eccl. xxvij.
Lingua tertia multos commouit et di
spersit illos de gente in gentem. Con
tingit aliquando magnum monstrum quod
homo tres linguas habeat. Una est
adulationis que blanditur in facie. Se
cunda detractionis que mordet in absen
tia. Tertia dissensionis que seminat
surgia. Omnes iste lingue sunt abscin
dende. Prima quod decipit Esa. iij. prope
me quod beatum te dicit: ipsi te decipiunt
Secunda quod infamat: vnde Sapiens ad
monet nos ne cum talibus assidui si
mus. Eccl. xxiiij. Ne forte assiduita
te tua infatuatum improperis pariter
et maluisses non nasci etc. Tertia quod con
turbat. Eccl. viij. calumnia perturbat sa
pientes secundo per visum cum dicit. Oñdit
eis manus et pedes. Quidam enim ex eis
credebant ipsum esse spiritum: id dicit. Palpa
te et videte etc. Alii ipsum corpus alienum
assumpsisse et non suum: id dicit. Vide
te manus et pedes meos etc. Alii ipsum
credebant assumpsisse corpus suum: sed non
vere: sed fatastice id dicit: habet hic
aliquid quod madducet etc. Tertio per olfa
ctum: per hoc quod in eos sufflauit. Nare
ille valde odoriferus erat: quod ab illo
pectore procedebat quod quasi apotheca
omni carismatum erat. Nam erat quasi
odor myrrhe in quantum procedebat a car
ne mortificata quasi odor thuris in
quantum ab anima deuota. Quasi odor balsa
mi in quantum a deitate preciosa. Quarto
per gustum in quantum madducauit piscem assum
et fauam mellis. In fauo enim est cera
luminosa et mel saporosum. In christo homo
sunt tres nature. scilicet anima: caro: et deitas.
Illi ergo comedunt piscem assum quod dele
ctant circa eius carnem crucifixam. Illi
mel cum cera quod delectantur circa animam

em s lucida. Illi fauū q̄ circa deita-
te dulcissima. Quis p tactū cū dicit
Infer digitū tuū huc &c. In hoc dat
nobis exemplū: v̄ vulnera pctōrum
n̄ for̄ dimittam̄ tāgi. i. rephēdi. S̄
sunt q̄dā aialia q̄ nō pmittunt se tā-
gi: q̄ superba sunt sicut leo p quem
supbi signant̄. Quedam q̄ hispida
sūt: sicut erici. Quedā q̄ siluestria
sunt sicut lup̄. Supbi ei nō pmittūt
se tangi. i. rephēdi pp suā arrogan-
tiā. Tales em̄ vident̄ pati illō apo-
stema q̄ d̄. Noli me tāgere. Exo.
xix. Ois q̄ tetigerit mōtē morte mo-
riat̄. Auari q̄ sunt hispidi: spinis di-
uitiar̄ pleni: nō sustinēt se rephēdi
ū. Reg. xxiij. Si quis spinas tāgere
voluerit armabit̄ ferro & ligno lan-
ceato. Op̄z q̄ sit munit̄ armis ad
ptegendū. s. lorica ferrea. i. ip̄ne-
trabili patiētia. & ad feriendū. s. lā-
rea. i. obiu rgatiōe seuerā. Luxurio-
si aut̄ nō sustinēt se rephēdi q̄ silue-
stres sunt et nihil q̄d sic deiz salutis
pcipere p̄st. s. Coz. ij. Aialis hō nō
percipit ea q̄ sunt sp̄s dei.

¶ Ser. ij. vñ sup̄ a.

Venit iesus

& stetit i medio. &c. Ma-
gna dignatio est q̄n de-
us ad seruos suos veni-
redignat̄. Maior q̄n cū e is ēt p̄mo-
rat̄. Joh. xiiii. Ad eū veniem̄ & man-
sionē apud eū faciem̄. Maxima q̄n
cū eis etiā cōiuuat̄ Apoc. iij. Cena-
bo cū illoz ille mecū. Si q̄s iḡr vult
recipere desūvenientēz manētēz refi-
ciētē seip̄z disponat. Nō em̄ ad oēs
venit nec cum oibus māsionem fa-
cit: nec oē rehcit: sed tm̄ q̄n q̄ ḡna p-
sonaz q̄ in p̄sti euāgelio notantur.
p̄mo em̄ venit ad p̄seuerātes. Q̄d
notat̄ cum d̄. Cū esset sero die illa
sicut ei p mane p̄ncipium opis: per
meridiē mediū opis: sic per sero fi-
nē opis intelligim̄. Hora em̄ seroti-
na est hora termiati laboris: reci-
piēde mercedis: vt h̄. Mat. xx. Un̄

d̄. Prouer. iij. Justorū semita quā
s lux splēdēs. p̄cedit & crescit vsq̄ ad
p̄fectū diē. Lux splēdēs est op̄ iusti
put est i ichoatiōe. Lux p̄cedēs pro-
ut est i p̄secutiōe. p̄fecta dies. put est
in p̄summatiōe. S̄o in lege p̄ceptum
erat vt deo tota hostia offerretur. s.
caput cor̄p̄ & cauda. Per caput stel-
ligere p̄ssim̄ iuuentutē q̄ est etas
p̄mā per cor̄p̄ virilē etatē p̄ caudāz
senectutē. s̄ sūt q̄dā q̄ dāt dyabolo su-
āz iuuentutē: isti aufert̄ de hostia dei
caput. Alij qui dāt s̄r̄ dyabolo suā
virilē etatē & volunt deo dare solum
mō senectutē: isti aufert̄ caput & cor-
pus: deo offerit̄ solū caudā. Nos au-
tē deo totū offeram̄: et n̄āz iuuen-
tutē b̄n̄ incipiēdo: & n̄āz virilē etā-
tē virilr̄ p̄sequēdo: & n̄āz senectū-
tē felicif̄ p̄summādo. De vnguento
aaro dicit p̄ph̄a. Sicut vnguentū i ca-
pite q̄d descēdit in barbā barbā aā-
rō. &c. p̄ caput fluuent̄. p̄ barbā etas
virilis. p̄ oīā vestimēti senect̄ intel-
ligit̄: q̄ v̄nctiōnē sp̄s̄cti d̄z hō h̄re i
iuuentute virilitate & p̄seruare i se-
nectute. ¶ S̄c̄do venit ad descētes:
q̄d notat̄ cū d̄. Una sabbator̄. Sab-
batū ei q̄es iterptat̄ hic ē q̄ apl̄i re-
ceper̄t sp̄m̄ sc̄tm̄ sedētes. i. a cur̄ no-
x̄is descētes. Et filij i s̄r̄ nō recepe-
rūt mānā nisi postq̄ p̄trāsier̄t mare
q̄ null̄ p̄ōt recipere mētis dulcedi-
nē nisi h̄eat mētis q̄etē. Sūt tm̄ q̄dāz
q̄ quiescūt sicut mētē s̄nō cor̄pe: sicut ser-
ui dei q̄ carnē suā crucifigunt mētē
tm̄ cū eo descūt. Mat. xj. Inuenietis
requēz a iab̄ v̄fis. Istud est sabbatūz
de q̄. Leuit. xvj. Sabbatū requētōis
d̄ni est: & affliget̄ aias v̄fas religio-
ne p̄petua. Alij sunt q̄ quiescūt cor-
pe sed nō mētē sicut pctōres. Hiere.
xlvij. Requieuit iacob in secib̄ su-
is. Luc. xij. Animā mea habes m̄-
ta bonā requiesce comedē. &c. Istud
tale sabbatū a demonib̄ irridetur.
Tref̄. i. Uiderūt eā hostes & derise-
rūt sabbata ei. Non em̄ p̄st h̄re
rūt q̄etē i mētēz i cor̄pe. Juxta illud

Dom. i. post pascha.

3
Esa. lvi. Cor. impij quasi mare fer-
uens quod quiescere nō pōt. Alij sūt
qui q̄scūt mēte: corpe: sicut beati
Esa. xxxij. Sedebit ppl̄s meus i pul-
chritudie pacis: in tabernaculis si-
ducie: in rege opulēta. Istud ē illud
sabbatū de q̄ d̄r. Esa. vi. Erit sabbatū
ex sabbato: q̄ ex requie mēt̄ p̄-
uenit ad quietē ēfnitat̄. Alij sunt q̄
nec q̄scūt mēte nec corpe sicut dam-
nati. Hiere. v. Seruiet̄ ibi d̄s alie-
nis die ac nocte qui nō dabūt vobis
requiez. ¶ Tertio venit ad clausos
quod notat̄ cum d̄r. Et fores essent
clausae: q̄ aū d̄s corp̄ suū clausis ia-
nuis introduxit: hoc fuit diuinū mi-
raculū. Augu. Quidā sic disputat si
corp̄ erat: quō p̄ ostia clausa intra-
re potuit si p̄prehēdis modū nō est
miraculū vbi defecit rō ibi est fidei
edificatio. hoc ei fuit diuie pt̄at̄ in-
dicium. Idem. Querit̄ a me dicit̄:
tis: si p̄ ostia clausa intrauit: vbi est
molles corpis. Et ego r̄ndeō. Si sup̄
mare ābulauit vbi est corpis pond̄
sed fecit istud d̄s tāq̄ d̄s. ¶ Nun-
quid ergo q̄ resurrexerit destitit ef-
se d̄s. hoc etiā attestat̄ q̄ corp̄ ha-
buit gl̄io sum cuius natura ē vt cor-
pus nō gl̄iosum sibi resistere nō pos-
sit. Greg. Quid mir̄ ē si ianuis clau-
sis post resurrectionē itrauit q̄ ātea
nō apto h̄gis vtero exiuit. In hoc er-
go q̄ ad clausos venit datur intelli-
gi q̄ venit ad illos qui portas sensu
um suoz claudunt. Sp̄aliter autem
porte oculoꝝ sunt claudēde. q̄ sunt
magis piculose. Dauid enim q̄ nō
clausit i adulteriū: homicidūz ce-
cidit. ¶ Circa has aut̄ portas q̄rtus
or̄ sūt attēdēda. ¶ Pr̄io vt i femias
oclos nō figam̄. aug. Ocli n̄i si ia-
ciūt i aliquā femiaz in nullā figāt̄.
Legit̄ i vitas patrū q̄ q̄dā abbas fra-
trē quēdā a puericia i heremo nu-
tritū i ciuitatē duxit: r̄ cuz q̄sdā for-
mosas m̄lieres vidisset: oculos i eas
fixisset infrogauit cuiusmodi res
essent. Cui abbas: anseres filli sunt.

Cū ḡ ad mōasteriū rediisset: ille f̄c̄s
dixit abbati. p̄ da mihi de āserib̄ il-
lis vnā: q̄ aim̄ me i amorē eaz ex-
arsit. Tūc abbas f̄ es āmonuit vt a
spectaculis mulierū cauerēt. Nā hic
id̄t puer q̄ nūq̄ mulierez viderat: q̄
semel asperit incaute. ecce i quātā cō-
cupiscētā exarsit. Sc̄bo vt formo-
sas m̄lieres maxie fugiam̄. vñ legi-
tur q̄ cū paris helenā duxisset p̄hi q̄
d̄ ad eā vidēdā p̄gētes: ei pulchri-
tudine vidētes vultū opuert̄: dicen-
tes fugiam̄. Sicut ei natura p̄ ma-
gis nocet oculis videre r̄valde al-
bā q̄ nigrā sic magis nocet aie respi-
cere mulierē pulchrā q̄ fedā. Eccl̄.
ix. Auerte faciē tuā a muliere p̄pta.
¶ Tertio vt vidēdo pulchras q̄ sint
fede infius cogitem̄. Aialia q̄ lin-
ces vocant̄ visus sui subtilitate cor-
ea opaca penetrare d̄r. In vidēdo
iḡ mulieres formosas liceos oculos
habeam̄: r̄ q̄ fede sint interi⁹ cogi-
tem̄. Quid ei aliud est corpus pul-
cherrime mulieris nisi pulcher sac-
cus stercor̄. Quis aut̄ tētari posset
si stercora videret. Cāf. iiii. Pulchra
ps amica mea: absq̄ eo q̄s itrinse-
cus latet. i. pulchra es exteri⁹: s̄z fe-
da interi⁹. ¶ Quarto vt a muliere li-
bidinosa aspici deuitem̄. Probabi-
le em̄ vt q̄ q̄n mulierū libidinose
aspicit: fumus libidinis ab ei⁹ oculis
ascendens aerem inficit oculos vi-
ri: r̄ sic infectio ad cor ascēdit. Si ei
suo visu speculum inficit mulier mē-
struosa sc̄z p̄m nō est mir̄ si aiā
inficit mulier libidinosa. Sicut ei ba-
silic⁹ visu ignito anes volātes occi-
dit sic aspect⁹ mulier̄ igne cupi-
scentie inflāmatuā aiā interficit.
Eccl̄i. xxvj. fornicatio mulieris in-
extollētia oculoꝝ. Et d̄r fornicatio
quasi fortis necatio: q̄ fortiter ne-
cat vñ. ¶ Quarto venit ad p̄grega-
tos: q̄s notat̄ cū d̄r. Ubilerāt discipu-
li p̄gregati: c. Mat. xviij. Ubi duo
vltres sunt p̄gregati i noie meo ibi
suz i medio eoz. ¶ Et p̄gregatione

91

Sermo. lli.

em̄ m̄tiple ex vtilitas acquirif. Pri-
ma est qz tales nō pnt extigui a dei
gr̄a. Videm̄ ei qzyna cādelā cito ex-
tinguit̄ s̄z m̄te cōfite extigui non
pnt. Serui dei sūt lux mūdi. Mat. v.
Vos estis lux mūdi. Sūt carbōes ac-
cēsi. p̄. Carbōes succēsi sūt ab eo. sūt
lapides igniti. Ezech. xxviii. In me-
dio lapidū ignito p̄ ābulasti. Sicut
ergo lux siue ignis nō meli⁹ accēdit̄
q̄ igne igni applicādo: sic serui dei
nō meli⁹ istā m̄t q̄ i s̄p̄ h̄itādo. Et si-
cut carbones mutuo se accēdūt: sic
illi mutuo se calefaciūt. Et sicut ex
mutua collisiōe lapidū ignis excuti-
tur: sic ex mutua exhortatiōe spūssā
cti ignis auget. eccel. iiii. Si do: mie-
rit duo fouebūt mu tuo: vn⁹ quō ca-
lescet. ¶ Sc̄ba vtilitas est qz nō pnt
vinci a tentatione diaboli. Videm⁹
em̄ qz acies pugnātū militū p̄iūcte
vinci nō pnt: sed si quis de acie egre-
ditur cito capitur. Sic ⁊ de seruis
dei. Juxta illud Cas. vi. c. Terribi-
lis vt castrorū acies ordinata. Jō em̄
thomas a diabolo vict⁹ fuit: qz ab a-
cie ap̄o ⁊ recessit: diabol⁹ ei nō vult
nisi singulare certamē. Sicut dixit
Solias. i. Reg. xvii. Eligite ex vob̄
virū: descendat ad singulare certa-
men. ¶ Tertiā vtilitas est qz nō pnt
frāgi a mūdo p̄ aduersa. Videm⁹ ei
qzyna virga cito frangit̄: sed plures
in simul frangi nō pnt. Legit̄ qz qdā
h̄is tres filios dū morti appropin-
quaret dedit eis ynā virgā vt frā-
gerent. et p̄tinuo fracta fuit. Dedit
eis duas: vix fregerūt. dedit eis tres
et frangere non potuerūt. Et ait. Sic
erit de vob̄. Si ei diuisi fuerit: cito
ab iniuriis supabimini. Si aut̄ vni-
ti nō poterit̄ supari. eccel. iiii. funi-
cul⁹ triplex difficile rūpit. ¶ Quar-
ta vtilitas est qz nō pnt seduci a mū-
do p̄ p̄spa. Videmus em̄ q̄diu oues
sunt in grege sunt secure: sed si aliq̄
se sepat a grege cito errat. Sic ⁊ ser-
ui dei a blandimētis mundi decipi
non pnt. Tū qz manu pastoris. i. pre-

lati reguntur. Tū qz latratu canu: id est doctrina predicatorū munitur. Tū qz exēplis eorū cū q̄bus sunt fulciunt̄. Ille aut̄ qui sol⁹ cito deci-
pit. vñ clamat p̄p̄a. Erraui sicut o-
uis q̄ p̄it. ⁊c. ¶ Quinto venit ad timo-
ratos qd̄ notat̄ cū d̄r. Prop̄ metum
iudeorū. Berni. sup̄ Cas. In x̄itate di-
dici nihil tā efficac̄ ad gratiā p̄me-
rendā. retinendā: ⁊ recuperandā: q̄ si
oī tpe coraz deo inueniaris nō altuz
sape. sed timere. Timor igitur ⁊ pri-
mo valet ad gratiā p̄merēdā: quia
sicut d̄r. eccel. i. Qui sine timore est
nō potit iustificari. Sc̄o ad gr̄az cō-
seruandā eiusdē. xxvii. Si nō in timore
d̄hi tenuerit̄ te instanter cito subuer-
tetur dom⁹ tua. Tertio ad gr̄az p̄di-
tā recuperandā. Recupat̄ ei p̄ sc̄tā de-
sideria p̄ sc̄tā suspiria: ⁊ p̄ bona opa
Esa. xxvi. sc̄m̄ aliam litterā. A ti-
more tuo cōcepim⁹ ⁊ p̄turim⁹ ⁊ pe-
perim⁹ sp̄m̄ salutis. Cōceptio respi-
cit fetū dū est in v̄tre: p̄turitio dū ē
in dolore mulier p̄tus duz fetū emi-
serit. Virtute ergo timoris dei cōci-
pim⁹ sancta desideria: p̄turim⁹ san-
cta suspiria: ⁊ parimus bona opa.

¶ Sermo tertius.

Nfer digitū

tuū huc: vide man⁹. ⁊c.
Secūdu b̄m̄ Aug. tri-
plex est stat⁹ hois. Un⁹
put est in vita. Alius p̄-
ut est in morte. Tertio put cōsidera-
tur post mortē. In hoc triplici statu
x̄ps discipulos suos dilexerat. s. i vi-
ta sua eis secreta manifestādo: ⁊ a-
micos vocādo. Johan. xv. Vos dixi
amicos: qz omnia q̄ a p̄re meo audi-
ui nota feci vobis. In morte sua p̄
eis aīam suam ponēdo. Ibidē Ma-
torem hac dilectionē nemo h̄z. post
mortē suā eis sepe apparēdo. Pri-
mo duo signa amor⁹ cōsiderat b̄m̄ Tho.
sicut ⁊ ceteris. Tertio aut̄ nōdū sibi
ostēderat: qz nōdū sibi apparuerat
ideo hodie sibi apparuit ⁊ tam per-
20. iij.

Do. i. post pascha.

visum est factu eum ad fide[m] reduxit
dicēs. Inter digitu[m] tuu[m]. 7c. Circa
asc[en]s[us] istaz app[ar]itione[m] tria notabilia vi-
deri p[oss]unt. Unu[m] q[uo]d x[rist]us qui cicatrices
vuln[er]u[m] in carne seruauit: alia t[ame]n de
ca[usa] seruauit ea post resurrectione[m] in
m[un]do. Alia nu[n]c seruat in celo. Alia
seruabit i[n] iudicio. Alia post iudiciu[m]
post resurrectione[m] q[ua]e eas seruauit
vt i[n] discipulis 7 in nob[is] fide[m] resurre-
ctionis astrueret. gl[ori]a ad dubitatu[m] cor-
da sananda vuln[er]a s[un]t seruata vesti-
gia. gre. i. omel. Eg[er]it na[m]q[ue] miro m[od]o
diuina sup[er]naq[ue] clem[en]tia vt discipulo
dubitans du[m] in m[an]u palparet, vul-
nera carnis in nobis vulnera sana-
ret i[n] fidelitatis. Plus ei nob[is] tho-
me i[n] fidelitas ad fide[m] p[er]tulit q[uam] fides
credentiu[m] discipulo[rum] p[er]fuit: q[uo]d du[m] il-
le ad fide[m] palpando reduci[n]t: n[ost]ra m[en]s
o[mn]i dubitatio[n]e postposita in fide soli-
dat. Sec[un]do eas seruat nu[n]c i[n] celo 7
hoc vt p[ro]p[ter] eas rep[er]it[ur] nob[is] eu[m] reco-
cilet. Cicatricu[m] ei rep[er]itatio e[st] q[ua]da[m]
apud p[re]s[ent]es p[ro] nob[is] aduocatio. Si mi-
les tacēs ab imp[er]atore impetrat q[ua]n-
tu[m] vulnera q[ua] p[ro] eo p[er]tulit sibi dem[on]strat
Ex[em]plu[m] legit[ur] i[n] hystoria scol[astice] q[uo]d an-
tipat[er] idume[us] p[ro] magni herodis in
quoda[m] seruitio imp[er]atoris m[ul]t[is] vul-
nerib[us] est p[ro]fusus. Qui t[ame]n ab emu-
lis accusat[us] reiect[us] vestib[us] dixit. ego
cesar n[on]olo me v[est]ris excusare apud
te sed ista vulnera q[ua] suscep[er]i p[ro] te lo-
quar. p[ro] me si ego diligo te. t[ame]n cesar
ip[s]e i[n] g[ra]tia sua suscepit. Sicut et x[rist]us
vulnera p[ro] i[n]fidelit[er]e vt i[n] sinuet q[ua]ntum
nos dilexit. Bern[ardus]. Sec[un]d[u]m accessum
h[ab]es o[mn]i h[om]i[n]e apud p[re]s[ent]es vbi m[ul]t[is] an[im]i filiu[m] 7
filiu[m] an[im]i p[re]m. M[ul]t[is] o[mn]i filio p[er]t[ur] 7
vbera. filio o[mn]i p[er]t[ur] i[n] lat[er]e 7 vulnera.
Nulla ergo poterit esse rep[er]s[us] vbi
tot occurr[er]it charitat[is] i[n]signia. Ter-
tio seruabit eas i[n] iudicio vt mali vi-
deat[ur] q[uo]d iuste sint p[er]denati. Un[de] dicit
eis i[n] hec v[er]ba: vt di. Chrys[ostomus]. sup[er] mat.
Ego p[ro]p[ter] vos h[om]i[n]e factus su[m]: p[ro]p[ter] vos
alligat[us] sum 7 delusus 7 ces[us] et cruci-
fix[us]. vbi e[st] t[ame]n m[ul]t[is] i[n]iuriar[um] fru-

ctus. Ecce p[ro]p[ter] sanguis mei que[m] de-
di i[n] redemptio[n]e[m] a[li]az v[er]az: vbi e[st] ser-
uit[us] mihi ip[s]e[m]: qua[m] p[ro] p[ro]cio sanguis
mei michi dedistis. Ego sup[er] g[ra]tiam
mea[m] vos habui cu[m] essem de[us] appens
h[om]i[n]u[m] v[er]o o[mn]ib[us] reb[us] v[er]is me feci-
stis. Na[m] o[mn]i[m] reu[er]sissim[am] tre[m]p[er]e aplius
delexistis q[uam] iusticiam mea[m] fidem.
Quarto seruatur est eas post iudi-
ciu[m] i[n] celo. Et p[ro]p[ter] ser[uitu]m p[ro]p[ter] sc[ri]pt[ur]as. Prop[ter]
se q[ua]e vt sp[irit]u sec[un]d[u]m deferat i[n]signia sue
victorie g[ra]tiose Beda sup[er] Luc. Mi-
les i[n] p[ri]mo fortiter agēs 7 victoriam
obtinens multis vulnerib[us] p[ro]fusus si
datur ei medicus 7 d[omi]n[us]. Vis sanari si-
ne o[mn]i cicatrice vt cu[m] cicatricib[us] sine
o[mn]i deformitate: puto q[uo]d i[n] signu[m] sue vi-
ctorie cicatrices seruaret. Ille ei ci-
catrices i[n] x[rist]o s[un]t n[on] i[n] deformati-
tate[m]: s[ed] ad magna[m] pulchritudine[m]. v[er]u[m]
dicit Chrys[ostomus]. q[uo]d sup[er] radios solis er[un]t
lucidiores. Sicut ei honor est mili-
ti d[omi]no p[ri]mo reuertenti deferre scutu[m] fra-
ctum: sic est x[rist]o honor sec[un]d[u]m deferre
victorie sue g[ra]tiosum triu[m]phu[m]. Glos.
super Lucā. N[on] ex ipote[n]tia curadi
cicatrices seruauit s[ed] vt p[ro]petu[u]m vi-
ctorie sue circu[m]ferat triu[m]phu[m]. Ser-
uabit etia[m] eas p[ro]p[ter] sc[ri]pt[ur]as vt videtes
q[uo]d misericorditer sint redempti can-
tēt i[n] e[ter]nu[m] m[er]ita d[omi]ni: iuxta illud. Co-
fitemini d[omi]no q[ui]a bon[us]: q[ui]a i[n] seculu[m]
m[er]ita ei[us]. Dicat nu[n]c q[ui] redempti s[un]t a
d[omi]no. 7c. N[on] solu[m] aut[em] circa cicatrices
x[rist]i: sed et circa cicatrices martyru[m]
sancti afficiē[n]t Aug[ustinus]. de ciuita. dei.
Nescio quom[od]o sic affici[mur] amore
martyru[m] b[ea]to[rum]: vt velimus i[n] isto re-
gno videre vulneru[m] cicatrices q[ua] p[ro]
x[rist]i no[m]i[n]e p[er]tulit[ur] fortasse videbim[us].
N[on] e[st] e[st] deformitas i[n] eis sed digni-
tate[m] pulchritudo erit. Sec[un]d[u]m
notabile est q[uo]d x[rist]us cicatrices Tho-
me palpadas exhibuit: vt p[er] illarum
palpationem auferret illius dubita-
tionē. Un[de] mox certificat[us] dixit d[omi]n[us]
et deus me[us]. Per q[uo]d datur intelli-
gi q[uo]d vulnera p[er]t[ur] n[ost]ro[rum] n[on] debemus
abscondere sed ea p[ro]p[ter] p[ro]fessionē manife-

Sermo. iiii.

stare. S; notandum q̄ vulnera aliqui
sūt recētis aliqui iueterata: aliqui
do putrida. Recētis sanātur yncio
ne siue emplastri appositione. Iuue
terata adustioe. Putrida icissione.
Tūc vulnera pctōz n̄foz sūt recen
tia q̄n adhuc sūt i volūtate vel in re
centi ope tūc sanari possūt p vn
ctionē. i. spissācti i spirationez. Vel
emplastri. i. leuispenitētie i positio
nē. Eccl̄i. x. Languor plixioz gra
uat medicū breuē lāguozez p̄cedit
medic⁹. Eiusdē. xxxviii. Unguenta
ri⁹ faciet pigmēta suauitatis: ynci
ctioes cōficiet sanitatis. Tūc sunt
iueterata q̄n p lōgā p̄suetudinē sūt
iterata. ps. Iueteraui iter oēs ini
micos meos Et tūc indigent adu
stioe. i. adustua carnis maceratio
ne. ps. Ure renes meos ⁊ cor meū.
zach. xii. Per ignē yā eos sicut vi
tur argētū. Tūc sūt putrida q̄n tā
diu stat hō i pctis q̄ fetet corā deoz
hoib⁹. Johe. i. Cōputruēst iumen
ta i stercore suo. In quoz p̄sōa d̄t. p
pheta. putruēst ⁊ corrupte sūt cica
trices. ⁊ c. Et tūc idigēt icissione. i. iei
sua tribulatioe. tūc ei sepe carnes
putride auferunt⁹ ipsi ad desū puer
tunt⁹ p̄. multiplicatesūt i iurmitates
eoz: postea accelerauerūt. De ista
incissione d̄t Job. xvi. cōcidit me vul
nere sup vuln⁹. Tertiu⁹ notabile est
q̄ x̄ps p̄ oñsionē vulnerū thomam
in fide solidauit. Ipse q̄dē erat tri
bulat⁹ de x̄pi passioe. despat⁹ de ei⁹
resurrectioe: ⁊ tepid⁹ fact⁹ i ei⁹ a
more. S; x̄ps per ostēsiōē vulnerū
tribulatū letificauit desperatū cer
tificauit: ⁊ tepidū inflāmauit. Ista
tria etiā in x̄pi vulnerib⁹ iuenim⁹
Primo nāq̄ tribulati: ibi iueniunt
p̄solationē. S; ego. Si passio x̄pi ad
memoriā reducat̄ nichil est adeo
durū quod nō equo alio tolere. hoc
significatū ē. Exodi. xv. vbi lignuz
missū in aq̄s amaras eas dulcora
uit: q̄ mēoria crucis oēs tribula
tiones i dulcedinem p̄uertit. Refert

aūt Aристо. q̄ si vas cere noue vn
ctio clausū i mari ponat̄ aqua que
sub iurat̄ i dulcedinē p̄uertit. Istud
vas factū de cera noua ē corp⁹ x̄pi
factū de carne h̄giea q̄ vndiq̄ su
it clausū. q̄ nullū n̄q̄ tēta tōi tuis
peruū. Si igit̄ mittim⁹ aq̄s ama
ras. i. tribulatioes n̄fas i poros. i.
in vūnera istius vasis oēs in dul
cedinē p̄uertētur. Ber n̄. Tua dulce
do d̄he lapides torrentes stephano
dulcorauit. Tua dulcedo craticulaz
laurētio dulcorauit p̄ tua dulcedi
ne ibāt apostoli gaudētes a cōspe
ctu p̄silij. Sc̄to i x̄pi vulnerib⁹ des
pati iueniūt spei corroborationem
In passioe em̄ sua pactū firmauit p̄
quod oib⁹ veniā dare p̄missit. Pa
ctū aūt oli trib⁹ modis firmabatur
aut manuum percussione aut signi
iectioe: aut aq̄ effusioe. De duob⁹
primis habet̄ Josue vlt. de tertio.
i. Reg. vii. Sicut em̄ i aque effusio
ne nihil de aqua remanet nec quā
tū ad substātiā: nec quā tuz ad sapo
rē. sic de illis q̄ pactuz illud frange
rēt nullū debebat vestigiū remane
re x̄ps igit̄ vt pactū nobiscū firma
ret quo oib⁹ veniā daret: fuit nō tā
tū in manib⁹ sed etiā i pedib⁹: etiā
in latere ⁊ toto corpo percuss⁹. Esa
ie. liij. Prop̄ scelus populi mei per
cussi eum. Fuit in cruce exaltatus
Joh̄. iiii. Sicut exaltauit moyses
serpentē i deserto. Eiusdē. xii. Si ex
altat⁹ fuero a terra oia trahā ad m̄
ipsuz. Fuit sicut aqua effusus: q̄ ni
chil ei remāssit. Nec aīa quia eā in
morte sposuit. Nec caro q̄ tota at
trita fuit. Nec sanguis q̄ totuz ef
fudit. Nec familia quia euz dereli
quit. Nec vestes q̄ eis spoliat⁹ fu
it. Et ideo poterat dicere cum pro
pheta sicut aqua effus⁹ suz ⁊ c. Ter
tio in christi vulnerib⁹ frigidū iue
niūt inflammationē. hoc significa
tū est. ii. Wachabe. i. vbi dicit̄ q̄ li
gna aspsa aqua crassa fuerunt ve
hemēter accensa. Et q̄ est ista aqua
D. iij.

Dom. ii. post pasch.

crassa: nisi sanguis dñi spūstācti pi-
guedie pertus⁹. Quo si ligna idest
corda nra arida aspsa fuerit p̄tinuo
isflāmanf. Istud etiā significatū ē.
I. Machab. vi. vbi dñ q̄ elephāt⁹ ofi-
dest: sāguinē vne: ⁊ mori: ad acuen-
dū eos ad plū. s̄ fructus mori sc̄z
Amb. p̄rio est alb⁹: postearube⁹: po-
stremū niger. Sic xp̄s p̄mo fuit al-
b⁹ ⁊ pur⁹ in tota sua quersatiōe ⁊ ru-
be⁹ i cruce: niger i morte. hui⁹ mo-
ri sāguis d̄z nos accēdere: ⁊ cor n̄z
ad bellū p̄tra vitia to taliter isflā-
mare. ¶ Dñica. ii. Ser. prim⁹.

Go suz pa-

stor bon⁹. Joh. x. In p̄-
sēti vita null⁹ d̄z seip-
sū laudare: nec velle
laudari ab alio. Et rō
ē q̄ si cogitat tēp⁹ suū p̄teritū vide-
bit q̄ mlta fecit vñ d̄z dolere. Si fu-
turū videbit iminere multa: vñ d̄z
timere. Si p̄sēs iueniet multos in
se defect⁹ n̄ q̄b⁹ d̄z erubescere ⁊ se
hūiliare. Quomō igit hō d̄z se lau-
dare ⁊ velle laudari: q̄ h̄z cām tanti
dolens ⁊ timor⁹ ruboris siue hūi-
liatiōis. In xp̄o aut nō sic est: q̄ de
nullo trāfacto quod fecit doluit q̄
fuit sāctissim⁹. De nullo futuro eū
timere oportuit q̄ erat oīpo ten-
tissim⁹ de nullo defectu p̄sēti vitio-
so erubescere debuit: q̄ erat per-
fectissim⁹. Si igit de⁹ petit a nobis
laudari. hoc nō ē pp̄ se s̄z pp̄ nos
Aug. sup. ps. Laudari a te vult de⁹
vt hoc tu pficias: nō vt ille sublime-
tur. Nō a te amat q̄ illū augeat s̄z
quod ad illū pducat. Similit̄ quan-
do se laudat hoc nō facit. pp̄ se sed
pp̄ nos. Greg. in moral. De⁹ qui
nos p̄hibet nē p̄p̄to ore laudemus
p̄ scripturas sacras laudes suas lo-
quit: nō q̄ ipse eis indiget qui pro-
ficere laudibus nescit: s̄z dum suam
nobis magnitudinē narrat: nra ad
se iperitiā subleuat: ⁊ bona sua lo-
quēdo nos edocer: q̄ omnio homo

nō cognosceret si de⁹ tacere voluis-
set. De is̄ subdit: Idcirco igit lau-
des suas idicat: vt valeam⁹ eū au-
diētes cognoscē cognoscētes ama-
re. amātes seq. seqntes adipisci. adi-
piscētes nō ei⁹ visione p̄frui. Pro-
pt̄ nos igit nō pp̄ se xp̄s in euāge-
lio se cōmēdat dicēs. Ego sū pastor
bon⁹. In isto igit euāgelio de quat-
tuor fit mētio. s. de pastore merce-
nario: lupo ⁊ ouib⁹. Pastor bon⁹ est
xp̄s cui⁹ tria pōit signa. Primū ē q̄
p̄ ouib⁹ aīaz pōit. S̄z cū hō h̄z tria
sc̄z p̄p̄ quos p̄sonā p̄p̄riā ista tria
p̄ ouib⁹ sūt ponēda. Bern. s̄r. Can.
Nec ociose totiēs repetitū ē: petre
amas me i p̄missiōe ouīū. Ac si di-
cat Jes⁹. Nisi me valde ⁊ p̄fecte a-
mes. hoc ē pl⁹ t̄na. plusq̄ tuos pl⁹
q̄ te: nequaquā suscipias curā hanc.
Necte itromittas de ouib⁹ meis p̄
q̄b⁹ sanguis meus sus⁹ ē. Sua aut p̄
oībus nō ponūt q̄ t̄palia eis nō tri-
buūt. I. Joh. iii. Qui habuerit sub-
stātiā huius mūdi ⁊ viderit fratres
suū necessitatē habere ⁊ clauserit vi-
scera sua ab eo quomodo charitas
dei ē in eo. suos nō ponūt qui p̄san-
guine os isufficiētes p̄ moueri faci-
unt. sepe aut qui carnalit̄ itrat car-
nalit̄ vuit. Joh. iii. Quod natū est
ex carne caro est petrus itroduc-
t⁹ i atrīū p̄dificis p̄ acillā: xp̄s nega-
uit: q̄ se pe quē caro q̄ ē ancilla aie
itroducit: xp̄m nō cognouit. perso-
nā nō ponūt q̄ malis non resistunt.
Ezech. viii. Nō opposuistis vos mu-
rū p̄ domo isrl̄ ⁊ c. Xp̄s aut ista trīs
p̄ ouibus p̄sūt h̄ere. xii. Reliqui
domū meā. i. familiā meā sc̄z ange-
los dimisi hereditatē meā. i. totaz
celestē substātiā meā. dedi dilectaz
aīaz meā i man⁹ iūmicorū meorū. Se-
cū dū signū ē q̄ oues cognoscit. vñ
dicit cognosco oues meas. ⁊ c. Co-
gnoscit aut eas p̄ ymaginē suā quā
eis ipressit. ps. Signatū ē sup nos
lumē vultus tui dñe. Per arma ⁊ vo-
lūmēta virtutū quibus fideles or-

Sermo .i.

navit. Ro. xiiij. Induamur arma lucis Et infra. Induimini dñs iesu xp̄z signa bonorū oporū quibus eos decoravit. ii. Thim. ii. firmū fūdamē tū dei stat hñs signaculū hoc cognouit dñs q̄ sūt ei⁹: et dicated ab iniquitate ois qui inuocat nomē dñi. Quasi dicat hoc ē sinū q̄ sūt dñi qñ a malis discedūt: bōa faciūt. Per doctrinā suā q̄ eos tormauit Joh̄ xiiij. in hoc cognoscūt oēs qz mei estis discipuli si dilectionē habueritis ad iuicē. Qz vero mali ista nō habuerūt: iō in iudicio a xp̄o nō cognoscētur. rñ. Chy. y. s̄. Mathesū loquēs i ps̄oā xp̄i bt. p̄f em̄ cognoscit filios suos p̄prios suos p̄ ymaginē suā. rex ho milites suos p̄ arma sua. pastor: oues p̄ signa sua magister autē cognoscit discipulos suos p̄ doctrinā suā: ego autē nō cognosco vos tāq̄ p̄ filios meos: qz meā ymaginem nō habetis nec tāq̄ rex milites qz mea arma abiecitis. nec ego cognosco vos tāq̄ pastor: oues meas qz mea signa nō portastis. Nec cognosco vos tāq̄ magister discipulos meos qz meā doctrinā p̄tēpsistis. Tertiū signū ē qz oues ad ouile deducit. Iō dicit alias oues habeo q̄ nō sūt ex hoc ouili etc. Notandū autē qz quidē qui sūt totalit̄ itra ouile sicut sunt boni christiani qui sunt de eccl̄ia et numero et merito. Quidā totalit̄ extra sicut heretici qui nec fidē habēt nec opa. Quidā partim intra et partim extra sicut mali xp̄iani. Nā in quantū habent fidē sunt intra iniquituz mala opera sunt extra. Prelatus igit̄ oues que sunt itra debz fouere. morbidas vero que sūt extra dz effugare. Illas vero que sunt partim intra et partim extra dz excitare. Istud triplex officium representat baculus pastoralis cui⁹ p̄cipiū habz reflexionē ad inuēdū vt ea q̄ aliquis predicat ad se reflectat: vt sic oues q̄ sunt itra per bonum exemplum nutriat

Mediū autē hz rectitudinem et est aptus ad pcutiendum: vt scz oues morbidas expellat. In fine hz stimulū et punctionē. vt scz pigros in ecclesiā introducat. Eccle. xij. Verba sapientū q̄si stimuli. etc. Sc̄bo fit mentio de mercenariō qz autez aliq̄s sit mercenarius tria signa ponit. Unū ē qz de ouib⁹ nullam curā gerit. q̄ notat cum dicitur. Mercenarius videt lupū veniētē: et dimittit oues. Aug. Mercenarius si ouis aberrat nō reuocat si ifirmatur nō medet̄ si deuoratur n̄ lachrymā si subterfugiūt temporalia q̄ ipse amauit fugit. Secūdū signum ē qz fugit Un̄ subdit. Mercennarius autē fugit qz mercennarius est. Aug. O mercennarie lupum vidiisti et fugisti. forte dices. Ecce hic sū nō fugi. fugisti qz tacuisti. Corpe hic fuisti: spiritu fugisti Grego. Lupus veniēs idicat q̄ q̄sqz animo sup gregis custodiā stabat Aliquādo tamē p̄lat⁹ p̄t fugere quando scz ip̄e solus querit. sicut fugit paul⁹ vt habet. ii. Cor. xl. qz sc̄bz Augu. cessit p̄secutiōi vt seruaret se i alio r̄vtilitatē Aliquādo dz se opponere qñ scz p̄secutio p̄p̄o iducit. Ali qñ nō dz fugere nec se opponere s̄z patienter expectare qñ scz tm̄ lana. i. tēporalia diripiūtur Mat. v. Qui vult tecū i iudicio p̄p̄dere et tunica tollere dimitte ei et palliū. Tertiu⁹ signū ē tātm̄ lanā. i. tēporalia q̄rit. Aug. Sūt i eccl̄ia q̄dā p̄positi non xp̄i deū: q̄ sūt dei q̄r̄ etes: s̄z tēporalia p̄moda sectātes honores ab hominib⁹ appetētes: q̄sqz talis ē mercenari⁹ ē. legit̄ gen. xxxi. qz qñ labā iuit ad tōdēdas oues iacob fugit qz qñ p̄lat⁹ i subditis tm̄ t̄poralia q̄rit xp̄s ab eo recedit. tertio h̄t mētio delupo cui⁹ triplex officiū ponit scz rape: dispergere. et mactare de duobus primis d̄r hic De tertio d̄r supra. Joh. x. fur. non venit nisi vt furem et mactet et perdat. Lupus

Do. in passio.

Igitur infernalis alas dispigit: dispensas rapit raptas occidit. Pumo: agitur dispersit: i. p. diuersa vitia spargit. Naz lucifer spargit p. supbia. Wammōa p. auaricia. A smodeus per luxuriam. Tanto alit spargit crudelius quanto sciunt se habere tempus breuius. Dicitur i. li. de animalibus. quod quasi lupus senescit et non potest prodari: vadit de nocte iuxta ciuitates et hominibus insidias. Sic diabolus sciens tempus suum esse breue iam de hominibus bestialibus non curat: sed bonos deuorare festinat. isidorus. de summo bono. Tunc diabolus contra eum quem possidet accersit: quando se diuinitate ab eo expellendus cognoscit. Apoc. xij. Ue terre et mari: quod descendit ad vos dyabolus habens iram magnam sciens quod modicum tempus habet. Secundo alas dispersas rapit ad penam: et hoc quadam cathedra anull os multos habere. Coniicitur ei ex mala suggestione: delectatione: consuetudine: et necessitate. Prouerb. v. funibus peccatorum suorum intrinsecus Quisuis alit elemosine sunt lancee in corde demōnis et sagitte et ofones sint lapides: tamen postquam diabolus sic eum icathenauit vix expelli potest. siue per sagittas elemosinarum: siue per lapides orationum iob. xli. Non fugabit eum vir sagittarius: et insuper pulsi versi sunt lapides funde. Tertio alas sic raptas occidit morte eterna. ps. Mors peccatorum pessima. Est enim mala: quod animas deuasat et pascit. ps. Mors depascit eos gloriose. hoc dicit ad similitudinem iumentorum quod non radicitus herbas euellunt: sed summitates carpunt: ut iterum herbe nascantur ad pastum. Sic etiam illi morte depasci reuiuiscunt: quod non debent. Et est peior: quod non potest mori. Aug. de ciuitate dei Nulla quippe maior et peior est mors: quam ubi non moritur mors. Est pessima. quod vtrumque occidit scilicet corpus et animam. idem ibidem. Mors anime fit cum ea deserit deus. Mors corporis cum illud deserit anima. Mors vtriusque cum anima a deo separata deserit corpus. ita enim nec ex

deo viuunt a se: nec corpus ex ipsa. Quarto fit mentio de ouibus christi de quibus tria signa ponuntur. Primum est quod pastoris recognoscunt. vnde dicit. Cognoscunt me mee. Vnde ei cognoscunt deum non tamen cognitione inata quod est per instinctum naturalem. de qua iob. xxxvi. oēs homines vident eum. Non tamen cognitione speculatiua quod est per fidem de qua. i. Cor. xij. Videmus nunc per speculum in enigmate. Sed maxime cognitione practica: quod est per mandatorum dei obseruationem ps. A mandatis tuis intellexi. de qua tandem puenit ad cognitionem que est aperta. De qua ibidem. Tunc autem facie ad faciem. Secundum est: quod voces eius audiunt. Unde dicitur infra. Oues mee voces audiunt. vnde supra dicitur. Non nouerunt vocem alienorum. Tres enim voces sunt alienorum quartaveri pastoris. Prima est vox lupi. i. demonis qui vocat oues ad occidendum. Sermo. Lupus est malignus spiritus qui causas fidelium insidias circuit: et mortes animarum querit. Secunda est vox furis. i. carnis quod vocat ad peccandum. De quo fure dicit supra fur non venit: nisi ut furetur etc. Caro enim per visum et alios sensus corporis animas depredat. Tercio. Oculus meus depredatus est a iam mea. Tertia vox est mercenarius. i. mundi queas vocat ad tondendum. Licet mundus diuitias promittat: tamen in morte oues suas tondet: attonsas ipsas extra mundum mittit. iob. xvij. diues cuius dormierit nihil secum afferet. Quarta vox est veri pastoris. id est christi queas vocat ad pascendum. ioh. x. ingredietur et pascua inueniet de his quattuor vocibus dicit Bernardus. vocat mundus vocat caro: vocat diabolus: vocat Christus. Mundus dicit ego deficio: caro ego infirmitas: diabolus ego interficio: christus ego reficio vide quem sequeris. Tertium signum est quod pastoris sequitur: post eum vadunt. Vnde postquam dixit de his. Oues mee vocem meam audistis subiunxit: et sequitur me. id est christus assimilatur se gregi

Sermo .ii.

line. Mat. xviii. Quoties volui congregare filios tuos quod admodum gallina congregat pullos suos sub alas. Instar enim galline fouet bona nostra proposita donec proficiamus per bona opera et tunc debemus eum sequi re gratiam cognoscendo ei dona. Legitur de prophetaribus auium quod gallina interdum fouet oua anctarum et pauonum et propria. Sed cum oves creuerit veri pulli iniri ad heret anete in ads se immergunt: pauones de sua pulchritudine gratiantes nutritum reliquunt. Sic est de bona proposita fouet nutrit: sed quidam sibi adheret quod ipsum sequuntur per imitationem et gratiam actionem. Alii vero eum deserentes in ad voluptatum se immergunt. Alii vero de sua supbia gloriantes in gratia existunt.

¶ Sermo .ii. vñ supra.

De pastor

nam suam dat pro omnibus suis. Mercenarius autem: et qui non est pastor videt lupo venientem. etc.

Sicut est differentia inter regem et tyrannum quod rex intendit ad utilitatem populi non sicut tyrannus ad utilitatem suam non pro populo. Sic differentia est inter pastorem et mercenarium lupum. Officium eius pastoris est oues pascere et mercenarius oues occidere: et lupi oues occidere. Dicit autem Augustinus de sermone dominici quod pastor est diligens. Mercenarius est tollerans. quod tamen est vitiosus quod diu non videt lupo venientem tunc ei fugit. Latro siue lupo vitiosus est igitur officium pastoris pascere verbo. et exemplorum temporalium subsidio. Verbo quidem per instructionem et correctionem. hieremias. iij. Dabo vobis pastorem iuxta cor meum qui pascet vos scientiam doctrinam. et Thimoteus. iij. Argue obsecra: increpa: in omni patientia et doctrina. Boni enim sunt obsecrandi mali arguendi: et increpandi. Omnis autem cum discretione et patientia tollerandi. Hinc est quod in archa Moysi erat manna virga: et tabule testamē

tivt habet hebre. ix. quod in prelato quod est archa dei debet esse manna dulcis exhortationis quo ad bonos virga seueri correctionis quod ad duros et tabule discretiois quo ad omnes hic est quod salomon fecit sculpi in basibus templi boues et leones et cherubi. ut habetur. iij. Regum. vii. in boue mansuetudo siue maturitas. in leone terocitas in cherubi scientia designat prelatum enim quod dicitur esse basibus. id est sustentamenta ecclesie dicitur quod ad bonos esse mansuetus: quod ad duros seuerus quod tum ad omnes sapiens et discretus. ¶ Scio dicitur pascere exemplo per bone vite informationem. Ad Titum. iij. in omnibus te ipsum prebe exemplum bonorum operum. Legitur. i. Regum. x. quod saul fuit altior omni populo ab humero et sursum quod prelatum sicut pro aliis emlet officio: sic debet eminere exemplo. Gregorius. Non dicitur hominum ducatum suscipere quod nescit homines viuendo preire sed hodie multi habent vocem iacob pro bona doctrina: sed manus esau pro operatione mala. De talibus dicit iob xl. Ossa behemoth velut fistule eris. Sunt enim ossa dyaboli in quantum carent sensu bene viuendi: sed videntur esse fistule dei in quantum habent sonum bene docendi. Tales non viuificant animas sed occidunt. Tripliciter enim potest dici pastor esse occisor: omnium suorum etiam in iniectione manuum. uno modo quod dicitur eis pabulum venenatum. ¶ Scio modo quod non subtrahit ei pabulum necessarium. Tertio modo quod videt quod herba venenata comedit et tamen non arcet. Sic et prelatum subditos occidit. Pro malo exemplum prebendo. Dicitur. vi. participes sacerdotum in via sterfici etiam per gentes de siche in hierusalē. inter. falsi sacerdotes abscedunt via et occidunt homines malis operibus ne perueniant in hierusalē. Scio bona temporalia ante reddo. Ecclesie. xxviii. panis egrediuntur vita pauperum et quod defraudat eum homo sanguis est ibidem. Qui auferit in sudore panem: quasi qui occidit proximum. Ter

Do. ii. post pascha.

Et io vitia dissimulādo. Ezech. xxxij
Si dicente me ad spūz morte morieris: nō fueris ei locut⁹ vt se custodiat a via sua mala ipse i inq̄ta te sua moriet⁹ sanguinē aūt eius de manu tua req̄rā. vñ dicit negligēs Plat⁹ zach. xi. c. Nō pascaz vos. Vb̄ morit⁹ moriat⁹: q̄ succidit succidat. Greg. Tot occidim⁹ quot ad mortē q̄tidie tepidi z tacētes irevidem⁹. Tūc subdit⁹ morit⁹ sine te q̄ in cā mortis nō p̄traditētz p̄tul erit te. Tertio dz pacere tēporali subsidio p̄ subministrationē Augu. Talis dz esse rector q̄ p̄ponat s̄bz doctrīe ignorātib⁹: z mēsz suā cōmūcet idigētib⁹. Libenter audit eius ligūā loquētz cuius expectat dexterā porrigētē Greg. Qui non dat p̄ ouib⁹ substātiā suā q̄ modo p̄ his daturus ē aīaz suam. S̄z multi sūt q̄ sua subditis nō s̄būit s̄z potius ab eis bōa sua aufert. Tales vidētur eē peiores dyabolo. Cū em̄ hō tria habeat. s. res tēporales: corp⁹ z aīz. dyabol⁹ nō curat de reb⁹ nec de corpe: s̄z tantū de aīa occidēda Gen. xiiij. Da mihi aīas cetera tolle tibi. Quāuis aūt aliq̄ res auferat z corp⁹ ledat: hoc si facit nisi p̄ p̄ aīaz vt s̄z p̄ rerū ablationē z corporis lesionē aīaz trahat i despationē. Prelatus aūt auarus et res aufert idebite rapiēdo. Ezech. xxxiij. Ne pastorib⁹ isrl̄ q̄ pascūt semetipsos. Et corp⁹ ledūt iuste opprimēdoyt ex tali opp̄s̄iōe possint pecuniā extorq̄re Michee. iij. Si quis si dederit in ore eoz quippiā sanctificans sup̄ euz preliū Animas occidit p̄ anuz exēplum prebendo. zach. xi. Pasce pecora occisionis. Glos. Quicūq̄ doctores m̄nimos scādalisāt ip̄i pecora occisionis nutriūt. Sequitur videre de officio mercēnariū quod ē tōdere: z tamez xp̄us p̄io pastori nūq̄ dixit tōde qz nō erat mercēnari⁹: nec dixit occide: qz nō erat lup⁹: s̄z dixit pasce: qz

erat pastor verus. Semel tñ sibi dixit occide. Nā sicut dz. Act. x. Cum Petr⁹ vidisset luthēū de celo descēdere in quo erant q̄drupediaz serpētia terre z volatilia celi facta est vox ad eū dicens. Surge petre occide mādūca. Ibi ei nō erāt oues. qz nō dixisset ei occide s̄z pasce: s̄z erāt volatilia p̄ q̄ intelligunt sup̄bi. z reptilia t̄re p̄ q̄ intelligunt auari. Et q̄drupedia immūda. p̄ q̄ intelligunt luxuriosi. Luxuria ei in corpe agit q̄ ex quattuor elemētis p̄ponitur. Vel signat luxuria p̄ quadrupedia. qz luxurios⁹ vadit in infernū cū quattuor pedib⁹. Auar⁹ aūt cū duobus. Un⁹ est qz male acquirit. Ali⁹ qz male retinet. Sup̄bus em̄ vadit cū trib⁹. Un⁹ est qz bōa q̄ h̄z suis meritis recepisse se credit. Ali⁹ aūt est qz falso de se sentit z m̄lta se credit h̄re q̄ nō h̄z. Terti⁹ aūtz est qz i sup̄p̄tatione ceteros p̄ipēdit. Luxuriosus vadit cū quattuor. Un⁹ est vitii z gulositatis. Vult em̄ laute comedere vt possit suam libidinē exercere Scōs aūt est vitii z libidinosē voluptatis. Ut dicit hieron. Venē mero estuās cito despumat in luxuriam. Terti⁹ aūt est vitii z pdigalitatē. sicut p̄tz i filio pdigo q̄ dissipauit vniuersā substātiā suā viuēdo luxuriose. vt h̄f. Luc. xv. Quartus est vitii z rapacitatis: qz postq̄ p̄sup̄ferit p̄pua cōuertit se ad rapiēdū aliena. Oēs igif̄ tales plat⁹ dz occidere vt vcz occidat sup̄biā in sup̄bis/ auariciā in auaris/ luxuriā in luxuriosis. Sequit⁹ videre de officio lupi. i. diaboli: quod ē oues occidere. q̄s quidē trip̄l̄r occidit. P̄io decipiēdo p̄ astutiā. Legit em̄ qz lupus aliq̄n voces hūanas emittit et aliq̄n latratū canum fingit vt sic pastores z oues decipiat. Aliq̄n em̄ dyabol⁹ aliq̄n suggestionem immittit que habet speciem boni: vt sic hoīes decipiat s̄. Cor. xi. Timeo aūt ne sicut serpēs euā seduxit astutiā suā: ita cor-

tur sensus v̄ri. ibidē. Ipse em̄ sathana
nas trāsfuratur se in angeluz lucis.
Tunc se in angelū lucis transfigu-
rat: q̄n ea v̄r iuggerere q̄ boni an-
geli persuadere consueuerūt. Sc̄bo
fran gendo per impatientiā. Legit̄
q̄ q̄n lupus ad ouile vadit ne canes
eius odorē sentiāt contra ventū va-
dit. Sicut aut̄ per ventū p̄sperum
prosperitas sic per v̄tū cōtrariū
aduersitas designat̄. Tunc igit̄ dia-
bolus cōtra ventum vadit q̄n homi-
nem in aduersitatibus existētē ite-
rum tentādo inuadit. Sepe em̄ dei
iusticia permittente hoi tribulato-
re ablatiōe terrene substātie addit
afflictionē i corpe: et inde tentatiōez
in mente: vt sic ad impatientiam et
desperationē iducat. Sicut p̄ i Job
cui p̄mo res abstulit. Deinde filios
extinxit. Deinde graui vlcere eum
percussit: t̄dem p̄xorē et amicos gra-
ues tētatiōes i cor ei⁹ misit: sed ille
eū in oib⁹ superauit. Talis em̄ ē na-
tura diaboli q̄ si in p̄ncipio ei resisti-
tur debilis efficit̄. Chry. sup̄ Math.
In p̄mis grauis et intolerabilis est
impet⁹ diaboli: quē si quis fortiter
sustinuerit i sc̄bo inueniet eū infir-
miorē. Quāto em̄ pl⁹ rep̄cussus fue-
rit t̄to magis refrigescit et deficit.
Tertio alludēdo p̄ sp̄e vanā. Legit̄
in lib. de aialib⁹ q̄ lup⁹ diligit valde
ludere: et si p̄t rapere puerū cuz eo
ludit: postea eū comedit. Qualiter
aut̄ diabol⁹ cuz p̄ctōre ludat ostēdit
Greg. in pastoralī dicēs. Diabolus
modo aliorū facta grauiora alleniat
modo nihil esse q̄ p̄petratū ē affir-
mat: modo misericordē deū loquit̄
mō adhuc t̄ps subsequēs ad p̄niam
pollicet̄: vt dum p̄ hec decepta mēs
diuiti⁹ ab incepta intentiōe p̄nie su-
spendat̄. p̄verb. xiiii. Stult⁹ illudet
p̄ctm̄. i. diabol⁹ qui fuit cā peccati.
Post̄ aut̄ ē cuz p̄ctōre sic luserit eū
comedit. Amb. in sermonib⁹. Dia-
bolus filios suos nō diligit sed odit.
Sic eos amat vt p̄dat: sicut amat

gluto porcellum vt comedat. vel p̄
lupos intelligi p̄t tyrāni Greg. Lu-
pus sup̄ oues venit: cū q̄libet iniust⁹
raptor fideles et humiles opprimit.
De istis lupis d̄r soph. iij. Iudices
ei⁹ lupi vespere nō relinq̄bāt i ma-
ne. Abachuc. j. Velociores lupis ve-
spertinis. Sunt em̄ lupi vespertini
matutini et meridiani. Lupi matuti-
ni: q̄ adhuc nō esuriūt multū: partē
ouis comedūt et p̄tē relinquūt. Ta-
les sunt multi tyrāni q̄ bona paupe-
rū rapiunt s̄ p̄tē t̄n eis dimittunt.
Lupi h̄o meridiani. i. q̄ vsq̄ ad me-
ridiē nō comedēt: et q̄ multū esuri-
unt: et q̄ p̄pter estum multū sitiunt
totā ouē comedūt: sanguinē bibūt.
Tales sunt q̄ totā suppellectilē au-
ferūt. et insup possessiōes q̄s cum m̄l-
to sudore acq̄siuerūt diripiūt. Irido.
Iudices prauī lupoz more cūcta di-
ripiūt: vix pauca paupibus derelin-
quunt. Lupi aut̄ vespertini. i. qui vsq̄
ad vespere non comederunt adeo
esuriunt q̄ carnes ouis comedunt
et sanguinem bibunt et pellem scin-
dunt: ossa frāgūt. Sic sunt m̄lti tyrā-
ni q̄ a paupib⁹ pecunias exhauriunt
possessiōes diripiūt domos tollūt ve-
stes auferūt p̄sonas opprimūt. hie-
re. li. Comedit me et deuorauit me.
Nabuchodonosor rex babilōis hoc
quo ad lupos matutinos qui p̄tem
carnium comedūt. Absorbuit me si-
cut dracho hoc q̄ ad lupos meri-
dianos q̄ totā ouē comedunt et san-
guinē bibūt: vt sup̄ius d̄r. Iste no-
uissimus exossauit me Nabuchodo-
nosor hoc q̄ ad lupos vespertinos qui
dia comedūt et sanguinē bibūt et os-
sa frāgūt. proue. xxviii. Leo ei ru-
giēs et vis⁹ esuriēs p̄iceps impius
super populum pauperem.

¶ Sermo. iij. vnde supra.

Arimazme
am pono p̄ ouib⁹ me-
is. Serui dei. p̄ quib⁹
t̄ps aiaz suā posuit. et quos p̄cioso s̄

Dom. iiii. post pascha.

guine redemit: parant ouib⁹ pp⁹
vi. q^o in opib⁹ reperiunt. Pr^o e^o ouis
aial m^ota simplicitate pditū: sic ser
ui dei dñt esse simplices. i. sine plica
duplicitatē. De qua simplicitate di
cit Greg. in moral. q^o abhōian⁹ egi
ptū: hoc israelite deo offerūt: q^o sim
plicitatē 2 māsuetudinē deo immo
lāt: quā abhominātes egiptū fatui
tatē putāt: 2 ista simplicitas cōsistit
q^o ad aspectū: affectū 2 actū debēt
em h⁹e aspectū simplicē. s. vt ipz ad
deū tm dirigāt: 2 tunc totū corp⁹. i.
cōgeries operum erit lucidū. i. deo
gratū. mat. vi. Si ocul⁹ tuus fuerit
simplex totū corp⁹ tuū lucidū erit.
Istā simplicitatē aspect⁹ nō hñt illi
q^o clyno oculo volūt respicere i celū
2 cū alio i terrā. i. volūt simul dilige
re deū 2 mundū. Cōtra q^o d⁹ Mat.
vi. Nō potestis deo seruire 2 māmō
ne. Tales nō hñt simplicitatē a qui
linā. Aquila em pullos q^o viderit
celū aspiciere tāq^o pprios nutrit q^o
sūt ad terrā tāq^o degenere abūcit
Scdo debēt h⁹e simplicē affectus. i.
vt simplici corde nō duplici. primū
diligāt. s. pe. i. Simplici ex corde in
uicē diligite attēti: istā simplicita
tē affectus nō hñt illi q^o in ore habēt
dilectionē: sed i corde seruāt rācorē
Ecclsi. xii. In labijs suis indulcat
inimic⁹: i corde suo insidiat vt sub
uertat te i foueā. Isti nō hñt simpli
citatē colūbinā q^o caret felle amari
tudis 2 rācoris. Mat. x. Estote pu
dētes sicut serpētes 2 simplices sicut
colūbe. Tertio dñt h⁹e simplicem
actū vt simplici intētiōe. primo ser
uiāt. Ro. xii. Qui tribuit i simplici
tate. Istā simplicitatē nō hñt illi q^o
iō aliquib⁹ tribuūt aliq^o vt surripiāt
sua. Eccl. xii. Subridens spē dabit
narrās tibi oīa bōa: 2 dicet qd opus
est tibi: pfundet te i cibis suis donec
exinaniat te bis 2 ter. Isti nō hñt sim
plicitatē ouium. Ouis em multū le
dit 2 nescit mala i ferre s; illata pati
enē tolerare. Oib⁹ seruit: q^o pascit 2

induit. Vñ d⁹ Augu. q^o ouis implet
pceptū euāgelicū: q^o de duab⁹ tuni
cis dat vnā non hñt. Scdo est ouis
aial q^o natural⁹ fugit lupū: sic q^olibz
dz fugere pctm. Eccl. xxi. Quasi a
facie colubri fuge pctm: immo m^ota
ampli⁹. Nā inter ea q^o sūt infra ter
rā nihil est pei⁹ inferno. Inter ea q^o
sunt i terra nihil est pei⁹ serpēte et
colubro. Inter ea q^o sūt sup terrā. i.
in aere nichil est pei⁹ drachone. Et
tm ista tria inuitāt a ppheta vt lau
dēt deū. Laudate iquit dñz de terra
drachones 2 oēs abyssū: serpentes 2
volucres pēnate. Quisq^o autē pphē
ta dicit q^o supbi auari vel luxuriosi
laudēt deū. Ex q^o sequit⁹ q^o pctm est
peius drachone inferno 2 serpente.
Nec mir⁹ q^o infern⁹ laudat dei iusti
ciā. sicut latro in patibulo iudicem
laudat: q^o ipz iustum eē demōstrat.
dracho p sui magnitudie laudat dei
potētiā. Est et maxim⁹ oīm animā
tiū sup terrā. Serpēs laudat dei sa
piētiā. Ipse ei caput abscondit 2 cor
p⁹ p⁹culsiōi exponit. Et i hoc deū lau
dat qui tātā sapiētiā sibi dedit. pec
cator ei nō laudat sed blasphemaf.
Ro. ij. nomē dei p vos blasphematur
Tertio ouis est aial vtile 2 fecundū
necesse est aut q^o qñ oues sūt fete pa
stor eas custodiat 2 portet. esa. xl. fe
tas ipse portabit. Trib⁹ aut de causis
ouis aliqñ aborsuz patit. C^o p^o se
cūdū plinū qñ ē sola. Tunc em pre
nimio timore sepe abortit q^o timet
ne i os lupi deueniat. Scdo pp⁹ to
nutrū sicut idē dicit. Tertio qñ co
medit herbas venenatas Arist. aut
pōit qñ q^o maxie eas abortire fa
cit: scilicet exticte cādele. aia tunc
ē pgnās qñ hz m^ota bona pposita.
Tūc parit qñ ea pplet p bōa opa. s;
pctō: ē solū q^o nō hz deū secū 2 perdi
dit p⁹icipationē meritoy ecclesie.
Et q^o ē sol⁹ nō hz qui eū adiunet vt
subleuet. iō tm fetum boni ppositi
nec etiā i corde pōt nutrire: nec ipz
sū p bōa. opa parere: sic necesse est

et patiat absorsu. Eccl. iiii. Ne soli
 q: si ceciderit si h3 subleuatē. auar⁹
 in corde suo multa h3 tonitrua. vñ
 est anxietas i acquirēdo. Aliud ti-
 mor: in custodiēdo. Aliud dolor i p-
 dēdo. et ista tonitrua boni ppositi
 fetū extinguit. In tot em̄ anxietas
 res tiores et dolores bōa pposita cre-
 scere nō pnt. Sicut p3 in semine q3
 spine suffocauerūt. Luc. viii. Luxu-
 ria est herbayenata q̄ corp⁹ et aliam
 inficit et corrūpit et bōi ppositi fetū
 extinguit. Semen em̄ nō pōt cresce-
 re in terra cōculcata: vt habet ibi-
 dem. Ala em̄ luxuriosi a demonib⁹
 cōculcat. Eccl. ix. Ois mulier q̄ est
 fornicaria quasi sterē in via pculca-
 bit. Supbia est fum⁹ q̄ in altū ascen-
 dit et subito euanescit: iste fum⁹ fetū
 boni ppositi extinguit. Semē em̄ nō
 pōt crescere i terra petrosa. i. i men-
 te dura q̄ ad pniaz rescindi nō pōt:
 vt h̄ ibidē de semie quod supra pe-
 tram cecidit. Quarto ouis est aial
 obediēs et māsuētū illi autē pastori
 oues secure obedire pnt qui eas co-
 gnoscit diligit et defēdit. Sic et ver⁹
 pastor r̄p̄s circa eas h3 sciētiam co-
 gnoscēdi. Jo. x. Cognosco oues me-
 as. Potētā defēdēdi: ibidē. Nō ra-
 pient eas q̄sq̄ de manu mea. Et volū-
 tatē saluādi: ibidem. A iam meaz p-
 omb⁹ meis pono Bern. huic secure
 me credo q̄ saluare me velit nouit et
 possit. Df i lib. de aialib⁹ q̄ pastores
 docēt oues festine ambulare ad au-
 ditū alicui⁹ vocis: sic et viri religiosi
 debent eē veloces multū ad obedi-
 endū ad vocē plati sui. Debet autē
 ista obediētia h̄re tres comites. s.
 simplicitatē charitatē et cōcordē vo-
 luntatē: istud significatum est. Job
 xli. Ubi d̄ q̄ ibi amici dederūt sibi
 ouē vñā: et in aurē aureā vñā: p inau-
 rē intelligit obediētias. ps. In au-
 ditu auris obediuit michi. Ista obe-
 diētia d3 habere ouē annexā: q: d3
 fieri cō humili et simplici corde: et d3
 eē aurea: q: d3 fieri ex vngnini et cō-

cordi volūtate. Quidā em̄ obediūt
 nō simplicitē s3 fecte: isti nō h̄nt ouē
 annexā. alij obediūt nō ex charita-
 te s3 necessitate. hōz inauris nō est
 aurea. alij prudētes ap3 semetipos
 suā volūtate nolūtyniere cū volūta-
 te plati. hōz iauris nō est vna. Qui
 to ouis ē aial sobriū et modestū q: p-
 uis pascuis est p̄tēta: expēsis modi-
 cis sustēta. Sic et serui dei modicis
 d̄nt eē cōtēti. sen. Vict⁹ sit tibi ex re-
 facili: nec ad voluptatē s3 ad cibum
 attēde. Palatū tuū fames excitet n̄
 sapores. desideria tua puo retime:
 q: hoc tm̄ curare debes vt desinant
 cib⁹ aut istoz ouū i futuro erit ille
 de q̄ d̄ ex ec. xiiij. In pascuis vberri-
 mis pascā oues meas: et in mōtib⁹
 excelsis erūt pascue ear: ibi requie-
 scēt i herbis virētib⁹ et pascuis pigui-
 b⁹ pascēt sup mōtes isrl. Ex q̄b⁹ h̄b⁹
 h̄ q̄ pascua btōz erūt vberriima pi-
 guia et virētia. pascēt em̄ i cogni-
 tione sūme v̄itatis. Et ista pascua
 erūt vberriima: q: siue igrediāt ad
 p̄tēplādū deitatē siue egrediāt ad
 p̄tēplādū hūanitatē: vbiq; iuenient
 plenā societate. Jo. x. Ingrediet et
 egrediet et pascua iueniet. eiusdem
 xvij. hec ē vita efna vt cognoscant
 te solū v̄p̄ deū et quē misisti iesum
 xp̄s. Sc̄bo pascēt i delectatiōe et frui-
 tiōe sūme suauitatis. Et ista erunt pa-
 scua piguia. ps. Ex adipe frumētī sa-
 tiat te. Istud frumētū ē ille q̄ de se
 d̄ Jo. xij. Nisi granū frumētī cadēs
 i terrā mortuū fuerit id3 so. ma. xc.
 Adeps isti⁹ frumētī ē suauitas et de-
 lectatio q̄ causat ex amore dei. ps.
 Sicut adipe et piguedie repleat aia
 mea. Tertio pascēt i eternitate p-
 petue securitatis. Et ista tūc erūt pa-
 scua virētia. Quāq; ei illa pascua are-
 scēt vel marcescēt s3 sp̄ ipa virescēt
 et ppetua exeūt. Sexto aut ouis est
 aial multū pacificū māsuētū et detū
 Sic et serui dei laborare d̄nt vt deti
 sint. Thes. iij. Rogam⁹ asit vos fra-
 tres vt abūdetis magis et opaz detis

Dominica. iij. post pascha.

vt quieti sitis ista aut dete hnt illi qui terrena despiciunt et in deo amorem suum ponunt. Jo. xvi. hec enim locutus sum vobis vt in me pacem habeatis. In mundo autem perisuram habebit. Sre. Quid enim quieti quod nichil in hoc mundo appetere: quid laboriosi quod terrenis desiderijs estuare. hic est quod israel sabbatum accepit in munere: egypto percussit in muscarum multitudie. Cum ei tria sint que naturaliter dete appetant. scilicet corpus et animus. In hominibus terrenis desiderijs deditis quiescere ista non possunt. Corpus enim spiritus est in labore et fatigatioe. Eccl. xxxi. Laborant omnes in congregatioe substantie. Sesus non possunt habere sonum nec dete. Cum enim quies sesuum sit sonus a talibus sonus auget. gen. xxxi. fugiebat somnus ab oculis meis. Eccl. v. Saturitas diuitis. i. abundantia diuitiarum non sinit eum dormire, animus enim eius spiritus est in sollicitudie. hier. xlix. Turbati sunt in mari per sollicitudie dete non potuerunt. Et quia ista tria in auaris dete non possunt habere. Jo dicit Aug. Diuitias inuenisti requie perdidisti. Cum vigilas de his cogitas cum dormis latrones sonias. In die sollicitus in nocte pauidus: spiritus autem mendicus.

¶ Dominica. iij. Sermo. j.

Modicum et non videbitis me iterum modicum et videbitis me. Joh. xvi. Natale est in amicos qui cupiunt mutua visioe per sui mutua locutioe refici. Et cor: vbi presetia solari. Joque discipuli desiderabant spiritus christi videre eius verba audire: et presetiam retinere: et tamen mis tristabant quoniam christus de suo recessu mentionem faciebat sicut dixit in verbis premissis. Modicum et non videbitis me. Circa quod sciendum quod apostoli fuerunt in quadruplici statu. Primus est in quibus fuerunt in merito timore et hoc ante passionem. Timebant enim spiritus ne christi presentiam perderet: et hoc pertinet ad hoc quod dixit parum supra hec autem ab initio non dixit: quia vobiscum eram

et nunc vado ad eum qui me misit. Ista est ratio in eis generaliter habebat verba tristitia que super hoc sepe eis replicabat. Jo. xiiij. Filioli mei adhuc modicum vobiscum sum. Eius scilicet. xiiij. Adhuc modicum et mundus me iam non videt. Secundus status est in quibus fuerunt in multa tristitia et dolore: et hoc in passione et in toto illo triduo in quibus ipsum non viderunt. Et hoc pertinet ad illud quod dicit. Modicum et non videbitis me. Et illud quod sequitur. Amem amem dico vobis: quia plorabitis et flebitis vos etc. Tertius status est in quo habuerunt gaudium sed semiplenum: et hoc post christi resurrectionem. Gaudebant enim de hoc quod christus sibi apparentem videbant: sed plene gaudere non poterant: quia sciebant quod modico tempore. i. tantum xl. diebus cum eis moraturus erat. Et ad hoc pertinet illud. Et iterum modicum et videbitis me. Et illud. Vos autem contristabimini: sed tristitia vestra vertet in gaudium. Quod autem predicta verba sint intelligenda dicit Alcumus. Modicum christus fuit quod non videtur eum. i. illud triduum quo in sepulchro quieuit. Et iterum modicum quod eum viderunt. i. illi. xl. dies in quibus sepius post resurrectionem suam eis apparuit. hec autem verba intantum eis erant obscura quod ea intelligere non valebant. Ideo dicebant. Quid est quod dicit nobis modicum. Huius autem triplex erat causa. Prima secundum Chrysostomum propter tristitiam que amouebat a mente eorum ea que dicebantur. Alia erat secundum eundem contrarietas que videbatur esse in verbis domini dicentis videbitis me et non videbitis. Tertia erat quia credebant quod eis parabolice loqueretur sicut sepe facere consuevit. Quartus status est in quo habuerunt gaudium plenum et perpetuum: vt in beata dei visione in qua modo sunt. Et ad hoc pertinet illud. Iterum autem videbo vos et gaudebit cor vestrum et gaudium vestrum nemo tollet a vobis. Secundum autem Augustinum. istud intelligitur de gaudio illius beate visionis. De qua dicitur. s. Johannis. iij.

Cum appuerit ei similes erim⁹: q̄ videbim⁹ eū sicuti est. Istud em̄ gaudiū nunq̄ tollit nec finit Aug. ibidē ubi nō est finis ⁊ sufficit nobis. Eternus igit̄ erit neq̄ em̄ sufficit nobis finis nisi cui⁹ null⁹ est finis. Istū aut̄ quadruplicē statū apostolorū ostendit dñs p̄ similitudinē mulieris p̄gnantis ⁊ parturiētis. Talis ei mulier quadrupl̄ potest considerari. p̄rio put est p̄gnās ⁊ tūc est in multo timore. Semp̄ em̄ timet ne fetus dispereat. Et huic respōdet primus stat⁹ ap̄lorū in quo semp̄ timebant ne xp̄s ab eis recederet. Sc̄do put est i p̄tu: ⁊ tūc i multo dolore p̄pter v̄tris cruciationē. Et huic r̄ndet secūdo stat⁹ ap̄lorū i quo fuerūt i multa tristitia p̄pter xp̄i passionē. Tertio put est post partū: ⁊ hoc dupl̄: vno mō put peperit filiā ⁊ h̄z gaudiū semiplenū. Et huic r̄ndet tertio status ap̄lorū i quo fuerūt aliquā tulū i leticia p̄pter xp̄i resurrectionē ⁊ tunc semiplenū habuerūt gaudiū. Sc̄do put peperit masculū t̄c h̄z gaudiū plenū. Et huic r̄ndet q̄rt⁹ stat⁹ apostolorū i quo mō sūt ubi h̄nt plenum gaudiū ⁊ p̄fectū. vñ dicit Aug. ibidē Parturitiō tristitie: part⁹ aut̄ gaudiō cōparat̄ q̄ nūc mai⁹ eē s̄uenit q̄ nō puella: s̄ puer nascit̄. Istū quadruplicē statū h̄nt et serui dei. Sūt em̄ i timore ⁊ merore i gaudio sepleno ⁊ i gaudio p̄fecto. In timore q̄dē sūt ne deū amittāt sicut p̄pheta querēbat̄ se amisisse dicēs. Redde michi leticiā salu. tui. S̄z notādū q̄ ab aliq̄b⁹ recedit ⁊ nunq̄ redit. Ab aliq̄b⁹ recedit ⁊ redit ab aliq̄b⁹ nūq̄ recedit: ⁊ iō n̄ ōz q̄ redeat. ⁊ ista triplex differētia fuit i xp̄i familia quā habuit i hac vita. fuit em̄ vnus sc̄z iudas a q̄ xp̄s recessit q̄n ip̄m tradidit ⁊ nūq̄ redijt: q̄ desperauit cū dixit. Peccauit tradēs sāguinē iustū ⁊ plen⁹ malicia ⁊ si iniquitate sp̄m exalauit ibidē. ⁊ i fine laq̄o se suspēdit. Sc̄do fuit petr⁹ a q̄ xp̄s recessit q̄n

ip̄z negauit s̄z statim redijt q̄n anima re fleuit Tertia fuit br̄x go maria a q̄ nūq̄ xp̄s recessit ⁊ iō redire non oportuit. Ista triplex d̄ra q̄tidie in hac vita inuenit̄ ⁊ p̄ similitudinē in in sole p̄siderat. Sol em̄ aliq̄s p̄es mūdi nūq̄ illuminat. s. regionē infernalē. Aliq̄s aliq̄n illuminat aliq̄n nō sicut nostrā habitabilē. Aliq̄s autē s̄p̄ illuminat. sicut ea q̄ supra sunt vt dicit Dionys⁹. Simil̄ et i homib⁹ q̄dā sunt a q̄b⁹ sol iusticie recedit ⁊ nūq̄ redit sicut sunt duri ⁊ obstinati q̄ deū a se expellūt: ⁊ ne ad eos redeat malisorū ib⁹ tradicūt. Job. xxi. Dixerūt deo recede a nobis. Ecce q̄ expellūt deū. Sciēt̄ iā viarū tuarū nolum⁹. ecce q̄ ne redeat tradicūt eiusdē. xxiij. Ipi fuerūt rebelles lūmini. Isti sūt q̄ dicūt. Esa. xxx. Aufer te a me viā: declinate a me semitā cesset a facie nr̄a sc̄tus israel. Nolūt em̄ q̄ de⁹ ad eos redeat nec p̄viā m̄datorū: nec p̄ semitā p̄siliōrū: nec q̄ illuminet p̄ inspirationē faciē mēt̄is eorū. Alii sūt q̄b⁹ de⁹ recedit ⁊ postea redit. Sicut sunt penitētes a q̄bus de⁹ recessit per culpā sed redit p̄ penitētiā. hierē. xvij. Si penitētiā agens ⁊ illa egerit malo suo: q̄s locut⁹ sū aduersus eā: agā ⁊ ego penitētiā sup̄ malo q̄s cogitauit facerē ei. zacha. i. Cōuertimini a me ⁊ ego p̄uertar ad vos: vt v̄t dñs de⁹ exercitū. Tales et̄ serui sc̄ti a q̄b⁹ ad modicū iocūditas p̄tēplatiōis subtrahit̄: vt hoc seruētū req̄rat ⁊ fortit̄ teneat. Bern. sup̄ Cas̄. Subtrahit se ad t̄ps ab eis q̄ auxili⁹ reuocatur ⁊ fortit̄ teneat. p̄terit̄ ē vult teneri abiēs reuocari. Et t̄n illud modicū q̄ se subtrahit valde v̄t eis longū. Idē. O modicū non modicū. O modicū lōgū. Pie dñe modicū dicit̄ q̄ nō videam⁹ te. Saluū sit verbum dñi mei. T̄n lōgū est multū ⁊ valde nimis. Verū t̄n v̄trūq̄ verū ⁊ modicū merit⁹ nō modicū votis. Alii sūt a q̄b⁹ alic⁹ recedit se b̄ q̄si violent

Dominica .iij. post pascha

ter eū tenēt. **Cas. iij.** Tenui eū nec dimittam. **Amb.** Vini facim⁹ dño non p̄pellēdo: s; flēdo: nō puocādo iniurū: s; lachrymiserorādo nō blasphemādo p̄ supbiā s; p̄ hūilitatē viuēdo. **O** brāviolētia q̄ nō indignatōe p̄cutit: s; mia p̄donat. **Secdo** serui dei sūt in merore: et hoc q̄druplici de cā q̄ si gnāf. **Jose. xv.** Suspirauit. **Ara** vt sedebat asino: et dixit p̄ri suo. **Terrā australē** et arētē dedisti mihi iunge et irriguā. **Deditq; ei irriguū superi⁹ et inferi⁹.** **Ara** sedēs asino ē aīa p̄si dēs corpori suo q̄ plorat. **P̄rio** q; sepe h; mētē aridā aq̄ hūore deuotionis eterne hoc est h̄re terrā arētē p̄s. **Aīa** mea sicut terra sine aq̄ tibi **Eccl. ij.** Aīe n̄re sēuūt vehemēter. **Secdo** plorat q; adhuc h; corp⁹ inflā matū igne p̄cupiscētie: et hoc est h̄re terrā australē: p̄pter qd̄ dicit ap̄ls **Ro. viij.** Infelix ego hō qd̄ me libera bit de corpore mortis hui⁹. **Tertio** plorat p̄ dilatiōe sup̄ne patrie: et hoc est h̄re irriguū sup̄ p̄s. **Sic** flumina babilonis illic sedimus: et fleuimus. **Quarto** plorat p̄ incolatu p̄ntis miserie: et hoc est h̄re irriguū inferi⁹ p̄s. **Heu** mihi q; incolat⁹: et c. **Tertio** serui dei h̄nt hic gaudiū et p̄solationem semiplenā: qd̄ significatū ē. **ij. Reg. xvij.** vbi dī q; de p̄ comos mittebat helye mane et vespe panē et carnes et bibebat de cōrēte. **Ille** pane et carne vescit q̄ celesti p̄solatione nutrit: q̄ marie ex meditatiōe diuinitat; et hūanitat; p̄cipit. **S; ista** p̄solatione i trib⁹ deficit. **P̄rio** q; h; ip̄fectiōne qd̄ notat̄ p̄ hoc qd̄dabat t̄m mane et vespe et nō meridie. **In** mane et vespe est lux et calor: sed ip̄fect⁹: in meridie v̄o p̄fect⁹. **Beī** q̄ pascūt̄ in meridie. i. ip̄fecta dei cognitione et dilectiōe. **Cas. ij.** Indica michi vbi pascas: vbi cubasi meridie. **In** p̄nti aut̄ pascunt̄ mane et vespe: q; ip̄fecte deū diligūt et cognoscūt. **i. Cor. xij.** Nūc cognosco ex p̄te et c. **Secdo** h; admixtionē q̄ admixtio causat̄

vel ex corpore corruptiōe: vel diaboli rētanōe vel mūdi persecutiōe: qd̄ notat̄ p̄ hoc q; bibebat de cōrēte **Isa. i.** Vini tui mixtū ē a qua. **Tertio** h; terminationē qd̄ notatur p̄ hoc q; de illū cibū sibi subtraxit intantū q; vadēs i sareptaz sidoniorū bucellā panis vix h̄re potuit q; de v̄ris sanctis sepe cōsolationes spirituales subtraxit. **Adeo** vt etiam modicū h̄re nō sinat: et hoc facit de⁹ siue vt in humilitate cōseruetur. **ij. Cor. xij.** Ne magnitudo reuelationū extollat me et c. siue vt incauta securitas videat̄ q̄ est m̄ negligentie. **Greg.** Dū mens securā reddi i torpore relaxat̄. **Quarto** serui dei h̄nt gaudiū plenū et hoc put sunt i brāuita qd̄ quidē ex deivisione causatur. **Et** ideo dicit. **I**terū aut̄ videbo vos et gaudebit cor v̄m et c. **De** qua v̄sione dī **Job. xxxij.** Videbit faciē ei⁹ in iubilo. **i. petri. i.** In quē desiderāt angeli p̄spicere **Mat. xvij.** Angeli eorū s; vidēt faciē patris mei. **Sed** facit hic **Greg.** **Q**uestionē i morali b⁹. **Quare** si vidēt quō videre desiderāt et si videre desiderāt quō vidēt. **Et** r̄ndet. **D**esideriū inq̄t anxietatē h; anxietas penā. **Satietas** v̄o fastidiū. **Ne** sit q̄ in desiderio anxietas desiderātes satiātur. **Ne** sit i s̄tietate fastidiū satiati desiderant. **Erit** iḡ nobis delectabilr̄ ip̄ressa sitis simul atq; satietas. **Sed** longe aberit a s̄ti necessitas. **Lōge** a s̄tietate fastidiū q; sitiētes satiabimur et satiati sitiem⁹. **P; ergo** q; oīs defect⁹ ibi supplet et gaudiū plenū inuenitur ad qd̄ nos perducatur domin⁹.

Sermo secundus.

Uter cū parit tristitiā h; q; venit hora ei⁹ et c. inter malos et bonos hoc distat q; malivolū facere festuz antevigiliā volētes nūc gaudente t̄p̄t̄ et iō i futuro faciēt vigiliā:

Sermo.ii.

que flebit eterna. Aliq̄ etiam sūt q̄
 vellēt venire de festo ad festū. i. de
 gaudio p̄sentis vite ad gaudiū felici
 tatis eterne. Cōtra q̄s d̄t hiero. dif
 ficile imo impossibile est vt p̄ntib⁹ q̄s
 & futuris fruaf bōis: & vt de delictis
 trāseat ad delictas: vt hic v̄trē & ibi
 mētē impleat. & vt roq; sc̄lo sit p̄mus
 & in vtroq; appareat gl̄io sus. Boni
 fō facit hic vigiliā i luctu p̄nie: iō
 puenit ad festū iocūditat̄ eterne:
 Et hoc est qd̄ d̄t hic sub metaphora
 mulieris. Mulier cū parit tristitiā
 h̄. Ecce vigiliā p̄nie. Deinde subdit
 Tristitia v̄ra vertet̄ i gaudiū. Ecce
 festiuitas iocūditat̄ eterne. In ver
 bis p̄missis tria ponunt̄. Prīmū est
 similitudo mulieris parientis cū d̄t.
 Mulier cū parit. Ista mulier signi
 ficat ecc̄liā: v̄l quālibet fidelē aiā
 q̄ cōcipit bōa p̄posita: s̄ parit per
 bōa opa. De qua d̄t Apoc. xij. Mu
 lier amicta sole & lūa sub pedib⁹ ei⁹
 & in capite ei⁹ corona stellarū duode
 cim & i vtro h̄ns: & clamabat partu
 riēs & cruciat̄: vt piat. Tūc ista mu
 lier est amicta sole q̄n̄ iduta xp̄i con
 versariōe. s. pietate: hūilitate: patie
 tia: & obediētia. Ro. xij. Induimini
 d̄m̄ iesum xp̄z. Per lunā significat̄
 mutabilitas rerū tēporaliū. Sicut
 em̄ luna mutat̄: q; nunc plena nunc
 semiplena modo vacua. Sic mūd⁹
 aliq̄n̄ est plen⁹ quādo alicui dat ple
 nā cōsolationē. Aliq̄n̄ semiplen⁹ q̄n̄
 ex vna parte dat cōsolationē ex aliā
 tribulationē. Aliq̄n̄ vacuus q̄n̄ dat
 oimodā desolationē. Ista lunā san
 cti h̄ns: sub pedib⁹: q; t̄palia h̄ns: sub
 affectib⁹. Auarī aut̄ habēt istā lu
 nā in capite: q; habēt cupiditatē in
 mētē. Amos. ix. Auaricia i capite
 oim. Debēt etiā habere coronā. xij.
 stellarū: q; debēt imitari doctrinā &
 exēpla duodecim ap̄toꝝ. Parit aut̄
 per bona opera sed cū cruciatu: q; i
 bene operādo multa sustinet aduer
 sa. Ro. viij. Ois creatura igemiscit
 & parturit vsq; adhuc. Sunt aut̄ ali

que mulieres q̄ nolēt parere: q; nō
 lūt dolorē patris sustinere. Sic etiā
 sunt multi q̄ nolūt facere opa p̄riet
 q; timēt aduersa sustinere s̄ inter
 ceteras p̄prietates lilij legit̄ q; suc
 cus ei⁹. p̄dest mulieri ad pariedū.
 Cerua ē comed̄t quādā herbā vel
 radicē q̄ dicit̄ dragātea q̄ parere eā
 facit: ait s̄ Plinius q; aquila in nido
 suo pōnit quēdā lapidē p̄ciosum q̄
 ip̄az iuuat ad pariedū. Istud lilium
 est xp̄s q̄ dicit̄ Cant. ii. Ego flos cā
 pi & lilium cōuoliū. Nō ei est flos ortis
 sed cāpi: q; odor sue mie nō est clau
 sus: s̄ apert⁹. et nō est lilium mōtū s̄
 vallū: q; nō plātat̄ i mōtib⁹. i. i cor
 dib⁹ sup̄boꝝ: sed humiliū. Succ⁹ hu
 ius lilij est sanguis xp̄i. Per herbā
 significat̄ hūanā fragilitas sine mor
 talitas. Esa. xl. Ois caro fenū: sicut
 em̄ herbā virescit: deinde arefcit po
 stea putrescit: sic hō viret i iuuetute
 arefcit i senectute: putrescit i morte
 per lapidē p̄ciosū significat̄ gl̄ia s̄
 ctor. Que & lapis ē in q̄tū est solida
 & et̄na. Et p̄ciosa est in q̄tū est ineffa
 bilis & supra merita. Et lucida ē in
 q̄tū illuminat mētēs & corda h̄ns. p̄
 suisti i capite ei⁹ coronā de lapide p̄
 cioso. Ista igit̄ tria faciūt vt hō nō
 dimittat xp̄i aduersa quin pariat p̄
 bona op̄era. Prīmū est meditatio
 passiōis d̄nice hebr. xij. recogitate
 eū q̄ talē sustinuit a pctōrib⁹ aduer
 sum semetip̄z & tradicionē vt nō fa
 tigemini animis v̄ris deficientes
 Greg. Si passio xp̄i ad mēoriā re
 ducit̄ nihil est qd̄ nō equo aio tolle
 ret. S̄c̄m̄ est mēoria mort̄ p̄prie.
 idē. Valde se sollicitat i bono opere
 qui semp cogitat de extremo fine.
 Tertiū est meditatio celestis gl̄ie.
 Glo. super illud iac. i. dē gaudiū exi
 stimate &c. Ne indignemini si mali
 in mūdo florēt si et vos pariamini:
 q; nō est xp̄iane dignitatis i t̄pali⁹
 exaltari. sed pot̄ deprimi. Vali nī
 chil habēt i celo & vos nichil i mun
 do: sed spe illius boni ad qd̄ rēditis

N. ij.

Dom. iiii. post pascha.

de qd in via ptingit gaudere debetis
Seco ponit huius mulieris tristitia
salubris cu dicit Tristitia h3. Que
quidē tristitia causat ex quadrupli
ci ca vt dicit Greg. i moral. s. qn qd co
siderat. vbi fuit: vbi erit: et vbi est: et
vbi nō est. Ubi fuit inqt in pctō. vbi
erit i iudicio: vbi est i miseria: et vbi
non est in glia. Primo ergo tristari
dz qz fuit in pctō ex eo qz perdidit
deū et oē meritū suū. Michae. i. Sa
cia eis plāctū velut drachonū et lu
ctū quasi strutionum. Camelus dra
cōis i insidijs posuit caput cum plan
ta cōterit: tūc draco plāctū magnū
emittit. Strutio oua in puluere re
linqns eoz obliuiscit q aliquā a be
stis conculcant Tandē strutio re
diēs et fracta oua inueniēs luctū fa
cit. Pctō: igit dz luctum facere et de
plāgere istar dracōis: qz caput suū
i. deū pdidit: et istar strutiōis lugere
qz perdidit oua sua. s. omia merita
suā et bona opa. Seco dz habere tri
stitiā et timorē p̄siderādo qz erit in
iudicio. ps. A iudicij ei tuis. nā scōz
Ber. Supiuserit iudex irat⁹ inferi⁹
inferi⁹ accēsus. A dextris pcā accu
sātia a sinistris dembia ad supplicij
trahētia. Tertio dz h̄re tristitiā cō
siderādo qz est i miseria. ps. heu mi
chi qz icolat⁹ me⁹. p̄longat⁹ est. Nec
miz qz sicut dicit Chri. sup Mat. Aia
in hac vita est potēs s3 pegrina: ca
ro autē ifirma s3 i domo. vpra ē. Ca
ro igit qz hic ē dōestica sepe aie dñā
tur. Aia hō qz est potēs resistit et se
pe carnē ad bonū trahit. In futuro
autē erit aia potēs: qz i domo ppa: ca
ro hō ifirma et pegrina: et iō tunc aia
carni totalr dñabit: et qd voluerit
spūs mox p̄fiet cor⁹. Et p̄dit exē
plū Chri. Si em aliqs potēs i domo
paupis hospitat: paup ibi iubet qz
in domo sua est. Dives autē aliquā
ibi h3 agēdi fiduciā: qz potēs est. S3
si pauper i domo diuitis intrauerit
nō est ausus os aperire. tū qz pegrī
n⁹ est. Tū qz pauper est. Quarto dz

h̄re tristitiā cōsiderādo qz nō est in
glia: iō suspirabat ppheta dicens.
Sicut ceru⁹ desiderat ad fōtesa que
rū et c. Ceru⁹ qn senescit grauat⁹
cornibus: inueteratur pili. caligat
oculi: tūc pugnat cū serpēte et eū
cidit. Haurit⁹ veneno ardētissimū
sitit et in flumē se p̄ciēs tor⁹ reuo
uat⁹ exit. Sic viri sancti pugnat⁹
diabolo carne: et mūdo: et ardētissimū
situnt ad fontē vite peruenire: vbi
renouant⁹ in cornib⁹. i. in virtutib⁹
qz mō h̄nt eas imperfectas: tūc ad
perfectas. i. Cor. xiiij. Cum venerit
qd p̄fectū est euacuabit⁹ qd ex p̄t
Renouant⁹ in pelle. i. corpore qd est
citur immortale subtile clarū et ag
le. Renouant⁹ in oculis qz nūc vidēt
in enigmate tūc autē facie ad faciē
vt dicit. i. Cor. xiiij. Tertio p̄dit ope
tunitas t̄pis: cū dicit qz venit hora et
In p̄senti em vita est t̄p⁹ flēdi pe
cata. In futuro autē erit t̄p⁹ letēdi
in glori. Eccl. iij. T̄p⁹ flēdi et t̄p⁹
ridēdi. Nō est t̄p⁹ pugnādi contra
vitiā. Tūc erit t̄p⁹ q̄scēdi pace p̄
petua. Vox est t̄p⁹ belli: tūc hō mō
p̄pacis. Nō est t̄p⁹ p̄pter deū p̄
di modicū. Tūc erit t̄p⁹ req̄rēdi
cētuplū Aug. i li. s. om e. Quasi
nus traiecitū cū deo facis. hic
ibi recipies: hic das res peritura
ibi recipies res sine fine māsura
Notādū qz t̄p⁹ q̄drupl̄r p̄t p̄sēdi
ri. s. i mūdo: i iudicio i celo: et i m̄
no. In mūdo de t̄pē ē magna cop
et iō ip̄viti debem⁹ ad bonū opam
Sal. vi. dū t̄p⁹ h̄m⁹ opemur bonū
ad oēs. Ad malū vitādū. Eccl. iij.
Cōserua t̄p⁹ et deuota malū. Et ad
lutē pcurādū. li. Cor. vi. Ecce nūc
t̄p⁹ acceptabile: ecce nūc dies salu
tis. In hoc igit t̄pē dz qz b̄nfacti
p̄sēdi t̄p⁹ p̄tereat p̄sēdi mors suspi
niat: p̄sēdi oia dereliquat. Eccl. i.
Nescit qz t̄pē p̄tereat et mors app
pinqt et reliquas omia alis. In iud
icio autē erit de t̄p⁹ rō districta. Tū
em de⁹ oē t̄p⁹ n̄m accipiet: et scōz

Sermo.ii.

illud nos examinabit et iudicabit. ps. Cū accepero tps ego iusti. iudi. Bern. Oē tps nobis impēsu req̄ret a nobis qualr sit expēsum. Idē. Si aut nō pibit capillus a capite sic nec momētū a tpe. 3o iancti viri diligēter cauent ne de tpe modicū quid amittāt: ne de eo in iudicio ratiōem reddāt. vñ Aug. in lib. cōtes. accusat se co: a deo d̄ hoc q̄ araneas muscas capientes aliqn̄ libēter aspexit 2 de hoc q̄ per viā trāsītēs canes leporē insequētes: aliqn̄ libenter vidit. 3o autem de his se accusat: nō q̄ i his pctm̄ sit sed q̄ tēpus qd̄ ibi occupa uit: in bonis meditationib⁹ expēdere debebat. In celo autē erit tēporis perfectio plena. Deuter. xxxiij. Adesse festinat tēpora. i. ad perfectionē. Sz mō est tps p̄teritū mō p̄sens mō futurū. Tūc nullū erit p̄teritū nullū futurū: null⁹ ann⁹ null⁹ mēsis: nulla ebdomada. sz tm̄ vna dies zacha. xiiij. Erat dies vna q̄ nota est dño: non dies ne. 3. nox: 2 in tpe vespere erit lux: in inferno aut erit de tpe magna caristia. Apoc. x. Ange l'uravit p̄ viuētē q̄ tps nō erit. s. ad penitēdū. Si em̄ dānati possent habere ali qd̄ tps momētū: cari⁹ esset eis q̄ si totū lucrarent mūdū: q̄ tūc possent penitere 2 mīaz p̄mereri vñ dixit sc̄tus Martin⁹ diabolo. Si tu miser ab hoīm ifestatiōe desisteres 2 de malis tuis peniteres: ego d̄ deo cōfessus ibi veniā policerer. Sed q̄ diabol⁹ est extra tps merēdi: 2 i malo cōfirmat⁹: iō penitere nō potest. Seruādū est igit̄ qd̄ d̄. Eccl's. ix. Quodcūq̄ pōt manustua instanter opare: q̄ nec op⁹ nec ratio nec scien tia nec sapientia erūt apd̄ iferos q̄ tu pperas. Dō em̄ quattuor modis mereri pōt. p̄mo bona opa faciendo: sz hoc ibi nō erit. iō d̄ q̄ nō erit ibi op⁹. Dānati em̄ man⁹ ligatas habebant: 2 iō nichil boni opari poterūt. mat. xxij. Ligatis manib⁹ 2 pedib⁹ etc. Secdo pōt qd̄ mereri carnem

suam mortificando 2 rōni subiciēdo: sed hoc ibi nō erit. Ideo d̄ q̄ ibi nō erit rō q̄ sensualitati d̄net. Mem̄ viuent cōm rōnē sz sc̄bz rursosā sensualitatē: q̄ sp̄ erūt i turbatiōe. ps. Peccator videbit 2 irasceet Semp i desperatiōe Jere. xvij. Desperavi m⁹ post cogitatiōes nostras sum⁹. Tertio pōt qd̄ mereri per fidē i deū credēdo: sz hoc ibi non erit: iō d̄ q̄ nō erit ibi sciētia videlz sc̄toꝝ q̄ per fidē deū cognoscūt. In hac em̄ vita fideles hnt de deo verā fidē. In brā aut vita hēbūt apertā visionē: sz dānati habebūt obūbratā. math. xxij. Mittite eū i tenebras exteriores. Quarto pōt quis mereri deū diligēdo sed hoc ibi non erit. Un̄ d̄ q̄ nō erit ibi sapientia. i. sapida scia: q̄ cū sapore de⁹ diligit. Damnatī aut de um non diligēt: sed odio habebūt. Unde. ps. Superbia coꝝ qui te ode runt ascendit semper.

Sermo. iij.

Quam aut peperit puer iam nō meminit p̄surre. pp̄ gaudiū: q̄ nat⁹ est hō i mūdū q̄ suis pnia sc̄toꝝ viroꝝ multam videat h̄re asperitatem: tñ leuigari dz cōsiderādo tāte gl̄ie imēlitate. Et istud oñdit hiero. quadruplici exēplo dicēs. Amaritudinē radicis dulcedo pomi p̄p̄sat picula maris spes port⁹ delectat. dolorē medicie spes salutis mitigat. Qui ei nucleū desiderat nucē frāgat. Ergo pniaz agat q̄ efnovult adherē bono. Quisq̄ aut exēplū ponit dñs hic q̄ dolorē parturiētis alleviat natiuitas optate plus. iō dicit. Cū aut peperit pueri etc. Per hanc mulierem designatur ecclesia siue quelibz fidelis anima: quā quidem christus desponsauit: q̄ desponsata concipit 2 parit. Despōsat autē eam christus annulo fidei. Osee. ij. Sponsabo te michi in fide. Un̄ dixit agnes. ā nullo suo subarra

N. iij.

Do. iiii. post pascha.

uit me re. Designat autē fides p an-
nuld: qz sicut annulus gemmis or-
natur: sic fides duodecim articulis
quasi duodecim lapidib⁹ p̄ciosis di-
stinguit⁹ ⁊ decorat⁹. Qd̄ signat⁹ p duo-
decim lapides p̄ciosos q̄ erāt i rōna
li sūmi sacerdot⁹: vt d̄r Ep̄o. xxviii.
Ista autē fides v̄z habere annexā
bonā operationē ⁊ sp̄e ⁊ charitatē:
q̄ etiā in annulo significant. Nā in-
quātū i manu deferēt bonā opera ex-
p̄mūtur. Luc. xv. Date annulū in
manu ei⁹. Multū em̄ sp̄s p̄ ma-
lo haberet si sp̄sa sua annulū i ar-
chael in bursa teneret nō i manu
portaret. Sic xp̄o fides grata non
est q̄ tm̄ est in corde ⁊ nō manifestat
in ope. Inq̄tū autē est figure sperice
q̄ finē nō h̄z signat sp̄e q̄ est de inuisi-
bilib⁹ ⁊ eternis. Ro. vii. Spes que
videt nō est spes. nā qd̄ videt q̄s qd̄
sperat. Si autē qd̄ non videm⁹ spe-
ramus per patientiā expectamus.
Inq̄tū autē annul⁹ ponit⁹ in quarto
digito signat caritatem. Dicūt em̄
ph̄sici q̄ a corde quedā vena vcedit
que in quarto digito respondet: per
qd̄ significatur q̄ sp̄sa debet ama-
re xp̄m sponsum suū amore p̄cordi-
ali. Mat. xxv. Diliges dominū deū
ex toto corde tuo. Ponit⁹ autē tantū
in vno digito: ad innuendū q̄ debet
amare eū amore singulari. In cete-
ris em̄ homo vult habere sociū nisi
in amando vxorē. Sic ⁊ Christ⁹ non
vult vt mundū cum ip̄o amemus.
Jacobi. iiii. Quicūqz voluerit ami-
cus esse hui⁹ mūdi: inimic⁹ dei cōsti-
tuet. Debet autē annulus aureus eē:
ad innuendū q̄ debet eum diligere
amore insuperabili. Sicut em̄ aurū
sua p̄ciositate oīa metalla excellit:
sic amor sp̄sli ⁊ sp̄se oēs alios amo-
res vincit. Vñ vir ⁊ vxor patrē: ⁊ ma-
trē relinquūt ⁊ inuicē sibi adherēt
Gen. ii. Relinquet h̄s p̄fem ⁊ m̄fem
⁊ adherēbit vxori sue. Sic ē amor
quo xp̄s diligimus ceteros amores
excellere d̄z. mat. x. Qui amat p̄res

⁊ matrē plusqz me non est me dign⁹
Sc̄bo aīa postqz xp̄o desp̄sata fue-
rit recipere ⁊ parere d̄z. De cui⁹ con-
ceptu ⁊ partu dicit Aug. in ep̄la ad
pb̄ā ⁊ iulianā. hec est vberior fecū-
diorqz fertilitas nō venire ingraue-
scere: sed inēte grandescere non la-
cescere pectore: sed corde cādescere
nō viscerib⁹ terrā: s̄z celū ofonibus
parturire. Sūt qdā mulieres q̄ pec-
piūt sed nūqz pariūt. Quedā q̄ pari-
unt. Et harū qdā pariunt monstra
qdā pariūt tm̄ feminas. qdā tm̄ ma-
sculos. Ista autē mortaliter p̄sequa-
mur. Sūt em̄ qdā aīe q̄ cōcipiūt bo-
na p̄posita s̄z nūqz pariūt ea p̄ opa
Esay. xxxvii. Venerūt filij vsqz ad p̄-
tum vxoribus non erat pari ēdi. P̄o-
talibus dicit Mat. xxviii. Ve p̄gnan-
tibus ⁊ nutrietib⁹ in illis dieb⁹. Oīa
te autē ne fiat fugayfa hyemey p̄ sab-
bato. sc̄bz Amb. loq̄t hic d̄ns de die
vel fuga q̄ est i die iudicij siue i mo-
te cuiuslibet mortētis. Pregnantes
autē sc̄dm esidē qui dei timore et bo-
na p̄posita cōceperunt: ⁊ per bona
opera non pepererunt. Nutrietes
paruulos sc̄dm eundē sunt q̄ opa in-
firmas debilia habuerūt. vel alit sc̄bz
Aug. Pregnātes sunt qui iniq̄s con-
cept⁹ corde gerūt. Nutrietes paru-
los sūt q̄ diabolicas suggestiōes pra-
uis delectatiōib⁹ nutriūt. Qui de-
cunt parvuli: qz non possunt vince-
re nisi volētes. Sagitte parvulo-
rum facte sunt plage eoz idē. Bes-
t⁹ qui tenebit ⁊ alidet paruulos su-
os ad petras. Glo. Bti q̄ paruulos
q̄ carne nascunt. i. mor⁹ prauos ma-
los atēqz crescant retinent ne fiant
liberi. ⁊ alidit ad petrā xp̄m ⁊ con-
fracti dispeāt. est ergo s̄sus. Vel il-
lis q̄ i die mortis sue iuenient timo-
rē dei ⁊ b̄da p̄posita p̄cepisse ⁊ bona
opa nō penisse: opa etiā infirma
⁊ parua fecisse. It ēve illis q̄ iniq̄a
desideria habuerūt: ⁊ qui diaboli sug-
gestiones praua delectatione con-
sensu ⁊ ope nutrierunt. deinde sub

dit dñs. O:ate ne fugayfa fiat hye
me vel sabbato Dicit aut mo: is fu
ga q: aiatuc iugat a deoyt sibi rōnē
reddat. A dyabolo vt eā ad tartarū
rapiat. Caro fugat avermib⁹ vt eā
comedat: diuitie fugantur a parētī-
b⁹ vt eas diripiāt. Illi igit scōz hy-
laruz fugant hyme vel sabbato q
mouunt: aut i frigore pctō: ū aut in
ocio bonoz operū. Ch: yf. aut dicit
Qui nō hz illū ignē de quo dicit dñs
Ignem veni mittere in terram. in
hyme ēt si fuerit in media estate.
Est igit necesse vt oremus deum ne
mors nra fiat i frigore pcti vel euz
extinctioe ignis diuini: nec eū ocio i
operib⁹ bonis. Secūdo quedā sunt
que paritūt mōstra. vñ refert Aug.
de ciui. dei q: tēporib⁹ suis nat⁹ ē hō
duplex i supiorib⁹ simplex i inferio
rib⁹. habebat ei duo capita. duo pe
ctora. quattuor man⁹: rātū vnū ven
trē ⁊ duos pedes. Illi igit mōstra pa
ritūt q: faciūt pctā. Pctū ei facit ho
minē mōstruosū. Mōstrū esset si qd
faciē retro ⁊ tergū aſi haberet. Ta
lis ē qlibet peccator: qui habet faci
em retro: mūdū p amorē respiciēdo
tergū aſi ante deum: scz obliuiscen
do. hie. ij. Verterūt ad me tergū
⁊ nō faciē. Maius mōstrū esset si dō
oculos ⁊ os in pedibus haberet. Ta
lis est auar⁹ q: ad terrena sēper re
spicit. dō. Oculos suos statueſt de
eli. in ter. Et de frenis semp loquit
Esay. xxix. De hūo eloquium tuū
mullitabit. Maximū mōstrū esset
si dō caput deorsū ⁊ pedes sursū ha
beret. Talis est auarus superb⁹ q:
hz caput deorsū frena auare aman
do Amos. ix. Auaricia i capite om
niū ⁊ sursū hz ptra deū per supbiā
recalcitrādo. Deut. xxxij. Incrassa
tus est dilect⁹ ⁊ calcitravit Sup
maximū mōstrū esset quis celum
deorsū ⁊ terrā sursū videret. Ta
lis ē hō carnalis ⁊ luxuriōs: in quo
carnalitas ⁊ ſensualitas ratiōi dñaf.
Facit ei celū. i. ratiōnē deorsū descē

dere ⁊ trā. i. ſensualitatē sursū ascēde
re: cū th dicaſ. Prou. xxv. Celū sur
sū ⁊ tra deorsū. Tertio sū: qdā q: tm
piūt filias. illi femias piūt q: qdā vi
tia femiea faciūt. ille parit filiā q: hz
iracūdiā q: ē vitii femieū: q: mulie
res de facili irascunt. Ecclesia. xxv.
Nō ē ira sup iram mulieris. Sicut
ei ppiū vitii ē hōis supbia ira ppiū
um vitii mulieris est ira. Eccle. x.
Nō est creata hominib⁹ supbia: nec
iracūdia ratiōi mulieruz: quasi di
cat ista vitia nō hnt a natura pdita:
sz a natura corrupta Et q: iracūdia
ē ppiū vitii mulieris iō citius ira
apparet i facie mulieris q: viri. Et
sicut viri ad pelui excecāt sic eius
anim⁹ ab ira obnubilatur. Et sicut
sacc⁹ apert⁹ qd hz in tus effūdit: sic
eius anim⁹ irat⁹ ⁊ apertus iprope
ria dē. Eccle. xxv. Neſtia mulieris i
mutat faciē ei⁹ ⁊ obcecatur vultū suuz
tā q: visus ⁊ q: si sacc⁹ apert⁹ effūdit irā
suā in medio. pxiōz. ille parit ali
ā filiā q: hz emulationē ⁊ iuidiam.
q: est vitii femineū: q: cito mulieres
ad iuidiā pmouētur. vñ dē Auicē.
q: mulieres naturalitē sūt inuide. ec
cli. xxxvii. Cū muliere tracta de his
q: emulat. ille pit aliā filiā q: hz mētē
incōstātiā q: ē vitii femineū: q: mu
lieres ⁊ sepe ⁊ cito mutant. Vir ei
bñ pſtās vix de mille vn⁹ iuenit. de
mulierib⁹ autē nulla. eccle. vij. Vir
de mille vnū repperi: mulierez nul
lā ex oibus iueni iō scōz iura testi
moniū mulieris i causis nō recipit
q: scōz iſtō. Variū ⁊ iſtabile testi
niū femia ptert. ille parit aliā filiā
cui i factis suis hz iprouidētiā q: si
milē ē vitii femieū q: ppiū defectū
discretiōis mulieris d: facile decipi
unt. iō serpēs nō init ad viruz. s. ad
adā: sz ad mulierē: scz eū: sciens q:
mulier decipi posset. pma. Thimo.
ij. Mulier seducta ē: nō vir. itez ille
parit aliā filiā q: hz rigā: loquacita
tē nimā q: est vitii femineū: q: mu
lieres sūt pbose ⁊ rixose Prou. xxvij
N. iij.

Domini. iiii. post pascha.

Tecta iugit pstillantia in die frigo-
ris et litigiosa mulier parat. **Eccl.**
xxv. Sicut enim ascensio arenosus in pe-
dibus veterani sic mulier liguata ho-
mini doto. Istas malas filias dia-
bolus libenter nutrit. **Aug.** sup. ps.
Pharao masculos occidebat: femi-
nas reseruabat. i. virtutes per foca-
bat: concupiscencias nutrebat. Quar-
to sunt quedam piunt masculos ista mu-
lieryt dictus est signat ecclesiam que oes fi-
deles filios putat in hac vita in te-
ro gerit sed eos perit cum ad celos eos
transmittit. **Aug.** Sicut mulier nato
in hoc mundo homine letatur: ita ecclesia
nato in vita eterna fidelium populo ex-
ultatione repletur. vna autem de maiori-
bus causis propter quas puer extra vte-
rum exire appetit postquam ad debitum
conplemendum venit: est quod in utero non iue-
nit sufficiens nutrimentum: et ideo exi-
re desiderat ut sufficiens cibum inue-
niat. Ita igitur sancti viri in celo cupiunt na-
sci: ut ibi possint refici et satiari. In
hoc enim mundo non est satietas aliqua sed
esuries tam in viris mundanis quam in contem-
platis viris homines enim mundani ap-
petunt diuitias. delicias: et honores:
et in his nulla est satietas vnde dicitur
proverbia xxx. Tria sunt insatiabilia: scilicet
infernus terra sitiens: et ignis ardens.
Infernus non satiat auiam. Et signat
supbium quod non potest satiari a bitide et domino
hominis. Unde refert valerius quod cum alex-
ander audiisset ab anaxato comi-
te suo ex auctoritate sui preceptoris
innumerabiles esse mundos suspirauit
alexander et dixit. heu me misere-
runt: quia nec adhuc vno potestum mundo
Et tamen ille quod volebat totum mundum possi-
dere post modicum sepultura vix dicitur
quod pedum est potestum. Vnde dicitur phis ad eius
sepultura veniens dixit. veri non suffi-
ciebat isti totum mundum hodie sepultura
dicitur quod pedum est potestum. Terra sitiens si po-
testat satiari aqua. Et signat auarum quod ad
istarum ydropici quanto plius bibit tanto si-
tit. **Eccl.** v. Auarus non implebitur pecu-
nia Ignis non satiat appositione li-

gnorum. Et signat luxuriosum quod quanto
plius delitiis occupatur: tanto amplius infama-
tur **Eccl.** xxviii. Secundum ligna silue
sic ignis exardescet. Similiter spiritus
lesyri et contemplatiui tria desiderant. scilicet
amare deum: cognoscere deum: et summe de-
lectari in deo. Sed in istis satietate in pessi-
ti habere non potest. Ita sunt tria alia insatia-
bilia que potest salomone. scilicet oculi auris et cor
Eccl. i. Non satiat oculi visus: nec au-
ris implet auditu. Quid est quod fuit: ip-
sum quod futurum est. Quid est quod factus est
ipsum quod faciendum est. Oculi enim non potest
satiari invidendo pulchros colores
Auris in audiendo iccidos rumores:
Cor in cogitando modo preterita modo presen-
tia modo futura. Ita dicitur. Quid est quod fuit
et cetera. In viris igitur spiritualibus oculi non
potest satiari hic in videndo pulchritudi-
nem dei. Nec auris in audiendo dulces
in spiratione dei. Nec cor in afficiendo
se circa dulcedinem dei. in futuro autem
ista tria satiabuntur propter quod dicitur. scilicet. Cor
in quod oculi si vidit: nec auris audiuit
nec in cor hominis ascendit quod precepit deus
illis quod diligunt illum. et cetera.

¶ Dominica. iiii. Sermo. i.

Vado ad eum

quod misit me et nemo ex-
vobis interrogat me quia
dicitur **Joh.** xvi. Quando
aliquis pro familia aliqua
est loquens propter illis qui sunt de sua
familia hoc primo predicat et si viderit
eos contristari tripliciter eos consolatur: vltimo
dicendo quod in brevi reuertetur: vltimo
mittet eis alium tantum quod eos consolabitur: vltimo
occasione sui iteris magna utilitas
eis procurabitur. Sic dominus noster ascendens
in celum. ¶ Primo discipulis suis suis re-
cessum predicat cum ait. Vado ad eum quod me
misit. Et quod vidit eos ex hoc tristari
consolatur eos. Primo remittendo eis su-
as celeram reuersionem: hoc recollit
ecclesia in euangelio dominice predicat. mo-
dicum inquit et non videbitis me. et cetera.
Secundo remittendo alium consolatore tan-
quam seipsum cum ait. Si ei non abiero pa-

Sermo .i.

elyt⁹ nō veniet ad vos &c. Tertio p^a mittendo q^e ex suo recessu utilitas magna erit: scz mūdi argutio cū dicit. Arguet mūdū de pctō. 3° p^o forum apostoliz istructio cum d^r. docebit vos oēz veritatē. Et xpi clarificatio cū d^r. Ille me clarificabit. dicit g^o vado ad eū qⁱ me misit. Q^o autē subdit Et nemo ex vobis interrogat q^u vadis p^ot dici q^u hoc erat v^l pp ascensiois euidētia qua fuerāt certificati. Uñ d^r glo. Ita palāyt nemo iter roget q^u visu corpali fieri cerneret. U^l pp nimia tristitia: cui⁹ occasioe sui recess⁹ fuerāt absorpti v^l ppē penar tolerantiā o^b fuerāt exiriti. Dixerat ei supra O is qⁱ iterficityos arbitrat^r obsequiū se p^ostare deo: iō d^r. Nemo ex vobis iterrogat me q^u vadis. Xps autē qⁱ erat i celestib⁹ triumphator. i. Reg. xv. Porro triumphator in isrl nō p^ocet: fact⁹ ē i f^orestrib⁹ viator. Zere. xiiij. Quasi colon⁹ fact⁹ es i fra & q^usi viator declinans ad manēdū iste autē viator nichil habuit de plano: s; tota via sua fuit ascens⁹ vel descens⁹. Nā p^orio descēdit de celo i mūdū deinde ascendit d^r mūdū in patibulū. postmodū descendit de patibulo in lymbū. deinde resurgēs ascēdit in celum: iō dicit. Vado ad eū qⁱ me misit. Notādū autē q^u xps q^u est ver⁹ sol multos circuit⁹ mltas vias fecit. De q^u d^r. Ecclia. i. Ori⁹ sol & occidit & ad locū suū reuertit^r ibiq^z renascens g^orat p^o meridiē et flectit ad aquilonē lustrās vniuersa in circuitu p^ogit spūs: & i circulos suos reuertit^r. P^oria igit^r via fuit qua p^o nativitatē carnis venit in mūdū. et hoc notat cū d^r. ori⁹ sol. Venit autē p^o scalā habētē tres q^uad⁹. s. hūilitatis & acerbittatis. Luc. ii. Inuenietis in fantē: ecce quāta hūilitas. Pānis in uolutū: ecce quāta paupertas. Positū in p^olepio: ecce quāta acerbittas per istos autē eosdē grad⁹ postmodū redit i celū. Phil. ii. Semetipsū exaniuit: ecce grad⁹ iopie & paupertatis

formā serui accipiēs ecce gradus hūilitatis. factus obediēs vsq^z ad mortē: ecce grad⁹ acerbittatis. S; qⁱ duxit eū ista scala. Sequit^r em. ppē q^u & de⁹ exaltauit illū & dedit illi nomē. &c. Stulti igit^r q^u volūt i celū ascēdere p^o scalā p^otrariā. s. p^o diuitias: de litias: & honores: q^u ista scala ducit ad iternū: sicut p^odicta ducit ad celū. De hoc habem⁹ exemplū. Luc. xvi. Erat igit^r q^u dā hō diues: ecce diuitiarū abūdātia. Qui iduebat^r purpura et bysso: ecce supbia & vanag^oia. expulabat^r q^u tidie: ecce diuitiarū affluentiā S; qⁱ duxit eū ista scala. Sequit^r ei. Mortu⁹ ē diues & sepult⁹ ē i inferno. Lazar⁹ autē erexit sibi istā scalā p^otrarios grad⁹ habētē. Jacebat in q^u ad ianuā ei⁹: ecce grad⁹ hūilitatis. Erat igit^r q^u dā medic⁹ vlcerib⁹ plen⁹: ecce grad⁹ acerbittatis. Cupiens saturari de micis: ecce grad⁹ paupertatis. S; quo duxit eū ista scala sequit^r factuz est autē vt moreret^r medic⁹ & portaret^r ab āgelis in sinum abrahe. ¶ Scōa via quāz fecit xps fuit de mūdū i patibulū vbi occubuit. Uñ postq^u dixit: ori⁹ sol. Statim sub iūxit & occidit. et ista fuit via excellētissime charitatis. Uñ et⁹ passio vocat^r excessus. Luc. viij. dicebāt excessū ei⁹ quē p^opletur⁹ erat i ierusalem. Excellet ei oēs aliorū passioēs in trib⁹. s. i amore. Johā. xv. Maiorez ei hac dilectionē nemo hz &c. In dolore. Treno. i. A t^oredite & videte si ē dolor sicut dolor me⁹. Et in valore Joh. xii. Si exaltat^r iuero a fra oia traham ad me ipsuz. ¶ Tertia via fuit qua iuit de cruce in tumulum. Et notat^r similis per hoc quod dicitur Et occidit. Sicut em⁹ mortu⁹ fuit in patibulo: sic & mortuus iacuit i sepulchro. Et ista via fuit magne paupertatis. q^u nō potuit habere monumentū ppriuz. Mat. viij. Vulpes foueas habēt: &c. Ac si dicat. paup⁹ fui in hac vita: quia non habui nidū. i. domū vbi possem habitare: si-

Do. iiii. post pascha.

ent habēt volucres. pauperior fui i morte: q̄ in cruce nō habui cervical vbi caput possē recliare. Paupim⁹ fui post mortē: q̄ nō habui fouēā p̄ priā in qua corp⁹ meū posset reſeſcere: sicut habēt vulpes. ¶ **Quarta** via fui t̄ qua iuit i celūz notat̄ cū d̄r. et ad locū suū reuertit̄. et ista via fuit magne iocūditatis. Cum ei sonus leticie ⁊ melodie fiat tr̄ ib⁹ modis vt̄ d̄r Aug. sup. ps. sc̄z voce flatu ⁊ pulsu. xp̄s ascēdit in celū cū melodia vocis. ps. Jubilate deo i voce exultatiōis. cū melodia flatus. ps. Ascēdit de⁹ in iubilationē q̄ ad p̄mū Et d̄ns in voce tube. quo ad sc̄bz. cū melodia pulsus. p̄. Laudate eum in psalterio ⁊ cythara. quo ad ftium. ¶ **Quinta** aſt̄via ē q̄ ad iudiciū ēv̄tur⁹. et hoc cum d̄r. ibiq̄ renascens gyrat̄ p̄ meridiē ⁊ flectit̄ ad aq̄lonē. Tunc em̄ per meridiem gyrahit q̄n̄ bona illorū q̄ erāt a dextris enumerabit̄ dicēs. Math. xxv. Esurim⁹ ⁊ de distis michi māducare. ⁊c. et dicuntur sancti meridies: q̄ sunt in plena luce cognitiōis ⁊ calore amoris In quorū cordib⁹ flauit auster sācti spirit⁹. est em̄ auster vent⁹ calid⁹ humid⁹ ⁊ fecūdatiu⁹. Sic spiritus sanct⁹ ē vent⁹ calidus inq̄tū galiciem petōrū dissoluit. eccli. iiii. Sicut i sereno glacies soluent̄ peccata tua. p̄. **Cōuerte** d̄ne captiui tatē nr̄az idest nos ipsos q̄ a dyabolo tenemur captiui: sicut torrēs in austro. Aug. in glo. Pctā nos ligāt ne bñ operemur vel ad penitētā curram⁹: sicut frigus vel glacies ligat aquā ne currat Qñ aut̄ fiat calid⁹ vent⁹ auster liq̄ſcit glacies ⁊ implet̄ ⁊ currūt torrentes: sic flāte spiritus ctō soluihur a pctis ⁊ currim⁹ ad p̄nāz. est etiā humidus inq̄tū in lachrymas nos diſoluit. p̄. flauit sp̄s ei⁹ ⁊ fluent aq̄ Rom. viii. ipse sp̄s postulat ⁊ nobis gemitib⁹ ⁊ enarrabilib⁹. est etiā fecūdatu⁹ inq̄tū geminare nos facit p̄ bōa opa. Caf. iiii. Veniauster

p̄fla ortū meū. ⁊c. Deinde flectet se ad aq̄lonēz qñ p̄uertet se ad illos q̄ sūt a sinistris ⁊ dicet. discedite a me maledicti. ⁊c. Signant̄ aut̄ mali p̄ aq̄lonē: q̄ ē frigid⁹ ⁊ siccus ⁊ pluuie retētū⁹: sic diabol⁹ ifrigidat eorūz corda frigore malitie. eccli. xliiii. Vetus frigidus aquillo flauit ⁊ p̄ge lauit cristallū. Cristall⁹ ab aq̄ ḡnā tur. desiccatur ab hūore gr̄e. ier. iiii. Vetus vr̄ēs i via deserti. ⁊c. et ip̄e dit ne fluāt pluuie lachrymarū. Pro uerb. xxv. Vetus aquilo dissipat pluuias. ¶ **Sexta** via ē qua i apostolos am̄ sit spiritū sc̄tm̄ ⁊ nichilominus ipse cū eo uenit. iuxta illud. iohan. xiiii. Nō relinquit̄ vos orphanos: ueniā ad uos. ista via notat̄ cū dicitur. Lustrās vniuersa i circuitu pergit sp̄s. Vniuersa eī itima apostolorū sp̄s sanct⁹ lustrādo circuit itaq̄ nichil vacuū i eis d̄e d̄reli st̄. Et hoc dr̄upli cū. Primo ifūdēdo se eis ad iustificationē ⁊ hoc quādo p̄io xp̄s eos ad se uocauit. Rom. viii. Quos uocauit hos ⁊ iustificauit. Sc̄do ifūdēdo se eis ad miraculorū opotōnē Luc. ix. Dedit illis virtutē ⁊ potestatem sup̄ oīa demonia. Tertio se eis ifūdēdo ad pctōz remissionēz. ioh̄. xx. Accipite spiritū sāctū q̄z remis. pec. remit. eis. ⁊c. Quarto ifūdēdo se eis ad corroboratiōnē sicut i p̄th. p̄. Spiritu oris ei⁹ oīs uirt⁹ eorū. ¶ **Septima** via ē qua q̄tidie ad sāctos viros reuertit̄ gr̄az infundēdo: q̄n̄ notat̄ cū dicit̄. Et in circulos suos reuertit̄. Dicitur autem sancti uirtū circularis figure. Primo q̄ vndiq̄ sūt clausi ne diabol⁹ ad cor eorū intrare possit p̄ illicitā cogitationē. ec̄tra in persona malorū. d̄r. iob. xxx. Quasi rupto muro ⁊ apta iūua irruerūt sup̄ me. Sc̄do q̄ sunt veloces per sollicitā operationēz. Sic forma sp̄s uelocit̄ currit. Pro uer. xxi. Vidisti hoīez uelocē i opere suo corāz regib⁹ stabit̄ Tertio q̄ mouent̄ circularit̄ a deo. s. in deuz.

Sermo .ii.

Oia em a deo recognoscit. ⁊ p gra-
 tiarum actionē cuncta ad ipm refe-
 runt. Eccl. i. Ad locū vñ exeunt flu-
 mina reuertunt: vt iteruz fluāt. In
 istos igit tales circulos xps reuer-
 tit dum grām spūssancti eis largit
 Joh. xiiij. Ad eum veniem⁹ māsio-
 nem apō eū faciem⁹. Venit igit pa-
 ter nram impotentia roborādo: ve-
 nit fili nraz ignorātia illustrādo ve-
 nit spūssctis nram tepiditatē ne-
 gligentia inflāmando. ¶ Ser. ij.

Expedi vobis

bis vt ego vadā. si ei nō
 abiero paclytus nō ve-
 niet ad vos. ⁊ c. secūduz
 Chrys. sup Matth. tria
 sunt q̄ impedit ne quis spūalia car-
 pere possit. s. amor carnalis duritia
 cordis: ⁊ perturbatio mentis. Ista
 tria fuerunt in discipulis. Primo a-
 mor carnalis: quia nimis corpales
 dei pñtia diligebāt: ⁊ ideo ad susce-
 ptionē spūsscti min⁹ idonei erāt. vñ
 sup verbis pmissis dicit Aug. Si car-
 ni adhesionis capaces spiritus nō
 eritis. Secūdo duritia cordis. mar-
 ci. vi. Exprobrauit incredulitatem
 ⁊ c. Tertio perturbatio mētis de eo. s.
 q̄ xps eos reliquebat. aug. Contris-
 tabat human⁹ affect⁹: q̄ carnalis
 desolabat aspectus. Ista tria i apo-
 stolis impediēbāt ne intelligerent
 qd̄ expediebat q̄ xps ad celū ascen-
 deret id̄ dicit. Expedi vobis. ⁊ c. Apłi
 qd̄ de recessu dolebāt ex eo q̄ erat
 eorum p̄solator: iuxta illd̄ Joh. xiiii
 Nō turbet cor vñz crediti i desit i me
 credite. Eoz defēsor: excusator ma-
 thei. ix. Nōd pñt fili spūsscti lugere.
 ⁊ c. Itē erat eoz istructor. Joh. xv.
 Oia q̄ audim⁹ a p̄re meo nota feci. ⁊
 ce. Sz xps in pñti euangelio cōsola-
 tur eos. p̄mittens q̄ mitteret eis spm̄
 in cōsolatorē i defensorē ⁊ in erudi-
 torem. in cōsolatorē cōtra oēz tri-
 stitia cū dicit. Si nō abiero paraclyt⁹
 id est p̄solator nō veniet ad vos. ⁊ c.

Serui ei dei de trib⁹ habēt tristitia
 scz de aliqua perpetrata culpa. ps.
 erit⁹ aqua. deduxit. oculi mei: quia
 nō custodiui legē tuā. De eo q̄ sunt
 in miseria. p̄. heu mihi q̄ incolat⁹
 me⁹. plongatus est. es de eo q̄ non
 sunt in patria. p̄. fuerūt mihi la-
 chyme mee panes die ac nocte. ⁊ c.
 Sz spirit⁹ sanct⁹ cōsolatur eos. con-
 tra p̄mū dādo remissionē pecca-
 torū. Grego. in ome. Cōsolator spī-
 rit⁹ vocat⁹. q̄ de peccati perpetra-
 tiōe merētib⁹ dum sp̄venie prepa-
 rat ad afflictionē tristicie mentē le-
 uat. Cōtra scdm̄ dādo i tribulatio-
 nib⁹ eternā cōsolationē. ps. Scdm̄
 mltitudinē dolorū moꝝ i corde meo
 cōsolatiōes tue letificauerūt animā
 meā. Beda i ome. paraclyt⁹ conso-
 lato: interpretat⁹: q̄ corda fidelium
 ne in hui⁹ seculi aduersa deficiant
 celestis vite cōsiderio subleuat ac re-
 ficit. Grego. i moral. Qui supna de-
 gustat inferiora e quanim it tolerat.
 Cōtra tertiu dādo celestis dulcedi-
 nis p̄gustationē illa em̄ dulcedo q̄
 hic dat gustus arra. ⁊ gutta. Gust⁹
 quidē dicit scdm̄. os. Gusta te ⁊ vi-
 dete quoniā suavis ē domin⁹. chri.
 Vere non hz super terram quod a-
 met qui donū celeste in veritate gu-
 stauerit. Si aht tāta est dulcedo in
 gustu q̄ta erit in pleno potu. p̄. Ine-
 briabunt in vbertate dom⁹ tue. Di-
 cit aht arra siue pign⁹. cph. i. Signa-
 ti estis spiritu p̄missiōis sancto q̄ ē
 pign⁹ hereditatis vfe. Si aht est tā-
 ta securitas ⁊ iocūditas in arreda-
 tiōe q̄ta erit i p̄mū ⁊ mercedis ple-
 na solutiōe. de qua dicit. Gen. xv. ego
 p̄tector tuus ⁊ merces tua magna
 nimis. dicit etiā gutta Aug. Qui bi-
 berit de flumio paradisi cuius gutta
 maior ē oceano restat vt in eo sitis
 mūdi penit⁹ exticta sit. Si igit ē tā-
 ta suauitas in gutta q̄ta erit i flu-
 uiali abūdātia. p̄. Torrete volupta-
 tē tue potabz eos. scdm̄ misit spiritū
 factū i defēsorē ⁊ rep̄hēsorē ⁊ mundi